

TREŠDIENA, 2009. GADA 1. APRĪLIS

SĒDI VADA: H.-G. PÖTTERING

Priekšsēdētājs

(Sēdi atklāja plkst. 15.00)

1. Sesijas atsākšana

Priekšsēdētājs. – Es paziņoju, ka sesija, kas tika pārtraukta ceturtdien, 2009. gada 26. maijā, ir atsākta.

2. Priekšsēdētāja paziņojums

Priekšsēdētājs. – Dāmas un kungi, es esmu apbēdināts un samulsis, jūs šodien informējot, ka pagājušajā nedēļā noslīka vairāk nekā 300 cilvēki, kad vairākas bēgļu laivas nogrima Vidusjūrā pie Lībijas krasta. Šajās laivās atradās cilvēki no Ziemeļāfrikas un Subsahāras Āfrikas. Dažus bēgļus izglāba Ēģiptes un Lībijas iestādes, un daži liķi tika atrasti, bet simtiem cilvēku joprojām ir bez vēsts pazuduši. Eiropas Parlamenta vārdā es vēlētos teikt, cik ļoti mēs esam šokēti un apbēdināti par šo gadījumu.

Pēdējo divu gadu laikā Eiropas Savienība ir pieredzējusi arvien lielāku imigrāciju caur Vidusjūru, un ekonomiskā krīze nozīmē, ka mēs varam sagaidīt ievērojami vairāk cilvēku, kas muks no Āfrikā valdošās nabadzības.

Lielais skaits bēgļu, kas traģiski zaudē dzīvību, mēģinot nokļūt Eiropas Savienībā, draud padarīt Vidusjūru par milzīgu brīvības kapsētu; mums ir jāatrod risinājums, lai izbeigtu šīs traģēdijas.

Tagad es jūs lūdzu ievērot minūti ilgu klusuma brīdi mirušo piemiņai.

(Parlamenta sēdes dalībnieki piecēlās kājās un ievēroja minūti ilgu klusuma brīdi.)

Paldies!

3. Oficiāla sveikšana

Priekšsēdētājs. – Dāmas un kungi, man ir liels prieks, ka varu sveikt 2008. gada Nobela prēmijas laureātu medicīnā profesoru *Luc Montagnier*, kurš atrodas zāles balkonā. Es jūs sirsnīgi apsveicu!

(Aplausi)

Tāpat es priecājos šodien sveikt Rietumāfrikas valstu ekonomiskās kopienas (ECOWAS) delegāciju. Šīs delegācijas sastāvā ir 15 locekļi no tās *ad hoc* komitejas attiecībā uz tiešajām vēlēšanām un papildu pilnvarām. Viņi ir ieradusies izpētes braucienā, lai mācītos no Eiropas Parlamenta pieredzes šajā jomā. Es ceru, ka jums šeit būs lieliska uzturēšanās un ka mūsu parlamenti turpmāk sadarbosies vēl ciešāk. Es jūs sirsnīgi apsveicu!

(Aplausi)

4. Iepriekšējās sēdes protokola apstiprināšana sk. protokolu

5. Parlamenta sastāvs sk. protokolu

6. Komiteju un delegāciju sastāvs sk. protokolu

7. Kļūdu labojums (Reglamenta 204.a pants) sk. protokolu

8. Rakstiskas deklarācijas (iesniegšana) sk. protokolu

9. Dokumentu iesniegšana sk. protokolu

10. 2010. gada sesijas plenārsēžu datumi sk. protokolu

11. Darba kārtība sk. protokolu

12. Eiropas Parlamenta ieteikuma priekšlikums Padomei attiecībā uz jauno ES un Krievijas nolīgumu (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir ziņojums (A6-0140/2009), ko Ārlietu komitejas vārdā ir sagatavojis Janusz Onyszkiewicz, par ES un Krievijas nolīgumu (2008/2104(INI)).

Janusz Onyszkiewicz, referents. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, šajā ziņojumā attiecības starp Eiropas Savienību un Krieviju ir raksturotas kā visbūtiskākās ES ekonomiskajām un politiskajām interesēm. Tajā ir uzsvērtā loma, kādu Krievija var pildīt un kādu tai ir jāpilda starptautiskā mērogā, proti, mūsu tuvākajās kaimiņvalstīs, kur tā var veicināt reģiona ekonomisko un politisko stabilitāti.

Tomēr ziņojumā arī tiek vērsta uzmanība uz Krievijas nesamērīgi bargo reakciju uz Gruzijas bruņoto iejaukšanos Dienvidosetijā, kā arī Krievijas spēku plaša mēroga un neizprovocēto rīcību Abhāzijā. Ziņojumā ir uzsvērtā vajadzība pēc jēgpilna dialoga par drošības jautājumiem. Tam ir jābūt dialogam, kura pamatā ir starptautisko tiesību un valstu teritoriālās integritātes ievērošana. Ziņojumā ir arī norādīts, ka notikumi Kaukāzā un abu etnisko teritoriju, Osetijas un Abhāzijas, neatkarības atzīšana rada šaubas par to, vai Krievija patiešām ir gatava un spējīga kopā ar Eiropas Savienību izveidot kopēju drošības telpu Eiropā.

Ziņojumā ir ierosināts nobeigt sarunas par Krievijas pilnīgu atbilstību saistībām un nolīgumiem, kas izbeidza Gruzijas konfliktu, pirms jebkāda apspriežamā nolīguma pieņemšanas. Tas attiektos arī uz nolīgumu par Abhāzijas un Dienvidosetijas statusu. Tāpat ziņojumā Krievija tiek aicināta stabili apņemties neizmantojot spēku pret tās kaimiņvalstīm.

Turklāt ziņojumā tiek norādīts, ka nesenie notikumi, kad Krievija uzbruka Gruzijas teritoriālajai integritātei, apdraud attiecības starp Eiropas Savienību un Krieviju tāpat kā Krievijas loma gāzes piegāžu krīzē.

Ziņojumā ir norādīts, ka pašreizējo nolīgumu būtu ieteicams aizstāt ar jaunu un plašāku nolīgumu. Šādam nolīgumam ir jāattiecas uz visiem mūsu sadarbības aspektiem, un tam ir jābūt juridiski saistošam. Tajā arī jāiekļauj skaidras strīdu izšķiršanas procedūras.

Ziņojumā tiek izskatīta arī energodrošība. Tiek izskatīta arī līguma par enerģiju un tranzīta protokolu pamatnoteikumu iekļaušana apspriežamajā nolīgumā. Atsauce tiek izdarīta par spīti tam, ka šis līgums pašlaik ir juridiski saistošs, ieskaitot Krievijai, lai gan Krievija var no tā atteikties.

Ziņojumā ir norādīts uz tādu iespējamo savstarpējo ekonomisko nolīgumu milzīgajām, apslēptajām iespējām, kuru pamatā ir vienlīdzīga partnerība starp abām pusēm. Šādi nolīgumi varētu radīt abpusēji izdevīgu savstarpējo atkarību. Saskaņā ar ziņojumu ir ārkārtīgi svarīgi, lai dalībvalstis un Eiropas Savienība paustu vienotu nostāju, jo īpaši runājot par attiecībām ar Krieviju. Tāpat ir būtiski, lai dalībvalstis apspriestos savā starpā labu laiku pirms jebkādam divpusējam iniciatīvām ar Krieviju, kā tām ir jādara atbilstīgi dažādajiem Eiropas Savienības līgumiem. Tas ir īpaši svarīgi gadījumos, kas varētu ietekmēt Eiropas Savienības dalībvalstis vai Eiropas Savienību kopumā.

Ziņojumā liela uzmanība ir pievērsta cilvēktiesībām un brīvībām Krievijā. Tiek norādīts, ka Krievijai kā Eiropas Padomes loceklei ir jāievēro principi, kas ir Padomes darbības pamatā. Tiek norādīts, ka atbilstība šiem principiem ir svarīga, lai sarunas par sadarbību starp Eiropas Savienību un Krieviju būtu veiksmīgas. Tiek uzskatīts par nožēlojamu, ka Krievija nevēlas ieviest efektīvus pasākumus, lai nodrošinātu, ka neatkārtojas daudzie gadījumi, kuros Krievijas iestādes ir pārkāpušas cilvēktiesības un kurus ir nosodījusi Eiropas Tiesa.

Ir vērts pievērst uzmanību vienam no daudzajiem ieteikumiem, kas iekļauti ziņojumā, proti, ka Eiropas Savienībai ir jāturpina atbalstīt Krievijas mēģinājumi iestāties Pasaules Tirdzniecības organizācijā. Tiek uzskatīts, ka ir ļoti svarīgi, lai Krievija ievērotu saistības, ko uzliek dalība, pirms oficiālās uzņemšanas. Jo īpaši tas attiecas uz to, ka Krievijai ir jāizbeidz atteikties no parastās kārtības, kas jau ir ieviesta. Šajā kontekstā ir vērts atcerēties milzīgo nozīmi, kāda ir intelektuālā, komerciālā un rūpnieciskā īpašuma efektīvai aizsardzībai.

Ziņojumā ir iekļauti ieteikumi attiecībā uz cilvēktiesībām, plašsaziņas līdzekļu brīvību, tiesu sistēmas neatkarību un NVO atļautās darbības jomas pakāpenisku sašaurināšanu Krievijā. Tāpat tajā tiek apskatīta

virikne ekonomisku jautājumu, piemēram, jūras satiksme Baltijas jūrā un gar Krievijas ziemeļu krastu, gaisa satiksme pāri Sibīrijai un abpusējas vienošanās par iespējamu, neierobežotu ieguldīšanu.

Alexandr Vondra, Padomes priekšsēdētājs. – Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos pateikties Parlamentam par iespēju šīs sesijas laikā izskatīt jautājumu par attiecībām ar Krieviju. Kā jūs noteikti zināt, Padome pirms kāda laikā padziļināti apsprieda attiecības ar Krieviju, kad mēs noteicām jaunā ES un Krievijas nolīguma pamatu un būtību, tādēļ mēs uzskatām par svarīgu, ka sarunas par jauno nolīgumu ir atsāktas. Galu galā Krievija ir mūsu lielākā kaimiņvalsts, viens no mūsu galvenajiem partneriem un neaizstājams dalībnieks starptautiskā mērogā. Šobrīd, kad ekonomiskā krīze mūs skar vienlīdz smagi, ir skaidrs, ka pretstatīšana nevienam no mums nepadarīs stiprāku.

Tomēr konstruktīva, saprātīga un savstarpēji izdevīga sadarbība un starptautisko saistību izpilde no Krievijas puses noteikti varētu mūs padarīt stiprākus.

Turklāt dialogs un konstruktīva iesaistīšanās ir būtiski līdzekļi, kā aizsargāt mūsu intereses un veicināt mūsu vērtības attiecībā uz Krieviju.

Īsumā – tas nodrošināja galveno stimulu mūsu lēmumam atsākt sarunas par jauno ES un Krievijas nolīgumu par spīti tam, kas notika Gruzijā pagājušā gada augustā. Krīze un tās sekas, protams, turpina aizēnot mūsu attiecības. Sarunas nekādā veidā nepadara likumīgu Krievijas rīcību Gruzijā, ieskaitot Abhāzijas un Dienvidosetijas teritorijās, un ES ir skaidri noteikusi savu galējo nostāju šajā sakarā. Mūsu atbalsts Gruzijas teritoriālajai integritātei noteikti ir daļa no šīs nostājas.

Mēs joprojām sagaidām, ka Krievija rīkosies atbildīgi un ievēros visas savas saistības. Tas īpaši nozīmē to, ka mēs visā sarunu procesā pievērsīsim īpašu uzmanību mūsu kopējām kaimiņattiecībām ar Krieviju. Krīze Gruzijā ir parādījusi, kā neatrisināti konflikti var joprojām būt nepastāvīgi pēc daudziem gadiem un ka militāra darbība nav risinājums.

Mums ir jāatgādina Krievijai, ka tā var daudz iegūt, rīkojoties konstruktīvi attiecībā uz saviem kaimiņiem, un ka tā var daudz zaudēt, ja tā turpinās konfrontāciju. Galu galā Krievija jau ir pierādījusi, ka tā zina, kā uzvesties attiecībā uz Centrāleiropas kaimiņiem, kas tagad ir gan ES, gan NATO sastāvā.

Mēs turpināsim uzstāt, ka Krievijai ir jāpilda tās starptautiskie pienākumi, kā arī jāievēro Gruzijas un citu Austrumeiropas valstu, kam ir kopējas kaimiņattiecības ar ES, teritoriālā integritāte un suverenitāte. No Krievijas arī tiks sagaidīta pilnīga sadarbība tikpat lielā mērā kā no Gruzijas Ženēvas sarunu laikā.

Es negrāšos detalizēti izklāstīt pašreizējo sarunu gaitu ar Krieviju par jauno nolīgumu. Komisija kā sarunu par nolīgumu dalībniece, protams, spēs jūs labāk informēt par procesa izmaiņām.

Tāpat man ir jāatgādina, ka mēs tikai sākam procesu, kas varētu aizņemt zināmu laiku. Mēs nedrīkstam zaudēt drosmi, ja sākumā tas būs lēns. Tomēr es esmu pārliecināts, ka līdz mūsu prezidentūras beigām mums būs lielāka skaidrība par to, kādu abas puses vēlas jauno nolīgumu.

Mēs esam pateicīgi *Janusz Onyszkiewicz* par viņa ziņojumu un tajā paustajiem ieteikumiem. Kopumā mēs piekrītam daudzām jūsu bažām un mērķiem.

Tagad es vēlētos izdarīt dažas piezīmes par jaunā nolīguma daļu attiecībā uz ārējo drošību, sarunās par kuru sava loma ir arī prezidentūrai. Ir ārkārtīgi būtiski, lai jaunajā nolīgumā būtu iekļauti noteikumi, lai nodrošinātu efektīvu dialogu un sadarbību ar Krieviju, un tā pamatā ir jābūt kopējām vērtībām, atbilstībai pašreizējām starptautiskajām saistībām, tiesiskumam, kā arī demokrātijas, cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošanai. Tas ir īpaši svarīgi attiecībā uz mūsu kopējām kaimiņvalstīm. Patiešām, tas ir būtiski, lai atrisinātu ilgstošos konfliktus.

Arī konfliktu novēršana ir svarīgs mērķis. Tas ir jārealizē ar poliskā dialoga un kopēju iniciatīvu palīdzību.

Jau šobrīd notiek zināma rosība ar Krieviju par politiskā dialoga jomu un jaunā nolīguma ārējās drošības daļu. Bet lielākās grūtības, protams, ir detaļās. Šobrīd sākas sarunu visinteresantākā un rosinošākā daļa, kad mēs sākam pārrunāt konkrētus teksta priekšlikumus.

Ņemot vērā, ka sarunas turpinās, nebūtu piemēroti šeit izklāstīt detalizētu informāciju. Tomēr es varu jums apliecināt, ka mēs centīsimies iegūt būtiskus noteikumus attiecībā uz dialoga stiprināšanu par starptautisko mērogu, par cīņu pret terorismu, par ieroču kontroli, atbrūņošanas un neizplatīšanu, par cilvēktiesībām, demokrātiju un tiesiskumu, par krīzes pārvaldību un pilsonisko aizsardzību.

ES un Krievijas augstākā līmeņa sanāksmē *Khanty-Mansiysk* tika panākta vienošanās, ka mūsu kopējais mērķis ir noslēgt stratēģisku nolīgumu, kas nodrošinās vispusīgu sistēmu ES un Krievijas attiecībām paredzamā nākotnē un palīdzēs attīstīt mūsu attiecību potenciālu. Tas joprojām ir mūsu mērķis, un pašreizējā prezidentūra un turpmākās prezidentūras turpinās strādāt pie tā sasniegšanas.

Mēs esam gatavi informēt Parlamentu par progresu un esam pateicīgi par ieguldījumu, ko jūs esat snieguši īpaši ar savas rezolūcijas tekstu.

Benita Ferrero-Waldner, Komisijas locekle. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, cienījamie deputāti, es vēlētos sākt ar sirsnīgu pateicību Onyszkiewicz kungam par šo vērtīgo ziņojumu.

Mēs esam neatlaidīgi uzsvēruši, ka mēs augstu vērtējam Parlamenta viedokli, un es, protams, priecājos sniegt jums papildu informāciju par sarunu gaitu.

Priekšsēdētāja kungs, Krievija ir un būs mūsu svarīgs partneris. Mūsu kopējās intereses ir sarežģītas, un tās pārklājas, sākot ar ekonomiskajiem kontaktiem līdz, piemēram, mūsu kopējam partneru darbam Tuvo Austrumu četriniekā vai līdzīgi kā vakar Afganistānā un Pakistānā. Protams, kā mēs visi zinām, mums arī ievērojami atšķiras viedokļi, piemēram, attiecībā uz Gruzijas teritoriālo integritāti. Atkal un atkal veidojas saspīlējums par mūsu lomas stiprināšanu kaimiņvalstīs, kas mums ir kopējas ar Krieviju. Šajā kontekstā bieži tiek nepareizi pieņemts, ka mēs esam atkarīgi no mūsu lielās kaimiņvalsts. Kad runa ir par tirdzniecību un enerģiju, mēs esam drīzāk savstarpēji atkarīgi jeb mēs esam kļuvuši viens otram nepieciešami. Tādēļ šobrīd mūsu attiecības ar Krieviju ir ļoti svarīgas, un šobrīd ārkārtīgi būtiska ir vienota, tālredzīga ES stratēģija.

Rīt prezidents B. Obama pirmo reizi tiksies ar prezidentu D. Medvedev, lai, tā teikt, atjaunotu ASV un Krievijas attiecības. Šī jaunā pieeja noteikti ir vērtējama atzinīgi, bet mēs nedrīkstam sākt no nulles. Mums nav jāsāk mūsu attiecības no jauna; tā vietā mums ir pastāvīgi tās jāuzlabo. Tas ir mūsu prioritāšu saraksta pašā sākumā.

Kā Komisija norādīja savā 5. novembra paziņojumā, mūsu attiecību sarežģītais un plašais raksturs un daudzās jomas, kurās mēs esam savstarpēji atkarīgi, nozīmē, ka mums ir neatlaidīgi jāsadarbojas ar Krieviju, un es arī vēlos teikt, ka mums ir jābūt prātīgiem un uz rezultātiem orientētiem. Sarunas par jauno nolīgumu neapšaubāmi ir vislabākais veids, kā izvirzīt vienotu ES nostāju, kas aizsargā mūsu intereses, lai sasniegtu vienošanos par vissvarīgākajām jomām. Kamēr es šeit runāju, Maskavā notiek ceturrtā sarunu kārtā.

Šobrīd mēs esam vienojušies par nolīguma vispārējo struktūru, kam ir jāveido juridiski saistošs pamats visiem mūsu attiecību aspektiem paredzamā nākotnē. Tomēr tajā pašā laikā mēs neesam noteikuši nekādus mākslīgus sarunu termiņus: manuprāt, mums ir jāizmanto tik ilgs laiks, cik ir vajadzīgs, lai sasniegtu apmierinošu rezultātu, jo tikmēr būs spēkā pašreizējais nolīgums, tādēļ nav izmisīgas vajadzības turpināt lielā steigā. Tādēļ, lai risinātu pašreizējos jautājumus, mums nav jāgaida, kad tiks noslēgts jaunais nolīgums. Līdz šim ir pārrunāti politikas, tiesiskuma un drošības jautājumi, tādējādi šobrīd ir labāka sapratne par mūsu attiecīgajām nostājām; tagad mēs esam sākuši pārrunāt ekonomiskos jautājumus.

Jebkurā gadījumā, tas nedrīkst mūs pārsteigt, ka abām pusēm dažās jomās ir ļoti atšķirīgas pieejas. Lai gan Krievijai ir lielas ambīcijas, piemēram, attiecībā uz sadarbību ārpolitikas un drošības politikas jomā, tā pašlaik ir mazāk ambicioza, runājot par ekonomiskajiem jautājumiem. Protams, tas ir mūsu kā ES interesēs, lai mūsu tirdzniecības un ekonomiskajās attiecībās tiktu iekļauti juridiski saistoši, piemērojami noteikumi, lai nodrošinātu, ka Krievija pieņem sistēmu, pamatojoties uz skaidriem noteikumiem. Tas īpaši attiecas uz enerģētikas jautājumu, kurā mēs cenšamies nodrošināt, ka tiek pieņemti Enerģētikas hartas principi, no kuriem galvenie ir pārredzamība, savstarpīgums un nediskriminācija.

Gāzes krīze gada sākumā ir mazinājusi pārliecību par mūsu enerģētikas attiecību uzticamību, un tas ir jālabo. Tādēļ paralēli sarunām mēs cenšamies ievērojami stiprināt agrīnās brīdināšanas sistēmu, kas nosaka noteikumus par uzraudzību un novērošanu krīzes gadījumā, lai izvairītos no konflikta un veicinātu atrisināšanu.

Apspriežamā nolīguma pamatā, protams, jābūt arī cilvēktiesību ievērošanai un demokrātijai, un mēs uzskatām, ka tai ir jābūt būtiskai sastāvdaļai. Par to runājot, kā jau Vondra kungs teica, Krievija un ES ir uzņēmušas zināmas saistības ANO, Eiropas Drošības un sadarbības organizācijā (EDSO) un Eiropas Padomē. Mūsu līgumā ir jāuzsver šo kopējo saistību un interešu ievērošana. Protams, tas pats par sevi nevar atrisināt konfliktus Eiropā, bet tam ir jāsniedz pamats konfliktu atrisināšanai.

Paralēli mūsu sarunām mēs turpināsim savus centienus pašreizējos forumos, Ženēvas sarunās par Gruziju, 5+2 formātā par Piedņestru un Minskas procesā par Kalnu Karabahu. Kā jau es teicu, tiesiskums un iekšlietas sarunās ir svarīgas abām pusēm, un tās ir jomas, kurās es saskatu milzīgu potenciālu savstarpēji izdevīgai

sadarbībai, jo īpaši cīņā pret organizēto noziedzību, kā arī uzlabojot apstākļus *bona fide* ceļotājiem. Tomēr iespēja atcelt vīzas prasības, kā to aicināja darīt Krievija, būs realistiska tikai kopā ar turpmākiem uzlabojumiem citās jomās. Piemēram, vispārīgi runājot, mums būtu vieglāk efektīvi sadarboties, ja Krievija īstenotu augstākus datu aizsardzības standartus; arī pētniecība, izglītība un kultūra sniedz daudzas sadarbības iespējas mūsu iedzīvotāju interesēs, un tas ir jāņem vērā jaunajā nolīgumā.

Ziņojumā, par kuru mēs šodien diskutējam, acīmredzot ir iekļauti daudzi citi priekšlikumi, kurus man šobrīd nav laika komentēt, bet tie, protams, tiks izskatīti debatēs. Es vēlētos vēlreiz uzsvērt, ka es īpaši atzinīgi vērtēju nostāju, kādu *Onyszkiewicz* kungs ir ieņēmis ziņojumā, ko mēs šobrīd izskatām, un ierosinātajā rezolūcijas projektā. Ja pēc šodienas debatēm būs vajadzīga papildu informācija, es, protams, priecāšos, piemēram, Ārlietu komitejai jebkurā laikā sniegt pilnu kopsavilkumu, kā es to darīju pagājušajā gadā.

Nobeigumā es vēlētos uzsvērt, ka esmu ļoti ieinteresēta, lai sarunas būtu veiksmīgas, un es tās pilnībā atbalstu. Es ceru, ka labs līgums dos ES un Krievijas attiecībām stabilu un prognozējamu pamatu paredzamā nākotnē un tādējādi būtiski veicinās stabilitāti un drošību mūsu kontinentā.

Cristina Gutiérrez-Cortines, *Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas atzinuma sagatavotāja*. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, mums un Eiropai, Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejai un mums Eiropā ir skaidrs, ka enerģētika ir kļuvusi par ārpolitikas instrumentu, par izmaiņu elementu, kas var izraisīt konfliktus vai mūs apvienot, un tieši šis temats mūs šobrīd satrauc.

Tradicionāli Eiropa ir bijusi vienota ar Krieviju. Mūsu vēsture rāda, ka Baltkrieviju tās attīstībā nepārprotami ietekmēja rietumvalstis, un Krievijas tradīcija attiecībā uz reliģiju, visu veidu izglītību un vairumu vērtību sistēmu ir sekojusi Eiropas domāšanas veidam, kas Krieviju ir bagātinājis. Arī mūsu tradīciju ir stiprinājuši zinātnieki no Krievijas, diži matemātiķi no Kazajas un citiem reģioniem, un tas pats attiecas uz literatūru.

Manuprāt, mums ir jādomā par sociālistu laikmeta saspīlējumiem kā par pāreju, kas jāatceras, bet tie nav pastāvīgs faktors. Mūsu pastāvīgā pieredze ar Krieviju liecina par vienotību; tādēļ es saku, ka enerģētikas laikmetā, kad Eiropā ir deficīts, mums ir jādara zināms Krievijai, ka mūsu draudzībai ir jāturpinās, bet ar skaidriem noteikumiem, kā tas vienmēr ir bijis starp džentelmeņiem un starp mums, bet tagad šiem noteikumiem ir jābūt rakstiskiem.

Mēs nevaram dzīvot pastāvīgā neskaidrībā par to, vai mūsu iedzīvotāju apgāde kārtējo reizi varētu tikt pārtraukta, un arī Krievijai ir jāatzīst, ka tā nevar izmantot enerģētiku kā instrumentu, lai izvairītos no kaimiņvalstu suverenitātes atzīšanas. Pašreizējā situācijā runa ir par cilvēkiem, kas ir sasnieguši neatkarību un kas pilnībā īsteno demokrātiju, kurus mums ir jāuzrauga un kurus uzraudzīt ir Krievijas pienākums, tāpat kā tai ir pienākums nodrošināt skaidrus noteikumus enerģijas apmaiņai un vienotībai ar enerģijas palīdzību.

Josef Zieleniec, *PPE-DE grupas vārdā*. – (CS) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos pateikties *Onyszkiewicz* kungam par šī svarīgā, labi uzrakstītā un līdzsvarotā ziņojuma sagatavošanu. Kā Eiropas Tautas partijas (Kristīgie demokrāti) un Eiropas Demokrātu grupas „ēnu” referents es priecājos, ka ziņojumā ir atspoguļotas arī mūsu galvenās prioritātes attiecībā uz Krieviju, piemēram, pragmatiska sadarbība, pamatojoties uz veselīgu tirgus vidi, uzsvars uz cilvēktiesībām, funkcionējoša tiesiska valsts un demokrātija, visas no kurām ir sociālas pamatvērtības ES, kā arī uzsvars uz visu kaimiņvalstu suverenitātes un ES vienotības ievērošanu.

Apspriežamajā jaunajā nolīgumā ir jāiekļauj visi sadarbības aspekti, tiem ir jābūt juridiski saistošiem un jāatspoguļo mūsu attiecību ar Krieviju kvalitāte. Tomēr, lai diskusijas atspoguļotu mūsu nostājas un vērtības, mēs nedrīkstam aizmirst, kāda loma Krievijai bija Gruzijas karā pagājušajā gadā vai gāzes krīzē janvārī. Mēs nedrīkstam pieļaut jaunu ietekmes sfēru radīšanu Eiropā. Mēs nedrīkstam pieņemt *status quo* vai drīzāk *fait accompli* Kaukāzā. Tādēļ ir vajadzīga prasība pēc skaidrām garantijām, ka Krievija neizmantos spēku ne pret vienu no savām kaimiņvalstīm un ka tā risinās strīdus mūsu kopējās kaimiņvalstīs kopā ar ES. Mūsaprāt, ir pilnīgi dabiski uzaicināt Krieviju spert pirmo tiešo uzticības veidošanas soli.

Daudzi kolēģi deputāti šodien pamatoti uzsvēra vajadzību pēc ES vienotības attiecībā uz Krieviju. Tomēr patiesi vienotu nostāju mēs varam sasniegt tikai pakāpeniski, tādēļ es iesniedzu priekšlikumu Padomes sistēmā izveidot apspriežu mehānismu, ļaujot dalībvalstīm apspriesties savā starpā krietnu laiku pirms visiem divpusējiem jautājumiem, kas skar Krieviju un kas ietekmē citu dalībvalsti vai ES kopumā. Tikai šādā veidā mēs nonāksim pie patiešām vienotas nostājas attiecībā uz Krieviju un tikai šādā veidā mēs pilnībā izmantosim mūsu lielāko priekšrocību attiecībā uz Krieviju, proti, mūsu pašu vienotību.

Csaba Tabajdi, PSE grupas vārdā. – (HU) Eiropas Parlamenta Sociāldemokrātu grupa uzskata Krieviju par galveno stratēģisko partneri. Eiropas Savienība un Krievija ir savstarpēji atkarīgas, kā komisāre B. Ferrero-Waldner to jau apstiprināja.

Es vēlētos pieminēt, ka, runājot par gāzes piegādi, mēs esam savstarpēji atkarīgi, jo Krievija nevarētu pārdot savu gāzi kādam citam. Mums tas ir skaidri jāsaprot. Jaunā partnerības un sadarbības nolīguma izstrāde un noslēgšana ir ļoti svarīga. Šim ziņojumam tas bija jāveicina, bet tā nenotika.

J. Onyszkiewicz ziņojums, kas tika pieņemts Ārlietu komitejā un kura tonis brīžiem ir klaji nepieklājīgs, var nopietni kaitēt attiecību tīklam starp ES un Krieviju. Sociāldemokrātu grupa piekrīt, ka Parlamentam ir pamatoti jākritizē Krievija. Sociāldemokrātu grupa stingri nosoda cilvēktiesību pārkāpumus. Mēs pieprasām, lai tiktu ievērotas demokrātiskās tiesības un pamatvērtības.

Mēs aicinām Krieviju ievērot drukāto un elektronisko plašsaziņas līdzekļu neatkarības principu. Mēs aicinām Krievijas valdību veikt visus iespējamus pasākumus, lai izmeklētu uzbrukumus žurnālistiem un žurnālistu slepkavības. Krievijas tiesību akti par NVO apdraud šo organizāciju neatkarīgu darbību.

Sociāldemokrātu grupa ar bažām raugās uz veidu, kādā tika rīkotas pēdējās Krievijas Domes vēlēšanas un prezidenta vēlēšanas. Mēs kritiski izturamies pret Krievijas pusi gāzes strīdā starp Krieviju un Ukrainu un konfliktā starp šīm divām valstīm. Tomēr vienlaicīgi mēs uzskatām, ka Parlamenta ieteikumiem ir jāuzlabo ES un Krievijas attiecības un jaunas stratēģiskās partnerības izstrāde. Šis ziņojums nekalpo šim mērķim. Tādēļ Ārlietu komitejā mēs balsojam pret to.

Eiropas Tautas partijas (Kristīgie demokrāti) un Eiropas Demokrātu grupa un Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupa iestājas pret Komisijas pausto domāšanas veidu. Tās sadursies ar jauno ASV politiku, ja tās uzskata, ka B. Obama administrācija, jo īpaši ar prezidenta vietnieka Joe Biden paziņojumiem, ir mainījusi savu darbības stilu, tad Eiropas Savienība atpaliks no ASV politikas, lai gan tas nebūtu mūsu interesēs. Tādējādi mūsu bažas nav saistītas ar kritiku, bet ar darbības stilu.

Ir vajadzīgs nevis didaktisms, bet gan pamatota kritika. Eiropas Savienībai nav jābūt skolotājam un nav jāmaca Krievija. Tādēļ Sociāldemokrātu grupa uzskatīs šo ziņojuma projektu par pieņemamu tikai tad, ja Parlaments apstiprinās visus sešus mūsu iesniegtos grozījumu priekšlikumus; pretējā gadījumā tas vienkārši būs neproduktīvs ziņojums, kas neveicinās stratēģisko partnerību starp ES un Krieviju. Tomēr Eiropas Savienības interesēs ir attīstīt veiksmīgu sadarbību starp ES un Krieviju.

Graham Watson, ALDE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, ārlietās ir vajadzīga diplomātija un principi, un šis ziņojums par jauno ES un Krievijas nolīgumu nodrošina gan vienu, gan otru. Mana grupa uzslavē tā saturu un apsver *Janusz Onyszkiewicz* par viņa darbu.

Vēsture mums māca, ka Krieviju nekas tā nesadusmo kā tās ignorēšana, tādēļ savstarpējie sakari, sadarbība un tirdzniecība, veicinot uzticību, ir gan Krievijas, gan Eiropas Savienības interesēs. Tāpat ir negodīgi izlikties, ka Krievijas rīcība ir nevainojama. Tā ir valsts, kas izmanto enerģijas piegādes kā ieroci, valsts, kuras augstprātīgā rīcība Kaukāzā un Baltijas valstīs padara nervozas tās kaimiņvalstis, un valsts, kurā tiesiskums tiek pieskaņots to cilvēku interesēm, kuri atbalsta Kremli, un izmantots tam, lai ierobežotu cilvēkus, kuri to neatbalsta, kā to apstiprina šodienas jaunā tiesas prakse pret *Mikhail Khodorkovsky*.

Kā mēs zinām, vēlēšanas nav izņēmums. Fiziska vardarbība pret cilvēktiesību aizstāvjiem un viņu iebiedēšana, neatkarīgo žurnālistu slepkavības – *Tabajdi* kungs, tāda šobrīd ir reālā situācija Krievijā.

(Aplausi)

Mēs esam apbēdināti, ka daži deputāti ir nolēmuši mazināt kritiku par cilvēktiesību situāciju Krievijā. Es esmu izbrīnīts, ka daži deputāti sauc jauno nolīgumu par stratēģisku tikai tāpēc, ka to vēlas Maskava. Jā, mums ir jāveido sadarbība, bet mēs nedrīkst izturēties nekritiski pret lietām, ko nevar nosaukt vārdā.

Pastāv trīs iemesli, kāpēc daži cilvēki tiecas atbalstīt *Putin* kungu. Pirmkārt, tie ir cilvēki, kas kādreiz atbalstīja padomju varu un kas joprojām raugās uz Kremli ar sentimentu. Otrkārt, tie ir cilvēki, kas domā, ka Krievija kaut kādā veidā atšķiras no citām valstīm un tai nevar piemērot tos pašus standartus, un, treškārt, tie ir cilvēki, kas domā, ka Krievija ir pārāk biedējoša, lai to nicinātu. Neviena no šiem argumentiem neiztur kritiku. Eiropas radikāli kreisie spēki vēsturiski ir stūrgalvīgi ignorējuši cilvēktiesības padomju varas ērā. Tas no viņu puses ir ne tikai morāli nepareizi, bet arī politiski nesaprātīgi attaisnot Krieviju tagad, kad tā virzās autoritatīvi labējo spēku virzienā. Turklāt cilvēktiesības ir universālas un nedalāmas vai arī tās neko nenožīmē; tādēļ ES ir pārliecināta jāaizstāv mūsu vērtības mūsu teritorijā un ārpus tām.

Visbeidzot, Eiropā šobrīd dzīvo trīs ar pusi reizes vairāk cilvēku nekā Krievijā. Mūsu militārie izdevumi ir desmit reizes lielāki un ekonomika ir piecpadsmit reizes lielāka. Mums nav iemesla baidīties no Kremļa un visi iemesli iestāties par savām vērtībām. Tādēļ mēs atbalstām jaunu nolīgumu, bet Eiropai ir jāiesaistās šajās attiecībās vienoti, stabili un ar atvērtām acīm.

Adam Bielan, *UEN grupas vārdā.* – (PL) Priekšsēdētāja kungs, Kremlis izmanto enerģijas piegādes kā politisku instrumentu kopā ar „skaldi un valdi” principu, lai korumpētu vienu Eiropas valsti pēc otras, sākot ar Kipru un beidzot ar Nīderlandi. Šī pieeja izrādās ļoti veiksmīga. Turpretī Eiropas Savienība bija pārsteidzoši pasīva laikā, kad notika uzbrukums suverenajai Gruzijai. ES vadītāji uzkrītoši klusēja. *Solana* kungu un komisāri *Ferrero-Waldner* nekur nevarēja atrast. Tikmēr Francijas prezidents *N. Sarkozy* tika pamatīgi pazemots, kad Krievija pilnībā ignorēja miera nolīgumu, par kuru viņš bija risinājis sarunas. No tā izriet, ka Eiropas vājumu tās attiecībās ar Krieviju rada tās naivums un tuvredzība.

Austrijas, Vācijas un Itālijas enerģētikas uzņēmumi kārtu darījumus ar Kremli divpusējās attiecībās. Tas rada tiešu Maskavas politisko spiedienu uz atsevišķām dalībvalstīm. Vācija būvē gāzes cauruļvadu Baltijas jūras dzelmē, lai apietu Poliju, neskatoties uz to, ka Krievija līdz šim ir vairāk nekā vienreiz pārtraukusi enerģijas piegādes Lietuvai, Čehijai un citām ES dalībvalstīm. Ja *Nord Stream* tiks īstenots, tāds pats liktenis var piemēklēt manu valsti Poliju. ES politikas pamatā attiecībā uz Krieviju ir jābūt vienotības un solidaritātes principiem. Tādēļ, ja mēs vēlamies, lai mūsu attiecības ar Krieviju būtu efektīvas, pirms divpusēju nolīgumu slēgšanas ar Kremli ir absolūti nepieciešams apspriesties ar citām dalībvalstīm, uz kurām tas varētu attiekties.

Marie Anne Isler Béguin, *Verts/ALE grupas vārdā.* – (FR) Priekšsēdētāja kungs, arī es vēlētos pateikties referentam par to, ka viņš pieņēma mūsu grozījumus un sarunās ar Krieviju par vienu no centrālajiem jautājumiem izvirzīja cilvēktiesības. Es vēlos lūgt Padomi un Komisiju nepieņemt šajā jomā, tāpat kā es vēlos lūgt referentu atbalstīt pārējos mūsu grozījumus par minoritāšu un Čečenijas tiesību ievērošanu, kas šajā ziņojumā savā ziņā ir aizmirsts.

Mēs arī atbalstām kritisko attieksmi pret Krieviju, jo pat gadījumā, ja Krievija šobrīd dod dažus pozitīvus signālus, jo īpaši attiecībā uz tās vēlēšanos noslēgt starptautisku nolīgumu par kodolarsenāla samazināšanu, kas neapšaubām ir pārāk dārgi šajā krīzes laikā, tā joprojām neiziet pilnīgi ne uz kādu kompromisu citos jautājumos, jo īpaši attiecībā uz tās kaimiņattiecību politiku, pārmetot Eiropas Savienībai, ka tā iejaucas tās ietekmes sfērā. Es jums vēlos atgādināt, ka nesen *Briselē Lavrov* kungs kritizēja Austrumu partnerību, ko mēs izveidojām pavasarī notikušajā augstākā līmeņa sanāksmē, tāpat kā *Putin* kungs reaģēja negatīvi uz gāzes nolīgumu starp Eiropas Savienību un Ukrainu.

Kā jau jūs zināt un kā visi konstatēja, Gruzijas jautājums joprojām ir aktuālāks nekā jebkad, un tas joprojām ir strīda objekts starp mums un Krieviju, kas pastāvīgi izmanto savas veto tiesības, lai novērstu jebkādu starptautisko miera uzturēšanas spēku izvietošanu un pat mūsu civilo novērotāju piekļuvi teritorijām, ko tā okupē un kontrolē. Tādēļ tas ir pretrunā sešiem nolīguma punktiem, kuru ES noslēdza ar Krieviju 12. augustā, un tas nespēj apturēt ikdienas vardarbību gar Abhāzijas un Osetijas administratīvo robežu.

Turklāt, kā jau tika minēts, nevienam nevar piemānīt ar dalībvalstu atkarību no Krievijas enerģijas vai politisko cenu, kas mums ir jāmaksā.

Visbeidzot, priekšsēdētāja kungs, ņemot vērā globālo krīzi, kas skar ikvienu, ieskaitot Krieviju, es vēlētos, lai parādās negaidīti risinājumi un lai Krievija tiktu labvēlīgi noskaņota apstiprināt konstruktīvu partnerību, un lai ES pildītu lielāku lomu kā vienots partneris.

Vladimír Remek, *GUE/NGL grupas vārdā.* – (CS) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, mēs apspriežam mūsu ieteikumus Padomei par jauno nolīgumu ar Krieviju. Tomēr man nešķiet, ka ziņojuma teksts ir ieteikumi diplomātiskām sarunām. Jo lielākoties dokumentā ir skaidri formulēta un uzsvērtā vajadzība pieprasīt, uzstāt, akcentēt, izaicināt utt. Tas ir diktēšanas vārdu krājums, un es ļoti priecājos, ka man nav jāpiedalās sarunās, vadoties pēc šiem ieteikumiem. Vienlaicīgi mēs apzināmies, ka ES, cita starpā, vienu ceturto daļu savu naftas un dabasgāzes piegāžu saņem no Krievijas. Dažkārt es domāju, ka mēs cenšamies lūgt drošas, stabilas ārkārtīgi svarīgu izejvielu piegādes, vienlaicīgi turot rokās kaujas vāli. Un ko mēs kā ES piedāvājam sarunās? Kur ir mūsu nostāja par cilvēktiesībām, aiz kurām mēs slēpjamies, piemēram, attiecībā uz krieviski runājošajām minoritātēm, kas dzīvo ES dalībvalstu teritorijā? Kur ir mūsu viedoklis par bijušo SS vienību dalībnieku atkārtotu apvienošanu un darbību ES valstīs? Vai arī mēs pret to neieilstam, bet gan atbalstām, piemēram, pretrunā ANO iegūtajiem datiem. Turklāt, kā Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komiteja (ITRE) var nosaukt abas valstis, Ukrainu un Krieviju, kā atbildīgās par problēmām attiecībā uz gāzes piegādēm ES, bet mūsu ieteikumos tiek minēta tikai Krievija? Visā visumā tas līdzinās mēģinājumam spēlēt futbolu tikai ar vieniem vārtiem. Jūs noteikti atzīsies, ka tā nav atbilstīga spēle. Tādēļ necerēsim uz brīnumainiem rezultātiem.

Tādēļ man personīgi ir problēmas atbalstīt dokumentu tā pašreizējā formā. Pat Ārlietu komitejā trešdaļa Eiropas Parlamenta deputātu nebija apmierināti ar projektu. Tikmēr Starptautiskās tirdzniecības komiteja ir pieņēmusi daudz reālistiskāku pieeju attiecībām ar Krieviju, ņemot vērā Eiropas patiesās vajadzības.

Bastiaan Belder, IND/DEM grupas vārdā. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, nav šaubu, ka arī Krievija šobrīd saskaras ar globālo ekonomisko krīzi. Vēl šorīt es pa radio dzirdēju skarbu reportāžu no Sanktpēterburgas par medikamentiem, ko vidējais Krievijas iedzīvotājs nevar atļauties iegādāties. Pasaules Bankas pēdējā prognozē ir norādīts uz vēl vētraināku situāciju Krievijas ekonomikā. Kādus secinājumus mēs varam izdarīt no drūmajām prognozēm, ka līdz šī gada beigām vairāk nekā 20 miljoni Krievijas iedzīvotāju varētu nonākt zem iztikas līdzekļu līmeņa RUB 4600 (USD 185) apmērā?

Patiešām, gan Eiropai, gan Krievijai ir steidzami vajadzīga apņēmīga rīcība, lai mazinātu krīzes ietekmi. Tādēļ prioritāte ir jāpiešķir vienotiem centieniem uzlabot globālo ekonomisko klimatu. Tomēr tam ir vajadzīga savstarpēja uzticēšanās, ko es vēlos uzsvērt, jo diemžēl Kremļa ārlietu politika to atklāti kavē. Viens piemērs ir krīze Moldovā, kas turpinās un kļūst vēl sarežģītāka, un Igor Smirnov to neatvieglo. Vēl viens piemērs ir *imbroglio*, kas no jauna sākās Ukrainā pagājušajā nedēļā. Īsi sakot, savstarpējās uzticēšanās trūkums kavē kopējos centienus.

Ar savu ziņojumu Parlaments dod šo godīgo, skaidro signālu Padomei un Komisijai risināt sarunas ar Maskavu, un es patiešām ceru, ka Parlaments vērsīsies pie Krievijas ar augsti paceltu galvu.

Jana Bobošíková (NI). – (CS) Dāmas un kungi, Parlamenta ieteikumu projektā Padomei attiecībā uz jauno ES un Krievijas nolīgumu, par kuru mēs šodien diskutējam, iespējams, ir tikai divi fakti, par kuriem var vienoties. Pirmkārt, Krievijai ir milzīga nozīme Eiropas un pasaules stabilitātes un labklājības nodrošināšanā un, otrkārt, mums ir jāsasniedz stratēģiska partnerība ar Krieviju, pamatojoties uz demokrātiskām vērtībām. Citādi man jāsaka, ka teksts ir rakstīts uzvarētāju lielvalstu valodā no aukstā kara perioda, noliedzot visus diplomātijas un starptautisko attiecību pamatnoteikumus. Šie noteikumi vairāk attiecas uz kompromisu, pieklājību, līdzsvaru un cieņu pret sarunu partneri. Tie neattiecas uz diktatoriskām prasībām un skarbu nosodīšanu. Ziņojuma terminoloģija un formulējums atgādina uzpūtīgā sultāna vēstuli *Zaporozhsky* kazakiem, kas deva viņam piemērotu atbildi. Tekstā pausto nepiemēroto rusofobiju daļēji kompensē rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas objektīvais paziņojums, kam ir jāklūst par pamatu jauna dokumenta formulēšanā. Manuprāt, pašreizējais ziņojums kaitē gan ES, gan Krievijas Federācijai un tādēļ arī visiem Eiropas un Āzijas reģiona iedzīvotājiem.

Dāmas un kungi, es ceru, ka ES un Krievijas augstākā līmeņa sanāksmē, ko Čehijas prezidentūras vadībā rīkos Čehijas prezidents *Vjčlav Klaus*, noteikti netiks izmantota šī rusofobiskā retorika. Ne tikai tāpēc, ka Čehijas prezidents nepiekrīt ES vairākuma viedoklim par Krievijas un Gruzijas konfliktu. Es stingri uzskatu, ka mūsu iedzīvotāju interesēs Padomei ir jāpatur prātā, ka Krievija ir un būs vajadzīgs, lietderīgs un līdzvērtīgs partneris mūsu ģeopolitiskajā reģionā. Kā jau tika minēts, viena ceturtdaļa naftas un dabasgāzes piegāžu ES nāk no Krievijas un puse Krievijas naftas un dabasgāzes nonāk ES. Ja nekas cits, tad šis fakts vien ir pietiekams arguments censties saglabāt labas kaimiņattiecības starp ES un Krievijas Federāciju.

Ria Oomen-Ruijten (PPE-DE). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, pēdējo divarpus gadu laikā kā delegācijas attiecībām ar Krieviju priekšsēdētāja es ļoti intensīvi esmu strādājusi ar Krieviju un Eiropu. Es esmu strādājusi ne tikai pie negadījumiem, bet arī saglabājusi atvērtu prātu attiecībā uz ilgtermiņa stratēģiju. Tādējādi man ir grūtības saprast, ko Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupas priekšsēdētājs *Watson* kungs tikko teica. Es neesmu paudusi vienpusējus uzskatus nevienā no šīm debatēm, un to arī nav darījuši mani kolēģi deputāti. Mēs esam apsprieduši daudzas problēmas, ieskaitot Krieviju.

Tomēr neaizmirsīsim, ka partnerības nolīguma noslēgšana nozīmē arī to, ka mums pašiem ir jābūt partneriem. Tas nozīmē, ka abām pusēm ir savstarpēji jāapspriežas par sarežģītiem jautājumiem. Patiešām, partnerības nolīgumu var noslēgt tikai savstarpējas uzticības garā, nevis tad, ja viena puse tikai saskata problēmas. ASV šobrīd ir savādāka stratēģija. Vai mums tiešām ir jāatgriežas pie vēsām attiecībām pretstatā ASV, kas piedāvā izredzes. Tā nav saprātīga rīcība.

Mums vajag partnerības nolīgumu, stratēģisku partnerību, jo mums ir tikai viena liela kaimiņvalsts. Mēs esam atkarīgi no šīs kaimiņvalsts enerģijas piegādēm, un tā ir atkarīga no mūsu finanšu līdzekļiem. Tomēr, tā kā mums Eiropā ir vērtības, kas ir jāaizstāv, mēs ar šo kaimiņvalsti apspriežam arī kopējās vērtības un cilvēktiesības. Tikai negatīvu aspektu apspriešana nav labs sākums jaunajai stratēģijai, kas mums patiešām ir vajadzīga attiecībā uz mūsu lielo kaimiņvalsti. Tādēļ es vēlos pateikties komisārei par viņas atbildi, jo tajā ir pozitīvi elementi, lai palīdzētu mums patiešām gūt kādu labumu 500 miljoniem Eiropas iedzīvotāju.

Jan Marinus Wiersma (PSE). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos sākt ar atzinību *Oomen-Ruijten* kundzei par to, ko viņa tikko teica. Es pilnībā piekrītu viņas argumentiem un es arī ceru, ka tie ietekmēs viņas grupu rīt, kad tā balsos par mūsu šī ziņojuma grozījumiem. Es novēlu viņai veiksmi šajā sakarā.

Manai grupai ir lielas grūtības ar *Onyszkiewicz* kunga ziņojumu, tādēļ Ārlietu komitejā mēs balsojam pret to. Šis ziņojums ir vispusīgs, un tas ir pamatoti; ES un Krievijas attiecību darba kārtība ir patiešām plaša. Tā ir tiesa, ka referents savā ziņojumā ir centies risināt visas šīs jomas, par ko es viņu uzslavēju. Tomēr ziņojums ir sagatavots nepareizā stilā. Nedrīkst teikt, ka šīs attiecības ir izšķirīgas, kā to dara referents, un tad vienkārši iekļaut piemērus, kas Krievijā ir nepareizi vai kas notiek nepareizā virzienā, nepieminot arī kļūdas, ko mēs paši esam pēdējo 20 gadu laikā pieļāvuši attiecībā uz Krievijas Federāciju.

Krievija nav kandidātvalsts, bet drīzāk stratēģisks partneris, kas vēlas sadarboties kopējo interešu jomās. Tādēļ ir vajadzīga konstruktīva, saprātīga rīcība, un es pilnībā piekrītu *Vondra* kungam, ka tam ir jābūt mūsu pieejas pamatā. Pretēji radītajam priekšstatam Kopenhāģenas kritēriji neattiecas uz šo gadījumu. Es atbalstu pragmatisku pieeju, kuras pamatā ir savstarpēja atkarība. Mēs esam vajadzīgi viņiem, un viņi ir vajadzīgi mums. Mēs varam atrast risinājumus tikai tad, ja mēs strādājam kopā, vai tas būtu tirdzniecības, enerģētikas sadarbības, klimata vai kodolieroču neizplatīšanas jomā. Šīs stratēģiskās intereses ir sarunu par jauno nolīgumu pamatā, un mēs uzstājam uz vārda „stratēģisks” lietošanu šajās debatēs. Mums šīs debates ir jārisina labticīgi, vienlaicīgi ievērojot Krievijas intereses.

Referents pamatoti pievērš lielu uzmanību kaimiņvalstīm, kas Eiropas Savienībai ir kopējas ar Krieviju. Arī šeit spēkā ir princips, ka sadarbība ir produktīvāka par konfrontāciju. Mēs par katru cenu vēlamies izvairīties no cīņas par ietekmes sfērām. Tā vietā Eiropas Savienībai ir jākoncentrējas uz novājinātās Eiropas Drošības un sadarbības organizācijas (EDSO) atjaunošanu. Tad mēs varēsim šajā sistēmā censties uzlabot pieeju iesaldētajiem konfliktiem, kas mums Eiropā joprojām pastāv, vai tie būtu Gruzijā, Azerbaidžānā vai Moldovā.

Protams, ne viss ES un Krievijas attiecībās ir apmierinoši. Ziņojumā tas ir pienācīgi apskatīts. Mēs esam nosodījuši Krievijas iebrukumu Gruzijā un turpinām to darīt. Mēs esam nobažījušies par autoritārisma tendencēm Krievijā. Tādēļ dialogs nevar būt tikai pozitīvs, un kā Eiropas Padomes locekle Krievija var sasniegt labākus rezultātus. Tomēr, visu cieņu referentam, bet viņš izdarītu labu darbu, ja pārstrādātu ziņojumu. Uzstāt ar polarizējošu attieksmi tagad, kad ASV valdība ir izvēlējusies citu pieeju Krievijai, ir neproduktīvi. Mūsu problēmas ir globālas, un to risināšanai ir vajadzīga visu pušu iesaistīšanās.

István Szent-Iványi (ALDE). – (HU) Savā inaugurācijas uzrunā prezidents *D. Medvedev* paziņoja, ka viņa vissvarīgākais uzdevums būs brīvības aizsardzība un tiesiskuma atjaunošana. Diemžēl viņam vēl ir jāizpilda savs solījums. Mūsu pienākums ir atgādināt viņam par viņa solījumu un sniegt lielāku atbalstu neatkarīgajiem plašsaziņas līdzekļiem, pilsoniskajai sabiedrībai un cilvēktiesību pārkāpumu upuriem.

Mēs cenšamies nodrošināt pragmatisku partnerību ar Krieviju, un partnerības nolīgums ir mūsu interesēs. Tomēr tas var būt reālistiski tikai tad, ja Krievija no savas puses parādīs konstruktīvu, atbildīgu un uz sadarbību vērstu rīcību.

Janvārī tika iedragāta uzticība Krievijai kā enerģijas piegādātājam. Tādēļ nolīguma pamatelementam ir jābūt partnerībai enerģētikas jomā. Tas palīdzētu veicināt uzticību, ja Krievija beidzot ratificētu Eiropas Enerģētikas hartu un Tranzīta protokolu. Mēs sagaidām, ka Eiropas Savienība rīkosies vienoti un noteikti to dalībvalstu vārdā, kas lielā mērā ir atkarīgas no Krievijas enerģijas piegādēm.

Inese Vaidere (UEN). – (LV) Paldies *Onyszkiewicz* kungam par ļoti līdzsvaroto ziņojumu. Krievija ir ļoti nozīmīgs Eiropas Savienības partneris. Kopīga rīcība var dot labus rezultātus ekonomikas un finanšu krīzes pārvarēšanai. Tomēr tas nedrīkst likt mums atkāpties no mūsu principiem un vērtībām. Ir jāpieprasa Krievijai atjaunot cilvēktiesības Krievijā, atjaunot preses, vārda un biedrošanās brīvības. Jāuzsver, ka Krievijas sabiedroto atbalsta programmu nedrīkst ļaunprātīgi izmantot kā instrumentu, lai nostiprinātu politisko ietekmi vairākās Eiropas Savienības dalībvalstīs. Lai noslēgtu jauno līgumu, Krievijai nepieciešams pildīt vienošanos attiecībā uz Gruzijas teritoriālo integritāti. Plašā nolīgumā jāietver enerģētiskās drošības stratēģija, kura balstīta uz Enerģētikas hartas ratifikāciju. Ir jāpieprasa arī pienācīgs Ziemeļu gāzes vada ietekmes uz vidi novērtējums. Paldies!

Milan Horáček (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāre, Padomes priekšsēdētāj, *Onyszkiewicz* kungs ļoti skaidri runāja par to, cik svarīgas ir cilvēktiesības sadarbībā ar Krieviju, par ko es viņam pateicos. Manuprāt, ir īpaši svarīgi absolūti skaidri darīt zināmu, ka Eiropa ekonomiskās saites jeb gāzes pieslēgumus nevērtē augstāk par cilvēktiesībām. Normālas partnerības pamatā ir divas drošas puses, kas uzticas viena otram. Stratēģiskajās partnerībās pastāv draudi, ka var aizsargāties un uzticēties tikai daļēji, tādēļ ES ir jāaizsargā

sevi pret nedrošumu. Mums nevarēs būt laba, normāla partnerība tik ilgi, kamēr Krievija turpinās tik nopietni pārkāpt cilvēktiesības un nespēs sasniegt minimālu demokrātijas un tiesiskuma līmeni, kā to parāda, piemēram, *Anna Politkovskaya* vai *Khodorkovsky* kunga un *Lebedev* kunga gadījumi.

SĒDI VADA: R. KRATSA-TSAGAROPOULOU

Priekšsēdētāja vietniece

Jiří Maštálka (GUE/NGL). – (CS) *Onyszkiewicz* kunga ziņojums nepārprotami ir viens no vissvarīgākajiem dokumentiem, kas sagatavots mūsu vēlēšanu pilnvaru termiņa beigās. Man jāuzsver, ka es esmu ārkārtīgi vilies ziņojuma saturā. Viens no mazāk svarīgajiem jautājumiem, kuriem es varu piekrist, ir tāds, ka mēs visi uzskatām attiecības ar Krieviju par pamatjautājumu. Manuprāt, ziņojuma koncepcijai trūkst līdzsvara, un es pārliecināti uzskatu, ka tā sākotnējā formā tas nepalīdzēs uzlabot mūsu savstarpējās attiecības. Izsakoties pieklājīgi, es to uzskatu par pārpratumu, ka ziņojumā ir pausta vēlme uzticēt apspriežu pilnvaras ES Augstajam pārstāvim. Kas attiecas uz mani, tad gadījumā, ja tas būtu *Solana* kungs, kurš pirms desmit gadiem atļāva bezjēdzīgo tā saukto humanitāro Dienvidslāvijas bombardēšanu un kurš pretrunā starptautiskajām tiesībām organizē suverenas valsts daļas atdalīšanu, tad es viņam neuzticos. Tāpat es saskatu līdzsvara trūkumu tieši tajā, ka ziņojumā tiek kritizēta Krievija par tās programmu atbalstīt ārvalstīs dzīvojošos Krievijas pilsoņus, vienlaicīgi nepaužot nostāju par krieviski runājošo nepilsoņu situāciju ES. Manuprāt, ziņojumā arī tīšām netiek runāts par tā saukto poļu kartes (*pole's card*) problēmu, kas ir pretrunā starptautiskajām tiesībām.

Francisco Millán Mon (PPE-DE). – (ES) Krievija ir ļoti svarīga starptautiska dalībniece, pastāvīga Drošības padomes un G8 locekle un nozīmīgākā militārā lielvalsts. Šo vienkāršo iemeslu dēļ Eiropas Savienībai ir jāmēģina nodibināt ar Krieviju attiecības, pamatojoties uz dialogu un sadarbību. Turklāt daudzas dalībvalstis ir atkarīgas no Krievijas enerģijas, un to starpā notiek ievērojama tirdzniecība.

Tomēr attiecībām ir jābūt dziļākām un mērķtiecīgākām. Krievija ir Eiropas valsts un Eiropas Padomes locekle; tā ir uzņēmusies saistības cilvēktiesību un demokrātisko brīvību jomā, un tai ir jāievēro virkne kopēju vērtību un principu, ieskaitot starptautisko tiesību un valstu suverenitātes un teritoriālās integritātes ievērošanu.

Tomēr nesenie notikumi parāda satraucošu tendenci Krievijā; piemēram, enerģijas resursu izmantošana par spiediena izdarīšanas instrumentu, ieskaitot piegāžu samazināšanu, vai Gruzijas krīze pagājušā gada vasarā un tai sekojošie notikumi.

Tas viss ir mazinājis uzticību Krievijai kā Eiropas partnerim. Tagad mums ir jācenšas atjaunot šo uzticību. Mēs vēlamies konstruktīvas attiecības ar Krieviju kā patiesu Eiropas partneri, bet, lai tas notiktu, ir jāmainās Krievijas rīcībai.

Eiropas Savienībā dažādu iemeslu dēļ, daži no kuriem ir vēsturiski, dalībvalstīm ir dažādas idejas par mūsu attiecībām ar Krieviju, tādēļ nav viegli sasniegt vienotu nostāju. Tā ir viena no mūsu vajajām vietām un viena no mūsu problēmām. Tomēr kopā ar pieejām, ko varētu saukt par pragmatiskām vai reālistiskām, Parlamentā valda arvien plašāka ticība idejai, ka šiem partneriem, ar kuriem mēs vēlamies ļoti ciešu saikni, ir jārikojas saskaņā ar starptautiskajām tiesībām un jāievēro pamattiesības un brīvības, jo īpaši gadījumā, ja viņi ir partneri, kas pieder pie lielās Eiropas ģimenes.

Parlaments bija gandarīts par prezidenta *D. Medvedev* apņemšanos, ko viņš sava pilnvaru termiņa sākumā puda attiecībā uz cilvēktiesībām un tiesiskumu, bet viņa vārdus ir jāpamato ar rīcību.

Dāmas un kungi, es vēlētos ticēt, ka nākotnē Eiropas Savienība radīs Krievijā pastāvīgu, strukturālu partneri, kam būs kopējas vērtības, bet šobrīd man šķiet, ka šāda nākotne ir visnotaļ tālu.

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, es vēlētos sākt ar sirsnīgu pateicību *Vondra* kungam un komisārei *B. Ferrero-Waldner* par viņu ieguldījumu, kas bija daudz reālistiskāks un, mūsaprāt, vairāk atbilda tematam nekā *Onyszkiewicz* kunga ziņojums tā pašreizējā formā, kas, manuprāt, ir ļoti nožēlojami, jo personīgā līmenī es *Onyszkiewicz* kungu vērtēju ļoti augstu. Tādēļ es īsti nesaprotu, kāpēc mūsu priekšā ir ziņojums, kurā šis kopējais pamats – kritika, no vienas puses, un vēlme sadarboties, no otras puses – netiek izmantots kā kopsaucējs, kā to izdarīja Padome un Komisija.

Ļaujiet man atkārtot mūsu kritiku, proti, kritiku pret Krieviju, vienkārši lai ieviestu skaidrību.

Runājot par kaimiņvalstīm, mēs nesaprotam un kritiski izturamies pret Krievijas rīcību attiecībā uz Gruziju, bet pasaule jau labu laiku apzinās, ka Krievija nav vienīgā vainīgā šajā situācijā. Vienkārši noteiktas aprindas nevēlas to pieņemt. Mums ir jāredz abas puses. Kad es skatos uz *Zourabichvili* kundzi un *Burjanadze* kundzi,

uz to, kā bijušie Gruzijas prezidenta sabiedrotie tagad ir prezidenta *Saakashvili* opozīcijā un kā cilvēktiesības arī Gruzijā netiek augstu vērtētas, es sev uzdošu jautājumu, kāpēc tiek kritizēta tikai Krievija, bet ne Gruzija. Runājot par enerģijas krīzi, kurā ir iesaistīta Ukraina, mēs tagad labi apzināties, un jūs to zināt tikpat labi kā mēs, ka Ukrainai un tās iekšējai politiskajai situācijai ir jāuzņemas daļa atbildības, bet vienmēr tiek kritizēta tikai Krievija.

Lai gan *Horáček* kungs, kurš šobrīd vēlas atrisināt valdības krīzi Čehijā, šeit saka, ka mēs nedrīkstam noteikt enerģētikas jautājumus par lielāku prioritāti nekā cilvēktiesības, neviens īstenībā to nedara. Pasakiet man konkrēti, vai jūs vēlaties, lai mēs tagad sakām: „Mēs nevēlamies jūsu gāzi, kamēr jūs neievērosiet cilvēktiesības”? Jums ir atklāti, godīgi un skaidri jāsaka, ko jūs vēlaties, nevis vienkārši diskusijā jāmēģinās ar replikām.

Mans trešais punkts attiecas uz cilvēktiesībām. Mēs esam ļoti sarūgtināti par attieksmi pret cilvēktiesībām Krievijā; mēs to noteikti uzskatām par nepieņemamu. Mēs nekad neklusēsīm, kad tiks pārkāptas cilvēktiesības. Kā jau es tikko teicu, mums ir skaidri jārisina cilvēktiesību pārkāpumi neatkarīgi no tā, kur tie notiek, Gruzijā, Krievijā vai mūsu pašu dalībvalstīs. Tas attiecas arī uz Krievijas pilsoņiem vai nepilsoņiem, daži no kuriem diemžēl saskaras ar problēmām noteiktās ES dalībvalstīs. Tas ir pašsaprotami, bet mums tādā pašā mērā tas ir jādara visur; tādā pašā mērā un ar tiem pašiem kritērijiem.

Ceturtkārt, es esmu dziļi sarūgtināts, ka Krievijai un tās vadībai neveidojas tāds redzējums par tās vēsturi, kāds ir izveidojies daudzām mūsu valstīm. Es šeit runāju par debatēm, kas jau ir notikušas, un par rītdienas balsojumu par vēstures rezolūciju. Krievijas tēls tiktu ievērojami uzlabots, ja tai būtu kritiskāka pieeja savai vēsturei vai, citiem vārdiem sakot, ja tā attēlotu staļinismu nevis kā lielāko valsts sasniegumu, bet kā noziegumu, kas tai ir jāapkaro. Protams, no mūsu puses arī ir bijuši ļoti skaidri paziņojumi, bet mums jābūt par visām valstīm, par visiem totalitārajiem režīmiem, ka mēs neesam gatavi atzīt totalitāros režīmus un vēstures neievērošanu.

Tādēļ tas joprojām būtu iespējams, ja tiktu pieņemts vismaz viens vai divi mūsu puses ierosinātie grozījumi, kuru mērķis ir atjaunot līdzsvaru un īstenot tieši šo divkāršo stratēģiju: būtiska Krievijas kritika, bet arī vēlēšanās iesaistīties partnerībā ar Krieviju.

Henrik Lax (ALDE). - (SV) Priekšsēdētājas kundze, referents ļoti pareizi saka, ka ES ir jāspēj paust vienota nostāja par svarīgiem jautājumiem attiecībā uz Krieviju. Diemžēl šķiet, ka Krievijas vadītāji šobrīd uzskata attiecības ar trešām valstīm par bezjēdzīgu nodarbi. Īsi sakot, ja es jums neiekrausu pa žokli, jūs iekrausiet pa žokli man. Dziļāka sadarbība starp ES un Krieviju patiesībā būtu abpusēji izdevīga, un mums ir jānodrošina, ka Krievijas vadītāji to ierauga. Pastāv draudi, ka skarbā ekonomiskā krīze Krievijā papildus saasinās tās vadītāju attieksmi pret ciešu sadarbību ar ES. Tādēļ ir īpaši svarīgi, lai ES paustu vienotu nostāju. Vienmēr, kad ES ir runājusi skaidri un vienkārši, Krievijas vadītāji ir apturēti. Gruzijas konflikts, gāzes krīze starp Krieviju un Ukrainu gada sākumā un provokācijas attiecībā uz bronzas kareivi Igaunijā parāda, ka vienota ES var likt Krievijas vadībai pārdomāt savus lēmumus.

Hanna Foltyn-Kubicka (UEN). - (PL) Priekšsēdētājas kundze, ziņojumā, par kuru mēs diskutējam, ir iekļauts diezgan detalizēts Krievijas Federācijas teritorijā notikušo cilvēktiesību pārkāpumu novērtējums. Šie gadījumi skaidri pierāda, ka Krievija ignorē visus standartus, kas tiek piemēroti visā brīvajā pasaulē. Tādēļ es aicinu Padomi un Komisiju sākt pieprasīt, lai Krievija pilda saistības, ko tā ir uzņēmusies attiecībā uz cilvēktiesību ievērošanu. Tam ir jābūt priekšnoteikumam, lai turpinātu sarunas par nolīgumu.

Kopējās sanāksmēs ar Krievijas pusi es bieži esmu dzirdējis Krievijas *Duma* deputātus sakām kaut ko tādu, ka nedrīkst vairs izniekot laiku uz cilvēktiesībām un ka mums ir jāpievēršas būtiskiem jautājumiem, proti, tirdzniecībai. Mēs nevaram piekrist šādai pieejai. Nav nekā svarīgāka par brīvību, veselību un pašu dzīvību. Šīs vērtības Krievijā bieži netiek ievērotas, lai gan naudas vērtība tiek atzīta vienmēr.

Tunne Kelam (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze, es vēlētos apsveikt *Onyszkiewicz* kungu par viņa smago darbu un cienījamajiem rezultātiem.

Starp citu, šis ir aizējošā Eiropas Parlamenta pēdējais viedoklis par attiecībām ar Krieviju un pārliecinošākais Parlamenta paustais vēstījums, kura pamatā ir atbilstība mūsu kopējām Eiropas vērtībām.

Tādēļ tā mums ir iespēja atcerēties, ka pamats mūsu attiecībām ar Krieviju joprojām ir mūsu kolēģes *C. Malmström* ziņojums, kas tika sagatavots pirms pāris gadiem; ziņojums, kurā paustie ieteikumi joprojām nav realizēti.

Tikmēr mēs esam atstāti sava veida aizmirstībā, bezgalīgi atkārtot, cik svarīgas ir attiecības ar Krieviju. Tā ir taisnība, bet tas nav jāatkārto. Mums ir jāklūst pārliecinātiem pašiem par savu spēku, savām vērtībām un iespējām, kā to ierosināja *Graham Watson*, un jāīsteno šīs vērtības.

Tāpat mums ir jāsecina, ka Krievijā situācija ir pasliktinājusies. Pagājušā gada augustā Krievija gandrīz okupēja suverenu kaimiņvalsti. Nepietiek tikai ar to, ka cilvēktiesību pārkāpumu turpināšana Krievijā tiek vienkārši kritizēta vai ka par to tiek pausta nožēla. Jautājums ir par to, kā saistīt šīs cilvēktiesības un vērtības ar mūsu praktisko rīcību. Pretējā gadījumā mēs būsim vismaz netieši līdzatbildīgi par cilvēktiesību un demokrātisko vērtību apspiešanu apmaiņā pret gāzi no Krievijas cauruļvadiem.

Ioan Mircea Pașcu (PSE). - Priekšsēdētājas kundze, acīmredzot Parlamentā ir pārstāvētas divas uzskatu sistēmas attiecībā uz Krieviju, atspoguļojot divkosīgo dalībvalstu attieksmi.

Būtībā runa nav par Krieviju, jo daudzi piekrīt, ka šī lielvara nenovēršami ir mūsu stratēģisks partneris, bet par to, kā reaģēt uz tās rīcību, kas ne vienmēr atbilst mūsu standartiem. Tādējādi, kamēr pirmā uzskatu sistēma ierosina saukt Krieviju pie atbildības par jebkuru novirzīšanos no šiem standartiem – un acīmredzot *Onyszkiewicz* kunga ziņojums ir šajā kategorijā – otrā uzskatu sistēma ir piekāpīgāka, galvenokārt pragmatiski motivēta.

Tādēļ jautājums ir par to, kura no šīm divām nostājām nodrošina mūsu kopējo jautājumu (ekonomisko, tirdzniecības, enerģētikas, drošības, pētniecības un izglītības) labāku pārvaldību, apmierina mūsu intereses, vienlaicīgi izvairoties no atteikšanās no mūsu pašu standartiem. Kura no šīm nostājām visvairāk ietekmēs Krievijas rīcību? Lai gan es personīgi esmu skeptisks pret kāda spēju patiešām kaut kādā veidā ietekmēt Krievijas rīcību, es joprojām aizstāvu ES nostāju, kurā ir apvienots pragmatisms un integritāte. Nobeigumā, lai gan šis ziņojums pēc nosaukuma attiecas uz Krieviju, īstenībā tas skar arī mūs.

Andrzej Zapalowski (UEN). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, tas ir vispārzināms, ka ilgtermiņā visu nolīgumu ar Krieviju saturs kļūst drīzāk par vēlmju sarakstu nekā par juridiski saistošu pasākumu kopumu. Tomēr ir svarīgi turpināt centienus regulēt mūsu attiecības ar Krieviju vislabākajā iespējamajā veidā. Nepārprotami to nevar sasniegt, pamatojoties uz pašreizējiem nosacījumiem, saskaņā ar kuriem Eiropas Savienības iedzīvotājiem, kuru skaits ir gandrīz 500 miljoni un kas ir atbildīgi par vairāk nekā 20 % pasaules IKP, ir jāpakļaujas daudz vājākam partnerim ar mazāku skaitu iedzīvotāju. Es to pieminu, jo konkrētu ES dalībvalstu intereses bieži ir pretrunā Eiropas iekšējai solidaritātei. Krievijai nav nekādu sirdsapziņas pārmetumu izmantot šādas situācijas. Protams, mums ir jāpadziļina mūsu ekonomiskā sadarbība ar Krieviju, bet mums ir jāpieprasa, lai mūsu partneris ievēro tos pašus standartus, kas ir saistoši visām ES dalībvalstīm. Nevar būt ne runa par cilvēktiesību pārkāpumu attaisnošanu.

György Schöpflin (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze, mani apsveikumi referentam. Manuprāt, tas ir ārkārtīgi svarīgs ziņojums.

Man šķiet, ka Krievijas stratēģiskā domāšana šobrīd ir viena no nozīmīgākajām Eiropas Savienības problēmām. Ja mēs nesaprotam, kā Krievija redz savu vietu pasaulē, mēs īsti nesapratīsim, ko Kremlis saka un dara. Faktiski Krievijas rīcība ir loģiska, bet tā atšķiras no mūsu rīcības loģikas. Lai gan ES par savas domāšanas pamatu ir pieņēmusi konflikta miermīlīgu risināšanu, Krievijai nav sirdsapziņas pārmetumu izmantot spēku, kā mēs to redzējām Gruzijā pagājušajā gadā.

Tādēļ atbilde ir tajā, kā Krievija raugās uz varu. Eiropas tradīcijā varu ir jāuzrauga demokrātiskām iestādēm. Krievijas skatījumā vara ir jākoncentrē uzskatā, ka ar šādas koncentrēšanas palīdzību vara būs efektīvāka.

Tas ir ļoti bīstami valstīm, ko Krievija uzskata par vājām. Tās automātiski kļūst par mērķi Krievijas varas ekspansijai. Tādēļ nesenais notikums, kad Krievijas uzņēmums slepeni iegādājās lielu Ungārijas enerģētikas uzņēmuma MOL akciju paketi, ir vairāk nekā vienkāršs komercdarījums; tas parāda, kā Krievija ienāk neokupētā teritorijā.

No varas viedokļa Eiropas Savienība un Eiropas integrācija Krievijai ir neizprotams, bezjēdzīgs process. Krievija uzskata, ka suverenitātes nodošana ir kaut kas riebīgs nevis miera nodrošināšanas veids. Tādēļ Krievijas problēma ir Eiropas Savienība, un mums ir būtiski to atzīt. ES panākumi rada apmulsumu, un tā galvenokārt ir šķērslis Krievijas varas maksimizēšanai. Tādēļ Eiropas Savienības turpmākie panākumi ir atkarīgi no sapratnes par to, kā Krievija domā par varu. Ļoti atšķirīgi no Eiropas. Un nelolosim ilūzijas par to.

Richard Howitt (PSE). - Priekšsēdētājas kundze, pagājušajā mēnesī Parlamenta vārdā es devos uz Gruzijas administratīvo robežlīniju, ko pēc Krievijas militārā iebrukuma izveidoja Dienvidosetijas separātisti. Raugoties

uz kontrolpunktu, kurā nebija oficiālas komunikācijas nevienā pusē, tas noteikti izskatījās kā aina no aukstā kara laika. Ja mēs nevēlamies virzīties atpakaļ, viens konkrēts solis, ko Krievija varētu spert, ir palīdzēt veicināt ļoti veiksmīgās Eiropas policijas misijas pilnu piekļuvi abām robežlīnijās pusēm, lai tā varētu pienācīgi pildīt savus pamiera uzraudzības pienākumus. Tas būtu mazs, bet konkrēts uzticības veidošanas solis, un es aicinu Krieviju to spert.

Es arī piekřītu Parlamentā daudzkārt paustajam viedoklim, ka lielāka Eiropas solidaritāte uzlabotu Eiropas un Krievijas attiecības. Šo faktu vēlreiz uzsvēra Krievijas šīs nedēļas mēģinājums noslēgt atsevišķus, nevis kopējus nolīgumus ar ES valstīm par augļu un dārzeņu importa standartiem. Šajā sakarā es paužu nožēlu par Liberālo demokrātu grupas šīs dienas uzrunu, kurā tā centās raksturot sociālistu nostāju cilvēktiesību jautājumā kā līdzjūtīgu. Mēs ne tikai balsosim par to, lai kritizētu Krieviju par starptautisko vēlēšanu standartu pārkāpumiem, par vārda brīvības apdraudēšanu, par politisko ieslodzīto turēšanu apcietinājumā un cilvēktiesību aizstāvju iebiedēšanu un mocīšanu, bet uzruna vienkārši parāda tieši tādu pašu savu interešu aizstāvību Krievijas jautājumā, kas pati par sevi ir mūs kavējošs solidaritātes trūkuma piemērs.

Krieviju ir skārusi ekonomiskā krīze tāpat kā ikvienu valsti, tā cieš no naftas cenu krituma, rubļa devalvācijas par trešdaļu un akciju tirgus krituma 75 % apmērā. Šodien prezidents *D. Medvedev* pīlntiesīgi piedalās G20 sanāksmē Londonā. Es uzskatu, ka šobrīd ir īstais laiks, kad Krievijai ir vajadzīga mūsu sadarbība un kad tā varētu būt atvērtāka pret pārmaiņām, ja vien mēs Eiropas Savienībā būsīm apņēmīgi un vienoti, lai to pārliecinātu.

Giulietto Chiesa (PSE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, lasot šo dokumentu, rodas priekšstats, ka tā autora mērķis ir nevis uzlabot, bet gan pasliktināt attiecības starp Eiropas Savienību un Krieviju. Ja tāds ir Eiropas mērķis, tad tas ir izcils dokuments; ja tā nav, tad tas ir briesmīgs. Es uzskatu, ka tas ir briesmīgs dokuments. Kā gan mēs varam iztēloties nākotni, kurā valda jauni saspīlējumi ar valsti, kuru mēs atzīstam par nepieciešamu attiecībā uz mūsu interesēm? Turpmāko 40 gadu laikā mums būs jāpaļaujas uz tradicionālajiem energoresursiem, ar ko Krievija ir bagāta. Vai mēs varam darīt savādāk? Mēs nevaram.

Otrkārt, metode un tonis. Šajās lappusēs Eiropa runā imperiālistu valodā nevis valodā, kas izrādītu cieņu sarunu biedram. Tas ir pretrunā mūsu kaimiņattiecību politikai, un nebūtu pareizi to lietot pat attiecībās ar mazu valsti, nemaz nerunājot par attiecībām ar lielu valsti, kas ir jāciena, un tam ir labs iemesls. Pirmkārt un galvenokārt tas ir realisma jautājums.

Es baidos, ka Eiropas Parlaments grasās pieņemt dokumentu, kas sagatavots aukstā kara garā – vecmodīgs, bezjēdzīgs, kaitējošs un neproduktīvs – laikā, kad jaunais ASV prezidents sāk jaunu dialogu ar Maskavu. Ar šādu pieeju Eiropa nevar cerēt uz vadošo lomu. Es ceru, ka Komisija nepieņems šos ieteikumus.

Romana Cizelj (PPE-DE). – (SL) Šajās debatēs jūs esat izskatījuši daudzas politiskas problēmas, bet es vēlētos pievērst jūsu uzmanību citam izaicinājumam, kas nav pieminēts mūsu ziņojumā. Tā ir klimata pārmaiņu joma, ko līdz šim ir risinājuši pārsvarā zinātnieki. Tomēr, ja mēs vēlamies to risināt veiksmīgi, mums arī jāatbalsta šāda rīcība ar spēcīgiem un apņēmīgiem politiskajiem pasākumiem.

Tas ir globāls izaicinājums, un tam ir vajadzīga savstarpēja atbildība. Tādēļ es uzskatu, ka mums ir jāizmanto ikviena iespēja mudināt Krieviju uzņemties daļu atbildības gan klimata pārmaiņu mazināšanā, gan attiecībā uz pielāgošanos tām. Tāpat mums ir jāmudina Krievija aktīvāk iesaistīties starptautiskajās sarunās, jo tuvojas Kopenhāgenas konference.

Kolēģi, es arī vēlētos jums atgādināt, ka atbilstīgu pasākumu veikšana klimata pārmaiņu jomā ietekmē arī cilvēktiesību nodrošināšanu.

Monika Beňová (PSE). – (SK) Es izteikšos ļoti īsi, jo lielāko daļu no tā, ko es vēlējos teikt, jau pateica mani kolēģi no Eiropas Sociāldemokrātu partijas.

Manuprāt, ziņojumam trūkst līdzsvara un tas ir rusofobisks. Es pati nāku no valsts, kas daudzus gadus bija pakļauta režīmam, kurš daudziem cilvēkiem apgrūtināja dzīvi, bet tieši šī iemesla dēļ es nesaprotu, kāpēc saprātīgi vīrieši un sievietes šajā cienījamajā palātā tagad vēlas pieņemt dokumentu, ar kura palīdzību mēs kārtējo reizi kādu vadosim un rādīsim uz viņu ar pirkstu.

Es biju iedomājusies, ka Parlaments spēj saprast pašreizējo situāciju pasaulē. Es pilnībā noraidu ideju, ka kāds no klātesošajiem vēlas iemainīt dabasgāzi un naftu pret cilvēktiesību aizsardzību. Eiropas sociāldemokrāti vēlas aizsargāt cilvēktiesības, un viņi vienmēr ir aizsargājuši cilvēktiesības, tomēr mēs redzam neapšaubāmo realitāti, ar ko mums ir jāaskaras. Ar ko jāaskaras ES, ASV, Krievijai un visai pasaulei. Mēs spēsim stāties pretī šai realitātei tikai ar labu, kopēju nolīgumu palīdzību.

Andrzej Wielowieyski (ALDE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, Krievija ir mūsu lielākā kaimiņvalsts, dižena valsts, kurai pēdējā gadsimta laikā bija ilūzijas par imperiālismu, bet kura arī pieredzēja briesmīgus notikumus.

Lai atgūtos no šādas traumas, ir vajadzīgs laiks un neatlaidība, un arī mums ir jābūt pacietīgiem. Tādēļ sarunas par jaunu nolīgumu būs grūtas un sāpīgas. Ziņojums ir prasīgs, bet godīgs. Saskaņa starp efektīvu partnerību ar mūsu sešām kaimiņvalstīm austrumos un laba savstarpējā sadarbība ar Krieviju ir liels izaicinājums Eiropas politiķiem. Panākumi būs atkarīgi no tā, vai mēs patiesi saskaņosim savus dzīvesveidus un sapratīsim pamatvērtības, ko nedrīkst nodot.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, galvenie šķēršļi, kas ietekmē mūsu sakarus ar Krieviju, ir tādi, ka Krievija izmanto gāzes piegādes kā politiskas šantāžas līdzekli, tās draudi Gruzijas neatkarībai, genocīds Čečenijā un tās nespēja organizēt taisnīgu tiesu attiecībā uz *Anna Politkovskaya* un *Alexander Litvinenko* slepkavām. Diemžēl Krievija nav spējusi nevienu soli pretī tam, lai izveidotu demokrātiju un ievērotu cilvēktiesības, kas nelabvēlīgi ietekmē turpmākās sarunas un sadarbību. Mums ir jārealizē vienota solidaritātes politika, ja mēs vēlamies, lai mūsu sarunas būtu veiksmīgas. Tas ir ļoti svarīgi šādas svarīgas Eiropas Savienības kaimiņvalsts gadījumā.

Gerard Batten (IND/DEM). – Priekšsēdētājas kundze, kā *Ferrero-Waldner* kundze var saukt Krieviju par partneri un *Vondra* kungs meklēt demokrātijas un cilvēktiesību garantijas?

Krievija ir gangsteru valsts, kur traucējoši politiskie oponenti, disidenti un žurnālisti tiek vienkārši nogalināti. Krievijai pat ir tiesību akts, kas viņiem atļauj ārvalstīs nogalināt ikvienu – Krievijas iedzīvotāju vai ārvalstu pilsoni – ko viņi uzskata par draudu vai traucēkli. Šāda slepkavība tika izdarīta pret manu vēlētāju **Alexander Litvinenko** 2006. gadā Londonā valsts sponsorētā terorisma aktā. Viņa ģimene joprojām gaida taisnīgumu un viņa slepkavu saukšanu pie atbildības vai tiesāšanu Anglijā.

Es personīgi nevēlos, lai Eiropas Savienība risinātu sarunas par nolīgumiem ar kādu par kaut ko. Bet, ja Komisija ir noskaņota nopietni, kāpēc tā nepieprasīja aizdomās turamo izdošanu kā labas gribas zīmi un priekšnoteikumu sarunu sākšanai?

Alexandru Nazare (PPE-DE). – (RO) Potenciāls stabilai sadarbībai ar Krievijas Federāciju ir tieši proporcionāls izaicinājumiem un grūtībām, ar ko mums ir jāsaskaras. Krievija jau kādu laiku ir izvēlējusies tādu sarunu veidu un rīcības virzienu, kas pragmatiskas sadarbības iespējas ierindo otrajā vietā un veicina skarbu pieeju starptautiskajām attiecībām, kam mēs nekādā veidā nevaram piekrist.

Kopš konflikta Gruzijā mēs joprojām esam situācijā, kurā mēs varam redzēt atšķirības mūsu starpā attiecībā uz nostāju, ko mēs esam pieņēmuši izšķirīgos tematos. Krievijas Federācija uzskata, ka tās karaspēka klātbūtne reģiona valstīs ir pieņemama un ka tam pat ir tiesības iejaukties, kad Maskava to uzskata par vajadzīgu. Krievijas iesaistīšanās neatrisinātos konfliktos ir jūtama pat pie ES robežas, ietekmējot visus mūs eiropiešus.

Man jums ir jāatgādina, ko es patiesībā esmu ierosinājis savos grozījumos. Krievijas karaspēka klātbūtne Piedņestras separātistu reģionā ietekmē Moldovas Republiku jau gandrīz divdesmit gadus, kamēr tā tiecas pēc progressa un brīvības izvēlēties pati savu nākotni. Krievijas Federācijai ir jāizved savs karaspēks no Piedņestras, lai nodrošinātu pamatu šai partnerībai.

Alexandr Vondra, Padomes priekšsēdētājs. – Priekšsēdētājas kundze, es vēlētos jums visiem pateikties par šo interesanto diskusiju. Manuprāt, šī diskusija ir ļoti vajadzīga attiecībā uz mūsu turpmākajām attiecībām ar Krieviju, un tajā tika izskatīti vairāki svarīgi punkti. Es varu atbalstīt daudz no tā, kas šeit tika teikts.

Tiem, kas runā par vajadzību paplašināties, manuprāt, ir skaidrs, ka jauns nolīgums ir ārkārtīgi svarīgs turpmākajai ES un Krievijas sadarbības attīstībai un pastiprināšanai. Tāpat ir skaidrs, ka jaunajam nolīgumam ir jāturpina uzlabot pašreizējo Partnerības un sadarbības nolīgumu (PSN). Tam ir jāatspoguļo pašreizējās sadarbības ar Krieviju reālā situācija. Šobrīd mūsu attiecības ir daudz dziļākas un plašākas nekā pirms desmit gadiem.

Tiem, kas runā par enerģētiku, mums ir skaidri jāpaziņo, ka ES vēlas stiprināt sadarbību ar Krieviju, izmantojot mūsu rīcībā esošos instrumentus – dialoga enerģētikas jomā un Pastāvīgā enerģētikas partnerības padomes sanāksmes. Pastāvīgās enerģētikas partnerības padomes sanāksme notiks šīs prezidentūras laikā. Mērķis ir veicināt uzticību un pārredzamību ES un Krievijas enerģētikas attiecībās. Mēs nevaram atļauties vēl vienu enerģijas piegāžu pārtraukumu. Mums arī jāstiprina agrinās brīdināšanas mehānisms un jāpadara tas iedarbīgāks.

Tiem, kas runā par cilvēktiesībām, manuprāt, tiesiskuma piemērošana, neatkarīga tiesu sistēma un cilvēktiesību pilnīga ievērošana, ieskaitot brīvus un neatkarīgus plašsaziņas līdzekļus, ir nepieciešama, lai veicinātu stabilitāti un labklājību Krievijā. ES ar bažām seko līdzi cilvēktiesību situācijai Krievijā, un mēs šīs bažas izskatām un izskatīsim mūsu ES un Krievijas sanāksmēs. Piemēram, tādu lietu izskatīšana kā M. Khodorkovsky tiesvedības atsākšana mums būs sava veida lakmusa papīrs attiecībā uz tiesiskumu Krievijā.

Tiem, kas runā par līdzekļiem, es lielā mērā piekrītu, ka mums ir jāpauž vienota nostāja, runājot ar Krieviju, un mums ir vajadzīgas šāda veida debates, lai pilnveidotu šo vienoto nostāju. Vienotība un solidaritāte ir būtiski nosacījumi, un mēs ļoti smagi strādāsim, lai to sasniegtu. Ir svarīgi, lai dalībvalstis cik vien iespējams viena otru informētu un apspriestos savā starpā par divpusējiem jautājumiem ar Krieviju, kas varētu atstāt sekas uz citām dalībvalstīm un ES kopumā. Parlamenta ieteikumus šajā sakarā ir vērts izskatīt, lai gan, ņemot vērā Padomes pašreizējās struktūras, es neesmu gluži pārliecināts, ka oficiālu apspriežu mehānisma izveide ir vispraktiskākais solis uz priekšu. Tomēr man ir spēcīga sajūta, ka ir vajadzīgs kaut kāda veida mehānisms vai kopēja pieeja, lai papildinātu pašreizējo ES un Krievijas attiecību sistēmu.

Mūsu politiku attiecībā uz Krieviju noteikti var uzlabot, un vienotība un solidaritāte patiešām ir pamatvārdi šajā kontekstā. Mums jau šobrīd ir visnotaļ spraigas politiskās apspriedes Padomē, kad ir jāparāda solidaritāte, bet tas ir arī politiskās gribas jautājums. Es piekrītu, ka starp ES un Krieviju ir vajadzīga lielāka uzticēšanās un sapratne. Mums ir jāpārvar pagātnes aizdomīgums un jāveido īstas un nozīmīgas attiecības, kas ir attīstījušās gadu gaitā, bet tas noteikti ir divvirzienu process, un šajās attiecībās ir vajadzīgas divas puses.

Jaunais nolīgums ir viens no veidiem, kā to izdarīt. Otrs veids ir, izmantojot labāku dialogu. Parlamentam šajā sakarā ir svarīga loma, tādēļ es varu piekrist ieteikumam, ka jaunajā nolīgumā ir jāstiprina Parlamentārās sadarbības komitejas loma. Parlamentārā dimensija tāpat kā kontakti ar pilsonisko sabiedrību var ievērojami palīdzēt izplatīt un veicināt ES pamatā esošos demokrātiskos pamatprincipus un vērtības. Tādēļ, sarunām attīstoties, mēs ceram turpināt ar jums dialogu.

Benita Ferrero-Waldner, Komisijas locekle. – Priekšsēdētājas kundze, debates par Krieviju nekad nav vieglas. No vienas puses, Krievija ir svarīgs globālais partneris, bet, no otras puses, tā ir arī liela kaimiņvalsts, un tās, manuprāt, ir divas puses, kas ne vienmēr viegli saplūst.

No vienas puses, kā jau es teicu iepriekš, ņemot vērā, ka Krievija ir globāls partneris, mēs to uzskatām par reālu partneri. Piemēram, Tuvajos Austrumos, meklējot risinājumu starp Izraēlu un Palestīnu un daudzos citos šajos jautājumos. Vai Afganistānas un Pakistānas jautājumā, kurā vakar Hāgā notikušajā konferencē Krievijai bija svarīga loma; vai Irānas jautājumā, vai neizplatīšanas jautājumos, vai tādos lielos globālos jautājumos kā klimata pārmaiņas, kas arī tika minēts, vai tagad finanšu un ekonomiskās krīzes jautājumos. Tas skar visus. Tas tā ir attiecībā uz mums, bet tas tā ir arī attiecībā uz Krieviju un daudziem citiem globāliem partneriem. Tādēļ es uzskatu, ka mums tas ir jāredz ļoti skaidri, bet vienlaicīgi mums arī jāredz Krievija kā liela kaimiņvalsts, par ko mūsu viedokļi kopējās kaimiņattiecībās ne vienmēr sakrīt. Un mums ir kopējas kaimiņvalstis, ko daži no jums minēja, vai tā būtu Moldova vai Kalnu Karabaha, vai, protams, Gruzija. Mums ir jānodrošina, ka mūsu attiecības kļūst daudz ciešākas, bet arī to, ka mēs atklāti runājam par pastāvošajām grūtībām un atšķirībām.

Viens no šiem jautājumiem ir „Austrumu partnerība”, un mēs to pārrunājam Parlamentā vēl pagājušajā nedēļā. Austrumu partnerības, kas attiecas uz sešām mūsu kaimiņvalstīm, pamatmērķis ir palīdzēt šīm valstīm, kuras vēlas ievērojami tuvināties Eiropas Savienībai tādos noteiktos pamatjautājumos kā valdību standarti, brīvāka tirdzniecība un citi. Manuprāt, ir svarīgi, lai šajos pasākumos šīs valstis būtu partneri. Bet daudzpusējās attiecībās mēs arī esam teikuši, ka vajadzības gadījumā mēs principā parasti esam atvērti pret trešām valstīm, piemēram, Krieviju; protams, Krievija arī ir pilntiesīgs loceklis Melnās jūras reģiona sinerģijā, kur tiek risināti reģionālie jautājumi.

Tādēļ arī pastāv iespēja sadarboties, lai pārvarētu dažas pastāvošās grūtības. No otras puses, gāze. Attiecībā uz gāzi mēs zinām, ka esam savstarpēji atkarīgi, es to skaidri teicu iepriekš un es to atkārtosu; mēs to zinām. Kā mēs visi zinām, gāzes krīze ir mazinājusi uzticību mūsu partneriem. Tā ir akcentējusi enerģētikas noteikumu nozīmi jaunajos ES un Krievijas, kā arī ES un Ukrainas nolīgumos, un tie tiks iekļauti šajos nolīgumos.

Mums ir jāpastiprina darbība, lai izveidotu iekšējo enerģijas tirgu, bet arī lai palielinātu piegāžu efektivitāti un dažādību. Tādēļ jaunajā nolīgumā ar Krieviju ir jāparedz, kā mēs vienmēr sakām, juridiski saistoši abpusēji pienākumi. Un paralēli jaunajam nolīgumam un īstermiņā mēs strādājam ar Krieviju, lai uzlabotu agrinās brīdināšanas mehānisma efektivitāti, kā jau es teicu iepriekš. Tāpat mums ir jāparedz uzraudzība un konfliktu novēršana un atrisināšana, un tam ir jāattiecas arī uz Baltkrieviju un Ukrainu.

Mēs zinām, ka Krievija mums ir ļoti svarīgs enerģētikas partneris, nodrošinot 40 % mūsu gāzes importa un 20 % mūsu gāzes patēriņa. Kā jau es teicu iepriekš, tās ir attiecības, kuru pamatā ir savstarpēja atkarība. Tā kā mēs veidojam vairāk nekā divas trešdaļas viņu eksporta ieņēmumu, kas ir ievērojami veicinājis Krievijas ekonomisko attīstību, ir būtiski, lai neatkārtotos 1. janvāra notikumi, tādēļ mēs strādājam ar Ukrainu un Krieviju, lai to novērstu.

Cilvēktiesību jomā mūsu viedokļi ne vienmēr sakrīt. Tomēr, kā jau es teicu, ES un Krievijai ir kopējas starptautiskas saistības, ko nosaka instrumenti, kurus mēs kopā esam parakstījuši ANO, ESAO un Eiropas Padomē. Šīs saistības atspoguļo vērtības un nosaka pienākumu ievērot to veidoto struktūru lēmumus. Tas īpaši attiecas uz Eiropas Cilvēktiesību tiesu, bet var arī redzēt, ka ES un Krievija interpretē saistības dažādi.

Eiropas Savienība un Krievija ir izvēlējušās dialoga ceļu šajos jautājumos, un tas ir pareizais ceļš. Tas nozīmē, ka mums ir jāieklejas arī bažās, ko dažkārt pauž Krievijas puse attiecībā uz dažiem notikumiem Eiropas Savienībā, ieskaitot, piemēram, krieviski runājošo minoritāšu problēmu.

Bet, kā jau Padomes priekšsēdētājs teica, pastāv nepārprotamas bažas par cilvēktiesību neievērošanu Krievijas Federācijā, un pastāvīgie uzbrukumi cilvēktiesību aizstāvjiem, žurnālistiem un citiem aktīvistiem slikti atsaucas uz Krieviju.

Mēs šos jautājumus regulāri izskatām ar augstajām amatpersonām: es ar *Sergey Lavrov* un priekšsēdētājs *J. M. Barroso* ar saviem sarunu biedriem. Lai to darītu, mēs izmantojam arī savas divreiz gadā notiekošās apspriedes par cilvēktiesībām. 6. februārī notikušajā diskusijā divpusējās sanāksmes laikā starp priekšsēdētāju *J. M. Barroso* un prezidentu *D. Medvedev* arī notika viedokļu apmaiņa par cilvēktiesībām.

Prezidents *D. Medvedev* pats ierosināja turpināt šo viedokļu apmaiņu 21.–22. maija augstākā līmeņa sanāksmē, un mēs viņu turēsim pie vārda. Piemēram, pagājušās nakts uzbrukums cilvēktiesību aizstāvim *Lev Ponomarev* ir pēdējais atgādinājums, cik grūta ir cilvēktiesību aizstāvju situācija Krievijā. Bet es vēlētos teikt, ka mandātā, ko Padome ir iedevusi Komisijai pārrunāt, ir skaidri atspoguļotas abi virzieni. Tie abi ir iekļauti, un tas ir mūsu mandāta saturs. Tādēļ es uzskatu, ka pareizais ceļš ir turpināt šo mandātu, un, kā jau es teicu, mēs vienmēr esam gatavi ziņot par mūsu sarunu turpmākajiem pasākumiem, kā mēs to tikko darījām.

Janusz Onyszkiewicz, referents. – (PL) Priekšsēdētājas kundze, es vēlētos atgādināt šī ziņojuma kritiķiem, ka tas nav ziņojums par Krieviju. Šī ziņojuma mērķis ir ieteikt Komisijai, kurus jautājumus tai ir jāizskata divpusējās sarunās un uz kurām jomām tai ir jākoncentrējas īpaši. Tādēļ šajā ziņojumā nebija atsaucē uz Eiropas Drošības un sadarbības organizāciju (EDSO) un prezidenta *D. Medvedev* plānu. Jebkura šāda atsaucē patiešām būtu bijusi nevietā. Tas ir pilnīgi atšķirīga veida jautājums. Tas ir jāizskata EDSO sistēmā kopā ar ASV, nevis divpusējo attiecību ar Krieviju sistēmā. Turklāt šāda veida ieteikumos nevar iekļaut, piemēram, mūsu pašu kritiku un novērtējumu par cilvēktiesību situāciju Eiropas Savienībā. Tādēļ šie jautājumi ir jāiesniedz izskatīšanai sarunās ar Krieviju, un tā pienācīgi noteiks mūsu problēmas. Tas bija viens no punktiem, ko vēlējos pieminēt.

Otrs punkts ir vispārīgs un attiecas uz sarunu patieso raksturu. Es vēlētos norādīt, ka šajā ziņojumā netiek lietoti tādi termini kā stratēģiskā partnerība. Tam ir labs iemesls, proti, tas, ka dokumentā, kas pieņemts attiecībā uz Eiropas drošības un aizsardzības politiku (EDAP), ir iekļauts šāds teksts nodaļā par Krieviju: (*pēc tam deputāts citēja tekstu angļu valodā*).

referents. – „stratēģiskā partnerība nav iespējama, ja netiek pilnībā ievērotas demokrātijas vērtības, cilvēktiesības un tiesiskums; [tādēļ] aicina Padomi noteikt šīs vērtības pašreizējo sarunu par jauno partnerības un sadarbības nolīgumu pamatā”.

referents. – (PL) Tādēļ nostāja ir ļoti skaidra. Es uzskatu, ka mums ir jāatceras, kāds ir šī ziņojuma mērķis un kādu vēstījumu tas ir paredzēts nodot Komisijai. Visbeidzot es vēlētos teikt *Bobošíková* kundzei, ka tieši kazaki nosūtīja vēstuli sultānam, nevis otrādi.

Priekšsēdētāja. – Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks rīt, ceturtdien, 2009. gada 2. aprīlī.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es atzinīgi vērtēju *Janusz Onyszkiewicz* ziņojumu par ES un Krievijas attiecībām. Es uzskatu, ka ES attiecības ar Maskavu jāveido uz pragmatiska pamata, izvairoties no jebkādiem iepriekš izveidotiem viedokļiem.

Pirmkārt, pienācīga sadarbība vajadzīga energoapgādes jomā, par kuru ir abpusēja interese. Taču, lai to panāktu, mums ļoti svarīgi ir, lai ES dalībvalstu vidū būtu solidaritāte tā, lai tās sarunās ar Maskavu par gāzes importu varētu veidot vienotu fronti. Tas ir vienīgais veids, kādā mēs Eiropas Savienības pilsoņiem varam garantēt gāzes piegādes drošību par pieņemamām cenām. Mūsu atbildība ir novērst jaunas gāzes krīzes izraisīšanu.

Otrkārt, mums jāsadarbjas ar Maskavu to problēmu kopīgā risināšanā, kas attiecas uz mūsu kopīgajām kaimiņvalstīm un attiecībām ar Moldovas Republiku, Ukrainu, Gruziju, Armēniju un Azerbaidžānu. Šai pieejai jāpamatojas uz starptautisko tiesību normām, ievērojot valstu integritāti un suverenitāti, līdz ar to izvairoties no jebkādam autoritārām tendencēm. Mums jāpanāk progress neatrisināto konfliktu risināšanā, piemēram, Piedņestrā, Osetijā un Abhāzijā.

Filip Kaczmarek (PPE-DE), rakstiski. – (PL) Krievija Eiropas Savienībai ir svarīga partnere. ES sagaida, ka tās partneres sadarbosies ar to uzticamā un godīgā veidā.

Savstarpējā atkarība var būt abpusēji izdevīga, bet tas ne vienmēr tā ir. Var būt arī tieši pretēji, un tā var izrādīties satraukuma un konflikta avots. Mums jādara viss iespējama, lai nodrošinātu, ka ekonomiskā sadarbība, drošība, energoapgādes drošība, cilvēktiesību un demokrātijas principu ievērošana kļūst pozitīva un konstruktīva mūsu attiecību iezīme. Vai tas īstenosies, lielā mērā atkarīgs no Krievijas puses. Krievija var izvēlēties Rietumu vērtības un standartus. Nevienam nespiedīs Krieviju izdarīt šādu izvēli vai patiešām kādu citu. Krievijai jāizvēlas pašai. Taču viens man ir pilnīgi skaidrs, un tas ir, ka Eiropas Savienība nemainīs savas vērtības pēc Krievijas vai jebkuras citas valsts pieprasījuma. Mēs esam konsekventi vai pat ietiepīgi, bet ne tāpēc, ka rīkoties atšķirīgi nozīmētu atteikšanos no mūsu vērtībām.

Ja Eiropas Savienība atkāptos no savām pamatvērtībām, tā vairs nebūtu Eiropas Savienība. Tāpēc mēs, piemēram, vienmēr atzīsim Gruzijas teritoriālo integritāti. Mēs šādā veidā nerīkojamies tāpēc, ka mums būtu kāda īpaša mīlestība pret Gruzijas tautu. Mūsu nostāja pamatojas uz lojalitāti pret principiem, uz kuriem balstās mūsu pasaule. Rīcība, kaitējot šai pasaulei, būtu līdzvērtīga pašnāvībai. ES noteikti negrib šādu iznākumu, man ir aizdomas, arī Krievija to negrib.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Noteikti var teikt, ka nesenā gāzes krīze un konflikts Gruzijā ir radījis jaunu saspīlējumu attiecībās ar Krievijas Federāciju.

Krievijai jābeidz izmantot šāda veida situācijas tādā veidā, kas neatbilst starptautiskajām procedūrām, un jāatturas no jaunu ietekmes sfēru radišanas.

Vienlaikus ES jādara viss nepieciešamais, lai samazinātu savu enerģētisko atkarību no Krievijas, cik vien iespējams.

Tomēr vienlīdz taisnība, ka Krievija ir viena no ES kaimiņvalstīm un ārkārtīgi svarīga partnere starptautiskajā arēnā. ES attiecībām ar Krieviju ir ļoti svarīgs ekonomiskais potenciāls, kuru Eiropas Savienība nevar atļauties neizmantot, jo īpaši pašreizējā globālajā klimatā.

Tāpēc mums jāturpina veltīt laiku un enerģiju dialogam un sadarbībai ar Krievijas Federāciju, izplānojot saskaņotu stratēģiju, kas pamatotos uz kopējām, abpusēji izdevīgām saistībām.

Vienīgais veids, kādā šī sadarbība var būt veiksmīga, ir tāds, ka ES pauž vienotu viedokli un pieturas pie dialoga, kam ir savi nosacījumi, bet kas vienlaikus ir konstruktīvs, pamatojas uz kopējām vērtībām, cilvēktiesību, pamatbrīvību un pašreizējo starptautisko normu ievērošanu.

Katrin Saks (PSE), rakstiski. – (ET) Attiecības starp ES un Krieviju pērn piedzīvoja lielu triecienu. Šodien, pēc Gruzijas notikumiem un pēc tam, kad Krievija atzinusi Abhāzijas un Dienvidosetijas anklāvus, Krievijas gatavība veidot kopēju drošības zonu ar Eiropas Savienību un pušu pozīcijas jautājumos, kas skar Kosovu un kopējās kaimiņvalstis, atšķiras vairāk nekā jebkad agrāk. Ilgstošie strīdi ar gāzes piegādātājiem un enerģijas resursu politizēšana uzticību nevaro.

Esmu gandarīts, ka mana kolēģa J. Onyszkiewicz ziņojumā Krievija aicināta apliecināt saistības, par kurām vienošanās panākta starptautiskā līmenī, jo īpaši kā Eiropadomes un Eiropas Drošības un sadarbības organizācijas dalībvalsts, un Krievijas valdībai paustas bažas par cilvēktiesību situāciju un sarūkošo pilsonisko sabiedrību Krievijā. Savā ziņojumā Parlaments pievērsis uzmanību arī Krievijas Federācijā dzīvojošo minoritāšu stāvoklim un aicina Krievijas valdības aģentūras nodrošināt Krievijas Federācijā dzīvojošo pamattiesībspēji kultūru un valodu izdzīvošanu un ilgtspējīgu attīstību.

Eiropas Savienības attiecībām ar Krieviju jāpamatojas uz partnerību, nevis konfrontāciju. Mūsu attiecībām ar Krieviju patiešām ir izšķiroša nozīme no pragmatiskas sadarbības viedokļa, un līdz šim mūsu sadarbība ir nākusi par labu starptautiskajai stabilitātei. Tajā pašā laikā šai partnerībai jāpamatojas uz šādām vērtībām: demokrātiju, tirgus ekonomiku, cilvēktiesību un vārda brīvības veicināšanu; ne tikai komerciālajām interesēm un vienas lietas saskatīšanu saistībā ar šīm interesēm, tajā pašā laikā stūrgalvīgi aizverot acis uz citām lietām.

Toomas Savi (ALDE), rakstiski. – Attiecības starp Krievijas Federāciju un Eiropas Savienību pēdējos gados piedzīvojušas vairākus izaicinājumus. Pēc tam, kad pērnā gada augustā izraisījās Krievijas un Gruzijas konflikts, varētu sliekties domāt, ka labi žogi rada labus kaimiņus. Šajā gadījumā esmu gandarīts, ka sakāmvārds neatbilst patiesībai un ka bijušais Eiropadomes priekšsēdētājs *Nicolas Sarkozy* sekmīgi noregulēja krīzi.

Pēc dzelzs aizkara krišanas Eiropas Savienība neatlaidīgi veidojusi savstarpējo atkarību no Krievijas Federācijas, kas bija jāizmanto, lai ieviestu kopēju izpratni par demokrātiju, cilvēktiesībām un tiesiskumu, vienlaikus sekmējot uzticamas ekonomiskās attiecības. Biežās nesaskaņas pēdējos gados mūs novērsušas no reālas virzības šī mērķa virzienā, un divu politisko struktūru dialogs patiesībā kļuvis diezgan ledains, pieņemot „pragmatiskās sadarbības” formu.

Es ļoti atbalstu Padomes un Komisijas ierosinājumu turpināt uzstāt uz nolīgumu, kas pamatotos uz kopējām saistībām ievērot cilvēktiesības, kā paziņots ziņojumā, jo bez kopējām vērtībām mēs, iespējams, rezultātā nonāksim pie otras negaidītas krīzes, kas prasīs ārkārtējus pasākumus.

Richard Seeber (PPE-DE), rakstiski. – (DE) Vispusīgais jaunais Eiropas Savienības un Krievijas partnerības nolīgums, manuprāt, ir ļoti atzinīgi vērtējams.

Krievija ir ES trešā lielākā tirdzniecības partnere, kā arī tai ir ļoti svarīga stratēģiska nozīme attiecībā uz Eiropas Savienības energoapgādi. Nolīgums ar Krievijas Federāciju ieliek pamatus uzlabotai abu pušu sadarbībai.

Ņemot vērā, cik svarīgas ES un Krievija ir viena otrai, šim nolīgumam tomēr nav jāpaliek vienkārši politiskas gribas aktam; mums jāspēj arī nodrošināt, ka tas tiek īstenots. Parlamenta ieteikums Eiropadomei galvenokārt uzsver nozīmi, kāda ir cilvēktiesību aizsardzībai un plašsaziņas līdzekļu brīvībai Krievijā. Tā kā mūsu nodoms ir pakāpeniski veidot mūsu attiecības ekonomikas, drošības politikas un izglītības politikas jomā, ārkārtīgi svarīgi ir, ka visi mūsu partneri ievēro eiropiešu vērtības. Tas ir vienīgais veids, kā attīstīt Krievijas un Eiropas Savienības partnerību tā, lai apmierinātas būtu abas puses.

Czesław Siekierski (PPE-DE), rakstiski. – (PL) Jauna ES un Krievijas nolīguma nodrošināšana ir viens no galvenajiem izaicinājumiem, ar kuriem saskaras Eiropas Savienības diplomāti. Eiropas Parlamenta loma ir dot aktīvu ieguldījumu nolīguma raksturā un saturā. Ziņojums sniedz detalizētu ES un Krievijas attiecību galveno aspektu analīzi. Jo īpaši tajā ir ar mūsu pašreizējām attiecībām saistīto problēmu padziļināts pētījums.

Es uzskatu, ka ziņojuma pieņemšana būs nozīmīgs solis uz priekšu jauna Eiropas Savienības un Krievijas partnerības nolīguma virzienā. Šāda nolīguma galvenajiem elementiem jābūt tematam detalizētās konsultācijās un arī smagās sarunās starp jaunā nolīguma abām pusēm. Ziņojums atsaucas uz virkni problēmu, kuru risinājums ir īpaši svarīgs atsevišķām valstīm. Es gribētu atgādināt grūtības attiecībā uz tirdzniecību starp Poliju un Krievijas Federāciju. Tikai vienota ES nostāja var atrisināt šāda rakstura problēmas.

Ziņojumā ir plašs risināmo jautājumu saraksts. Īsā laikā visos tajos nebūs iespējams panākt kompromisu kaut vai kultūras un sociālo atšķirību dēļ.

Andrzej Jan Szejna (PSE), rakstiski. – (PL) Krievija ir valsts, kurā bieži netiek ievēroti demokrātijas pamatprincipi. Tā ir bēdīgi slavena ar cilvēktiesību pārkāpumiem un vārda brīvības, tostarp uzskatu brīvības, ierobežojumiem. Prezidents *D. Medvedev* un premjerministrs *V. Putin* ietekmē Krievijas plašsaziņas līdzekļus. Tāpēc plašsaziņas līdzekļi nespēj kalpot savam pamatmērķim, kas ir izplatīt ticamu informāciju.

Tomēr mums jāpatur prātā, ka Krievija ir viena no mūsu galvenajām partnerēm. Krievija ir nepieciešams partneris starptautiskajā arēnā. Tā ir arī viena no galvenajām enerģijas piegādātājām un svarīga tirdzniecības partnere.

Manuprāt, mums jāpauž savs viedoklis Krievijai skaidri. Mums tā jākritizē par trūkumiem attiecībā uz demokrātiju, par pilsoņu brīvību neievērošanu un par citu valstu teritoriālās integritātes un suverenitātes pārkāpumiem. Mums jāaicina Krievija ievērot nacionālo minoritāšu tiesības un ievērot tās parakstītos starptautiskos līgumus. Es te domāju Apvienoto Nāciju Organizācijas hartu, Eiropas Cilvēktiesību konvenciju un Enerģētikas hartas līgumu. Tomēr tajā pašā laikā mums jāatceras, ka partnerība ar Krieviju Eiropas Savienībai un visai Eiropai ir ļoti svarīgs jautājums.

13. Starptautisku sarunu sākšana, lai pieņemtu starptautisku līgumu par Arktikas reģiona aizsardzību (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais punkts ir Padomes un Komisijas paziņojumi par starptautisku sarunu sākšanu, lai pieņemtu starptautisku līgumu par Arktikas reģiona aizsardzību.

Alexandr Vondra, Padomes priekšsēdētājs. – Priekšsēdētājas kundze, kā mēs visi zinām un ik dienas varam lasīt, Arktikas nozīmīgums pieaug, un tā pelnījusi lielāku uzmanību arī no Eiropas Savienības puses.

Tas tika uzsvērts oktobrī pieņemtajā Parlamenta rezolūcijā. Es atzinīgi vērtēju izdevību šovakar izskatīt šo jautājumu, kas, kā es zinu, jums ir sevišķi svarīgs.

Tikai trijām ES dalībvalstīm pieder teritorijas Arktikas reģionā. Tomēr sekas, ko izraisa klimata pārmaiņas un cilvēka darbība Arktikas reģionā plešas tālu aiz pašas Arktikas robežām. Tam, kas notiek Arktikā, ir ievērojama ietekme uz ES kopumā. Līdz šim Eiropas Savienībā bija tendence jautājumus, kas skar Arktiku, risināt nozaru politikas virzienu kontekstā, piemēram, jūras politikas vai cīņas pret klimata pārmaiņām kontekstā. Lai arī sadarbība jaunās Ziemeļu dimensijas ietvaros aptver Eiropas arktiskos reģionus, Eiropas Savienība nav izstrādājusi plašu Arktikas politiku, kas apkopotu visas atbilstīgās atsevišķās politikas jomas.

Tas tagad mainās. Pērn martā Augstais pārstāvis X. Solana un komisāre B. Ferrero-Waldner Eiropadomei iesniedza kopēju ziņojumu par klimata pārmaiņām un starptautisko drošību. Šajā ziņojumā uzsvērtas jaunās stratēģiskās intereses arktiskajā reģionā. Tajā pievērsta uzmanību vides pārmaiņu tālejošajām sekām Arktikā un atzīts, ka tās var ietekmēt starptautisko stabilitāti un Eiropas Savienības drošības intereses.

Ziņojumā aicināts izstrādāt konkrētu ES Arktikas politiku, kas pamatotos uz reģiona augsto ģeostatēģisko nozīmīgumu, ņemot vērā tādus jautājumus kā piekļuvi dabas resursiem un iespējamo jaunu tirdzniecības maršrutu atklāšanu.

Komisija pēc tam pērnā gada novembrī sniedza paziņojumu par ES un Arktikas reģionu. Tajā izskatītas reģiona dažādās stratēģiskās problēmas un ierosināti konkrēti pasākumi trīs galvenajās jomās: Arktikas aizsardzība un saglabāšana, sadarbojoties ar tās iedzīvotājiem; resursu ilgtspējīga izmantošana un Arktikas daudzpusējās pārvaldības nostiprināšana. Šis pēdējais punkts bija ietverts pērnā gada oktobra rezolūcijā.

Savā paziņojumā Komisija īpaši ierosināja kā vienu no savas politikas mērķiem, ka ES būtu jārikojas, lai, pamatojoties uz ANO Jūras tiesību konvenciju (UNCLOS), atbalstītu sadarbības sistēmas turpmāku attīstību Arktikas pārvaldības jomā, un atbalstīja jau esošo pienākumu pilnīgu izpildi, nevis jaunu juridisku instrumentu ieviešanu. Tas ir viens no šā paziņojuma galvenajiem elementiem.

Savā secinājumā pērnā gada decembrī Padome paziņojumam deva skaidru atzinīgu vērtējumu un uzskatīja, ka tas ir nākotnes ES Arktikas politikas pirmais slānis.

Padome bija vienprātis ar Komisiju, ka ES jācenšas saglabāt Arktiku sadarbībā ar tās iedzīvotājiem un ka tai jārisina Arktikas problēmas sistemātiski un saskaņoti. Tā uzskatīja, ka ES mērķus var sasniegt tikai ciešā sadarbībā ar visām Arktikas partnervalstīm, teritorijām un kopienām, un atzīmēja arī reģiona starpvaldību sadarbību.

Tā arī atzinīgi vērtēja Komisijas nodomu lūgt pastāvīgā novērotāja statusu, lai pārstāvētu Eiropas Kopienas Arktikas Padomē. Padome sevišķi uzsvēra daudzpusējās sadarbības nozīmi saskaņā ar atbilstīgajām starptautiskajām konvencijām un jo īpaši uzsvēra UNCLOS.

Saskaņā ar Komisijas paziņojumu tā nepauda atbalstu konkrētajai domai par starptautisku līgumu.

Uz šīs nostājas pamata Padome tagad turpina darbu pie Komisijas paziņojumā izklāstītā rīcības priekšlikuma detaļām. Es ceru, ka no tā, ko es šodien teicu, ir skaidrs, ka Padome pret šo jautājumu izturas ļoti nopietni.

Mēs pilnībā atzīstam Arktikas reģiona augsto stratēģisko nozīmi. Mēs piekrītam, ka Eiropas Savienībai jābūt vispusīgai un saskaņotai politikai. Padome noteikti pilnībā informēs šo Parlamentu par turpmāko attīstību un ir pateicīga par jūsu neatslābstošo interesi par šo tematu.

Benita Ferrero-Waldner, Komisijas locekle. – Priekšsēdētājas kundze, es gribētu pateikties Parlamentam par tā interesi par Arktiku un arī pateikt, cik augsti mēs vērtējam jūsu pērnā gada oktobra rezolūciju par Arktikas pārvaldību. Tā deva politisku stimulu Komisijas pašas darbam pie jau minētā paziņojuma „ES un Arktikas reģions”, kas tika pieņemts pērnā gada novembrī.

Tagad, kādēļ tas ir tik svarīgi? Mēs pievienojamies jūsu bažām, ka Arktikas reģions pelnījis starptautisku uzmanību kā nekad agrāk. Zinātniskie dati rāda, ka klimata pārmaiņas Arktikā notiek daudz straujāk nekā pārējā pasaulē. Tikai pēdējos sešos gados vien ledus sega Ziemeļpola tuvumā zaudējusi līdz pusei no sava biezuma un varbūt ir jau pāri tam punktam, pēc kura pārmaiņas kļūst neatgriezeniskas. Tas ir skaidrs brīdinājuma signāls, kuru neievērot būtu muļķīgi. Arktikas radikālās pārvērtības atstāj ietekmi uz tās cilvēkiem, tās ainavu un tās dzīvo dabu — uz sauszemes un jūrā.

Tāpēc ir pienācis laiks rīkoties. Tāpēc mēs pieņemām paziņojumu, kas ir pirmais solis pretim ES Arktikas politikai, ieliekot pamatus vispusīgākai pieejai. Paziņojumā uzmanība koncentrēta uz trim plašiem mērķiem: Arktikas aizsargāšana un saglabāšana, pilnībā sadarbojoties ar tās iedzīvotājiem; resursu ilgtspējīgas izmantošanas veicināšana un daudzpusējās pārvaldības pastiprināšana.

Ierosinājumi paziņojumā ir Komisijas veiktās ļoti pamatīgās analīzes rezultāts. Tajā bija iekļautas apspriešanās ar visām galvenajām Arktikas reģiona ieinteresētajām pusēm, tostarp gan tām Arktikas reģiona valstīm, kas ir ES dalībvalstis, gan tām, kas nav ES. Tas vēl nepieciešamāk bija tāpēc, ka daudzām ES darbībām un galvenajiem globāla mēroga attīstības aspektiem, piemēram, integrētajai jūrniecības politikai vai klimata pārmaiņām, ir ietekme uz Arktiku.

Tā, pamatojoties uz šīm diskusijām un ņemot vērā šodienas diskusijai iesniegto rezolūcijas priekšlikumu, ļaujiet man uzsvērt, ka Arktikas reģions atšķiras no Antarktiskas virknē galveno aspektu. Atšķirībā no Antarktiskas, kas ir plašs, neapdzīvots kontinents, kuru apskalo okeāns, Arktika ir jūras teritorija, kuru aptver apdzīvota sauszeme, kas pieder suverēnām valstīm.

Diemžēl doma izveidot saistošu tiesisko režīmu, kas būtu īpaši izplānots Arktikai, ir sarežģīta, jo neviena no piecām Ziemeļu ledus okeāna piekrastes valstīm — ne Dānija, ne Norvēģija, ne Kanāda, ne Krievija, ne Amerikas Savienotās Valstis — nav par šādu režīmu. Tāpēc es baidos, ka šāds priekšlikums šajā fāzē būtu ne vien neefektīvs, bet varētu izrādīties, ka tas nāk par sliktu ES nozīmīgumam un uzticamībai vispārējā Arktikas sadarbībā. Nevis pūliņu paplašināšana šajā jautājumā, bet gan lielākas daudzpusējās sadarbības veidošana un esošo juridisko instrumentu labāka izmantošana labāk kalpos ES interesēm un mērķiem.

ANO Jūras tiesību konvencija (UNCLOS) un citas vispārējās konvencijas jau veido plašu starptautisko tiesisko sistēmu. UNCLOS ir arī pamats strīdu, tostarp jūras robežu noteikšanas, nokārtošanai. Mēs gribam redzēt, ka šīs konvencijas tiek pilnībā īstenotas un, kas ir ļoti svarīgi, pielāgotas Arktikas īpatnībām. Piemēram, mēs ierosinām normatīvo regulējumu ilgtspējīgai zivsaimniecības pārvaldībai, kur platības un sugas vēl nav ietvertas citos instrumentos.

Otrkārt, mēs strādāsim cieši kopā ar Starptautisko jūrniecības organizāciju, izstrādājot un pastiprinot stingrus starptautiskos standartus drošākai kuģošanai Arktikā, ievērojot cilvēku drošību un vides ilgtspējību. Tas nozīmē vai nu esošo tiesību aktu paplašināšanu, vai jaunu tiesību aktu pieņemšanu.

Treškārt, mēs gribam arī aizstāvēt starptautiski atzīto kuģošanas brīvības principu un miermīlīgas caurbraukšanas tiesības. Piekrastes valstīm jāizvairās no diskriminējošas rīcības attiecībā uz kuģošanas noteikumiem. Jebkuri pasākumi jāpiemēro pilnā saskaņā ar starptautiskajām jūras tiesībām.

Ceturtkārt, nav realisti ierosināt starptautisku moratoriju uz Arktikas resursu ieguvē. Lielākā daļa novērtēto minerālu, naftas un gāzes krājumu ir vai nu Arktikas reģiona valstu suverēnajā teritorijā, vai to ekskluzīvajā ekonomikas zonā, un dažām no tām ir tālejoši plāni turpmākajai izpētes darbībai. Tomēr mēs uzstājam, ka Arktikas resursu ieguvē un izmantošanā vienmēr stingri jāievēro augstākie iespējamie vides un ilgtspējības standarti.

Mēs pievienojamies Parlamenta bažām par rīcības steidzamību šajā reģionā, un mūsu paziņojumā izvirzīta saprātīgu un konkrētu priekšlikumu pakete. Pamatojoties uz to, mēs ceram uz sadarbības turpināšanos ar jums, jo mēs izstrādājam ES Arktikas politiku.

Vienmēr paturēsim acīs mūsu kopējo mērķi un strādāsim kopā ar Arktikas reģiona valstīm un starptautisko sabiedrību, lai atrastu labāko un efektīvāko veidu, kā nākotnes paaudzēm saglabāt un aizsargāt Arktiku.

Anders Wijkman, PPE-DE grupas vārdā. – Priekšsēdētājas kundze, es esmu piedalījies virknē sanāksmju Arktikas reģionā, kas ļoti koncentrējas uz klimata pārmaiņām.

Parasti pirmā diena šādās sanāksmēs veltīta globālās sasilšanas nopietnajai ietekmei uz reģionu, tā dzīvo dabu, tā cilvēku iztikas līdzekļiem un tā tālāk. Otrā diena ļoti bieži veltīta izdevībām ģeoloģiskās ekspluatācijas

ziņā. Pretruna kaut kādā mērā. Es izteiktu domu, ka strauja ģeoloģisko resursu ekspluatācija, protams, būtu saistīta ar ļoti nopietniem riskiem.

Es piekřītu, ka nevar vilkt tiešu paralēli starp Arktiku un Antarktiku — es tur esmu vienisprātis ar komisāri. Tajā pašā laikā, tā kā mums nav piesardzīga, ilgtspējīga vides režīma tāda veida darbībām, kādas tagad valstis šajā reģionā pēta, es domāju, ka šī rezolūcija sūta ļoti svarīgu signālu: esiet uzmanīgi. Tas, ka visas politiskās grupas to atbalsta, es domāju, ir nozīmīgs.

Mēs uzskaitām trīs alternatīvus turpmākos ceļus: viens, starptautisks līgums ar, protams, īpašiem noteikumiem šim reģionam salīdzinājumā ar Antarktiku; divi, moratorijs, gaidot gan jaunus zinātniskos pētījumus un labāku izpratni par reģionu un tā ievainojamību vai jutīgumu, gan arī to daudzo enerģētikas alternatīvu rezultātus, kuras tagad tiek attīstītas aizvien intensīvāk. Varbūt nākotnē mums vispār nevajadzēs šos fosilos krājumus.

Tā es domāju, ka, pat ja kolēģi šajā Parlamentā varētu nebūt vienisprātis par visatbildīgāko turpmāko ceļu, manuprāt, ir ļoti nozīmīgi, ka mēs visi atbalstām šo rezolūciju. Es gribu uzsvērt, ka mēs gribam ne tikai pastiprināt daudzpusējo sadarbību un dialogu; mēs gribam nodrošināt, ka tiek aizsargāta vides drošība un cilvēku iztikas līdzekļi.

SĒDI VADA: L. COCILOVO

Priekšsēdētāja vietnieks

Véronique De Keyser, PSE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es gribētu jums ātri atgādināt to, kas notiek Arktikā, lai ikviens saprastu, kas šajās debatēs ir likts uz spēles. Ziemeļpola tuvumā globālā sasīšana saasina vēlēšanos kontrolēt reģiona dabas bagātības. Ledus kušana atvieglinās, kā jūs teicāt, milzīgo naftas un gāzes krājumu izmantošanu un kuģojama ūdensceļa atklāšanu starp Austrumiem un Rietumiem, kas kravas kuģiem ietaupīs tūkstošiem kilometru, bet diemžēl izrādīsies postošs videi.

Piecu robežvalstu — Kanādas, Dānijas, Krievijas, Amerikas Savienoto Valstu un Norvēģijas — pretenzijas uz suverenitāti pār reģionu noved pie acīmredzama saspīlējuma. Kanādas ārlietu ministrs šonedēļ paziņoja, ka Kanādas suverenitāte pār Arktikas zemēm un ūdeņiem ir sena, labi iesakņojusies un pamatojas uz vēsturiskām tiesībām. Viņš teica, ka Kanādas valdība apņēmusi arī palielināt politisko uzraudzību un militāro klātbūtni Kanādas arktiskajos ūdeņos.

Šie vārdi ir kā atbalss Kremļa paziņojumam par tā nodomu izvietot militāros spēkus Arktikā, lai aizsargātu savas intereses. Līdz šim regulējumam šim stratēģiskajam reģionam deva 1982. gada 10. decembrī 150 valstu parakstītā Apvienoto Nāciju Organizācijas Jūras tiesību konvencija. Tā nosaka, ka piekrastes valstis veic kontroli pār rajonu līdz 200 jūdzēm no saviem krastiem un tām ir ekonomiskas tiesības uz jūras gultnes resursiem, bet šis rajons var tikt paplašināts, ja valsts var pierādīt, ka kontinentālais šelfs sniedzas aiz 200 jūdzēm. Tām līdz 2009. gada maijam — un tas ir pavisam drīz — ANO jāiesniedz šāda veida lūgums.

Krievija pirmā spēra šo soli 2001. gadā, tāpēc pašreizējais satraukums. Ciktāl tas svarīgi manai politiskajai grupai un M. Rocard, kas ierosināja šīs debates Sociāldemokrātu grupā Eiropas Parlamentā un ko nesen iecēla par Arktikas vēstnieku, ņemot vērā saistību ar enerģētiku, vidi un militāro drošību, Jūras tiesību konvencija Arktikai nav piemērojama. Ziemeļpols ir globāla vērtība, ko jāaizsargā ar saistošu hartu, kurā Eiropas Savienībai jāuzņemas vadošā loma. Mēs gribam Ziemeļpolu, kas ir tīrs un pirmām kārtām bez karaspēka.

Diana Wallis, ALDE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, šajās debates skaidri tiek turpināta mūsu pērnā gada oktobra rezolūcija par Arktikas pārvaldību. Mūsu politiskajai grupai nav problēmu atbalstīt vēlēšanos pēc Arktikas līguma, bet vairāk tāpēc, ka tas ir jauna pārvaldības veida meklējums. Līgums varbūt ir vairāk simbolisks, bet tas, uz ko mēs uzstājam, ir darbs ar Arktikas valstīm un, detalizētāk, tautām un to respektēšana. Cilvēki ir tie, kā jūs jau teicāt, kas atšķir Arktiku no Antarktīkas.

Ir jau starptautiskas struktūras — Starptautiskās jūrniecības organizācijas (SJO) noteikumi, starptautiskās jūras tiesības — taču ir vajadzība pēc kaut kā īpaši pielāgotāka un specifiskāka. Mums jāpaplašina Arktikas padomes darbs. Komisāre, jums jāpievienojas tai cik drīz vien iespējams, un jums jāpalīdz veidot tās politiskā kapacitāte. Par katru cenu mums jāizvairās no atkāpšanās uz vecā stila suverenitāti, teritoriālajām pretenzijām un starpvaldību nolīgumiem. Šim mūsu zemeslodes trauslajam apvidum, par kuru ikviens pasaules pilsonis uzskata, ka viņam tur ir intereses vai ieguldījums, vajadzīgs jauns pārvaldības stils.

Mums arī jāpierāda mūsu pilnvaru pamatotība līdzdalībai Arktikā, un mūsu kā eiropiešu raksturojums nav labs. Mūsu jūrnieki un tirgotāji 17. un 18. gadsimtā izpostīja Arktikas vidi ar tā dēvēto „Špicbergenas

izvarošanu". Mūsu rūpnieciskās noplūdes ir tās, kas reģionā tieši izraisījušas akūtas klimata pārmaiņas, un tagad, šajā ļoti jutīgajā brīdī, mēs apdraudam Arktikas tautas, uzspiežot tām savas vērtības un savas tradīcijas. Mums jāieklausās tajās un jāstrādā ar tām tāpēc, ka, pavisam atklāti runājot, to līdzšinējā darbība savas vides aizsardzībā ir labāka nekā mūsējā. Tāpēc mūsu politiskā grupa neatbalstīs 50 gadu moratoriju.

Godfrey Bloom, IND/DEM grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, es dzīvoju uz pievilcīgas salas — skaistas salas — kuru Eiropas Savienība pēdējo 15 gadu laikā ir sistemātiski postījusi. Es esmu redzējis Eiropas Savienības Direktīvu par atkritumu izgāztuvēm, kas zemei virsū sametusi rūpnieciskos atkritumus — izsmiejoši dēvētus par „kompostu”. Es esmu redzējis simtiem tūkstošu zivju, kas izgāztas Ziemeļjūrā. Manis paša ciema tuvumā es esmu redzējis, ka no brīnišķīgiem kviešu un miežu laukiem un piena lopiem tiek pāriets uz tādām lietām kā miskantes un visa veida citām biodegvielām, sagraujot mūsu vidi un veicinot pārtikas cenu kāpumu.

Eiropas Savienība grib, lai mēs izpildām savus atjaunojamās enerģijas mērķus. Trīsdesmit pieci tūkstoši vēja turbīnu milzu aerobusa lielumā, manas skaistās salas lielākā apgānīšana kopš industriālās revolūcijas. Un tagad jūs cerat, ka jūsu kompetencē būs viens no pēdējiem mežonīgajiem apgabaliem pasaulē, Arktika. Labi, priekšsēdētāja kungs, kolēģi, ļaujiet man pateikt jums, ka es esmu vienisprātis ar D. Wallis. Jūsu līdzšinējā darbība ir atbaidoša, un atbildei jābūt, dieva dēļ, turieties tālāk no Arktikas.

Avril Doyle (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, jā, komisārei ir taisnība. Arktika daudzējādā ziņā ir pilnīgi atšķirīga no Antarktikas, un tikai pirms dažiem mēnešiem, 2008. gada 8. oktobrī, es šajā parlamentā runāju par šo pašu tematu.

Arktikai, kā es toreiz teicu, ir aizvien svarīgāka ģeostratēģiskā nozīme mūsu pasaulē, un pēdējā desmitgadē šajā reģionā parādījušies vairāki kritiski jautājumi. Tagad mēs saskaramies ar līdz šim slēgtu jūras ceļu atklāšanu, tiešu klimata pārmaiņu rezultātu. Tas mūs nepārsteidz, tā kā Arktikas sasilšana notiek daudz straujāk, pēdējo simts gadu laikā temperatūrai tajā pieaugot par 2°C, salīdzinājumam vidējais rādītājs pārējā pasaulē ir 0,6°C.

Šī lielā mērā viegli ievainojamā ekosistēma tiek pakļauta aizvien lielākam spiedienam no pēc resursiem izsalkušu valstu puses, kuras vēlas izmantot tās potenciālu, nepievēršot pienācīgu uzmanību tās fundamentālajai nozīmei kā stabilizējošam spēkam pasaules klimatā.

Es esmu vienisprātis ar Wallis kundzes viedokli, ka aicinājums pēc 50 gadu moratorija uz jebkuru ekspluatāciju nav ne praktisks, ne saprātīgs, bet, manuprāt, ierobežots moratorijs uz jaunu ekspluatāciju — gaidot uz jauniem zinātniskiem pētījumiem — ir kaut kas tāds, kam visas civilizētas valstis laikam varētu piekrist.

Nemaz jau nerunāsim par to, ka ES dalībvalstu vidū ir ne mazāk kā trīs Arktikas reģiona valstis, kas kopā ar divām citām EEZ kaimiņvalstīm veido vairāk nekā pusi no Arktikas padomes dalībvalstu skaita.

Ar to pietiek, lai mēs šajā jautājumā uz pasaules skatuves spētu aizstāvēt savas tiesības šī vārda labākajā nozīmē.

Arktika ir ārkārtīgi svarīga globālajam klimatam, un šī iemesla dēļ vien mums jābūt līdzdalīgiem jauna veida pārvaldībā šim skaistajam un — kā teica iepriekšējais runātājs — vienam no pēdējiem mūsu pasaules mežonīgajiem apgabaliem.

Martí Grau i Segú (PSE).. – (ES) Arktikas reģions ir viens no vistrauslākajiem uz mūsu planētas. Tās dabas resursu neierobežotas ekspluatācijas sekas būtu katastrofiskas, ne tikai apkārtējam apgabalam un pamatiedzīvotājiem, bet pasaulei kopumā.

Lielu platību atkušana šos riskus padarījusi par īstenību, radot vajadzību pēc jauna globāla regulējuma, lai aizsargātu Arktiku, līdzīga tam, kas attiecas uz Antarktiku, tajā pašā laikā paturot prātā atšķirības, kas debatēs jau tika uzsvērtas.

Mums vajadzīgs visu iesaistīto pušu, tostarp, bez šaubām, Eiropas Savienības, parakstīts starptautisks līgums, lai aizsargātu unikālo Arktikas vidi, lai nodrošinātu visa veida cilvēku darbības pilnu ilgtspējību un īstenotu kuģošanas daudzpusēju regulējumu jaunajos jūras ceļos, kas kļuvuši pieejami.

Gados pēc tās radīšanas Arktikas padome ir bijis paraugs sadarbībai kopīgu problēmu risināšanā. Šajos grūtību vai nenoteiktības laikos mums šis gars un sapratne jāpaceļ augstākā līmenī, lai novērstu to, ka kaimiņvalstis vai citi starptautiskie partneri tiktu iejaukti ģeostratēģiskos strīdos un aizmirstu, kādam jābūt mūsu kopējam mērķim: lielā kopējā mantojuma saglabāšanai.

Laima Liucija Andrikiene (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, šodien mēs diskutējam par Arktikas aizsardzību, kas ir ļoti aktuāls temats — ne tikai Eiropas Savienībā.

Pirmkārt, tāpēc, ka tiek uzskatīts, ka Arktikas reģionā ir milzīgi enerģētikas resursi — 20 % no pasaules neatklātajiem tehniski iegūstamajiem krājumiem — kārdinājums ekspluatēt šos resursus ir nepārvarams. Otrkārt, Arktikas vide ir ārkārtīgi trausla. Visu starptautisko sabiedrību, iespējams, ietekmēs daudzas no pārmaiņām, kas jau notiek. Treškārt, Arktikai draud teritoriālie strīdi. Mēs riskējam izraisīt nopietnus konfliktus starp valstīm, kas grib aizsargāt — tostarp ar militāriem līdzekļiem — to, ko reģiona valstis uzskata par savām nacionālajām interesēm.

Pienācis laiks Eiropas Parlamentam noskaidrot savu nostāju, tā kā līdz šim tas gandrīz nemaz nav piedalījies šajās debatēs, izņemot mūsu rezolūciju, kas pieņemta pērnā gada oktobrī un kas aicina noslēgt starptautisku līgumu Arktikas aizsardzībai. Svarīgi atzīmēt, ka ES dalībvalstis un EEZ asociētās valstis veido vairāk nekā 50 % no Arktikas padomes dalībvalstīm. Tāpat kā Amerikas Savienoto Valstu gadījumā Arktikai jābūt Eiropas Savienības stratēģiskai prioritātei.

Es pilnībā atbalstu mūsu priekšlikuma projektu, ka Komisijai un Padomei jāstrādā, lai izveidotu moratoriju uz ģeoloģisko resursu ekspluatāciju Arktikā uz 50 gadu laika posmu, gaidot jaunus zinātniskos pētījumus. Mums, Eiropas Parlamentam, jāaicina Komisija uzsākt sarunas ar Krievijas iestādēm par virkni svarīgu jautājumu, kas uzskatīti mūsu rezolūcijas projektā. Pienācis laiks iekļaut Arktiku gaidāmā ES un Krievijas samita darba kārtībā.

Christian Rovsing (PPE-DE). – (DA) Priekšsēdētāja kungs, Grenlande ir Dānijas Karalistes daļa ar nozīmīgu autonomās teritorijas atbildību. Arktika nav neapdzīvota. Tā nav neregulēts sauszemes masīvs kā Antarktika. Gluži pretēji, sauszemes masīvi ir daļa no Arktikas reģiona valstīm, un tur jau dzīvo četri miljoni cilvēku, trešdaļa no tiem ir pamatiedzīvotāji. Šiem cilvēkiem un to valstīm ir likumīgas prasības izmantot reģionā atrastos resursus un izdevības. Tikai jūrai vidū ir starptautisks statuss un šajā ziņā Apvienoto Nāciju Organizācijas Jūras tiesību konvencija (UNCLOS) veido attiecīgo juridisko pamatu. Šo pieeju Arktikas piekrastes valstis apstiprināja arī 2008. gada Ilulissats deklarācijā. Papildus UNCLOS ir liels skaits citu atbilstošu starptautisku un reģionālu instrumentu. Diez vai ir vajadzība pēc lielākas pārvaldības. Visvairāk vajadzīgs pielāgot esošos instrumentus. Dānija ir iesniegusi priekšlikumu Arktikas Padomei pārskatīt esošos nolīgumus ar nolūku tos precizēt. Tas notiks un tam jānotiek sadarbībā ar Arktikas reģiona valstīm un Arktikas reģiona tautām.

Charles Tannock (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, Antarktikas līgums kalpo kā spīdošs globāls piemērs, ka piekrastes valstu teritoriālās pretenzijas var nolikt malā mierīgas sadarbības un zinātniskās izpētes interesēs. Tā kā pasaule saskaras ar globālās sasilšanas jautājumu, kura ietekmē abu divu polāro cepuru kušanu un izraisa jūras līmeņa celšanos, un tā kā sasalušie Arktikas jūras ceļi tiek atkal atvērti navigācijai, ir svarīgi, ka analoga kārtība tiek atrasta sasalušajiem — vai man būtu jāsaka kustošajiem — Arktikas ziemeļiem. Steigšanās pēc suverēnām pretenzijām un Arktikas minerālajiem resursiem, kā to liecināja melodramatiskā Krievijas karoga novietošana uz jūras gultnes, jānoraida.

ES jāmēģina pārliecināt piecas Arktikas piekrastes valstis — Amerikas Savienotās Valstis, Kanāda, Krievija, Norvēģija un Dānija — par šādas pieejas saprātīgumu.

Johannes Lebech (ALDE). – (DA) Priekšsēdētāja kungs, kā dānis, kas bijis iesaistīts šī rezolūcijas priekšlikuma iesniegšanā kopā ar Wallis kundzi Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupā, es nevajadzīgi esmu ļoti populārs. Tomēr es uzskatu, ka rezolūcijā ietvertā galvenā pieeja ir laba. Labi, ka ES koncentrējas uz Arktikas reģionu. Labi arī mazajām valstīm, Dānijai un Norvēģijai, ka ES iesaistās šajā lietā tā, ka mums vieniem pašiem nav jāsadarbojas ar reģiona lielajām valstīm, ASV un Krieviju.

Tomēr es gribētu sacīt, ka es nespēju balsot par moratoriju, kas tagad iekļauta rezolūcijā. Pirmkārt, tas ir pavisam nereāls. Krievija un ASV tam nepiekrītīs ne pie kādiem apstākļiem. Tomēr es turklāt arī domāju, ka mums vajag, kā C. Rovsing teica, ņemt vērā cilvēkus, kas reģionā dzīvo, un Grenlandes cilvēki, protams, cer, un viņiem, protams, ir tiesības izmantot dabas resursus savā teritorijā, tieši tāpat kā jebkura cita nācija var to darīt savā teritorijā.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, es vienkārši gribētu jums atgādināt, ka tieši polārlāči uz peldošā ledus parādīja mums, cik ļoti ķīmiskais piesārņojums ietekmē visu pasauli. Viņu taukos tika atrasts DDT, un mēs visi ļoti labi zinām, ka tā nav tāda viela, kādu lieto uz peldošā ledus.

Katrā ziņā es gribētu pateikties Komisijai par priekšlikumu, kuru tā izvirzīja pēc diskusijas, kas mums bija šeit, Parlamentā, tāpēc, ka tas klimata pārmaiņu dēļ tiešām ir steidzams, lai aizsargātu vienīgo reģionu, kas ir patvēries no cilvēku plēsonības. Mums tas jāatceras.

Protams, ir politiska steidzamība — un šeit es atgriežos pie tā, ko teica *De Keyser* kundze — tāpēc, ka galu galā mēs esam spiesti darīt kaut ko Arktikas labā. Patiešām, dažiem no šī kontinenta daļas īpašniekiem ir plāni par to. Mēs ļoti labi zinām, ka Krievija, par kuru mēs nesam runājām, grib iedibināt savas robežas vēl aiz tās jūras teritorijas un izplest tās pāri kontinentālajam šelfam. Tāpēc tas mums ir steidzams jautājums, jo Krievija grib arī tur novietot savus karogus un izvietot militāras vienības, tieši tāpat kā to dara Kanāda.

Tas, kā pietrūkst jūsu priekšlikumā, laikam ir tas, ko mēs prasījām pēdējoreiz, tas ir, starptautisks līgums Arktikas aizsardzībai, kas ļaus mums nodrošināt tās aizsardzību reiz par visām reizēm.

Alojz Peterle (PPE-DE). – (SL) Mēs esam liecinieki gan dabas, gan humanitārajai krīzei, kuras skārušas Arktiku. Mūsu centieniem jātiecas nodrošināt, ka tām neseko politiska krīze vai jebkāda cita veida krīze. Aicinājums pēc atbildīgas pieejas Arktikai ir SOS sauciens un globālas pārvaldības jautājums. Īpaši atzinīgi es vērtēju jebkurus centienus, kas respektē šī reģiona pamatiedzīvotājus.

Paul Rübīg (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, dāmas un kungi, vispirms es gribētu pateikties *Ferrero-Waldner* kundzei, kas tiešām ļoti cieši sadarbojās ar Eiropas Parlamentu un noteikti ir vissmagāk strādājošā komisāre šajā jomā: es to tiešām augsti novērtēju. Viņa bija klāt arī mūsu sanāksmē ar Eiropas Ekonomikas zonu pagājušonedēļ: galu galā Ziemeļu dimensija šeit ir sevišķi svarīga, un *Diana Wallis* arī atkārtoti uzsvēra, ka Eiropas Savienībai saistībā ar to ir ļoti īpaša atbildība.

Manuprāt, sevišķi finanšu un enerģētikas krīzē mūsu pienākums ir vēl vairāk interesēties par šo jomu un arī reaģēt uz iedzīvotāju vēlmēm un vajadzībām šajā sakarā, jo galu galā cilvēks un daba nav viens otra pretstatī, bet tiem jāpapildina viens otru. Raugoties no šī skatpunkta, es uzskatu, ka mēs varam norādīt uz dažiem iepriecinošiem panākumiem, jo īpaši enerģētikas politikā, un laikam mēs spēsim intensificēt sadarbību šajā jomā.

Alexandr Vondra, Padomes priekšsēdētājs. – Priekšsēdētāja kungs, es atzinīgi vērtēju šīs savlaicīgās debates. Resursu meklējumu un klimata pārmaiņu rezultātā Arktikas reģions ir pamatīgu pārmaiņu priekšā. Iespējams, tiks ietekmēts ne tikai pats reģions, bet, kā daudzi šeit šodien atzina, arī ES kopumā. Uz šīs attīstības fona ir svarīgi, ka ES pievēršas Arktikai vispusīgi un stratēģiski, aptverot veselu loku jautājumu, piemēram, vidi, transportu, bioloģisko daudzveidību, klimata pārmaiņas, jūrlietas, enerģētiku un izpēti, kā arī pamatiedzīvotāju iztikas līdzekļu aizsardzību.

Es uzskatu, ka Padome tagad ļoti nopietni pievērsusies šim jautājumam. Tā visumā atbalsta Komisijas paziņojumā izklāstītos priekšlikumus. Tam jāveido Arktikas politikas pamats, kuru vajag izstrādāt vispusīgi. Tiem, kas runā par jauno līgumu, šobrīd Padomei nav savas nostājas, jo Padome tikai tagad pārskata Komisijas priekšlikumus. Vēlos tikai atgādināt Padomes decembra secinājumus. Secinājumā mēs sakām, ka ES mērķus varētu sasniegt tikai ciešā sadarbībā ar Arktikas reģiona valstīm, un ES jāpadara iedarbīga sava līdzdalība atbilstoši pašreizējām starptautiskajām konvencijām.

Kā es minēju iepriekš, Komisijas priekšlikumus tagad pēta daudz detalizētāk. Tie, es uzskatu, sekmēs vienošanos par dominējošo reakciju uz daudzajiem dažādajiem izaicinājumiem, ar kuriem mēs saskaramies Arktikas reģionā. Es atzinīgi vērtēju šī Parlamenta interesi un esmu gatavs atgriezties pie jums, lai ziņotu, tiklīdz Padome būs vienojusies par nostāju.

Benita Ferrero-Waldner, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs, kā es uzsvēru šo svarīgo debašu sākumā, Eiropas Savienības nozīmei Arktikas vides aizsardzībā, dabas resursu ilgtspējīgas izmantošanas veicināšanā un Arktikas daudzpusējās pārvaldības uzlabošanā aizvien jāpieaug. Mēs esam apņēmušies saglabāt Arktiku, un tajā pašā laikā mūsu mērķis ir sekmēt sadarbības sistēmu, kas garantēs ilgtspējību, kā arī brīvu un taisnīgu piekļuvi. Lai gūtu sekmes šajos svarīgajos centienos, mums cieši jāsadarbojas ar visām Arktikas reģiona valstīm un Arktikas ieinteresētajām pusēm, kā es jau teicu.

Saistībā ar to Komisija ierosina veicināt esošo saistību pilnu īstenošanu un papildināšanu, nevis jaunu juridisku instrumentu ierosināšanu, lai palielinātu drošību un stabilitāti. Stingru vides vadību un resursu ilgtspējīgu izmantošanu, kā arī atvērtu un taisnīgu piekļuvi. Tajā pašā laikā ES jau ir uzsvērusi, ka apgabaliem ārpus valstu jurisdikcijas noteikumi par vides aizsardzību saskaņā ar šo Konvenciju paliek visai vispārēji, un mēs turpināsim darbu Apvienoto Nāciju Organizācijā, lai turpinātu attīstīt dažas no sistēmām, pielāgojot tās jaunajiem apstākļiem vai Arktikas specifikai. Piemēram, jauns UNCLOS īstenošanas nolīgums par jūras

bioloģisko daudzveidību ārpus valstu jurisdikcijas zonām varētu ņemt vērā Arktiku, un mēs arī iesniedzām savu iesniegumu Arktikas Padomes Norvēģijas vadībai. Komisijas iesnieguma pieņemšana prasa visu Arktikas Padomes dalībvalstu vienprātīgu lēmumu. Šo lēmumu, kas paredzēts 29. aprīlī — t. i., ļoti drīz — negatīvi ietekmēt varētu ierosme, kas laikam ierosina Arktikas līgumu, tāpēc mums jābūt uzmanīgiem ar to.

Noslēgumā ļaujiet man sacīt, ka Arktikas piekrastes valstis skaidri priekšroku dod UNCLOS kā pamatam. Eiropas Savienībai tas jāņem vērā, kad mēs gribam attīstīt vēl stiprāku sadarbību Arktikas, tās iedzīvotāju un tās dzīvās dabas labā. Saistībā ar to mēs nedrīkstam vājināt esošās sadarbības sistēmas, tā kā tas īstenībā nekalpotu mūsu mērķiem un interesēm. Tas arī neatbilstu jūsu pašu rezolūcijas projekta garam.

Noslēgumā, es uzskatu, ka apstākļi starptautiskam līgumam par Arktiku vēl nav nobrieduši un ka mums drīzāk jākoncentrē mūsu pūles, lai nodrošinātu esošo juridisko sistēmu efektīvu piemērošanu, tādējādi aizpildot plaisas, kas varētu būt, un lai pielāgotu noteikumus Arktikas specifikai. Tas šķiet daudz izpildāmāk.

Priekšsēdētājs. – Es esmu saņēmis sešus rezolūciju priekšlikumus⁽¹⁾, kas iesniegti saskaņā ar Reglamenta 103. panta 2. punktu.

Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks ceturtdien, 2009. gada 2. aprīlī.

14. Vienlīdzīgas attieksmes principa īstenošana neatkarīgi no reliģijas vai pārliecības, invaliditātes, vecuma vai dzimumorientācijas (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais jautājums ir *Buitenweg* kundzes ziņojums (A6-0149/2009), kas iesniegts Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas vārdā par priekšlikumu Padomes direktīvai par vienlīdzīgas attieksmes principa īstenošanu neatkarīgi no reliģijas vai pārliecības, invaliditātes, vecuma vai dzimumorientācijas (COM(2008)0426 – C6-0291/2008 – 2008/0140(CNS)).

Kathalijne Buitenweg, referente. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, pirmdien mana drauga meita no universitātes saņēma noraidījuma vēstuli. Viņu noraidīja nevis intelektuālo spēju dēļ, bet tādēļ, ka viņai ir invaliditāte. Vēstulē bija teikts, ka universitāte nespēj viņai sniegt to aprūpi, kas viņai ir vajadzīga. Viņa bez sarežģījumiem pabeidza vidusskolu, tādējādi, tur nebija problēmu, taču tagad viņa ir atstumta malā.

Ziņojumā, ko mēs šodien apspriežam, ir aplūkots mūsu sabiedrības pats pamats. Vai mēs gribam, lai cilvēkus uzskatītu par otrās šķiras pilsoņiem, pamatojoties uz viņu vecumu, dzimumorientāciju, reliģiju vai pārliecību, vai invaliditāti, vai arī mēs izvēlamies sabiedrību, kurā ikviens var ņemt pilnīgu līdzdalību? Kad cilvēkiem tiek atteikta mājokļa īre vai aizdevumi tādēļ, ka viņi ir tie, kas viņi ir, ne tikai šie cilvēki saņem negodīgu attieksmi, bet arī sabiedrība kopumā grauj savu autoritāti, norakstot cilvēkus.

Es ar nepacietību esmu gaidījusi šo dienu. No rītdienas balsojuma ļoti daudz ir atkarīgs. Eiropas Parlaments kopš 1995. gada pastāvīgi aicina pieņemt Eiropas direktīvas par vienlīdzīgu attieksmi pret personām, un Amsterdamas līgums jau sen mums ir devis tam juridisku pamatu. Tā rezultātā 2000. gadā ir pieņemtas dažas svarīgas direktīvas: direktīva par vienlīdzīgas attieksmes principa īstenošanu neatkarīgi no reliģijas vai pārliecības, invaliditātes, vecuma vai dzimumorientācijas, kuras darbības jomā ir ietverts gan darba tirgus, gan arī preču un pakalpojumu piegāde, kā arī direktīva, kas paredzēta, lai apkarotu diskrimināciju uz pārliecības, invaliditātes, vecuma vai dzimumorientācijas pamata, lai gan šīs direktīvas darbības joma ir ierobežota līdz darba tirgum.

Tas sāka radīt problēmas, jo pat dzimumu vienlīdzības jomā diskriminācija ir aizliegta ne tikai darba tirgū. Parlaments vienmēr ir iebildis pret šo diskriminācijas iemeslu hierarhiju. Galu galā, kādēļ lai būtu iespējams kādam atteikt aizdevumu homoseksualitātes dēļ, bet nevis ādas krāsas dēļ? Aizsardzībai ir jābūt vienāda. Mēs visi esam atbalstījuši šo horizontālo direktīvu, un starp mums ir atšķirības toņa ziņā un dažkārt arī precīzo argumentu ziņā. Tomēr līdz šim vairumam Parlamenta deputātu ir bijusi vēlēšanās izlabot pašreizējo nelīdzsvarotību, un šī ziņa mums rīt ir jānodod Padomei, tādēļ es ceru uz tik lielu vairākumu, cik vien iespējams.

Ir daudz cilvēku, kuriem es vēlētos pateikties par ieguldījumu šī ziņojuma sagatavošanā. Pirmkārt, projekta sagatavotājiem, jo īpaši *Lynne* kundzei no Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas. Tekstā ir iekļauti daudzi

⁽¹⁾ Sk. protokolu.

no viņas izteiktajiem ierosinājumiem. Es vēlos arī pateikties „ēnas” referentiem *Gaubert* kungam, *Bozkurt* kundzei, *in 't Veld* kundzei un *Kaufmann* kundzei. Holandē mums ir teiciens, kuru varētu burtiski tulkot kā „pārlēkt pāri savai ēnai”, kas nozīmē pārspēt pašam sevi – paskatīties plašāk ārpus tā, par ko cilvēks vienmēr ir runājis – „ēnu” referentiem tā ir laba īpašība. Manuprāt, mums tas ir izdevies. Es patiešām esmu lepna par to kompromisu, ko ar lielu balsu vairākumu pieņēma Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejā. Tas ir uzlabojies. Es vēlos arī pateikties vēl daudziem cilvēkiem, kuri to veicināja, bet jo īpaši vienam cilvēkam: *Cashman* kungam. Es vēlos viņam pateikties par visiem tiem padomiem, ko viņš man ir devis, par visu viņa lobēšanas darbību, kā arī par viņa iedvesmu un draudzību pēdējos gados.

Pārejot pie satura, šajā ziņojumā ir aizliegta diskriminācija uz četru iemeslu pamata. Mēs to jau esam reglamentējuši attiecībā uz darba tirgu, bet tagad tas attiecas arī uz preču un pakalpojumu piegādi, sociālo aizsardzību – tostarp sociālo nodrošinājumu un veselības aprūpi – un izglītību. Tomēr ne visas atšķirības tiek uzskatītas par diskrimināciju. Piemēram, apdrošināšanas sabiedrības joprojām drīkst piemērot atšķirīgas likmes saskaņā ar vecumu vai invaliditāti, ja tās var objektīvi pamatot šīs atšķirīgās likmes. Ir nepieciešami noteikumi attiecībā uz daudziem cilvēkiem ar invaliditāti, bet ir noteikti ierobežojumi tam, kas tiek uzskatīts par saprātīgu. Tādēļ noteiktos apstākļos ir atļautas atkāpes, bet vienlīdzīga attieksme ir noteikums, un par to rīt notiks balsošana. Vai mēs uzskatām Eiropu tikai par tirgu, jeb mēs to uzskatām arī par civilizācijas avotu?

Man jāsaka, ka jebkurā gadījumā 81. grozījumā ir atspoguļota *Weber* kunga un 41 cita deputāta nostāja. Jūs negribat redzēt tiesību aktus vienlīdzīgas attieksmes jomā, punkts. Nav nekādas atšķirības, kādus kompromisus es mēģinu panākt, jo jūs vienkārši principā iebilstat pret diskriminācijas novēršanas tiesību aktiem. Tādējādi jūs neiesniedzat grozījumus, jūs noraidāt visu priekšlikumu kopumā. Šeit mūsu ceļi šķiras – vidusceļš nav iespējams. Pagaidīsim un rīt paskatīsimies, pa kuru ceļu vēlas iet Parlamenta vairākums.

Vladimír Špidla, Komisijas loceklis. – (CS) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es novērtēju lielo interesi par šo priekšlikumu, par kuru liecina lielais iesniegto grozījumu skaits. Tas parāda, ka vairumam no mums cīņa pret diskrimināciju ikdienas dzīvē ir pastāvīga prioritāte, pat nopietnas ekonomiskas krīzes laikā. Es arī atzinīgi vērtēju lielisko ziņojumu, ko iesniegusi *Buitenweg* kundze un ko apstiprinājusi Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komiteja, kā arī *Lynne* kundzes un Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas ievērojamo ieguldījumu.

Ziņojuma projektā ir atbalstīti Komisijas iesniegtā direktīvas projekta mērķi un centieni. Manuprāt, referentei ir izdevies apvienot dažādus viedokļus un panākt plašu vienprātību starp dažādajām politiskajām grupām. Es gribētu izteikt atzinību Parlamentam par atbalstu šī direktīvas projekta iesniegšanā.

Kas attiecas uz ierosinātajiem grozījumiem, es piekrītu daudziem uzlabojumu ierosinājumiem, kas ietverti ziņojuma projektā. Neraugoties uz to, es vēlos teikt, ka šim projektam nepieciešama vienbalsīga piekrišana Padomē, tādēļ mums jābūt reāliem.

Es zinu, ka jums būtiska ir daudzējādās diskriminācijas problēma. Es pilnībā apzinos, ka cilvēki, kuri ir daudzējādās diskriminācijas upuri, ir ļoti nopietni cietuši. Taču, vienlaikus, es domāju, ka šo problēmu viennozīmīgi nevar atrisināt juridiskā līmenī, jo šī direktīva attiecas tikai uz četriem iespējamajiem diskriminācijas iemesliem.

Komisijas 2008. gada jūlija Paziņojumā par nediskrimināciju mēs apņēmāmies uzsākt diskusijas par šo jautājumu valdību ekspertu jaunizveidoto grupu vidū. Diskusijas ir sāktas. Līdz ar to daudzējādās diskriminācijas jautājums nav atstāts bez ievērības.

Es varētu piekrist atsaucei uz daudzējādo diskrimināciju tajās jomās, kas ietvertas šajā direktīvas projektā. Es piekrītu, ka mums skaidrāk jānosaka pilnvaru sadalījums starp ES un dalībvalstīm. Šī direktīva nemainīs šo sadalījumu kā tādu, bet mūsu mērķis ir panākt iespējami lielāku juridisko skaidrību.

Es arī piekrītu, ka, izskatot lietas par iespējamu pakļaušanu netaisnībai, ir jāņem vērā vārda brīvība. Tomēr mums būtu jāapzinās, ka pakļaušanas netaisnībai jēdzienam nepieciešami stingri pierādījumi. Jābūt apdraudētai cilvēka cieņai un jābūt naidīgai vai pazemojošai videi.

Es piekrītu „pakārtotas diskriminācijas” koncepta iekļaušanai tādā nozīmē, kā tas tika lietots nesenojā spriedumā *Coleman* lietā, bet šis koncepts būtu jāpiemēro tikai tiešas diskriminācijas un pakļaušanas netaisnībai gadījumā.

Attiecībā uz finanšu pakalpojumiem es piekrītu, ka ir nepieciešams, lai pakalpojumu sniedzēji ieviestu noteiktu pārredzamības līmeni, taču man ir zināmas bažas par jūsu projektā lietoto formulējumu. Es pilnīgi

piekrītu, ka šai direktīvai nebūtu jāattiecas tikai uz privātiem darījumiem. Šajā jautājumā Komisijas un Parlamenta nostāja ir ļoti līdzīga. Attiecībā uz personām ar fizisko spēju traucējumiem es varu atbalstīt atsauci uz to fizisko spēju traucējumu atklāto definīciju, kas izmantota ANO Konvencijā par invalīdu tiesībām.

Tāpat es būtībā piekrītu dažiem fizisko spēju traucējumu koncepta komentāriem, kas iekļauti jūsu grozījumu priekšlikumos. Tomēr es domāju, ka ir nepieciešams norādīt, ka tiesisko normu formulējumam jābūt ļoti precīzam. Es piekrītu dažām citām izteiktajām idejām, bet, manuprāt, ir nepieciešams nodrošināt, lai 4. pants būtu lakonisks un saprotams.

Dāmas un kungi, es gribu dzirdēt jūsu viedokļus, uz kuriem es atbildēšu debatēs.

Elizabeth Lynne, *Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas referente*. – Priekšsēdētāja kungs, es vēlos sirsnīgi pateikties referentei par smago darbu, ko viņa ieguldījusi šajā ziņojumā, un par mūsu ciešo sadarbību šī ziņojuma sagatavošanā. Mēs esam strādājušas ļoti cieši kopā ne tikai ar šo ziņojumu, bet, kā viņa zina, kopā ar citiem cilvēkiem mēs abas esam strādājušas ar šo jautājumu jau daudzus gadus, tos 10 gadus kopš es ienācu Eiropas Parlamentā. Es atceros, ka pašā sākumā mēs kopā sēdējām 13. panta uzklaušanās. Tagad beidzot mēs atrodamies situācijā, kad mēs apspriežam pretdiskriminācijas direktīvu, iespēju, ka mēs beidzot varētu ātri vienoties par pretdiskriminācijas tiesību aktiem attiecībā uz visiem iemesliem, kas nav ietverti, t.i., invaliditāti, vecumu, reliģiju vai pārliecību un dzimumorientāciju. Mēs to esam gaidījuši daudzus gadus. Vienkārši cerēsim, ka mēs iegūsim šo lielo vairākumu.

Es daudzus gadus esmu rīkojusi kampaņas par invaliditāti un vecumu, bet es jau sen biju pārliecināta, ka mēs nevaram nevienu atstāt novārtā. Mēs nevarējām virzīties uz priekšu tikai ar invaliditātes direktīvu un tad ar vecuma direktīvu, jo es domāju, ka dzimumorientācija un reliģija tiktu atstātas novārtā. Tādēļ pašiniciatīvas ziņojumā pagājušajā gadā es aicināju pieņemt vienu direktīvu, lai ietvertu visas jomas, kas vēl nebija ietvertas. Es priecājos, ka tas ir noticis. Es arī ļoti priecājos, ka mēs Parlamentā šim pašiniciatīvas ziņojumam saņemām šādu lielu vairākumu. Es no Komisijas un Padomes zinu, ka tas bija viens no iemesliem, kādēļ viņi uzskatīja, ka ir droši izvirzīt šo priekšlikumu. Tādēļ rīt mums ir jāiegūst ļoti liels balsu vairākums par šo ziņojumu.

Es vēlos izteikt ļoti lielu pateicību komisāram Špidla kungam. Es viņam esmu pateikusies citreiz, bet es gribēju pateikties viņam plenārsēdē, jo es patiešām neticu, ka bez viņa atbalsta un palīdzības mūsu priekšā tagad atrastos šis priekšlikums. Tādēļ, komisāra kungs, sirsnīgs paldies jums daudzu deputātu vārdā par šī priekšlikuma izvirzīšanu. Es zinu, ka jūs personīgi esat tajā ieguldījis lielu darbu.

Tas saņēma atbalstu Nodarbinātības un sociālo lietu komitejā un Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejā. Tagad mums ir nepieciešams šis lielais vairākums. Eiropas Savienībā ikvienam ir jāsaņem vienlīdzīga attieksme. Personai ratināties vai personai, ko pavada suns, ir jābūt brīvai piekļuvei jebkurai vietai Eiropas Savienībā. Atšķirīgas dzimumorientācijas personai jābūt tiesībām izmantot jebkuru viesnīcas istabu, ko tā grib izmantot, un, dodoties atvaļinājumā, apmesties jebkurā viesnīcā. Visiem gados vecākiem cilvēkiem neatkarīgi no vecuma jābūt tiesībām uz piekļuvi veselības aprūpei. Cilvēki ar atšķirīgu reliģisko pārliecību nedrīkst tikt diskriminēti.

Es lūdzu visus, kas domā balsot pret šo priekšlikumu, to nedarīt. Tas ir Eiropas Savienības pamats. Eiropas Savienību izveidoja uz cilvēktiesību un pretdiskriminācijas pamata. Lūdzu balsojiet par to.

Amalia Sartori, *Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas atzinuma projekta sagatavotāja*. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejā mēs pirmkārt skatījāmies uz nepieciešamību garantēt vienlīdzīgu attieksmi attiecībā uz veselību. Citas komitejas un, galvenokārt, referente un Komisija ir ļoti labi ietvērušas citas jomas, un tādēļ mēs nolēmām noskaidrot veselības jautājumu.

Mūsu pirmais solis bija to lielo atšķirību atzīmēšana, kas joprojām pastāv starp dalībvalstīm attiecībā uz piekļuvi veselības aprūpei. Piekļuve veselības aprūpei ir pamattiesības, kas apstiprinātas Pamattiesību hartas 35. pantā, un viens no galvenajiem dalībvalstu valsts iestāžu uzdevumiem ir nodrošināt visiem vienlīdzīgu piekļuvi kvalitatīvai veselības aprūpes sistēmai. Tādēļ, apzinoties Eiropas Savienības un dalībvalstu atšķirīgās pilnvaras, ir svarīgi, lai ES darītu visu, ko spēj, pamatnostādņu ziņā, bet arī direktīvu ziņā, ko mēs pakāpeniski risinām un izstrādājam kopā ar rezolūcijām un regulām. Kur vien iespējams, mums tās ar šo būtisko mērķi ir jānodod dalībvalstīm.

Mēs kā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komiteja jo īpaši esam uzsvēruši tos grozījumus, kuri mudina veicināt programmas veselības izglītības jomā, turpina veicināt darbību, lai apkarotu vardarbību

pret sievietēm, cīnās pret medicīniskās aprūpes atteikšu, pamatojoties uz lielu vecumu, bet, galvenokārt – un es atgriezīšos pie šī jautājuma – veicina vienlīdzīgu piekļuvi kvalitatīviem pakalpojumiem visās dalībvalstīs.

Lissy Gröner, *Kultūras un izglītības komitejas atzinuma projekta sagatavotāja.* – (DE) - Priekšsēdētāja kungs, es kā Kultūras un izglītības komitejas referente jaunajai direktīvai par vienlīdzīgas attieksmes principa īstenošanu neatkarīgi no reliģijas vai pārliecības, invaliditātes, vecuma vai dzimumorientācijas silti apsveicu šo Komisijas priekšlikumu un vēlos jo īpaši pateikties Špidla kungam.

Eiropas aptauju rezultāti rāda, ka aptuveni trīs ceturtdaļas ES iedzīvotāju domā, ka šajā jomā ir jāveic darbība. Kultūras un izglītības komiteja aicināja pieņemt grozījumus un papildinājumus trīs jomās. Pirmkārt, dzimuma iekļaušana. Mēs piekrītam panāktajiem kompromisiem. Mēs vēlamies garantēt piekļuvi plašsaziņas līdzekļiem un izglītībai, un reglamentēt daudzējādu diskrimināciju; šajā jomā ir panākti daži veiksmīgi kompromisi.

Eiropas Parlamenta Sociālistu grupa ir atbalstījusi šo visaptverošo horizontālo direktīvu. Ja Vācijas konservatīvie un liberāļi tagad noraidīs šo direktīvu kopumā, tad viņi atklās savu patieso seju: viņi grib turpināt diskrimināciju pret gejiem, un pārraidīt propagandu. Saskaņā ar šo jauno direktīvu nav vajadzības biedēt ekstrēmistus, tādus kā scientoloģijas piekritēji: joprojām būs iespējams atteikties no reklāmām vai atteikties rezervēt aktu zāles. Kultūras un izglītības komiteja vienbalsīgi balso par šo horizontālo pamatdirektīvu.

Donata Gottardi, *Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinuma projekta sagatavotāja.* – (IT) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi, es vēlos izteikties, lai ziņotu par pozitīvo rezultātu Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejā, un tas nav nejauši, jo mūsu komiteja ir pieradusi veikt padziļinātu izpēti vienlīdzīgas attieksmes, vienādu iespēju un diskriminācijas aizliegšanas jomā.

Atzinums, ko mēs nodevām komitejā, raidīja vairākas stingras ziņas, kuras, es ceru, tiks īstenotas, kad pieņems šo tekstu. Šī direktīva nenoslēdz vai nepabeidz ciklu. Ja tā būtu, tad rezultātā tiktu vājināta dzimumu diskriminācijas joma. Šai direktīvai būtu jāklūst par iespēju atdzīvināt darbu ar pretdiskriminācijas direktīvām, sākot ar divu jaunu konceptu, par kuriem mēs visi esam vienojušies, papildinājumu: daudzējāda diskriminācija, kad pastāv divi vai vairāk riska faktori, un pakārtotā diskriminācija, kas attiecas uz tiem, kuri ir tuvi vai saistīti ar tieši skarto personu. Šie abi koncepti ir izšķiroši sievietēm, kā arī citām grupām. Šai direktīvai ir jādod stimuls uzlabot valstu tiesību aktus, galvenokārt tādās valstīs kā mana valsts, kurā ir jāmaina notikumu gaita.

Manfred Weber, *PPE-DE grupas vārdā.* – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi, es tik tikko uzdrošinos šeit vēl izteikties; ņemot vērā kopējo šajā plenārsēdē valdošo atmosfēru, es tik tikko uzdrošinos vēl uzdot jautājumus. Protams, mēs visi esam pret diskrimināciju, bet aiz bailēm tikt iestumtam stūri neviens neuzdrošinās apšaubīt to ceļu, pa kuru mēs šeit ejam.

Dāmas un kungi, mēs visi piekrītam šī ceļa galamērķim, un es novērtētu, ja mēs visi varētu atturēties no cita galamērķa ierosināšanas. Mēs strīdamies par ceļu, un tam ir jābūt likumīgam diskusiju tematam, pat Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas demokrātu diskusijās.

Pirmkārt, man ir kaut kas jāpajautā komisāra kungam: ņemot vērā to, ka vecā direktīva, esošā pretdiskriminācijas direktīva joprojām nav transponēta desmit dalībvalstīs – ņemot vērā, ka tiek piemērota pārkāpumu procedūra pret desmit dalībvalstīm – mums ir nopietni sev jāuzdod jautājums, kādēļ mums vajag pārskatīt šo direktīvu, ja vecā direktīva joprojām nav pat transponēta. Vai šis ir nopietns jautājums, ko mēs drīkstam uzdot? Tādēļ nodošana atpakaļ komitejai reāli ir arguments, ko mums vajadzētu drīkstēt šeit izvirzīt.

Arī attiecībā uz otro jautājumu mēs drīkstam runāt par saturu. Piemēram, ir jautājums, kādēļ tad, kad runa ir par bēgļu aizsardzību, tās baznīcas, kuras bija ciešas kreisā spārna partneres, tagad nāk pie mums. Tās baznīcas, kuras bija jūsu partneres, tagad nāk pie mums un saka, ka tām ir problēmas ar zināmiem formulējumiem. Mums būtu nopietni jāapspriež šie jautājumi, kad pie mums nāk plašsaziņas līdzekļu cilvēki, laikrakstu izdevēji, un saka, ka viņiem ir jautājumi. Kad mēs apspriežam ģimeņu jomu, komisāra kungs apgalvo, ka viņš negrib dalībvalstīm neko piemērot, bet, tas, ko mēs darām ar šo direktīvu, protams, ir saskaņošana caur sētas durvīm. Saraksts turpinās. Ir dažādi argumenti, ko varētu izvirzīt, kas rada iemeslu mūsu grupas bažām, nopietnām bažām. Šos argumentus ir iespējams izvirzīt pat, nododoties diskriminācijas apkarošanai.

Šodien Parlamenta kreisais spārns ir ļoti apmierināts pats ar sevi, jo tas atkal rada jaunus tiesību aktus par vairākiem jautājumiem. Tādēļ mums vajadzētu drīkstēt pajautāt, vai beigās šī tiesiskā pieeja faktiski dos

daudz jaunu labumu tiem cilvēkiem, kurus mēs cenšamies aizsargāt. Ir vērts ņemt vērā citas pamatvērtības: piemēram, ja mēs gatavojamies direktīvā iekļaut privātus līgumus, kā to vēlas Sociālistu grupa Eiropas Parlamentā – ne tikai tirdzniecības līgumus, bet arī privātos līgumus – mums ir jābūt tiesībām pajautāt, vai līgumu slēgšanas brīvība nav svarīga pamatvērtība, kas mums Parlamentā būtu jāaizsargā.

Eiropas Tautas partijas (Kristīgie demokrāti) un Eiropas Demokrātu grupa iebilst pret diskrimināciju un vienmēr strādās, lai to apkarotu, bet mums ir jābūt tiesībām šajā Parlamentā iebilst pret veidu, kā to darīt.

Emine Bozkurt, PSE grupas vārdā. – (NL) Rīt mums būs unikāla iespēja spert vēsturisku soli cīņā pret diskrimināciju, pasakot „nē” šai parādībai. Patiesi, mēs pašlaik atrodamies diezgan dīvainā situācijā, kurā pastāv atšķirības aizsardzībā pret diskrimināciju. Nav pamatota izskaidrojuma faktam, ka tiesību akti pret diskrimināciju melnādainam homoseksuālim sniedz aizsardzību ārpus darbavietas uz ādas krāsas, bet nevis uz dzimumorientācijas pamata.

Rīt mēs varēsim parādīt, ka Eiropas Parlaments vairs necietīs diskrimināciju uz vecuma, invaliditātes, dzimumorientācijas un reliģiskās pārliecības pamata. Galu galā, Eiropa ir viena visiem. Ir nepieņemami, ka kāda persona, kas vēlas irēt automašīnu vai nekustamo īpašumu, tiek noraidīta uz tās reliģiskās pārliecības pamata. Turklāt personām ratiņkrēslos ir jābūt iespējai izmantot bankomātus vai piekļūt vilcieniem un stacijām tāpat kā ikvienai citai personai. Nav pienācīga izskaidrojuma tam, ka banka ļauj personām vecumā virs 65 gadiem būt parādā tūkstošiem eiro, bet atsakās izsniegt šīm personām pieticīgu aizdevumu. Mēs visi kļūstam mazliet vecāki, un, ja mēs par to padomājam, tad šīs ir lietas, kas drīzumā skars arī mūs.

Iespējams, ka viedokļu atšķirības nav veicinājušas sarunu vieglu norisi, bet mēs varam būt lepnī par to rezultātu, ko panākusi Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komiteja, un, vēl jo vairāk, kura sasniegšanu vienlaikus veicināja visas partijas. Šis priekšlikums ir saprātīgs un realists. Var būt vajadzīgi pielāgojumi, lai sniegtu, piemēram, invalīdiem pieeju precēm un pakalpojumiem, taču tas nozīmē, ka viņi vēlreiz varēs aktīvi piedalīties sabiedrības dzīvē. Šie pielāgojumi pēc tam neradīs neproporcionālu slogu, tāpat pienācīgi ir ņemts vērā pietiekams īstenošanas termiņš. Pielāgojumi nav jāveic nekavējoties; mēs negaidām, lai dalībvalstis tūlīt pielāgotu dzelzceļa stacijas. Mēs prasām, lai dalībvalstis turpmākajā ēku būvniecības un transporta izstrādē jau tagad sāktu nodrošināt pieejamību invalīdiem.

Turklāt, es nevaru pietiekami uzsvērt to, cik šis ziņojums būs nozīmīgs Eiropas pilsoņiem – tiem cilvēkiem, par kuriem ir runa. Mums ir jāpatur prātā, ka atbilstīgi Eurobarometra datiem 87 % Eiropas iedzīvotāju gribētu, lai saskaņā ar šo direktīvu tiktu veikti pasākumi attiecībā uz diskriminācijas iemesliem. Šajos datos ir ietverti jūsu vēlētajī, Weber kungs. Mūsu grupa, Sociālistu grupa Eiropas Parlamentā, priecājas par tiem priekšlikumiem apkarot daudzējādas diskriminācijas problēmu, kas tagad ir šī ziņojuma daļa.

Vai jūs varat iztēloties, ka melnādaina sieviete ratiņkrēslā var justies diskriminēta? Ļoti nedaudzās valstīs pazīst daudzējādas diskriminācijas jēdzienu. Vairumā gadījumu, ziņojot par diskrimināciju, šai sievietei būtu jāizvēlas starp iespējamām diskriminācijas iemesliem. Visdrīzāk, ka dažādie iemesli ir savstarpēji saistīti, un nav tikai viena iemesla viņas diskriminācijai. Šai sievietei ir jābūt iespējai iesniegt sūdzību un saņemt kompensāciju un taisnīgumu. Tādēļ mēs aicinām Parlamentu saglabāt šos svarīgos nosacījumus.

Dāmas un kungi, es vēlos jūs lūgt atbalstīt šo direktīvu. Tas ļaus Parlamentam skaidri un nepārprotami paziņot, ka diskrimināciju vairs nevar pieļaut un ka Parlaments visu savu pilsoņu tiesības uzskata par vienādi svarīgām. Spersim šo soli.

Sophia in 't Veld, ALDE grupas vārdā. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlos izteikt sirsnīgu uzslavu un pateicību referentei, kura ir paveikusi fantastisku darbu. Mana grupa priecājas par to, ka, gandrīz piecus gadus pēc Barroso kunga solījuma to darīt, priekšlikums direktīvai beidzot ir iesniegts. Diskriminācija ir pretrunā ar Eiropas līgumiem, Eiropas Savienības Pamattiesību hartu un Eiropas Cilvēktiesību konvenciju. Tomēr tiesā ir maz labuma no līgumiem, konvencijām un svinīgām deklarācijām. Eiropas pilsoņiem ir jādod instruments savu tiesību īstenošanai.

Tieši šis instruments, nevis piena kvotas vai publiskā iepirkuma noteikumi, vai struktūrfondi, ir Eiropas Savienības *raison d'être* (pamatojums), Weber kungs, vienota Eiropas telpa, kurā ikviens var brīvi organizēt savu dzīvi pats pēc saviem ieskatiem. Vienota Eiropas telpa, kurā visi ir vienlīdzīgi likuma priekšā, visi bauda vienādas iespējas sabiedrībā un pret visiem izturas ar cieņu. Direktīva viena pati to nenodrošinās, bet tā ir priekšnoteikums. Šajā direktīvā Eiropa ir uzlūkota kā vērtību kopiena, un vērtības nav lieta, ko 27 valdības var apspriest parastajā nacionālo interešu kompromisa meklēšanas procesā. Mēs kā pilsoņi kopīgi atklātās debatēs nosakām vērtības, un Eiropas Parlaments tam ir atbilstīga arēna.

Jā, *Weber* kungs, dažas jomas ir ļoti jutīgas, jo īpaši diskriminācijas iemesli saistībā ar dzimumorientāciju un reliģiju. Mēs esam atbildīgi visu mūsu Eiropas pilsoņu priekšā, tomēr mēs nevaram ļaut Eiropai pārvērsties par *Dzīvnieku fermu* (*Animal Farm*): „Visi eiropieši ir vienlīdzīgi, bet daži eiropieši ir vienlīdzīgāki par citiem”. Reliģiskās pārliecības brīvība ir pamattiesības, par kurām es cīnītos uz barikādēm. Brīvā Eiropā ikvienam ir jābūt brīvībai turēties pie saviem uzskatiem. Tas ir demokrātijas stūrakmens. Taču reliģiskās pārliecības brīvību nedrīkst ļaunprātīgi izmantot kā atļauju diskriminēt citus.

Vakar Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūra publicēja savu otro ziņojumu par homofobiju Eiropā. Tas ir kauns un negods, ka 2009. gadā Eiropā miljoniem cilvēku joprojām ir jābaidās no diskriminācijas, naida, vardarbības un pat slepkavības vienīgi savas dzimumorientācijas dēļ. Es varu vēlreiz pārliecināt *Weber* kungu, ka likumi par laulībām ir un paliek valsts kompetencē; šī direktīva to nemaina. Tomēr 21. gadsimta Eiropā laulību aizliegums, pamatojoties uz reliģisko pārliecību, rases piederību vai dzimumorientāciju ir anomālija. Daudzi cilvēki uzskata par pilnīgi pieņemamu to, ka valdība aizliedz laulības vai partnerattiecības starp diviem viena dzimuma pieaugušajiem. Taču vai mēs uzskatītu par pieņemamu, ja – kā tas pagātnē ir noticis – valdība aizliedztu laulības starp ebrejiem un citu tautību pārstāvjiem, katoļiem un protestantiem, melnādainajiem un baltajiem? Tas ir nepieņemami.

Dāmas un kungi, es mudinu jūs balsot par šo ziņojumu to pilsoņu interesēs, kurus mēs visi pārstāvam. Kompromisi nav ideāls nevienam, mūs ieskaitot; taču, kā saka *Buitenweg* kundze, pārspēsim paši sevi.

Visbeidzot, es vēlos mudināt arī Padomi ievērot Parlamenta ieteikumus. Taisnība, ka katrai dalībvalstij ir pašai savi risināmie jautājumi, bet Eiropas Parlaments ir parādījis, ka atšķirības var izlīdzināt un ka mēs varam vienoties par tiesībām visiem Eiropas pilsoņiem.

Konrad Szymański, *UEN grupas vārdā*. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Komisija apgalvo, ka šis priekšlikums nav vērst uz to, lai grozītu laulību likumus un adopcijas likumus dalībvalstīs. Komisija apgalvo, ka tā nevēlas mainīt baznīcas un aprūpē un izglītībā iesaistīto reliģisko struktūru juridisko statusu.

Buitenweg kundzes ziņojumā šīs robežas visādā ziņā ir nevērīgi pārkāptas. Šī ziņojuma 50. grozījumā ir atceltas garantijas uz valsts ģimenes un adopcijas tiesību aktiem. Saskaņā ar 12., 29. un 51. grozījumu šis ziņojums nozīmē uzbrukumu reliģisko izglītības iestāžu brīvībai. Šī ziņojuma 52. grozījumā ir iedragāta pašu reliģisko kopienu brīvības garantija dalībvalstīs. Ir pilnīgi skaidrs, ka Eiropas kreisais spārnš vēlas samazināt Eiropas integrāciju līdz vienam jautājumam. Šajā saistībā tas ir apsēsts ar to, lai jebkādiem iespējamiem līdzekļiem izpildītu jaunākās homoseksuāļu prasības. Tas ir visu laiku visnopietnākais uzbrukums šī Parlamenta uzticamībai.

SĒDI VADA: M. A. DOS SANTOS

Priekšsēdētāja vietnieks

Raül Romeva i Rueda, *Verts/ALE grupas vārdā*. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, man ir jāuzstāj uz vienu būtisku faktu. Eiropas projektam tikai tad būs uzticamība, ja Eiropa tiks uztverta kā vieta, kur jebkāda veida diskriminācija ir nelikumīga. Tas ir šodienas debašu pamats.

Tādēļ ir pārsteidzoši, ka daži no maniem kolēģiem, kuri visās pārējās debatēs ir tik pro-eiropieši, kļūst pilnīgi anti-eiropieši attiecībā uz tiesībām un brīvībām.

Šāda attieksme nav pieļaujama. Ir nepieņemami, ka Eiropas Savienībā šodien kādam būtu jācieš no diskriminācijas, pamatojoties uz attiecībām ar sava dzimuma pārstāvi, invaliditāti, vecumu vai piederību no vairākuma atšķirīgai pārliecībai vai reliģijai, kā jau tika minēts. Tā nav Eiropa, kurā es gribu dzīvot, un tā noteikti nav Eiropa, kurai es katru dienu strādāju gan šajā Parlamentā, gan ārpus tā.

Tādēļ es uzskatu, ka priekšlikums direktīvai bija nepieciešams. Savā koncepcijā un ietvertajos principos tas ir labs. Varbūt šis priekšlikums nav tas, ko es vai daudzi no mums šeit būtu darījuši, bet tas ir labs sākuma punkts. Es ceru, ka rīt vairākums balsos par *Buitenweg* kundzes ziņojumu, kā es gatavojot darīt, jo es uzskatu, ka tā ir pareizā rīcība. Tāpat es ļoti vēlos, lai tiktu pieņemts otrais jautājums, kas attiecas uz 7. panta 2. punkta ieviešanu vai atkārtotu ieviešanu. Tas garantē būtisku lietu: visām asociācijām un organizācijām, kas darbojas pret diskriminācijas jomā, ir jāļauj arī pārstāvēt un aizstāvēt diskriminācijas upurus. Mums ir jāatceras, ka šīs personas ietilpst vismazāk aizsargātajās grupās, un tādēļ mums ir jābūt garantijai, ka tās var tikt pārstāvētas un pienācīgi aizstāvētas.

Sylvia-Yvonne Kaufmann, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, vispirms es gribētu pateikties referentei *Buitenweg* kundzei par darbu. Viņas rokās šī lieta bija jo īpaši droša.

Parlaments gadiem ir aicinājis pieņemt šo direktīvu, kas patiešām nozīmē, ka ir būtiski svarīgi, lai to pieņemtu pirms šī Parlamenta pilnvaru laika beigām. Vienlaikus ir būtiski svarīgi, lai Komisija cik ātri vien iespējams iesniegtu priekšlikumu diskriminācijas dzimuma dēļ apkarošanai, tādējādi beidzot pieliekot punktu pastāvošajai diskriminācijas veidu hierarhijai. Attiecībā uz citiem diskriminācijas iemesliem es nespēju nejusties pārsteigta, ka 96. grozījumā Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupa cenšas izņemt diskrimināciju uz pārliecības pamata no šīs direktīvas darbības jomas. Un tā, PPE-DE grupas dāmas un kungi, vai mums patiešām ir jums jānorāda, ka juridiskais pamats, uz kura ir balstīts šis priekšlikums direktīvai, proti, EK Līguma 13. pants, ir bijis spēkā, kopš 1999. gadā, t.i., pirms 10 gadiem, spēkā stājās Amsterdamas līgums? Vai man jums jāatgādina, ka visi 13. pantā minētie diskriminācijas iemesli bez atšķirības tiek uzskatīti par vienlīdzīgiem? Turklāt, PPE-DE grupas dāmas un kungi, jūs nevarat nebūt pamanījuši, ka ES Pamattiesību hartas 10. pantā ir noteikta vienlīdzīga attieksme pret ikvienas personas ticību un pārliecību.

Zināt, CSU Weber kungs, es noteikti esmu dzirdējusi jūsu argumentus, bet man patiešām jāsaka, Dievs zina, tie ir aizvēsturiski. Jūsu 81. grozījumā, kas noraida šo direktīvu kopumā, ir pievienots diezgan atklāti cinisks pamatojums, proti, ka šīs direktīvas transpozīcija acīmredzami – un es citēju: „ietver pārmērīgu birokrātiju”. Zināt, Weber kungs, es vienkārši nespēju aptvert šos mēģinājumus liegt cilvēkiem viņu tiesības, jo īpaši ar šo pamatojumu, un es ceru, ka rītdienas balsojumā plenārsēdē jūsu 81. grozījums tiks skaidri noraidīts. ES beidzot ir jāspēr vēl viens solis uz priekšu cīņā pret diskrimināciju mūsu sabiedrībā.

Johannes Blokland, IND/DEM grupas vārdā. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, šis Parlaments atbalsta pilsoņu brīvības, viena no kurām ir izglītības brīvība. Svarīga brīvība ir vecāku izvēle attiecībā uz skolu saviem bērniem. Manā valstī kristīgās skolas un iestādes apzināti izvēlas tādu uzņemšanas politiku, kas ir saskaņā ar šo skolu identitāti.

Nīderlande atstāj vietu tādai uzņemšanas politikai, kas atbilst skolas pamatprincipiem. Var noteikt prasības, kas ir nepieciešamas, lai realizētu attiecīgās skolas mērķi un pamatprincipus. Vecāki var izvēlēties skolu, kas šajā ziņā ir idejiska un nopietni izturas pret Bībeli. Tas ir ticības brīvības paplašinājums, un tas ievēro vecāku pārliecību attiecībā uz sava bērna izglītības interesēm.

Taču 29. un 51. grozījumā ir ierobežota skolu brīvība izdarīt šo izvēli uz principa pamata, un turklāt es piekřitu Weber kunga un citu viedoklim. Šis priekšlikums neatbilst subsidiaritātes principam. Bez administratīvajām problēmām tas vien man šķiet pietiekams pamats, lai noraidītu Komisijas priekšlikumu. Es balsošu pret *Buitenweg* kundzes ziņojumu. Es ceru, ka arī citas grupas var saredzēt, ka tas ir nopietns mūsu pilsoņu brīvību pārkāpums. Ikviens, kas ciena vecāku izvēles brīvību, neļaus samazināt šo brīvību.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, ziņojumi par pretdiskriminācijas direktīvām vienmēr izceļ vissliktāko šajā Parlamentā; tas jo īpaši izraisa nožēlu, jo bieži tajos ir ietverts daudz labu priekšlikumu un ideju, kā palīdzēt, piemēram, invalīdiem. Tomēr tas neko nemaina būtībā.

Weber kunga grozījumā, 81. grozījumā, patiešām ir pateikts pats galvenais; šis Komisijas priekšlikums nav labs priekšlikums. Tas ir jānoraida ne tikai tādēļ, ka tas ietver pārāk daudz birokrātijas, bet arī, jo īpaši, tādēļ, ka tas būtiski pārkāpj subsidiaritātes principu. Diemžēl mēs visi zinām, ka šis grozījums nav izdevība, jo šis Parlaments nekad nezaudē iespēju parādīt savu politiski pareizāko pusi un vienmēr izvēlas lielāku birokrātiju un garāku lēmumu pieņemšanas procesu, kas gulstas uz Eiropas pilsoņu pleciem.

Bez jau minētā, bez subsidiaritātes principa pārkāpšanas, šajā ziņojumā arī ir ietverta virkne priekšlikumu, kuri ir pilnīgā pretrunā ar demokrātijas principiem un tiesiskuma principiem. Viens piemērs ir 54. grozījums. Ja visā ziņojumā ir sacelta liela kņada attiecībā uz diskrimināciju pret cilvēkiem, tad šajā grozījumā ir aizstāvēta diskriminācija uz apolītiski pareizas pārliecības pamata, taču šajā gadījumā, galu galā, tas ir izvirzīts vairumā no šī ziņojuma pārējiem aspektiem.

Cienījamu principu un pseido labu nodomu sarakstā apslēpta uzglūn politiska korektuma tiesiskošana. Tādēļ runa nav par pretdiskriminācijas pasākumiem, bet ļoti bieži par likumu aplūsināšanu, lai vēl vairāk iedragātu vārda brīvību, un vēl vairāk stiprinātu progresīva viedokļa terorisma veidu. Galvenais jautājums ir un paliek šāds: kāda gan tam ir saistība ar Eiropu? Dieva dēļ, atstājiet dalībvalstīm to, kas ir dalībvalstu ziņā.

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dažkārt, kad Eiropas Savienību uzskata par pārmērīgi dedzīgu noteikumu ieviešanā un diezgan pamatoti par to kritizē, to diezgan vienkārši var saistīt ar tādiem ziņojumiem, kā tas, ko mēs pašlaik apspriežam.

Kaut gan es atbalstu reālus pasākumus, lai apkarotu jebkādu diskriminācijas veidu, man arī jākritizē tie aspekti, kurus šeit apspriež, jo tie vienkārši nav pamatoti un tie nedos vēlamo rezultātu.

Kā jau tika minēts, ir nepieņemami, ka reliģiskās skolas var tikt iesūdzētas tiesā par to, ka tās nepieņem darbā citas ticības skolotājus vai neticīgus skolotājus, vai ka apdrošināšanas sabiedrības var iesūdzēt tiesā par riska novērtējuma veikšanu, ja tā rezultātā tiek piemērota atšķirīga likme uz vecuma vai dzimuma pamata, vai arī par to, ka pastāv risks, ka pilnīgi visas dzīvojamās ēkas būs jābūvē bez šķēršļiem brīvai piekļuvei invalīdiem. Jā, dāmas un kungi, tas ir virziens, kurā mēs dodamies; mēs vairs faktiski neatbalstīsim invalīdus, bet gan padarīsim visus mājokļus finansiāli nepieejamus. Mājoklis, ko neviens nevar atļauties, tā vietā, lai palīdzētu invalīdiem – tas pilnīgi noteikti nav mūsu mērķis. Tāpat tiek kritizēta pierādīšanas pienākuma atcelšana.

Turklāt daudzi no terminiem ir neskaidri. Visbeidzot, šis npublicētais informatīvais materiāls ir priekšvēstnesis šai direktīvai, kurā sāk apspriest, vai mēs joprojām drīkstam lietot uzrunas formas „jaunkundze” un „kundze”, un, vai mums ir jāatbrīvojas no visiem vārdiem, kuri beidzas ar „vīrs”, tādiem kā „valstsvīrs”, jo tas viss varētu būt diskriminējoši.

Dāmas un kungi, daļa no tā, ko šeit aicina ieviest, gluži vienkārši ir absurds, un tādēļ es balsošu pret šo ziņojumu.

Martine Roure (PSE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlos pateikties mūsu referentei, jo īpaši par to darbu, ko viņa ir paveikusi, un to rezultātu, kas beidzot ir sasniegts.

Līguma 13. pants ir mūsu stūrakmens, un man ir jāuzsver, ka dalībvalstis var garantēt augstāku aizsardzības līmeni. Jautājums ir tikai par obligātajiem standartiem un, teiksim to pilnīgi skaidri, uz šīs jaunās direktīvas pamata nav iespējams pazemināt pašreizējo aizsardzības līmeni atsevišķās dalībvalstīs. Vēl precīzāk, to nosaka fakts, ka dažās dalībvalstīs ir ļoti augsts aizsardzības līmenis; šādi gadījumi pastāv.

Ikvienam, kas dzīvo Eiropas Savienībā, ir pamattiesības būt brīvam no diskriminācijas. Tomēr, vai nu tas būtu personas ārējā izskata vai vienkārši uzvārda dēļ, diskriminācija pārāk bieži pastāv.

Kas attiecas uz invalīdiem, mums ir jānodrošina, lai viņus vairs nediskriminētu tādēļ, ka viņi lieto ratiņkrēslu, jo piekļuve daudzām vietām pārāk bieži ir sarežģīta. Eiropas tiesību aktu uzlabošana ir priekšnoteikums, lai apkarotu diskrimināciju – es atkārtoju: tas ir priekšnoteikums. Mums ir vajadzīgi šie tiesību akti.

Jau no ļoti agra vecuma mūsu bērni cieš no diskriminācijas, kas viņus traumē, un šo diskriminācijas nastu viņi nes sev līdzī visu atlikušo dzīvi. Man jo īpaši jāvērs jūsu uzmanība uz daudzējādo diskrimināciju. Komisija to neiekļāva šajā priekšlikumā. Tādēļ mēs ierosinām precizēt šo diskriminācijas veidu definīciju.

Ir ļoti būtiski stiprināt tiesību aktus, lai īstenotu vienlīdzīgas attieksmes principu, neraugoties uz atšķirībām. Šajā saistībā mēs lūdzam dalībvalstis veikt pasākumus, lai veicinātu vienlīdzīgu attieksmi un vienādas iespējas neatkarīgi no reliģiskās pārliecības, invaliditātes, vecuma vai dzimumorientācijas.

Nobeigumā man jāpiebilst, ka mēs ceram, ka 2010. gadā būs Komisijas priekšlikums par dzimumu diskriminācijas pielīdzināšanu šiem diskriminācijas iemesliem, jo tas novērstu jebkādu tiesību hierarhiju.

Gérard Deprez (ALDE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, tāpat kā runātāji pirms manis es vispirms vēlos pateikties divām mūsu referentēm, *Buitenweg* kundzei un *Lynne* kundzei, par izcilo darbu, ko viņas ir paveikušas, kurš ietvēra, es vēlos norādīt, paplašinātu sadarbību.

Lai gan es personīgi ļoti atbalstu kopējo nostāju, ko aizstāv *Lynne* kundze, es gribu izteikt atzinību *Buitenweg* kundzei par intelektu, atklātību un samierinātājas garu, ko viņa izrādīja diskusijās mūsu komitejā, lai censtos panākt tādu ziņojumu, kas būtu līdzsvarots un ko atbalstītu liels Parlamenta vairākums. Es ceru, ka viņai veiksies un ka radikālāki elementi no vienas puses, un, es domāju, dažkārt no otras puses, neietekmēs balsojumu.

Šajā saistībā – un ļaujiet man norādīt to, ka es neesmu pazīstams kā kreisā spārna fanātiķis – man jāsaka, ka mani nepārsteidz un nemulsina grozījums, ko iesniedzis mūsu kolēģis *Weber* kungs, kuru es cīnu, un vairāki citi deputāti. *Weber* kungs, es noklausījos jūsu runu, un man nešķita, ka kādam no jūsu izmantotajiem argumentiem būtu jebkāds intelektuāls pamats. Jūs esat formulējis fantāzijas, jūs neesat formulējis cēloņus.

Ja kāds lasa jūsu grozījuma pamatojumu, viņu var tikai samulsināt šī pamatojuma vājums: atteikties apkarot diskrimināciju, baidoties no pārmērīgas birokrātijas. Jūs kļūdaties, cenšoties pārvērst šo priekšlikumu par konfliktu starp kreisajiem un labējiem. Diskriminācijas apkarošana nav jautājums par piederību labējam vai kreisajam spārnā, tas ir jautājums par humānismu un pamattiesību ievērošanu.

(Aplausi)

Tādēļ rīt, es ceru un ticu, jūs tiksiet sakauts.

Sebastiano (Nello) Musumeci (UEN). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi, ir jāatbalsta ikviena iniciatīva, kuras mērķis ir jebkāda veida diskriminācijas apkarošana. Jaunākie statistikas dati liecina, ka Eiropā, kur sabiedrība ir tik attīstīta, sabiedrības mazākā daļa apgalvo, ka viņi ir piedzīvojuši diskrimināciju. Tādēļ neviens nevar palikt vienaldzīgs. Tomēr šis koncepts par sevi joprojām ir tik plašs un abstrakts, ka būtu vēlams lielāka skaidrība.

Neskarot cilvēku pamattiesības, kuras paliek neapšaubāmas, mēs nevaram neatzīt katras dalībvalsts suverenitāti pieņemt tiesību aktus saskaņā ar senām tradīcijām, civilizāciju un kultūru. Šāda veida iejaukšanās gandrīz vienmēr ir iedzīvotāju identitātes aizsardzība. Es minēšu piemēru saistībā ar dzimumorientāciju: tas ir mans personīgais viedoklis, bet es uzskatu, ka cilvēka cieņa ir jāgarantē neatkarīgi no dzimumorientācijas. Homoseksualitāte ir izvēle, kas ietilpst cilvēka privātajā dzīvē, un to nekādos apstākļos nedrīkst sodīt, bet no nedrīkst arī aizsargāt. Uzskatu brīvība: kur sākas aizsardzība pret tiešu un netiešu diskrimināciju, un kur tā beidzas? Reliģiskās pārliecības brīvība: manas radnieciskās skolā šogad pirmo reizi netika iestudēti Kristus dzimšanas uzvedums. Direktors to aizliedza, jo skolā bija bērni ar citu reliģisko pārliecību. Manuprāt, šajā gadījumā, lai novērstu vienu diskriminācijas veidu, tika radīts cits diskriminācijas veids, jo Kristus dzimšanas uzvedums ir vairāk kultūras nekā ticības izpausme. Citu cilvēku reliģiskās pārliecības cienīšana nenozīmē to, priekšsēdētāja kungs, ka mums būtu jākaunas pašiem no savas reliģiskās pārliecības!

Tādēļ – ar to es noslēgšu – mēs baidāmies, ka šis priekšlikums direktīvai veicina nevajadzīgu pretēju ekstrēmismu, un ārstniecības līdzeklis varētu izrādīties ļaunāks par sākotnējo problēmu.

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi, šī direktīva beidzot aizpilda robus pretdiskriminācijas tiesību aktos un ļauj Eiropas Savienībai izpildīt tās starptautiskās saistības aizsargāt cilvēktiesības, kā arī tās saistības saskaņā ar ANO Konvenciju par invalīdu tiesībām.

Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupas dāmas un kungi, jūsu argumenti pret šo direktīvu ir populistiski un maldinoši. Kādas jums ir tiesības liegt invalīdiem neierobežotu piekļuvi izglītībai vai liegt gados vecākiem cilvēkiem vienlīdzīgu attieksmi attiecībā uz apdrošināšanu un finanšu pakalpojumiem? Kāda ir jūsu humānisma koncepcija?

Neierobežota līdzdalība sabiedrībā ir cilvēktiesības, un šī iemesla dēļ mēs cīnīsimies par šo direktīvu un par vienādām iespējām visiem. Manuprāt, ir absolūti nehumāni prasīt, lai diskriminācijas upuri sniegtu pierādījumus diskriminācijai. Ja jūs, PPE-DE grupas dāmas un kungi, svītrosiet izmaiņas pierādīšanas pienākumā, jūs pakļausiet riskam dažu grupu pamattiesības uz viņu cilvēka cieņas aizsardzību, un mēs uzskatām, ka tas ir nepieņemami. Aizsardzībā pret diskrimināciju mēs gribam vienlīdzību visiem, un mēs, Zaļie, par to cīnīsimies. Mēs neļausim cilvēktiesībām kļūt par rotaļlietu populistu piekoptajā iebiedēšanā. Es tieši tagad varu prognozēt, ka jūs rītdien zaudēsiet; šī Parlamenta vairākums balsos par cilvēktiesībām uz aizsardzību pret diskrimināciju. Par to es esmu pārliecināta.

Jim Allister (NI). – Priekšsēdētāja kungs, trīs iemesla dēļ es balsošu pret šo ziņojumu un pret ierosināto direktīvu. Pirmkārt, es nepiekrītu uzskatam, ka tiesību akti par šiem jautājumiem būtu jāpieņem ES nevis valstu valdībām, un es ticu, ka katra dalībvalsts vislabāk var izlemt, vai tai vajag stiprināt šādus tiesību aktus. Ja kādreiz ir bijis subsidiaritātes jautājums, tad šajā jomā tam ir jābūt.

Mans otrais iemesls ir tas, ka jaunā aizskaršanas pārkāpuma definīcija faktiski var satraucoši ierobežot tiesības attiecībā uz vārda brīvību un reliģiskās pārliecības brīvību, jo īpaši to personu brīvību, kuras sludina kristīgo vēsti.

Ir iespējams, ka šos tiesību aktus pārkāptu kristieši, kas sludina evaņģēliju, jo īpaši sabiedriskās vietās cilvēkiem ar citu ticību, kuri to ņem ļaunā un kuri apgalvo, ka tas ir uzbrukums viņu cieņai. Tāpat Bībeles pieejas heteroseksuālai laulībai aizstāvēšana un veicināšana varētu ļaut uz tiesāšanas kāriem geju tiesību aktīvistiem sūdzēties par aizskaršanu.

Trešais iemesls ir tāds, ka šajā direktīvā ietvertie pasākumi ir neproporcionāli un nepietiekami līdzsvaroti. Šī direktīva, piemēram, piespiež kristietiem izdevēju pieņemt pasūtījumu tāda materiāla izdošanai, kas aizskar viņa reliģisko pārliecību, lai gan viņam ir jābūt tiesībām brīvi darboties saskaņā ar savu sirdsapziņu.

Bez būtiskiem līdzsvarošanas mehānismiem šī direktīva kļūs par instrumentu, kas faktiski radīs diskrimināciju. Tādējādi manā skatījumā tā ir nevajadzīga direktīva, kas pārkāpj pamattiesības, jo īpaši ticīgo cilvēku

pamattiesības, un šī direktīva atspoguļo visu to, kas Eiropas Savienībā pārsniedz savu darbības jomu, iejaucas citās jomās un tiek nepareizi vadīts.

Nicolae Popa (PPE-DE). – (RO) Šī Komisijas iniciatīva paplašināt vienlīdzīgas attieksmes principa piemērošanu arī līdz citām sociālās dzīves jomām, izmantojot globālu direktīvu, kas aizliedz diskrimināciju ārpus darbavietas uz invaliditātes, vecuma, reliģijas vai ticības un dzimumorientācijas pamata principā ir nepieciešama, lai varētu pabeigt pretdiskriminācijas tiesību aktu kopuma izstrādi. Solis uz priekšu ir daudzējādās diskriminācijas jēdziena ieviešana un īpaša uzmanība, kas pievērsta invalīdu tiesībām.

Tomēr šis priekšlikums direktīvai paliek delikāts un pretrunīgs temats. Šim likumdošanas tekstam ir jāsaglabā līdzsvars starp Eiropas Savienības pilnvarām un dalībvalstu pilnvarām, skaidri nosakot tā piemērošanas jomu. Šim likumdošanas tekstam ir neapšaubāmi skaidri jānosaka fakts, ka ģimenes tiesību aktu aspektus, tai skaitā civilstāvokli, reprodūktīvās tiesības un adopcijas tiesības nedrīkst iekļaut kā daļu no šī priekšlikuma direktīvai piemērošanas jomas. Laulības institūcijas lietošanu nevar pieņemt nekādā citā veidā kā vien kristiešu izpratnē. Citiem partnerattiecību veidiem var atrast citus juridiski pieņemtus apzīmējumus.

Subsidiaritātes princips ir jāievēro arī tajos aspektos, kuri ir saistīti ar izglītības saturu un valsts izglītības sistēmu, tostarp konfesionālo skolu, organizēšanu. Eiropas Tautas partija vienmēr ir atbalstījusi dažādības veicināšanu kā Eiropas Savienības un cīņas pret diskrimināciju svarīgu mērķi. Diemžēl šajā tekstā ir ietverti nosacījumi, kas ir nepieņemami, raugoties no reliģiskās doktrīnas viedokļa.

Paradoksāli, ka kreisie šādā veidā plāno praktizēt diskrimināciju. Faktiski es tieku diskriminēta vienkārši tādēļ, ka es ticu Dievam.

Michael Cashman (PSE). - Priekšsēdētāja kungs, šīs bija interesantas debates, un tās būtu smieklīgas, ja nebūtu tik traģiskas. Vairums iebildumu, ko es dzirdēju šajā pēcpusdienā, manuprāt, sakņojas sajūtās un uzskatos, bet tie nav pamatoti uz faktiem un tie nav pamatoti uz to tekstu, kas atrodas mūsu priekšā. Šajā ziņojumā nekas neapdraud subsidiaritātes vai proporcionalitātes principu. Patiesi, ja kaut kas tos apdraudētu, tad Ministru Padome to būtu izlabojusi. Tādēļ pat tagad es mudinu jūs atbalstīt šo ziņojumu un ļaut Ministru Padomei rīkoties pareizi, lai pārliecinātos, ka tas ir absolūti samērīgs un subsidiaritātes princips ir ievērots.

Weber kungs, Eiropa tika radīta, pamatojoties uz Otrā Pasaules kara vērtībām – apņēmība, no kuras mums nekad nevajadzētu vēlreiz novērsties, ja kāda personu grupa vai citas grupas tiktu izraudzītas par mērķi vai padarītas par grēkazi un aizvestas uz koncentrācijas nometnēm un darba nometnēm. Apņēmība, ka vairs nebūs apspiestības hierarhijas. Diemžēl jūs negribat Eiropu, kas ir pamatota uz šīm pienācīgajām vērtībām, Eiropu, kas uzskata, ka visi cilvēki ir dzimuši vienlīdzīgi, un ievēro to. Tiem, kas iebilst, ir jāatbild savai sirdsapziņai, savai reliģijai un saviem vēlētajiem, kādēļ jūs uzskatāt, ka pret dažiem cilvēkiem būtu jāizturas atšķirīgi nekā pret pārējiem, kuri tad nesaņemtu vienlīdzīgu attieksmi.

Man ir veicies, ka es stāvu šeit, jo es esmu gejs – un, ja es izvēlos būt gejs, vai nav interesanti, ka kāds tādēļ acīmredzami izvēlas būt heteroseksuālis? – cīnoties par vienlīdzību, ne tikai par geju un lesbiešu, un biseksuāļu un transseksuāļu vienlīdzību, bet par cilvēku vienlīdzību uz viņu vecuma, reliģijas, ticības, dzimuma pamata, visa tā pamata, ko uzskata par atšķirīgu, un ko varētu izmantot, lai liegtu viņiem vienlīdzīgu attieksmi. Es uzskatu, ka ikvienas civilizētas sabiedrības lakmusa pārbaude nav tas, kā tā izturas pret vairākumu, kurš interesantā kārtā sastāv no tik daudzām atšķirīgām minoritātēm. Ikvienas civilizētas sabiedrības lakmusa pārbaude, kā jums to pastāstīs tie cilvēki, kuri klausās apmeklētāju galerijā, nav tas, kā mēs izturamies pret vairākumu, bet gan tas, kā mēs izturamies pret šīm minoritātēm, un šajā gadījumā dažas dalībvalstis diemžēl iztrūkst.

Shakespeare ģeniāli pateica: „Jaunums, ko cilvēki nodara, dzīvo pēc viņu nāves, bet labais tiek apraksts kopā ar viņu kauliem”. Palūkojieties uz sevi, iztēlojieties, ja tie būtu jūs, kas esat atšķirīgi – kam ir atšķirīga reliģija, atšķirīga ticība, atšķirīgs vecums, atšķirīga dzimumorientācija – vai tas būtu pareizi, ja jums tiktu atņemtas jūsu cilvēktiesības? Atbildei ir jābūt „nē”. Tagad šim Parlamentam ir iespēja darīt to, kas ir pareizi un taisnīgi, un labi.

Priekšsēdētājs. – Tagad debatēs runās Špidla kungs. Viņš labāk par mani izskaidros tos iemeslus, kādēļ viņam tas ir jādara. Es nekavējoties dodu vārdu Špidla kungam.

Vladimír Špidla, Komisijas loceklis. – (CS) Pēc dažām minūtēm man būs jāpiedalās sarunās par Darba laika direktīvu, un jūs noteikti piekritīsiet, ka šis ir temats, no kura nedrīkst izvairīties.

Dāmas un kungi, es noklausījos debates par šo ziņojumu un man jāsaka, ka dzirdētais mani emocionāli iespaidoja, jo ziņojumā ir atklāti šīs problēmas būtiskie elementi, kā arī milzīgais dziļums. Galvenais jautājums

ir šāds: ko šī direktīva aizsargā? Šī direktīva aizsargā cilvēka cieņu. Mēs nevaram uzskatīt par mazāku aizvainojumu cilvēka cieņai to, ja diskriminācija notiek, piemēram, uz invaliditātes pamata, nekā uz vecuma pamata. Mēs runājam par cilvēka cieņu, un tā ir vienāda visiem.

Man jāsaka, tā kā šī direktīva ir iesniegta Komisijai, tā ir viena no direktīvām, kas radusies organiski, no dziļām un pamatīgām debatēm Parlamentā un neskaitāmām apspriedēm Komisijas līmenī, un tādēļ šī direktīva ir rūpīgi pārdomāta un tā pauž stingru un skaidru pieeju vērtībām.

Tāpat debatēs izskanēja, ka nediskriminācija ir pamatota uz vērtībām, kuras mēs piemērojam un kuras mēs sākām apzināties pēc Otrā Pasaules kara. Šīm vērtībām ir ļoti dziļas vēsturiskas saknes neatkarīgi no tā, vai ir taisnība, ka mēs pēc Otrā Pasaules kara esam attīstījuši dziļāku izpratni par zināmu vērtību svarīgumu un būtisko nozīmi. Senajos laikos nebija cilvēku vienlīdzības pamatkonceptijas – pirmoreiz šī koncepcija tika formulēta kristiešu reliģijā. Es labi atceros kādu 9. gadsimta encikliku vai, iespējams, pāvesta bullu ar nosaukumu *Oriente ian sole*, kurā bija skaidri pateikts: „vai nav taisnība, ka viena un tā pati saule vienādi spīd pār visiem?” No tā brīža šī koncepcija ir atbalsojusies cauri visai vēsturei.

Bez šaubām, šajās debatēs bija ietverti daudzi tehniskas dabas jautājumi vai ievērojami zemākas prioritātes jautājumi nekā tie jautājumi, par kuriem mēs runājam tieši šobrīd. Es vēlos pieskarties vienam no tiem. Pirmais jautājums bija par bezjēdzīgas papildu birokrātijas radīšanu. Es domāju, ka to var noraidīt viena vienkārša iemesla dēļ. Šī direktīva neprasa izveidot jaunas struktūras vai jaunas birokrātiskas iestādes. Šī direktīva tikai paplašina jau esošo struktūru piemērošanu, tādēļ tā nekādā veidā neietver birokrātijas palielināšanu.

Bija arī atklāts jautājums par subsidiaritāti. Šis jautājums tika izpētīts ārkārtīgi rūpīgi, jo tas ir pamatjautājums. EK Līguma 13. pants ir skaidrs. Tas nodrošina stingru juridisku pamatu, un direktīva, kura ir izstrādāta uz šī juridiskā pamata, nekonfliktē ar subsidiaritātes principu.

Vēl viens šīs direktīvas pamatprincips ir jautājums par, piemēram, pierādīšanas pienākuma pārcelšanu. Šis jautājums jau ir atrisināts iepriekšējās direktīvās, tādēļ arī šajā lietā nav jaunu atklājumu. Tomēr es gribētu kaut ko pateikt par pierādīšanas pienākumu. Šīs direktīvas mērķis ir stiprināt personu spēju aizstāvēt pašiem sevi – tas ir pamatmērķis. Tas nebūtu iespējams bez pierādīšanas pienākuma pārcelšanas. Neatkarīgi no fakta, ka daudzās tiesību sistēmās pierādīšanas pienākums jau ir pārcelts daudz mazāk svarīgu iemeslu dēļ vai līdzvērtīgu iemeslu dēļ. Klasisks piemērs pierādīšanas pienākuma pārcelšanai ir tā dēvētā paternitātes pieņemšana, un ir daudz vairāk piemēru.

Debatēs arī tika teikts, ka daži jēdzieni ir pārāk atvērti. Dāmas un kungi, vairums konstitucionālo jēdzienu ir atvērti, un konkrētajā apstākļu kopumā tiem ir nepieciešama interpretācija. Piemēram, es atceros, ka Vācijas Konstitūcijā ir formulējums „īpašums uzliek pienākumus”. Tas ir tipiski atvērts formulējums, kurš dažādu konkrētu lietu izskatīšanas gaitā tiek pārdefinēts.

Dāmas un kungi, izskanēja dažas pārspīlētas runas par iespējami lielām izmaksām, jo īpaši saistībā ar personām ar fizisko spēju traucējumiem. Es varu apgalvot, ka šajā direktīvā nav ierosināti jebkādi noteikti vai konkrēti pasākumi, bet tiek runāts par saprātīgu atbilstību, un es varu vēlreiz apgalvot, ka tad, ja saprātīga atbilstība tiek piemērota no paša sākuma, tad vairumā gadījumā neradīsies pārmērīgi augstas izmaksas. Man jāsaka, ja mēs kā pieņemamas uztveram iespējami augstākas izmaksas saistībā ar veselību un drošību darbavietā, kur mēs aizsargājam cilvēka dzīvību, tad, manuprāt, proporcionāli tām interesēm, kas tiek aizsargātas, pastāv arī jebkādas augstākas izmaksas, kas ir ietvertas cilvēka cieņas aizsardzībā – lai gan es nedomāju, ka šīs izmaksas būs ievērojami augstākas, jo vienlīdzība un cilvēka cieņa, dāmas un kungi, ir tās intereses, kuras ir iekļautas EK Līgumā, un šīs intereses mums ir jāaizstāv ar visu spēku.

Manuprāt, Eiropas Savienībai nekas nav tik svarīgs kā nediskriminācijas koncepcija. Lai gan es atbalstu iekšējo tirgu un lai gan es atbalstu daudzas citas Eiropas politikas jomas, es uzskatu, ka vienādu iespēju un nediskriminācijas koncepcija no visiem ir visdziļākais pamats.

Sarah Ludford (ALDE). - Priekšsēdētāja kungs, ir pilnīgi pareizi, ka mēs noslēdzam šo sarežģīto likumu mistrojumu, kad dažādi cilvēki ir aizsargāti pret diskrimināciju dažādās situācijās, atbalstot vienotu vienlīdzības režīmu. Sieviete, kam atteikts bankas aizdevums, invalids, kam atteikta piekļuve ēkai, gejs, kam atteikta apmešanās vieta, melnādainā persona, kam aizliegta ieeja klubā, un tā joprojām – viņi visi ir jāaizsargā uz vienādu principu pamata.

Es tikai gribu minēt divus jautājumus. Viens attiecas uz aizsardzību pret aizskaršanu. Šajā tekstā pilnīgi pareizi ir skaidri pateikts, ka ir aizliegta biedējošas vides radīšana atsevišķai personai, nesaskatot pārkāpumu pret

personu grupu. Ir svarīgi būt ļoti stingriem attiecībā uz vārda brīvības saglabāšanu, kas lietderīgi ir uzsvērtā īpašā Parlamenta piebildē.

Attiecībā uz reliģiskajām skolām es pilnībā atbalstu vecāku tiesības uz to, lai viņu bērni saņemtu izglītību atbilstoši konkrētas ticības principiem, ciktāl šī ticība pati nevairo diskriminējošu un aizspriedumainu attieksmi. Bet mēs nedrīkstam piedot tādu geto radīšanu, kuros izglītošanai tiek pieņemti tikai īpašas ticības bērni, bet pārējie tiek izslēgti. Komisijas tekstā tiek atļauta diskriminējoša pieeja, un es neesmu pārliecināta, ka 51. grozījums atrisinās šo problēmu. Visticamāk, es balsošu pret abiem.

Rihards Pīks (PPE-DE). - (LV) Priekšsēdētāja kungs! Godājamie kolēģi! Es domāju, ka šajā zālē nav cilvēka, kas būtu par diskrimināciju. Un tāpat šajā Parlamentā, es domāju, ka cilvēki ir pret diskrimināciju. Un, izlasot šo dokumentu (šo priekšlikumu Padomes direktīvai), neapšaubāmi viņš satur ļoti daudz labu priekšlikumu, bet es gribētu teikt, ka daudzi no šiem priekšlikumiem, kas šeit ir ietverti, ir pamatā kristīgiem uzskatiem, kristīgai reliģijai. Un es gribu teikt, ka nevar ar vienu direktīvu dokumentu panākt to, kas ir jāpanāk ilgā audzināšanas procesā, jo tas ir morāles un attieksmes jautājums. Un, ejot tālāk, ja šis, kas ir minēts šajā direktīvā jeb priekšlikumā direktīvai, pie daudzām labām lietām tomēr ir virkne pārspīlējumu. Virkne pārspīlējumu, kas faktiski, radot iespējas vienai cilvēku grupai, ierobežo iespējas otrai grupai. Un es pat gribētu teikt, ka virkne punktu ir tādi, kas rada iespējas iejaukties privātās darbības sfērā, un tas ir pret mūsu pamatvērtībām. Un vēl viens aspekts – tagad tuvojas vēlēšanas, un mēs arvien biežāk dzirdam gan jautājumus no mūsu vēlētājiem, gan arī pārmējumus. Un es domāju, ka tas tāpat būs jūsu valstīs, ka visbiežākais pārmējums, ko mēs dzirdam, ir pārlika regulācija no Briseles, pārliki ierobežojumi un birokrātija. Un tādēļ mums vajadzētu izvairīties pārkāpt subsidiaritāti un radīt liekus ierobežojumus. Es uzskatu, ka šis dokuments ir pārskatāms.

Inger Segelström (PSE). - (SV) Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlos pateikties *Buitenweg* kundzei, *Bozkurt* kundzei, *Cashman* kungam un citiem par ārkārtīgi labu ziņojumu. Līdzīgi daudziem citiem es jutos pārsteigta un šokēta par Eiropas Tautas partijas (Kristīgo Demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupas vadītāju un runātāju *Manfred Weber* kungu, kurš 81. grozījumā ierosināja, lai Parlaments noraidītu priekšlikumu direktīvai, jo tajā ir pārkāpts subsidiaritātes princips un, saskaņā ar tulkojumu zviedru valodā, tas ietvertu neproporcionālu birokrātiju. Komisārs *Špidla* kungs par to izteica komentārus.

Es esmu pārliecināta, ka arī visas sievietes invalīdes un tie visi pārējo grupu pārstāvji, kuri ir palāvušies, ka Eiropas Parlaments viņu grupas vārdā aizsargās pilsoņu cilvēktiesības, jūtas dziļi vilušies, ka PPE-DE grupas vadība salīdzina cilvēktiesības ar birokrātiju. Tādēļ es mudinu visu Parlamentu rītdien balsot pret PPE-DE grupas ierosināto 81. grozījumu. Tāpat es domāju, ka ir svarīgi, lai apdrošināšanas sabiedrības neturpinātu diskriminēt sievietes tikai tādēļ, ka viņas ir sievietes un gados vecākas, bet kā grupa viņas ir veselīgākas par vīriešiem un dzīvo ilgāk nekā vīrieši. Es arī ceru, ka Parlamentam būs drosme skaidri pateikt, ka ikvienam pienākas no nodokļiem finansētā izglītība. Reliģija noteikti ir svarīga daudziem eiropiešiem, un es to cīnu, bet mēs dzīvojam sekulārā sabiedrībā.

Nē, *Weber* kungs, jūsu tirgus līguma slēgšanas brīvība nav tikpat svarīga kā pilsoņu cilvēku pamattiesības! Pajautājiēt ES pilsoņiem – viņi ir gudrāki un mūsdienīgāki par jums, PPE-DE grupas locekļiem. Uz mums ir liktas lielas cerības, un es ceru, ka ikvienam ir drosme rīt balsot par šo priekšlikumu un nevis pret to, kā jūs esat ierosinājis.

Jeanine Hennis-Plasschaert (ALDE). - (NL) Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlos pateikties referentei. To nevar pateikt pietiekami bieži, viņa ir paveikusi izcilu darbu. Tas nebija viegls uzdevums. Šķiet, ka daži kolēģi ir jo īpaši ātri apvainojušies.

Šīs direktīvas sākumpunkts ir kristāliski skaidrs: vienāda attieksme pilnīgi visiem – homoseksuāļiem vai heteroseksuāļiem, sievietēm vai vīriešiem, veciem vai jauniem, melnādainiem vai baltiem, invalīdiem vai personām bez spēju traucējumiem, reliģiski noskaņotiem vai humānistiem, un tā tālāk. Viņa tiesības ir viņas tiesības, *Weber* kungs, mūsu tiesības ir viņu tiesības, un jūsu tiesības ir mūsu tiesības. Šim, *Vanhecke* kungs – kurš atkal ir atstājis debates – nav nekā kopēja ar tā dēvēto politisko korektumu.

„Ēnas” referenti un referente pati ir pielikusi lielas pūles, lai panāktu šo kompromisu, kompromisu, kuru varētu atbalstīt arī Eiropas Tautas partijas (Kristīgie Demokrāti) un Eiropas Demokrātu grupa. Nevienš neuzskata, ka šim tekstam nav trūkumu, un es varu tikai cerēt, ka būtisks vairākums PPE-DE grupā nāks pie prāta līdz rītdienas balsojumam.

Es visnotaļ atbalstu reliģijas brīvību, bet jums, *Weber* kungs, piemīt zināma nekaunība nostādīt sevi augstāk par citiem un izturēties pret vienādām iespējām kā bezjēdzīgu birokrātiju, vienlaikus turot roku uz Bībeles.

Priekšsēdētājs. – Dāmas un kungi, šo debašu pēdējā daļā *Špidla* kungu aizstās *Barrot* kungs.

Mario Mauro (PPE-DE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, nediskriminācijas stratēģijas būtībā ir koncentrēts šāds apgalvojums: pirmajā vietā vienmēr ir cilvēks. Mēs ņemam vērā cilvēku, pirms mēs ņemam vērā faktu, ka viņa vai viņš kaut kādā ziņā ir atšķirīgs – invalīds, piemēram, vai homoseksuālis – un tādēļ mēs mīlam, aizstāvam un aizsargājam šo cilvēku; tā ir nediskriminācijas stratēģijas būtība. Ja tas tā ir, tad tā ir; tādēļ ikviens, kuram ir reliģiska ticība, ir cilvēks, jo tas fakts, ka viņš vai viņa ir cilvēks, ir svarīgāks par faktu, ka viņam vai viņai ir reliģiska ticība.

Tādēļ mums ir jābūt uzmanīgiem, jo 3. pantā izteiktais apgalvojums saskaņā ar to formulējumu, kas ierosināts Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ziņojuma 52. grozījumā, ievieš principu, kurš ir diametrāli pretējs Līguma par Eiropas Savienības darbību 17. panta 11. deklarācijai. Šis 52. grozījums noliedz statusa saglabāšanas koncepciju saskaņā ar valstu tiesību aktiem par baznīcām un organizācijām, pamatojoties uz reliģisko vai personīgo pārliecību, un vienlaikus, 3. pants un atbilstošais 18. apsvērums saskaņā ar aplūkotā ziņojuma 51. un 29. grozījumā ierosināto formulējumu, manuprāt, ierobežo dalībvalstu pilnvaru jomu attiecībā uz piekļuvi izglītības iestādēm uz reliģijas vai personīgās pārliecības pamata.

Īsumā, es esmu pārliecināts, ja mēs gribam aizstāvēt personu no paša sākuma un visā pilnībā, tad mums ir arī jāaizstāv tie aspekti, kas raksturo personu no reliģiskā viedokļa. Turklāt, es domāju, ka 92., 89. un 95. grozījums varētu būt saprātīgs saskares punkts tiem, kas grib, lai šī direktīva tiktu pieņemta, un tādēļ mēs varētu atrast efektīvu pamatu dialogam šajā līmenī.

Claude Moraes (PSE). – Priekšsēdētāja kungs, mūsu komitejas priekšsēdētājs *Deprez* kungs pauda tik daudz šī Parlamenta deputātu viedokli, kad viņš pateica, ka šis nav ziņojums par kādas vienas grupas interesēm vai kreiso ziņojums, bet gan *Buitenweg* kundzes ziņojums, kuru raksturo liela smalkjūtība, delikātums un uzmanība pret cilvēkiem. Referente ir radījusi ziņojumu, kurā uzņēmējdarbība netiek ierobežota vai pārlieku regulēta, kā mēs to novērojam divu iepriekšējo direktīvu – Rasu vienlīdzības direktīvas un Nodarbinātības direktīvas – garajā ceļā, un šis ziņojums, es vēlos pateikt *Weber* kungam, nav ierobežojis vai pārlieku regulējis uzņēmējdarbību Vācijā vai manā valstī.

Viņa ir izstrādājusi direktīvu par pamattiesībām, kura nerada tādu birokrātiju, par kādu runāja *Špidla* kungs. Es esmu iesniedzis grozījumus par to vienlīdzības iestāžu stiprināšanu, kuras jau pastāv. Apvienotajā Karalistē mums ir Vienlīdzības un cilvēktiesību komisija, kura nesen atbalstīja Eiropas pilsoni – *Sharon Coleman*, bērna ar spēju traucējumiem māti, kura ierosināja lietu pret savu darba devēju par pakārtotu diskrimināciju uz spēju traucējuma pamata, kas ir ļoti svarīgs aspekts *Buitenweg* kundzes ziņojumā. Eiropas Kopienu Tiesa lēma par labu viņai, un šī sprieduma rezultātā mēs esam paplašinājuši tiesības Lielbritānijas aprūpētājiem – cilvēkiem, kuri rūpējas par personām ar spēju traucējumiem.

Es vēlos teikt visiem klātesošajiem šajā Parlamentā, ka jūs arī reiz kļūsiet veci, jūsu spējas var kļūt traucētas, vai arī jūs, iespējams, rūpēsieties par kādu ar spēju traucējumiem. Tā ir realitāte desmitiem miljonu Eiropas pilsoņu. Tieši par to ir šis ziņojums. Tas nav par grupu interesēm vai bažām, kura sabiedrības grupa dominēs pār citām grupām. Es teiktu, ka šis ziņojums nepārstāv ne kreisos, ne labējos uzskatus – tas ir par pamattiesībām. Kā *Cashman* kungs savā runā atzīmēja, cilvēki pirms Eiropas vēlēšanām gribēs redzēt, vai mēs aizstāvam pamattiesības, nenodarot kaitējumu mūsu uzņēmējdarbībai un mūsu ekonomikai. Tieši to apliecina šis ziņojums. Atbalstīsim to! Tas ir praktisks un tas ir pareizs.

Marco Cappato (ALDE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es vēlos izteikt savu atbalstu *Buitenweg* kundzes darbam. Kā es to saprotu, tas, kas sākotnēji bija domāts kā kompromiss, iespējams, nepavisam nebūs kompromiss, taču tas nav svarīgi. Svarīgi ir tas, ka mums izdevies nonākt pie lēmuma.

Dažos punktos manas bažas ir gluži pretējas *Mauro* kunga bažām. Reliģijas brīvība? Protams, par visiem 100 %. Brīvība reliģiskajām izlītības iestādēm? Protams, par visiem 100 %. Neviena reliģija, nekad un nekādos apstākļos nevar būt iemesls, attaisnojums vai aizsargs jebkādas diskriminācijas veikšanai. Nevar būt nekādas runas par izņēmumu pieļaušanu šajā saistībā, turpretī baznīca vai reliģiska iestāde var diskriminēt tos skolotājus vai studentus, kuru uzvedība neatbilst konkrētajai ticībai, aizbildinoties ar morāles normu uztiepšanas risku un tām daudzajām reliģijām, kuras var pretendēt uz tādu pašu likumību.

Tas nav veids, kā virzīties uz priekšu. Galu galā, mūsu nolīgumi un Eiropas Savienība diemžēl jau sniedz lielāku aizsardzību, nekā nepieciešams valstīm ar to garajiem pamattiesību un brīvību izņēmumu sarakstiem. Nepievienosim vēl papildu izņēmumus jau esošajiem izņēmumiem.

Carlos Coelho (PPE-DE). – (PT) Priekšsēdētāja kungs, Barrot kungs, dāmas un kungi, es kopā ar saviem kolēģiem no Eiropas Tautas partijas (Kristīgie Demokrāti) un Eiropas Demokrātu grupas balsoju par šo ziņojumu Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejā. Mēs to darījām, pamatojoties uz „ēnas” referenta Gauber kunga lieliski paveikto darbu, mēģinot atrast līdzsvarotu kompromisu. Es apsveicu arī referenti Buitenweg kundzi par viņas darbu un pievienojos viņai aicinājumā ikvienam izvairīties no radikālas nostājas ieņemšanas un censties panākt iespējami plašāku vienprātību.

Kā visos kompromisos, ir jautājumi, kuros mūsu viedoklis veiksmīgi dominē, un ir jautājumi, kurus mums ir grūtāk pieņemt. Mēs runājam par kompromisiem, kuros jāņem vērā tiesību akti, pieņemtā prakse un dažādās kultūras tradīcijas, kas pastāv 27 dalībvalstīs. Es uzskatu, ka 10 gadu periods ēku pielāgošanai, lai personas ar spēju traucējumiem varētu piekļūt precēm, pakalpojumiem un resursiem, ir pieņemams, tāpat, ja pastāv grūtības strukturālajā līmenī, kuras nav iespējams pārvarēt, vienmēr būs iespējams atrast alternatīvas.

Es arī pievienojos tiem, kuri pauž bažas attiecībā uz apdrošināšanas sabiedrībām – tam, piemēram, ka tās tiek ņemtas vērā tāpat kā medicīniskais viedoklis. Tomēr es nevaru pieņemt domu par atsaucē svītrotānu, ko apstiprināja komitejā, atsaucē uz subsidiaritātes principu saistībā ar tiesību aktiem par ģimeni, laulību un reprodukciju. Šie tiesību akti ir tikai un vienīgi dalībvalstu kompetencē. Tas pats attiecas uz 8. pantu, kuru Eiropas Tautas partijas (Kristīgie Demokrāti) un Eiropas Demokrātu grupa ar savu 90. grozījumu cenšas svītrot, jo, ņemot vērā pastāvošās likumdošanas tradīcijas daudzās dalībvalstīs, nav iespējams pieņemt pierādīšanas pienākuma atcelšanu tādēļ, ka tas izraisītu nepārvaramas juridiskas problēmas.

Ja plenārsēdē tiks pieņemti šie galvenie punkti, es nevarēšu balsot par šo ziņojumu. Taču es nekad nespēšu ar tīru sirdsapziņu balsot pret direktīvu, kurā aizliegta cilvēku diskriminācija neatkarīgi no viņu reliģijas vai ticības, invaliditātes, vecuma vai dzimumorientācijas. Visbeidzot, priekšsēdētāja kungs, šis ir arī piemērots gadījums, lai noskaidrotu, kādu Eiropu mēs vēlamies palīdzēt uzcelt. Es pilnībā atbalstu Eiropu, kura nerimstoši apkaro visus diskriminācijas veidus.

Iratxe García Pérez (PSE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, priekšlikumā direktīvai, kuru mēs šodien apspriežam, vienlīdzības princips ir izvirzīts kā Eiropas projekta zīmols. Un kā tādām, mums tam ir jāpievērš maksimāla uzmanība, lai strādātu visu Kopienas pilsoņu integrācijas virzienā, un mums ir jāīsteno šis princips gan valsts politikā, gan arī administratīvajās darbībās, kā arī attiecībās starp atsevišķām personām.

Mums ir jāvirzās uz priekšu, lai ļautu visiem pilsoņiem pilnībā izmantot un izbaudīt savas tiesības, bez diskriminācijas uz reliģijas vai ticības, invaliditātes, vecuma vai dzimumorientācijas pamata, vai, protams, bez daudzējādas diskriminācijas.

Mums ir jāuzsver, ka vienlīdzības princips un diskriminācijas aizliegums ir jāievēro kā Kopienas, tā valstu politikas arēnās, lai mēs spētu šo vienlīdzības principu pārvērst par realitāti visā Eiropā. Mums ir arī jāpanāk atbilstīgs aizsardzības līmenis pret visiem tiem diskriminācijas iemesliem, kuri minēti EK Līguma 13. pantā.

Šai iniciatīvai vajadzētu mūs apbruņot ar labākiem instrumentiem, lai cīnītos pret iespējami diskriminējošu uzvedību, kura, mums par kaunu, šodien joprojām ir realitāte, kā uzsvērts Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūras vakar publicētajā ziņojumā par homofobiju.

Eiropas Tautas partijas (Kristīgie demokrāti) un Eiropas Demokrātu grupas kolēģi, neduļķojiet šīs debates ar tukšiem aizbildinājumiem, jo balsojums pret šo ziņojumu ir acīmredzams ideoloģiskas nostājas pierādījums. Cīņa pret diskrimināciju ir izšķiroši svarīga, un tā ir Eiropas Savienības vērtību pamatu pamats.

Šī iemesla dēļ mums ir gan atbildība, gan arī pienākums šodien šajā Parlamentā spert soli uz priekšu attiecībā uz atbalstu vienlīdzībai visā Eiropā un šīs vienlīdzības aizsardzību. Mēs nedrīkstam atteikties no savām vēlmēm un cerībām panākt progresu, un vienkārši atteikties no šāda būtiski svarīgi jautājuma, kurš pamatots uz mūsu vērtībām, atstājot to cerību un sapņu kategorijā. Eiropas pilsoņi un, pats galvenais, vismazāk aizsargātie pilsoņi, mums to nepiedos.

Csaba Sógor (PPE-DE). Saskanā ar Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju un Konvenciju par cilvēktiesībām un pamatbrīvībām ikvienam pilsonim ir vienādas tiesības un brīvības, un pienākas vienāda ar likumu garantēta aizsardzība neatkarīgi no jebkāda veida atšķirībām, tādām kā rase, ādas krāsa, dzimums, valoda, reliģija, politiskā vai cita pārliecība, nacionālā vai sociālā izcelsme, īpašums, dzimšana vai cits stāvoklis.

Bet es vēlēs uzsvērt, ka ir nepieciešama apņēmīga un efektīva rīcība pret visiem diskriminācijas veidiem, jo diskriminācija Eiropā joprojām ir spēcīga un tā ietekmē daudzus dažādus sabiedrības slāņus. Daudzos gadījumos nepietiek ar visu diskriminācijas veidu aizliegšanu, būtiska ir arī dažādu pozitīvu pasākumu ieviešana, kā piemēram, gadījumā ar cilvēkiem, kuriem ir īpašas vajadzības. Daudzas valstis, piemēram,

Itālija, Francija, Somija un Spānija, un šīs ir tikai dažas no tām, ir piešķirušas autonomiju nacionālajām minoritātēm un pieņēmušas pozitīvus pasākumus to aizsardzības interesēs.

Eiropas Savienībai un tās dalībvalstīm ir arī pienākums institucionāli garantēt vienādas tiesības un vienādu attieksmi pret pilsoņiem. Mums ir vajadzīgas neatkarīgas, Eiropas līmenī strādājošas iestādes, kas var uzraudzīt un nodrošināt, lai dalībvalstis īstenotu vienādas attieksmes principu ne tikai teorētiski, bet arī pieņemtu konkrētus pasākumus, lai efektīvi īstenotu šo direktīvu.

Evangelia Tzampazi (PSE). - (EL) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi, es vēlējos jums jautāt, vai jūs uzskatāt to, ka es ar jums runāju, sēžot šeit aizmugurē, un neesmu piecēlusies kā visi mani kolēģi, par apvainojumu šim Parlamentam.

Eiropas Parlamentam bija un ir jāturpina būt šīs horizontālās direktīvas atbalstītājam, kura nodrošinās vienādu attieksmi un aizsargās visus Eiropas pilsoņus pret visiem diskriminācijas veidiem. Šai direktīvai ir jāpapildina esošais Eiropas tiesiskais regulējums, jo īpaši attiecībā uz invalīdiem, kā arī pienākums garantēt efektīvu un nediskriminējošu piekļu.

Mēs esam iekļāvuši nozīmīgus priekšlikumus. Mēs esam ieviesuši aizsardzību pret daudzējādu diskrimināciju, ziņojumā nosakot, ka ir jāgarantē efektīva un nediskriminējoša pieeja. Gadījumos, kad nav iespējams nodrošināt pieeju ar tādiem pašiem nosacījumiem kā cilvēkiem bez īpašām vajadzībām, mums ir jāsniedz pienācīgs alternatīvs risinājums. Ziņojumā ir izvirzīti stingrāki kritēriji, lai novērtētu to, vai pasākumi efektīvas un nediskriminējošas pieejas nodrošināšanai ietvers nesamērīgas izmaksas. Ziņojumā ir iekļauti daži punkti, kas neapmierina mūs visus, tāpēc mēs atbalstīsim noteiktus grozījumus, kuri ir iesniegti un kuri stiprinās kohēziju.

Jebkurā gadījumā es uzskatu, ka mums ir jāatbalsta ziņojums, tādējādi sūtot Padomei skaidru ziņu, ka mums beidzot ir jābūt efektīviem Eiropas tiesību aktiem, kas pārtrauc diskrimināciju, kura grauj uzticību Eiropas vienlīdzības pamatvērtībām un tiesiskumam.

Martin Kastler (PPE-DE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, kā žurnālists es vēlos pievērst uzmanību izmaiņām šajā direktīvā, kuras man personīgi rada lielas bažas. Konkrēti, man šķiet neizprotami, ka šobrīd, kad šī direktīva vēl nav transponēta 10 no 27 dalībvalstīm, mēs ejam soli uz priekšu un cenšamies tai pievienot vēl papildu direktīvu. Par to viedokli var dalīties, kas ir labi, bet tas, kas mani patiešām satrauc kā žurnālistu, ir fakts, ka tas kaitē preses brīvībai dalībvalstīs. Es minēšu tam divus piemērus. *Weber* kunga ierosinātais grozījums, kurš pelnījis mūsu atbalstu, nozīmē to, ka būs arī iespējams ierobežot preses brīvību, piemēram, ja izdevējam ir jāpieņem reklāmas materiāli no neonacistiem vai antisemītiem. Es uzskatu, ka tas ir absolūti neatbilstīgi un pilnīgi pretēji tiem principiem, kuri mums pastāv Eiropas Savienībā, un es pret to stingri iebilstu. Mēs nevaram ļaut tam notikt. Bez šaubām, tieši tas pats attiecas arī uz pretdiskrimināciju; tad tiem cilvēkiem, kuru darbību ES mēs negribam veicināt, un pret kuriem pašiem drīzāk būtu jāveic darbība, būs pat vēl vairāk iespēju, piemēram, nekustamā īpašuma tirgū. Manā dzimtenē mēs redzam, ka neonacisti gandrīz katru nedēļu cenšas nopirkt nekustamo īpašumu. Ja nekustamais īpašums tiek izīrēts vai pārdots, mēs nevaram aizkavēt kreisā spārna vai labējā spārna ekstrēmistus to īrēt vai iegādāties. Viņi izmantos šo jauno grozījumu, un es pret to stingri iebilstu un balsošu pret to. Tādēļ es atbalstu šī priekšlikuma nodošanu atpakaļ komitejai vai, ja tas nav iespējams, tad balsošanu pret to.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, Eiropa un pārējā pasaule gadiem ir cīnījusies, lai apkarotu diskrimināciju visos līmeņos. Mūsu kā kārtīgu cilvēku progress prasa, lai mēs darītu tieši to, pilnībā ievērojot subsidiaritātes principu.

Kā norāda *Buitenweg* kundze, Komisija jau pirms četriem gadiem ir apsoījusi iesniegt plašu un integrētu priekšlikumu par visu cilvēku cilvēktiesībām. Tagad beidzot tas ir izpildīts.

Es esmu stingri pārliecināts, ka nevienu personu nekad nedrīkst diskriminēt uz tās reliģijas vai ticības, invaliditātes vai vecuma pamata. Tieši pretēji, es kā kristietis aicinu Eiropas Parlamentu un ikvienu personu ne tikai pārtraukt diskrimināciju, bet arī palīdzēt tiem, kas tiek diskriminēti viņu invaliditātes dēļ.

Mēs varam sniegt šo palīdzību dažādos veidos un formās. Katra dalībvalsts pastāvīgi ir centusies uzlabot vienādu piekļu tiem, kuriem tā ir visvairāk vajadzīga. Tā kā Eiropa turpina integrēties, ir īpaši svarīgi, lai mēs atcerētos, ka mēs visi gan esam atšķirīgi, tomēr pilnīgi vienlīdzīgi visos aspektos.

Marusya Lyubcheva (PSE). - (BG) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, mēs apspriežam ārkārtīgi svarīgu direktīvu, kas nodrošinās iespēju atrisināt tos jautājumus, kas pretdiskriminācijas jomā joprojām ir pretrunīgi.

Manuprāt, ir jo īpaši svarīgi, lai tajā atkārtoti tiktu apstiprinātas tiesības uz reliģisku ticību un tās brīvība, un nediskriminācijas principa piemērošana šajā jomā.

Vienlaikus šajā direktīvā ir ietverta skaidra atsauce uz Deklarāciju Nr. 11 par baznīcu un nekonfesionālo organizāciju statusu, kurā Eiropas Savienība atzīst, ka tā ievēro un saskaņā ar valsts tiesību aktiem neliedz baznīcām un reliģiskām apvienībām vai kopienām šādu statusu dalībvalstīs.

Ir arī atzītas dalībvalstu tiesības izstrādāt un ieviest īpašus nosacījumus šajā jomā. Pats par sevi saprotams, ka Eiropas tiesībām jābūt saskaņotām ar dalībvalstu tiesībām reglamentēt atsevišķas jomas.

Šī ir komplicēta tēma. Attiecībām ir jābūt skaidri formulētām, lai nepārkāptu neviena tiesības, ieskaitot to apvienību vai kopienu tiesības, kuras ietilpst tajās baznīcās, ko sankcionē tiesību akti.

Manfred Weber (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, referentes kundze, dāmas un kungi, tā kā es esmu tas, kurš šajās debatēs ir visvairāk citēts, tad es gribētu izmantot šo iespēju, lai vēlreiz atbildētu.

Es teicu, ka ikviens, kurš uzdod jautājumus, šajās debatēs ir sliktais puisis. Visi runātāji, kuri ir aizrautīgi runājuši pret diskrimināciju, ir runājuši par principu. Es atkārtoju vēlreiz, es to novērtētu, ja mēs varētu nestrīdēties par principu un tā vietā strādāt, lai apkarotu diskrimināciju. Pat tad, piemēram, kad mēs apspriežam vides jautājumus un mēs nevaram vienoties attiecībā uz CO₂ emisiju aizliegšanu, tad mēs nevaram vienoties par līdzekļiem, kā to panākt, taču mēs visi varam vienoties par šo mērķi. Kādēļ gan mums nevarētu būt atšķirīgi viedokļi par līdzekļiem attiecībā uz diskrimināciju un to, kā mēs gribam to apkarot? Turklāt, ja laikrakstu izdevēji sēdētu mūsu birosos un izteiktu savas bažas, tad mums būtu jāienes arī šīs bažas šeit.

Cashman kungs, jūs neatbildat uz jautājumiem, un jūsu paustās bažas nesāpems nekādu atbalstu, ja jūs ignorējat visus, kas vienkārši uzdod jautājumus. Tas vienkārši ir tas, ko mēs šeit darām.

Richard Howitt (PSE). - Priekšsēdētāja kungs, vai es kā „ēnas” referents par Nodarbinātības un sociālo lietu komiteju Sociālistu grupas vārdā varētu izteikt pateicību *Buitenweg* kundzei, kā arī savai kolēģei *Bozkurt* kundzei? Paldies jums par sadarbību.

Apvienotās grupas invaliditātes jautājumos vārdā es priecājos, ka tie 1,3 miljoni cilvēku, kuri parakstījuši lūgumrakstu, kas aicina invalīdiem piešķirt tiesības uz nediskrimināciju, ir tikuši uzklausi. Tāpat es priecājos, ka partijas vienojās par to, ka jābūt horizontālai direktīvai un nedrīkst būt diskriminācijas iemeslu hierarhija – to mums apsolīja toreizējā Eiropas Savienības Portugāles prezidentūra, kad 2000. gadā pieņēma Direktīvu Nr. 2000/43/EK, ar ko ievieš vienādas attieksmes principu pret personām neatkarīgi no rasu vai etniskās piederības. Taisnību sakot, šī solījuma izpilde ir prasījusi pārāk ilgu laiku.

Es nosodu konservatīvos, kuri grib vēl vairāk paildzināt šī solījuma izpildi. Šīs debates ir ne tikai par mūsu atbalsta izrādīšanu Parlamentam, bet arī par to, lai lūgtu Padomei tūlīt ķerties klāt un vienoties par šo jautājumu. Es vēlos lūgt mūsu Vācijas draugus to nebloķēt. Jūs esat nobažījušies par jautājumiem saistībā ar privātajiem līgumiem, bet jūs esat spēles noteicēji attiecībā uz valsts pienākumiem. Paplašināsim savu skatījumu un vienosim par šo priekšlikumu direktīvai. Es priecājos, ka nākamā Zviedrijas prezidentūra šodien ir apņēmusies pabeigt šo jautājumu EPSCO Padomē līdz Ziemassvētkiem. Es ļoti ceru, ka jūs varēsiet to izdarīt.

Kathalijne Buitenweg, referente. – (NL) Referentam ir neiedomājami grūti paveikt labu darbu, ja lielākā grupa piekopj politiku, kurā notiek mētāšanās no vienas puses uz otru. Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejā Eiropas Tautas partijas (Kristīgie Demokrāti) un Eiropas Demokrātu grupa atbalstīja šo ziņojumu, jo tas piedāvā saprātīgu kompromisu. Mēs strādājām kopā ar *Gaubert* kungu, kurš, kā izskatās, pašlaik nav klāt, vismaz es viņu neesmu redzējusi. Jebkurā gadījumā, mēs strādājām kopā pie viena un tā paša teksta, taču tagad viņš pret to iebilst. Izskatās, ka koordinators, *Weber* kungs, jau sākumā Tautas partijas (Kristīgie Demokrāti) un Eiropas Demokrātu grupai ir piemērojis Vācijas Tautas partijas nostādni.

Weber kungs, jūs pats personīgi man pagājušajā nedēļā stāstījāt, ka tas nav saistīts ar saturu, bet gan ar politiska signāla raidīšanu. Vai tā nav patiesība? Vai tas ir tas, ko jūs man teicāt? Tādā gadījumā, jūs nevarat tagad slēpties aiz detaļām – ja jūs vēlējāties, jūs varējāt vienkārši iesniegt grozījumus. Jūs to neizdarījāt. Jo patiesībā jūs vēlaties visa projekta noraidīšanu. Jūs vienkārši to nevēlaties, un nevajag izlikties, ka jums ir tas pats gala mērķis.

Es esmu dzirdējusi daudzas lietas, uz kurām būtu jāatbild tieši. Piemēram, daudzi cilvēki ir jautājuši, kāda Eiropai ir daļa gar to. Tomēr ir jau daudz direktīvu, kuras ir nodrošinājušas aizsardzību darba tirgū jau ilgu laiku, un arī aizsardzība pret diskrimināciju daudzu citu iemeslu dēļ ārpus darba tirgus ir nodrošināta, taču

dažu personu grupu aizsardzība atpaliek, piemēram, diskriminācijas uz invaliditātes, vecuma, dzimumorientācijas un reliģijas pamata gadījumā. Mēs neieviešam pilnīgi jaunu izgudrojumu, bet drīzāk labojam esošos tiesību aktus. Mēs neieviešam jaunas pilnvaras, bet nodrošinām, lai pret cilvēkiem izturētos vienlīdzīgi un, lai dažas kategorijas netiktu uzskatītas par svarīgākām nekā citas.

Pirker kungs runāja par darba tirgu. Taču šobrīd runa nav par to; tā bija cita direktīva. Runa nav par skolotāju nodarbinātību. Lūdzu, turēsimies pie faktiem. Pierādīšanas pienākums ir āķīgs jautājums, komisāra kungs jau iepriekš atzīmēja. Tomēr arī tas nav nekas jauns; arī tas ir iekļauts citās direktīvās. Tā nepavisam nav taisnība, ka kādas personas varēs jūs vienkārši apvainot, un jums būs sevi jāaizstāv. Nedz arī mēs šeit runājam par krimināllikumumu. Cilvēkiem vispirms ir jāsniedz reāli fakti citās jomās, lai pamatotu, kāpēc viņi uzskata, ka tiek diskriminēti, un tad jums jāizklāsta savi iemesli tam, kādēļ apstiprināt vai noraidīt kāda prasību.

Attiecībā uz plašsaziņas līdzekļiem, kā tekstā norādīts, pastāv nosacījums par reklāmas sludinājumu noraidīšanu, ja tie nesaskan ar publicēšanas identitāti: tas viss ir pateikts 54. pantā. Kas attiecas uz baznīcām, tām nemaz nav jābūt atbilstīgām visām šīm prasībām kopumā, lai gan tām ir jāatbilst šīm prasībām, veicot sociālos uzdevumus. Piemēram, Nīderlandē, tās sniedz sociālās aprūpes pakalpojumus. Un viņiem liekas nepieņemama atbrīvošana no nodokļiem, veicot sociālus uzdevumus vienīgi uz baznīcas piederības pamata. Šie ir ļoti specifiskie jautājumi, kuri ir minēti ziņojumā.

Mēs esam izdarījuši visu, ko varējām. Mēs esam jūs atbalstījuši visā ziņojuma sagatavošanas procesā. Patiešām, jūsu grozījumi ir iekļauti šajā tekstā, un tagad jūs gatavojaties balsot pret, pamatojoties uz visdažādākajiem partiju un politiskajiem apsvērumiem. Man jāsaka, ka tas man ir personisks apvainojums, jo es esmu jums pastiepusi roku. Liela daļa jūsu tekstu ir iekļauti šajā ziņojumā, un es uzskatu par apkaunojošu to, ka jūs šobrīd no tā norobežojaties!

Priekšsēdētājs. - Debates ir slēgtas.

Balsojums notiks ceturtdien, 2009. gada 2. aprīlī.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Carlo Casini (PPE-DE), rakstiski. – (IT) Cilvēka cieņa un vienlīdzība ir tās divas galvenās vērtības, uz kuru pamata ir izveidota mūsdienu cilvēktiesību kultūra. Tomēr bieži vien tiek lietoti skaisti vārdi, lai aizslēptu šo jēdzienu pretstatus. Vienlīdzība, piemēram, nozīmē vienādu rīcību identiskās situācijās, taču tā nozīmē arī dažādu situāciju izskatīšanu atšķirīgos veidos. Manas bažas šajā sakarībā izriet tieši no iepriekšējā apsvēruma. Nav ne vismazāko šaubu, ka Eiropas Tautas partijas (Kristīgie Demokrāti) un Eiropas Demokrātu grupa pilnā mērā atzīst invalīdu, gados vecāko, slimo, nabadzīgo cilvēku, bēgļu un migrantu cieņu un vienlīdzību. Man radies iespaids, ka tiek mēģināts iegūt šo vispāratzīto kustību, lai radītu diskrimināciju pret ģimeni, kuras pamatā ir laulība starp sievieti un vīrieti, un pret reliģijas brīvību, jo īpaši attiecībā uz reliģiskajām skolām. Es nekad nenoguršu cīņā par vienlīdzību vismazākajiem, visnabadzīgākajiem un visneaizsargātākajiem. Tieši šī iemesla dēļ man ir sāpīgi redzēt, ka cilvēktiesības Eiropā, kā tiesību aktos, tā arī praksē, visnežēlīgākajā veidā diskriminē dzimušus un nedzimušus bērnus. Šodien mēs to neapspriežam, taču būtu atbilstīgi, lai šī ideja ienāktu Eiropas apziņā, domājot par cieņu un vienlīdzību.

Gabriela Crețu (PSE), rakstiski. – (RO) Kalendārās sakritības dēļ mēs apspriežam šo direktīvu šodien, taču balsosim par to rītdien, Pasaules Autisma izpratnes dienā. Izskatās daudzsoļi.

Ir skaidrs, ka patiesībā dalībvalstu valsts tiesību akti attiecībā uz to cilvēku tiesībām un interesēm, kuru dzīvi ietekmē autisms, ir ļoti atšķirīgi. Neatbilstība ir vēl lielāka, ja mēs salīdzinām ar autismu saistīto cilvēku ikdienas dzīvi.

Vēl ir tāls ceļš ejams, lai sasniegtu Eiropas standartus, taču zināms progress ir jāpanāk. Autisms būtu jāatzīst kā atsevišķs spēju traucējums veids starp citiem garīgo spēju traucējumiem, un tam jāizstrādā īpašas stratēģijas.

Dažiem tas var likties ļoti dārgi, taču saņemt vienādu ārstēšanu ir absolūta nepieciešamība, tāpat kā citu garīgo spēju traucējumu gadījumos – lai mēs varētu cienīt paši sevi un Eiropas sabiedrības vērtības.

Bairbre de Brún (GUE/NGL), rakstiski. – (GA) Šajā direktīvā priekšplānā ir izvirzīta atziņa, ka diskriminācija nav kaut kas tāds, kas notiek tikai darbavietā. Galvenais šī Komisijas ieteikuma mērķis ir vērsties pret diskrimināciju uz reliģijas vai ticības, invaliditātes, vecuma vai dzimumorientācijas pamata, un īstenot vienlīdzīgas attieksmes principu pret cilvēkiem arī ārpus darba vides.

No darba ar invalīdu cilvēktiesību grupām un personām ar spēju traucējumiem Īrijā pieredzes es zinu, ka šādi tiesību akti tiks ļoti atzinīgi vērtēti. *Buitenweg* kundze savā ziņojumā pilnīgi pareizi norāda, ka „lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret katru personu ar spēju traucējumiem, nepietiek tikai ar diskriminācijas novēršanu. Ir vajadzīga arī pozitīva rīcība attiecībā uz iepriekš īstenotajiem pasākumiem, kā arī jāpiedāvā atbilstīgi pielāgojumi.”

Es arī atbalstu referentes un Komisijas stingro nostāju, lai novērstu diskrimināciju uz dzimumorientācijas pamata. Šī veida diskriminācijai nav vietas mūsdienu sabiedrībā, un es noraidu dažu politisko grupu centienus vājināt tiesību aktus šajā saistībā.

Proinsias De Rossa (PSE), rakstiski. – Es esmu sociāliste, un tas nozīmē, ka ticu tam, ka visi cilvēki ir vienlīdzīgi. Mums ir jāapkarot diskriminācija, lai kur arī tā nebūtu – ne tikai darbavietā. Patiesībā, nedrīkstēt pastāvēt diskriminācijas hierarhija. Ikviens ir atšķirīgs, ikviens ir vienlīdzīgs.

Šīs direktīvas mērķis ir īstenot vienlīdzīgas attieksmes principu pret cilvēkiem neatkarīgi no viņu reliģijas vai ticības, invaliditātes, vecuma vai dzimumorientācijas ārpus darba tirgus. Tā izvirza pamatnoteikumus šo diskriminācijas veidu aizliegumam un nosaka obligāto minimālās aizsardzības līmeni Eiropas Savienībā cilvēkiem, kuri cietuši no šādas diskriminācijas.

Šis priekšlikums papildina esošo Eiropas Kopienas tiesisko regulējumu, saskaņā ar kuru diskriminācijas uz reliģijas vai ticības, invaliditātes, vecuma vai dzimumorientācijas pamata aizliegums attiecas vienīgi uz nodarbinātību, profesiju un profesionālo apmācību.

Lidia Geringer de Oedenberg (PSE), rakstiski. – (PL) Diskriminācija ir nopietna problēma gan Eiropā, gan arī ārpus tās. Saskaņā ar īpašas Eiropas barometra aptaujas 2008. gadā rezultātiem, 15 % Eiropas iedzīvotāju apgalvo, ka iepriekšējā gadā ir tikuši diskriminēti.

Vairāk nekā četrus gadus Eiropas Parlaments ir gaidījis šo ierosināto direktīvu. Tā paredz īstenot vienlīdzīgas attieksmes principu pret cilvēkiem neatkarīgi no viņu reliģijas vai ticības, invaliditātes, vecuma vai dzimumorientācijas. Šis princips ir jāpiemēro ne tikai attiecībā uz piekļuvi nodarbinātībai, bet arī uz preču, iekārtu un pakalpojumu pieejamību, piemēram, banku pakalpojumu, mājokļu, transporta un veselības aprūpes pieejamību.

Turklāt šajā dokumentā ir noteikti obligātie noteikumu standarti, lai nodrošinātu aizsardzību pret diskrimināciju. Dalībvalstis ir tiesīgas palielināt piedāvāto aizsardzības līmeni, ja tās vēlas. Taču tās nedrīkst atsaukties uz jauno direktīvu, lai attaisnotu esošo standartu pazemināšanu. Direktīva piešķir kompensācijas tiesības cietušajām pusēm. Tāpat tā nosaka, ka dalībvalstīm būtu ne tikai jāpauz vēlme pārvarēt diskrimināciju, bet arī ir pienākums to darīt.

Daudzas Eiropas Savienības dalībvalstis jau ir ieviesušas nosacījumus, kuri garantē atšķirīgu aizsardzības līmeni ārpus darba tirgus pret diskrimināciju uz reliģijas vai ticības, invaliditātes, vecuma vai seksuālās orientācijas pamata. Šīs direktīvas projekts ļaus ieviest saskaņotus Eiropas nosacījumus šajā jomā. Tas būs spēcīgs apliecinājums tam, ka Eiropa kopumā neattaisno diskrimināciju. Būt brīvam no diskriminācijas ir pamattiesības, kuras pienākas ikvienam Eiropas Savienībā.

Zita Gurmai (PSE), rakstiski. – (HU) Pēdējā laikā arī vienādu iespēju tēmai ir pieaugoša nozīme Eiropas Kopienas lēmumu pieņemšanā. Ierosinātās direktīvas vienlīdzīgas attieksmes mērķis ir īstenot vienlīdzīgas attieksmes principu pret cilvēkiem neatkarīgi no viņu reliģijas vai ticības, invaliditātes, vecuma vai dzimumorientācijas.

Būt brīvam no diskriminācijas ir pamattiesības, un tās ir jāpiemēro ikvienam Eiropas Savienības pilsonim. Es stingri uzstāju, ka mums ir jāapkarot ikviens diskriminācijas veids. Ceļš, kurš mums vēl jānoiet šajā jomā, ir garš, un tāpat arī ir skaidrs, ka mēs varam virzīties uz priekšu tikai pa soli. Tas ietver, pirmkārt, tiesību aktu papildināšanu un konsolidēšanu, otrkārt, to tiesību aktu, kuros ietverti jauni, saskaņoti un vienoti principi, transponēšanu valstu likumdošanā, un, visbeidzot, to īstenošanu praksē. Lai arī katrs par sevi šie soļi prasa nozīmīgu darbu un laiku, mūsu mērķis ir saprātīgā laika posmā parādīt konkrētu soļu spersānu nospraustajā virzienā, lai mēs varētu dzīvot Eiropā, kura patiešām ir brīva no diskriminācijas.

Livia Járóka (PPE-DE), rakstiski. – (HU) Es vēlētos apsveikt savu kolēģi *Buitenweg* kundzi ar viņas ziņojumu, kurā ir piedāvāts veids, kā papildināt juridisko struktūru, lai novērstu visu veidu diskrimināciju. Līguma par Eiropas Savienības dibināšanu 13. pantā ir izvirzīts mērķis apkarot diskrimināciju ne tikai uz dzimuma un etniskās izcelsmes pamata, bet arī uz reliģijas, ticības, invaliditātes, vecuma un dzimumorientācijas pamata.

Neraugoties uz Direktīvu Nr. 2000/43, Nr. 2000/78 un Nr. 2004/113 pieņemšanu un transponēšanu valstu tiesību aktos, līdz pat šai dienai nav kopīgas aizsardzības pret diskrimināciju uz četru iepriekš minēto iemeslu pamata ārpus nodarbinātības jomas. Ierosinātā direktīva ir paredzēta, lai novērstu šo nepilnību, un mēs ceram, ka papildus diskriminācijas aizliegumam tā nodrošinās arī likumīgu kompensāciju tiem, kuri cieš netaisnību visās 27 dalībvalstīs.

Apsveramās direktīvas efektīva ieviešana un to nepilnību novēršana, kas pamanītas iepriekšējo direktīvu transponēšanas un piemērošanas gaitā, papildinās Eiropas Savienības pilsoņiem pieejamo aizsardzību pret diskrimināciju. Turklāt ierosinātās direktīvas ieviešana neprasa nekādas izmaiņas attiecīgajos tiesību aktos. Tādēļ es patiešām ceru, ka Padome spēs garantēt vienbalsīgu atbalstu, kas nepieciešams saskaņā ar līgumiem, un ka katra dalībvalsts dos savu ieguldījumu, lai Eiropas Savienība varētu spert šo lielo soli pretī mūsu pamatvērtību un mērķu īstenošanai.

Silvana Koch-Mehrin un Alexander Graf Lambsdorff (ALDE), rakstiski. – (DE) Izmantotais juridiskais pamats, t.i., EK Līguma 13. panta 1. punkts, nav atbilstīgs, ņemot vērā to, ka, pēc Vācijas Brīvās Demokrātiskās partijas domām, nav ievērots subsidiaritātes princips. ES likumdevēja kompetencē neietilpst minēto noteikumu izvirzīšana, kas ir nopietna iejaukšanās dalībvalstu pašnoteikšanās tiesībās.

Visu veidu diskriminācijas apkarošana un palīdzība invalīdiem sabiedriskajā dzīvē ir svarīgi uzdevumi. Tomēr ierosinājums paplašināt pretdiskriminācijas noteikumus līdz praktiski visām dzīves jomām ir nereāls. Pierādīšanas pienākuma atcelšana, kas paredzēta šajā direktīvā, nozīmēs to, ka būs iespējams uzsākt tiesvedību uz tādas apsūdzības pamata, ko neapstiprina pietiekami pierādījumi. Šādā gadījumā apsūdzētajiem būtu jāizmaksā kompensācija arī tad, ja viņi faktiski nav veikuši nekādu diskriminējošu darbību, bet nespēj pierādīt savu nevainīgumu. Tādēļ šī pierādīšanas pienākuma atcelšana, tik radikāli formulēta, ir apšaubāma no tāda viedokļa, vai tā atbilst tiesiskas valsts rīcībai. Tā radīs nenoteiktību un sekmēs ļaunprātīgu izmantošanu. Tas nevar būt progresīvas pretdiskriminācijas politikas *raison d'être*.

Tāpat jāņem vērā, ka Komisija pašlaik īsteno pārkāpuma procedūras pret vairākām dalībvalstīm saistībā ar pašreizējo Eiropas direktīvu par pretdiskriminācijas politiku neatbilstīgu transponēšanu. Taču līdz šim nav sagatavots pārskats par tiem noteikumiem, kuri ir transponēti, lai ļautu noteikt jaunu noteikumu nepieciešamību. Vācija jo īpaši jau ir stipri pārsniegusi iepriekšējos Briseles nosacījumus. Tāpēc mēs balsojam pret šo ziņojumu.

Sirpa Pietikäinen (PPE-DE), rakstiski. – (FI) Kad to ieviesīs, direktīva par vienlīdzību būs viens no visnozīmīgākajiem soļiem uz priekšu šajā sasaukuma laikā pretī sociālai Eiropai un Eiropu, kurā vissvarīgākais ir cilvēks. Piemērojot tos visām cilvēku grupām un diskriminācijas kritērijiem, tiesību aktiem gan par aktīvu, gan pasīvu diskrimināciju ir milzīga ietekme uz daudzu ES pilsoņu dzīvi. Šajā saistībā es vēlos pateikties referentei par izcilo darbu.

Gan Somijā, gan citur Eiropā milzīgam skaitam iedzīvotāju ikdienas dzīvi sarežģī diskriminācija vienā vai otrā veidā. Tam nevajadzētu būt iespējamam mūsdienu sabiedrībā, kurā pastāv cieņa pret cilvēktiesībām un vienlīdzību: ikvienam vajadzētu būt vienlīdzīgām iespējām līdzdarboties sabiedrībā. Nediskriminācija ir civilizētas sabiedrības iezīme.

Ir jo īpaši svarīgi, lai šī direktīva ietvertu visus diskriminācijas kritērijus. Lai gan pastāv milzīgas atšķirības starp grupām un indivīdiem, kas saskaras ar diskrimināciju, mums ir nepieciešams konsekventi risināt diskriminācijas problēmu, neizdalot atsevišķi kādu konkrētu grupu vai grupas. Sadrumstalota pieeja neizbēgami padarītu dažādus diskriminācijas kritērijus nevienlīdzīgus to svarīgumā, kā arī izraisītu plaisas, kurās cilvēki, kas dažādu iemeslu dēļ saskaras ar diskrimināciju, varētu iekrist.

Siiri Oviir (ALDE), rakstiski. – (ET) Eiropas Savienība ir pamatota uz kopīgiem brīvības, demokrātijas un cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošanas principiem. Eiropas Pamattiesību hartas 21.pants nosaka, ka jebkāda diskriminācijai, kas balstās uz dzimuma, rases, ādas krāsas, etniskās vai sociālās izcelsmes, iedzimtām pazīmēm, valodas, reliģijas vai uzskatu, politisku vai citu uzskatu, piederību kādai nacionālai minoritātei, īpašuma, dzimšanas, nespējas, vecuma vai seksuālās orientācijas, ir jābūt aizliegtai. [šis ir tiešs citāts no minētajiem tiesību aktiem]

Katra indivīda unikalitātes un tā vienlīdzīgo tiesību uz iespējām, ko piedāvā dzīve, atzīšana ir viens no Eiropas vienotās dažādības simboliem, kas ir centrālais elements Eiropas Savienības kulturālajā, politiskajā un sociālajā integrācijā.

Lai gan attīstība daudzās jomās ES līdz šim ir bijusi ļoti veiksmīga, ir pārsteidzoši, ka mums vēl joprojām trūkst kopēju noteikumu, lai cīnītos ar vardarbību pret invalīdiem vai viņu ļaunprātīgu izmantošanu, vai arī attiecībā uz seksuālu izmantošanu, un ne visas dalībvalstis pietiekami atzīst šo pilsoņu pamattiesības. Mums ir jāatzīst, ka Eiropas tiesiskais regulējums cīņai pret diskrimināciju vēl joprojām nav perfekts.

Es no visas sirds atbalstu šo jauno direktīvu, kas ES rada kopīgu struktūru darbībai diskriminācijas apkarošanā. Iepriekš minētā struktūra, iespējams, panāks īstenot vienlīdzīgas attieksmes principa īstenošanu dalībvalstīs ne tikai darba tirgū.

Diskriminācijas apkarošana nozīmē ieguldīšanu sabiedrības apziņā, kuras attīstība noris integrācijas ceļā. Tomēr, lai panāktu integrāciju, sabiedrībai ir jāiegulda mācībās, izpratnē un labas prakses veicināšanā, lai atrastu godīgu kompromisu starp visu tās pilsoņu labumu un interesēm. Tādējādi joprojām ir nepieciešamas lielas pūles no mūsu puses, lai likvidētu diskrimināciju Eiropā.

Daciana Sârbu (PSE), rakstiski. – (RO) Tiesības netikt diskriminētam ir pamattiesības, kas nekad nav tikušas apšaubītas attiecībā uz to piemērojamību ES pilsoņiem. Vienlīdzīga attieksme neatkarīgi no reliģiskās piederības vai uzskatiem, nespējas, vecuma vai dzimumorientācijas ir viens no Eiropas integrācijas pamatprincipiem.

Šī ilgi gaidītā direktīva, kuras vēsture ir tik komplicēta saistībā ar konsultācijām Parlamentā, ir pamatota uz EK Līguma 13. pantu un nosaka aizsardzību pret diskrimināciju, uzsverot attieksmes vienlīdzību neatkarīgi no diskriminācijas iemesliem. Nevar būt nekādu šaubu par šīs direktīvas nepieciešamību, ņemot vērā lielo skaitu iedzīvotāju, aptuveni 15 %, kuri apgalvo, ka ir tikuši diskriminēti ES līmenī.

Es vēlos arī uzsvērt to, ka ir svarīgi salīdzināt šo jauno direktīvu ar tām, kas šobrīd jau ir spēkā attiecībā uz diskriminācijas apkarošanu. Šis ir uzdevums, kas tiks veikts, Komisijai sadarbojoties ar dalībvalstīm. Es priecājos, ka šajā saistībā varu uzsvērt to progresu, kas šajā jomā Rumānijā panākts pēdējos gados, kā norādījusi Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūra.

Visbeidzot, bet ne mazāk svarīgi, es ticu, ka šai direktīvai būs nozīmīga loma, ņemot vērā tos sociālās aizsardzības pasākumus, sociālos ieguvumus un vieglāku pieeju precēm un pakalpojumiem, ko tā garantēs.

SĒDI VADA: M. SIWIEC

Priekšsēdētāja vietnieks

15. Eiropas Reģionālās attīstības fonda, Eiropas Sociālā fonda un Kohēzijas fonda finanšu pārvaldības noteikumi – Jaunie izmaksu veidi, kuri ir atbilstīgi atbalstam no ESF – Ieguldījumi energoefektivitātes palielināšanai un atjaunojamās enerģijas izmantošanai mājokļu sektorā (grozījumu izdarīšana Regulā (EK) Nr. 1080/2006 par Eiropas Reģionālās attīstības fondu) (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais jautājums ir kopīgas debates par:

- *Garča Pérez kundzes* ieteikumu (A6-0127/2009) Reģionālās attīstības komitejas vārdā par priekšlikumu Padomes regulai, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1083/2006 par Eiropas Reģionālo Attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu attiecībā uz konkrētiem finanšu pārvaldības noteikumiem (17575/2008 – C6-0027/2009 – 2008/0233 (AVC))

- *Jōns kundzes* ziņojumu (A6-0116/2009) Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas vārdā par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1081/2006 par Eiropas Sociālo fondu, lai paplašinātu to izmaksu veidus, kuras ir atbilstīgas atbalstam no ESF (COM(2008)0813 – C6-0454/2008 – 2008/0232 (COD)), un

- *Angelakas kunga* ziņojumu (A6-0134/2009) Reģionālās attīstības komitejas vārdā par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1080/2006 par Eiropas Reģionālās attīstības fondu attiecībā uz mājokļu energoefektivitātes un atjaunojamās enerģijas ieguldījumu atbilstību (COM(2008)0838 – C6-0473/2008 – 2008/0245 (COD)).

Iratxe García Pérez, referente. – Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlos pateikties visiem saviem kolēģiem no Reģionālās attīstības komitejas, kuri ir smagi strādājuši, lai šodien mūsu priekšā būtu šī svarīgā vienošanās. Šī vienošanās attiecas uz konkrētu noteikumu grozīšanu, lai ļautu nekavējoties ieviest virkni izmaiņu.

Eiropas Savienība piedzīvo bezprecedenta ekonomisko krīzi, kas ir novedusi pie lejupslīdes lielākajā daļā dalībvalstu. Saskaņā ar Eiropas ekonomiskās atjaunošanas plānu Eiropas Komisija ir pieņēmusi virkni pasākumu, lai ieviestu izmaiņas struktūrfondu un Kohēzijas fonda noteikumos ar mērķi veicināt ieguldījumus. Šajās izmaiņās ir divas skaidras prioritātes: izmaksu palielinājums, lai uzlabotu likviditāti, un noteikumu vienkāršošana, lai projektu apstiprināšana varētu notikt ātrāk.

Šis grozījumu kopums ir paredzēts kā pagaidu reakcija uz kritisku situāciju, lai gan faktiski tie atbilst arī Eiropas Parlamenta daudzos dažādos gadījumos atkārtoti izteiktajai prasībai pēc lielākas vienkāršības un elastības.

Es vēlos izteikt īsu paziņojumu saistībā ar ierosinātajiem grozījumiem, lai mēs visi saprastu to svarīgumu attiecībā uz to mērķu sasniegšanu, ko mēs esam izvirzījuši:

– lielāka palīdzība no Eiropas Investīciju bankas un Eiropas Investīciju fonda, kā arī lielāks atbalsts tehniskajām darbībām saistībā ar projektu izstrādi un ieviešanu;

– izdevumu atbilstības kritēriju vienkāršošana;

– priekšfinansējuma pieaugums Eiropas Reģionālās Attīstības fondam (ERAF) un Eiropas Sociālajam fondam (ESF); ar šī pasākuma palīdzību papildu avansa maksājumu kopējais apjoms pieaugs līdz 6,25 miljardiem eiro;

– izdevumu paātrināšana lielākajiem projektiem, grozot pašreizējo maksimālo likmi avansa maksājumiem 35 % apjomā un atļaujot piešķirt avansa maksājumus sabiedrības labuma valsts atbalsta saņēmējiem līdz pat 100 % apjomā.

Mēs Parlamentā apzināmies, ka šie pasākumi ir jāpieņem pēc iespējas ātrāk, lai apmierinātu steidzamo vajadzību pēc likviditātes dalībvalstīs, un mēs zinām, ka šiem pasākumiem noteikti būs arī pozitīva ietekme visos Eiropas reģionos un visās pašvaldībās.

Pagājušajā nedēļā mēs apspriedām kohēzijas politikas nākotni un vienbalsīgi piekritām, ka tā ir panākusi milzīgu ekonomiskās un sociālās attīstības progresu daudzos mūsu reģionos.

Šobrīd, kad valda liela neskaidrība, svarīgāk nekā jebkad iepriekš ir aizstāvēt šos solidaritātes un sadarbības starp teritorijām principus, jo cilvēkiem ir jāredz, ka mēs Eiropā spējam palīdzēt atrast izeju no šīs krīzes, kuras dēļ miljoniem cilvēku ir nonākuši patiesi sarežģītā stāvoklī. Šodien vairāk kā jebkad mums ir nepieciešami spēcīgi instrumenti, ar kuriem atrisināt šīs problēmas.

Ieviešot šīs izmaiņas, mēs veicināsim to projektu paātrināšanu, kā arī ieguldījumus tajos projektos, kuri būs arī svarīgi darbavietu radīšanā.

Turklāt, pateicoties Eiropas Sociālajam fondam, mēs varam izstrādāt apmācības un pārkvalifikācijas iniciatīvas, lai darba tirgū iekļautu vismazāk aizsargātās sabiedrības grupas, tāpat arī tās grupas, kas atrodas vislielākajās grūtībās. Tās varētu būt sievietes, invalīdi vai ilgtermiņa bezdarbnieki. Mēs nedrīkstam aizmirst, ka šīs grupas krīzes laikā ir vismazāk aizsargātas.

Es arī vēlos šeit atkārtot, kā mēs to norādījām šī ziņojuma paskaidrojumā, ka, arī apzinoties nepieciešamību steidzami risināt šo jautājumu, Parlaments tomēr būtu vēlējies lielāku iesaistīšanos šo priekšlikumu izstrādē dialoga kvalitātes un kvantitātes ziņā.

Tādēļ, ņemot vērā pašlaik Eiropā pastāvošās problēmas, mēs pilnībā atbalstām šo priekšlikumu par pasākumiem struktūrfondu grozīšanai, lai censtos rast izeju no pašreizējās situācijas.

Karin Jöns, referente. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi, šis ir rets gadījums – faktiski tik ļoti rets, ka tas izceļ šo diskusiju, pašreizējās pārskatīšanas un steidzamās nepieciešamības pēc rīcības svarīgumu – jo šī ir pirmā reize, kad mēs būsim pieņēmuši priekšlikumu Eiropas Komisijas regulai par struktūrfondu, kuram nav iesniegts gandrīz neviens grozījums.

Es jūtos tik atvieglota, redzot, ka mēs esam tik vienprātīgi diskusijā par šo priekšlikumu Eiropas Komisijas regulai par Eiropas Sociālo fondu, un es gribu jums visiem pateikties par to, ka jūs esat ievērojuši manu ieteikumu neiesniegt grozījumus saistībā ar Eiropas Sociālo fondu. Ir pilnīgi skaidrs, ka šī finanšu un ekonomiskā krīze prasa, lai mēs visi uzņemtos atbildību, atkārtotu, par mūsu darba ņēmēju efektivitāti un, galvenais, strauju kvalifikācijas iegūšanu, jo īpaši pašlaik. Aizvien vairāk cilvēku cieš no tām sekām, ko šī

starpautiskā finanšu krīze izraisa darba tirgū. Viņi no mums gaida atbildes, viņi gaida aizsardzību un, pats galvenais, viņiem šīs atbildes ir vajadzīgas tagad, nevis pēc dažiem mēnešiem.

Tādēļ Eiropas Sociālā fonda regulas pārskats, ko mēs rīt pieņemsim, stāsies spēkā nekavējoties. Tas dos nozīmīgu ieguldījumu tās birokrātijas samazināšanā, kas saistīta ar Eiropas Sociālo fondu. Līdzekļu piešķiršana ir vienkāršota, un arī tas paātrinās līdzekļu izmaksu. Par pagātni kļūs pieteikumu procedūras, kas velkas mēnešiem, un sarežģītās aprēķinu metodes, kas līdz šim bija vajadzīgas, lai pierādītu shēmas dalībnieku atbilstību visnenozīmīgākajām prasībām.

Tomēr dažkārt es pati sev jautāju, kādēļ mums bija vajadzīga šī dramatiskā krīze, lai spertu šo soli. Protams, nekad nav par vēlu, un ar šo pārskatu mēs nodrošinām vismaz to, ka šos fondus var izmantot pilnā apmērā, un, cerams, ka tie vislabākajā iespējamā veidā ļoti ātri nonāks pie tiem, kuri ir visvairāk cietuši. Mums ir jādod iespēja šie cilvēki integrēties atpakaļ darba tirgū cik ātri vien iespējams. Viņiem nekādā gadījumā nedrīkst ļaut kļūt par ilgstošiem bezdarbniekiem, jo šobrīd ir viegli nonākt bīstamā stāvoklī vai ieslīgt nabadzībā.

Kas ir mainījies? Jeb man būtu jāsaka – kas mainīsies, kad mēs rīt pieņemsim šo priekšlikumu? Turpmāk projektu pieteikumu iesniedzēji savos aprēķinos varēs izmantot vienotās likmes, kā arī varēs pieteikties vienreizēju maksājumu saņemšanai līdz pat 50 000 eiro katram pasākumam. Kas attiecas uz jums, skeptiķi, es vēlos atkārtot, ka līdzekļu pareizas piešķiršanas pārbaudes paliks spēkā, jo, pirmkārt, dalībvalstis pašas noteiks gan vienotās likmes, gan arī vienreizējos maksājumus un, otrkārt, Komisija vispirms pārbaudīs, vai tie – un es citēju – ir taisnīgi, objektīvi un pārbaudāmi. Faktiski šķiet, ka ar šo procedūru viss ir kārtībā, jo diezgan pārsteidzošā kārtā mūsu budžeta kontrolieriem nebija iebildumu pret šo regulu.

Tādējādi, mēs vienkāršojam šo procedūru. Taču mēs nemainām Eiropas Sociālā fonda galvenās prioritātes. Pašlaik mums nav iemesla to darīt, jo projektu pieteikumu iesniedzējiem ir dota pietiekami plaša brīvība, lai viņi paši spētu atbilstīgi reaģēt uz darba tirgus īpašajām vajadzībām.

Visbeidzot, es vēlos pateikt, ka mēs arī palielināsim dalībvalstīm šogad pieejamos avansa maksājumu līdzekļus par papildu 1,8 miljardiem eiro apmācības un papildu apmācības pasākumiem, un es domāju, ka tas ir Parlamenta skaidrs signāls, ka mēs šīs krīzes apstākļos rīkojamies ātri un parādam solidaritāti.

Es vēlos atvainoties, ka nevaru palikt šajās debatēs līdz beigām, jo tūlīt man jāpiedalās Darba laika direktīvas apspriešanā Samierināšanas komitejā.

Emmanouil Angelas, referents. – (EL) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, arī es vēlos izmantot iespēju, lai pateiktos kolēģiem no Reģionālās attīstības komitejas par to sadarbības gaisotni, kādā noritēja mūsu kopīgais darbs.

Mēs visi zinām, ka pēc kredītu krīzes, ko mēs piedzīvojām pirms vairākiem mēnešiem, 2008. gada 26. novembrī Komisija nāca klajā ar paziņojumu par Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānu dalībvalstīm un to reģioniem, kura pamatā ir Eiropas ekonomikas stiprināšana un Lisabonas stratēģijas izaugsmei un nodarbinātībai pamatvērtību veicināšana.

Cita starpā šī programma mudina dalībvalstis pārplānot savas struktūrfondu un enerģētikas nozares darbības programmas, īpašu uzmanību pievēršot ēku energoefektivitātes uzlabošanai, ņemot vērā, ka būvniecības nozare ir viena no tām rūpniecības nozare, kas rada lielu skaitu darbavietu.

Tādējādi kļuva nepieciešams pārstrādāt vispārējo Regulu (EK) Nr. 1083/2006 par struktūrfondiem. Saskaņā ar šīm prasībām un, konkrētāk, attiecībā uz ēku energoefektivitāti, es uzņēmos pārstrādāt minēto regulu kā Eiropas Parlamenta referents.

Tādēļ kā referents es vēlos norādīt sekojošo. Līdz šim Eiropas Reģionālās attīstības fonds par atbilstīgiem izdevumiem mājokļiem, jo īpaši energoefektivitātei un atjaunojamiem energoresursiem mājokļos, ir uzskatījis izdevumus tikai tajās dalībvalstīs, kuras pievienojās Eiropas Savienībai 2004. gada 1. maijā vai vēlāk.

Pirmkārt, es uzskatīju par lietderīgu savā ziņojumā koncentrēties uz regulas par energoefektivitātes un atjaunojamo energoresursu veicināšanu mājokļu nozarē pārskata sistēmu par visām 27 dalībvalstīm. Es uzskatu, ka šis priekšlikums ir ļoti svarīgs, ņemot vērā, ka tas ir pamatots uz valsts vai reģiona ekonomisko situāciju nevis uz pievienošanās datumu. Šajā saistībā es vēlos norādīt, ka daudzās pilsētās un reģionos Eiropā ir lielas problēmas saistībā ar piekļuvi mājokļiem, un tās nebūt nav tikai jaunas dalībvalsts teritorijā.

Tādēļ es uzskatīju par lietderīgu atbalstīt izdevumu robežu attiecīgajiem ieguldījumiem 4 % apjomā no kopējā ERAF budžeta un svītrot atsauci saistībā ar zemu ienākumu māsaimniecībām, ieteikumu, kas bija ietverts Komisijas sākotnējā priekšlikumā, atstājot dalībvalstu ziņā noteikt tās māsaimniecību kategorijas, kuras būs

atbilstīgas. Uz šāda pamata es uzskatīju, ka ir izšķiroši svarīgi atstāt atbilstīgo mājsaimniecību kategorijas noteikšanu dalībvalstu ziņā, dodot dalībvalstīm iespēju noteikt īpašus kritērijus, tādus kā īpašnieku finansiālais stāvoklis un ģeogrāfiskās teritorijas (salas, kalni, apvidus bez kalniem un tā tālāk. Visbeidzot, svarīgs ir vienreizējo maksājumu pieaugums līdz 50 000 eiro, jo tas atspoguļo pašreizējās izmaksas.

Es gribēju šajā ziņojumā paust Eiropas Parlamenta nostāju šajā jautājumā, tādējādi arī ietverot to kompromisu, kas saskaņā ar koplēmuma procedūru panākts ar Padomi par tām izmaiņām, ko mēs izdarījām sākotnējam priekšlikumam.

Šīs regulas pārskats neietekmē atbilstīgos izdevumus mājokļu sektorā un stiprina svarīgu ekonomikas nozaru darbību, tādu kā būvniecības rūpniecība un tās nozares, kuras būvē enerģijas sistēmas un atjaunojamo energoresursu sistēmas.

Vispārīgāk sakot, šis pārskats atbilst subsidiaritātes principam, līdz ar to tas nodrošina atbalstu dalībvalstīm; tas atbilst proporcionalitātes principam, jo tas attiecas uz visām dalībvalstīm; tas veicina kohēzijas politikas mērķus, kas izklāstīti EK Līguma 158. pantā, un tas nepalielina Kopienas budžetu 2007.-2013. gadam, bet paātrina avansa maksājumus un starpposma maksājumus.

Šajā saistībā es vēlos paskaidrot, cik svarīgi ir tas, ka mēs esam pievienojuši trīs papildu atbilstīgo izdevumu veidus: netiešās izmaksas, vienotas likmes maksājumus un vienreizējos maksājumus.

Nobeigumā es gribu pateikt, ka šodien šeit ar mums ir komisārs Barrot kungs, kurš pārstāv Reģionālās politikas komisāri Hübner kundzi, un viņš saskaņā ar vienošanos sniegs saistošu Komisijas paziņojumu par jauno pasākumu 2010. gadam novērtējumu saistībā ar visām trim regulām.

Jacques Barrot, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pateikties Garča Pérez kundzei, Jons kundzei un Angelakas kungam. Jūs esat sagatavojuši trīs augstas kvalitātes ziņojumus par tiem priekšlikumiem struktūrfondu un Kohēzijas fonda regulu pārskatīšanai, ko Komisija iesniegusi Padomei un Eiropas Parlamentam saskaņā ar novembrī pieņemto Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānu.

Šie trīs ziņojumi – saistībā ar vispārējo regulu, regulu par Eiropas Sociālo fondu un regulu par Eiropas Reģionālās attīstības fondu – apliecina Parlamenta vēlmi, lai Eiropas Savienība sevi nodrošinātu ar resursiem, kas tai ļautu bez sarežģījumiem un efektīvi apkarot šīs krīzes sekas attiecībā uz izaugsmi un nodarbinātību.

Kohēzijas politika ir jaudīga svira reālās ekonomikas veicināšanai. 347 miljardi eiro apropriācijās 2007.-2013. gadam: tie paredzēti, lai radītu drošu pamatu budžeta stabilitātei un valsts ieguldījumiem Eiropas Savienības dalībvalstīs un reģionos.

Tieši šī iemesla dēļ kohēzijas politikai ir tik liela loma Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānā. Patiesi, šajā atjaunošanas plānā Komisija ir ieteikusi darbības, kas ietilpst Lisabonas stratēģijas četrās prioritārajās jomās: indivīdi, uzņēmumi, infrastruktūra un enerģētika, un pētniecība un jauninājumi.

Tāpat Komisija ir ierosinājusi, lai saprātīgs apvienojums, sasaistot stratēģiju un cilvēkresursus, kalpotu kā katalizators svarīgākajiem ieguldījumiem, kas ļaus Eiropas Savienībai atjaunot ilgstošu labklājību. Attiecībā uz kohēzijas politiku, šīs stratēģijas galvenais mērķis ir paātrināt to programmu īstenošanu un ieguldījumus tajos projektos, kas dod labumu ES pilsoņiem un ekonomiskajai aktivitātei.

Referenti ir tikko iedziļinājušies jums iesniegto regulatīvo grozījumu niansēs. Es pievērsīšos vienam vai diviem no šiem grozījumiem.

Pirmkārt, dalībvalstīm ir piedāvātas iespējas, lai uzlabotu līdzekļu pārvaldību, ne tikai papildu 2 % vai 2,5 % avansa maksājumi, kas 2009. gadā kopumā ir 6,25 miljardi eiro. Ir būtiski, lai šī nauda tiktu ātri novirzīta pie saņēmējiem, nodrošinot to, ka prioritāriem projektiem būs pieejams lielāks finansējums.

Attiecībā uz energoefektivitāti un atjaunojamiem energoresursiem, ERAF regulai izdarītais grozījums nozīmēs to, ka mājokļos var ieguldīt līdz pat 4 % no kopējā ERAF piešķiruma apjoma. Tas nozīmē, ka kopējais visām dalībvalstīm pieejamais finansējuma apjoms ir 8 miljardi eiro. Tas palielinās kohēzijas politikas ieguldījumu klimata pārmaiņu apkarošanā.

Attiecībā uz lielākajiem projektiem, grozījuma vispārīgajai regulai mērķis ir atvieglot finanšu pārvaldības noteikumus, ļaujot pārvaldības iestādei iekļaut Komisijai iesniegtajos izdevumu pārskatos tos izdevumus, kas saistīti ar lielākajiem projektiem, kuriem vēl nav piemērots Komisijas lēmums.

Finanšu un ekonomiskajai krīzei ir arī īpaša ietekme uz mazajiem un vidējiem uzņēmumiem (MVU). Tādēļ atjaunošanas plāna kontekstā bija kritiski svarīgi veicināt, lai šie uzņēmumi izmantotu finansēšanas vadības instrumentus, kas ļautu tiem īstenot savus projektus, jo īpaši, pateicoties *JEREMIE* (Kopīgie Eiropas resursi mikro, mazajiem un vidējiem uzņēmumiem). Arī pārējie priekšlikumi vispārīgās regulas pārskatam atbilst šiem mērķiem: tieši līgumi ar Eiropas Investīciju Banku, lielāki resursi tehniskam atbalstam lielākajiem projektiem, un ieguldījumu natūrā atbilstība finansēšanas vadības gadījumā.

Savos priekšlikumos Komisija ir arī paredzējusi vienkāršot kritērijus palīdzības piešķiršanai no ERAF un Eiropas Sociālā fonda. Pateicoties Parlamenta un Padomes iesniegtajiem saskaņotajiem grozījumiem, noteikumi attiecībā uz ERAF un ESF tiks mainīti identiski, līdz ar to Kopienas līdzfinansējumam tiks pievienoti jauni atbilstīgo izmaksu veidi, kurus aprēķinās uz vienoto likmju pamata.

Šīs izmaiņas vienkāršos izdevumu pamatošanas procedūru. Tās samazinās darba slodzi, kā arī iesniedzamo apliecināmo dokumentu skaitu, nekaitējot pareizas finanšu pārvaldības principiem. Šāda racionalizācija paātrinās ERAF un ESF piešķirumu apgūšanu, nepārkāpjot šo divu fondu principus, kuri šajā krīzes laikā saglabājas atbilstīgi. Tādēļ šī ir vairāk nekā tikai savlaicīga reakcija uz krīzi; šī ir reakcija uz atkārtotām Eiropas Parlamenta un Revīzijas palātas prasībām pēc struktūrfondu vienkāršošanas.

Priekšsēdētāja kungs, es esmu pateicīgs šiem trim referentiem par viņu atbalstu šai pasākumu virknei, kas ļaus mums paātrināt projektu īstenošanu uz vietas. Šos likumdošanas pasākumus papildinās ieteikumi dalībvalstīm. Šie ieteikumi bija ietverti Komisijas paziņojumā, ko pieņēma 16. decembrī. Komisija ir uzsvērusi, ka darbības programmas var pārorientēt, lai koncentrētu atbalstu prioritātēm, kas radušās šīs krīzes rezultātā.

Eiropas Parlaments ir izteicis arī vēlmi reaģēt uz šo ārkārtas situāciju, nodrošinot, lai šīs trīs regulas tiktu pieņemtas cik ātri vien iespējams un lai šie pasākumi nekavējoties tiktu piemēroti dalībvalstīs. Es esmu pateicīgs Parlamentam par šī mērķa atbalstīšanu, jo tas jo īpaši nozīmēs to, ka dalībvalstīm tiks izmaksāti avansa maksājumi par maiju.

Komisija ir ņēmusi vērā Parlamenta aicinājumu. Tā ir pārliecinājusies, ka saskaņā ar atjaunošanas plānu pieņemtie pasākumi tiks rūpīgi uzraudzīti un ka Eiropas Parlamentam tiks iesniegts ziņojums par šo pasākumu īstenošanu un to faktiskajiem rezultātiem.

Tādējādi, 2010. gada otrajā pusē Komisija sagatavos ziņojumu par to pasākumu īstenošanu, kuri saskaņā ar atjaunošanas plānu Eiropas Savienībā ir pieņemti kohēzijas politikas jomā. Šis ziņojums, kurš tiks sagatavots – es atkārtoju – 2010. gada otrajā pusē, tiks pamatots uz ikgadējiem īstenošanas ziņojumiem, ko dalībvalstis sagatavos 2010. gada jūnijā. Tādēļ dalībvalstis tiks aicinātas šajos ziņojumos sniegt pārskatu par to pasākumu īstenošanu, kas pieņemti saskaņā ar atjaunošanas plānu, uzrādot rezultātus, kas iegūti kohēzijas politikas kontekstā.

Un tā, priekšsēdētāja kungs, Komisija ir pieņēmusi deklarāciju šajā saistībā, un es to nodošu Eiropas Parlamentam. Es pateicos visiem deputātiem, un jo īpaši mūsu trim referentiem, par uzmanību. Es gaidu auglīgas debates un es esmu jūsu rīcībā, lai uzklautu jūsu komentārus par tiem priekšlikumiem minēto regulu pārskatīšanai, kuri ir jums iesniegti.

Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (FR)

Komisijas paziņojums

Angelakas ziņojums

Komisija atzinīgi vērtē pūles, kas ļoti īsā laika posmā pieliktas, lai pieņemtu tos grozījumus Regulām par struktūrfondu un Kohēzijas fondu, kuri iesniegti saskaņā ar Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānu.

Šis rezultāts ir auglīgs un efektīvas sadarbības starp Padomi, Eiropas Parlamentu un Komisiju produkts, un to atbalstīja Reģionālās attīstības komitejas un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja Eiropas Savienības valstu un reģionālo ekonomiku interesēs.

Šīs tiesību aktu kopums palīdzēs veicināt darbības programmu īstenošanu un paātrināt ieguldījumus Eiropas ekonomikas labā, jo īpaši, veicot vairākus vienkāršošanas pasākumus.

2010. gada otrajā pusē Komisija sagatavos ziņojumu par to pasākumu īstenošanu, kuri kohēzijas politikas jomā Eiropas Savienībā pieņemti saskaņā ar atjaunošanas plānu. Šis ziņojums īpaši tiks pamatots uz ikgadējiem īstenošanas ziņojumiem, ko dalībvalstis sagatavos 2010. gada jūnijā. Tādēļ dalībvalstis tiek aicinātas sniegt

šajos ziņojumos pārskatu par to pasākumu īstenošanu, kas pieņemti saskaņā ar atjaunošanas plānu, uzrādot rezultātus, kas iegūti kohēzijas politikas kontekstā.

Nathalie Griesbeck, *Budžeta komitejas atzinuma projekta sagatavotāja*. – Priekšsēdētāja kungs, kā Budžeta komitejas pastāvīgajai referentei par struktūrfondi man ir divi iemesli, lai šovakar apsveiktu šos ziņojumus.

Pirmais iemesls ir tas, ka struktūrfondi ir galvenā Eiropas Savienības budžeta pozīcija, un otrs iemesls, ko es kopā ar saviem kolēģiem šovakar gribētu uzsvērt, ir ātrums, ar kādu mēs esam strādājuši, lai nodrošinātu praktiskus un tūlītējus risinājumus ekonomiskajai krīzei, neraugoties uz ierobežoto budžetu, kurš mums, protams, būs no jauna jāapspriež ar dalībvalstīm, kad pienāks laiks.

Turklāt šajā saistībā es arī vēlos atkārtot, ka mums ir patiesi jāvēlas saņemt Eiropas aizdevumu, lai atbalstītu šos pasākumus. Iespējas uzlabot naudas plūsmu, paātrināt fondu izmantošanu un ārkārtas pasākumi, kuras mēs esam gaidījuši ilgu laiku, ir tas, kas nepieciešams, lai atdzīvīnātu Eiropas ekonomiku šajā lielās nenoteiktības laikā.

Lūk, ko nozīmē Eiropas rīcība, lūk, to nozīmē mūsu Eiropa: nozaru ar augstu pievienoto vērtību veicināšana un prognozēšana, pašlaik vairāk nekā jebkad agrāk, krīzes beigās, veicot ieguldījumus tradicionālajās jomās, bet galvenokārt tajās nozarēs, kuras var palīdzēt likvidēt bezdarba risku mūsu līdzpilsoņiem.

Taču, un tā ir mana vēsts šovakar, lai arī Parlaments ir bijis spējīgs ātri un labi reaģēt, šobrīd dalībvalstīm ir svarīgi organizēt sevi tā, lai tās spētu atsaukties izaicinājumiem, jo kavēšanās, kas ir miljardi eiro palīdzības izteiksmē, ir saskatāma pašu dalībvalstu administratīvajā kūtrumā, to grūtībās noteikt savus stratēģiskos mērķus un to atteikumā līdzfinansēt projektus.

Eiropā viss ir iekārtots šādi un, kā mēs sakām manā valstī, „gudrajam pietiek ar vienu vārdu” – tas ir adresēts dalībvalstīm.

Gabriela Crețu, *Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas atzinuma referente*. – (RO) Finanšu krīze ir izraisījusi daudz piesardzīgākas kredītu politikas piemērošanu, kas ir nepieciešama bankām, bet skarba ekonomikai. Nelabvēlīgā ietekme ir jūtama reālajā ekonomikā, sevišķi to izjūt mazie un vidējie uzņēmumi un valsts iestādes. Tām ir projekti, kas paredzēti, lai uzlabotu sociālo un reģionālo kohēziju, radītu darba vietas, izmantotu vietējos resursus un palīdzību cilvēkiem iestāties vai atgriezties darba tirgū.

Kopīgs budžets, kas parasti ir svarīgs, mūsdienās ir izšķirošs finansēšanas avots, lai apturētu nelabvēlīgo seku uzkrāšanos. Šī iemesla dēļ Nodarbinātības un sociālo lietu komiteja atbalsta noteikumu vienkāršošanu un ātrāku piekļuvi struktūrfondu un Eiropas Sociālā fonda līdzekļiem. Tas nodrošina divkāršu labumu valstīm ar mazāku pieredzi šo līdzekļu pieejamībā.

Mēs uzskatām, ka ir nepieciešami un atbalstāmi, lai Eiropas finanšu iestādes būtu iesaistītas finansēšanas darījumos, grozot attaisnoto izdevumu struktūru, atceļot griestus avansa maksājumiem vai maksājumiem ar iepriekšēju paziņojumu. Taču piekļuve šiem fondiem vēl nav beigus. Finansiālā ietekme pārsniedz 6,3 miljardus eiro. Tā ir patiešām ievērojama summa.

Kā mūsu pilsoņu pārstāvji mēs esam ieinteresēti, lai šie fondi tiktu izlietoti to mērķu sasniegšanai, kuru dēļ tie tika radīti. Šodien mēs izsniedzam neaizpildītu čeku un mēs prasām nepieciešamo pārredzamību tam, kā šī nauda tiek izmantota. Mēs arī ceram radīt pozitīvu precedentu. Pagātnē daudzas iniciatīvas, jo sevišķi sociālās, tika noraidītas tādēļ, ka nebija juridiska pamata. Šīs regulas grozīšana pierāda, ja vispār nepieciešams pierādīt, ka tur, kur ir politiska griba, ir arī juridisks pamats. Neaizmirsīsim šo faktu!

Jamila Madeira, *Reģionālās attīstības komitejas atzinuma projekta sagatavotāja*. – (PT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, atbildē uz globālo ekonomisko krīzi Eiropas ekonomikas atveseļošanas plāns nosaka, ka kohēzijas politika ievērojami veicinās dalībvalstu un reģionu valsts ieguldījumus, un tai būtu jākalpo kā līdzeklim, lai izkļūtu no pašreizējās krīzes. Konkrēti, tajā ir ierosināta rīcības pieņemšana tajās jomās, kuras ir izvirzītas par prioritāti Lisabonas stratēģijā, lai panāktu izaugsmi un nodarbinātību. Visu ieviesto instrumentu mērķis ir izpildīt šo uzdevumu un panākt ātrākus rezultātus.

Šajā saistībā galvenais Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda darbības jomas paplašināšanas un Eiropas Sociālā fonda vienkāršošanas mērķis ir reaģēt uz tām daudzajām sociālajām un ekonomiskajām ārkārtas situācijām, kurās nepieciešams atbalsts. Esmu pārliecināta tagad, tāpat kā agrāk, ka, jo vairāk papildinošas ir šo organizāciju darbības un jomas, jo tās būs efektīvākas. Tomēr, tā kā līdz šim nebija nosacījumu, kā padarīt pieejamus jaunus līdzekļus vai, kā noteikt jaunu rīcības virzienu uz vietas, ir ārkārtīgi svarīgi, lai tiktu

izmantots viss Eiropas Sociālā fonda potenciāls cīņā pret bezdarbu un strauji augošo konkurences spiedienu uz Eiropas ekonomiku, kas radies pašreizējās finanšu krīzes un ekonomikas lejupslīdes rezultātā.

Es gribētu uzsvērt, ka Reģionālās attīstības komiteja ir atkārtoti norādījusi uz vienkāršošanu, ko Eiropas Komisija uzskata par būtisku apstākli, lai uzlabotu struktūrfondu pārvaldību un ieviešanu. Mēs tikām aicināti risināt šo jautājumu steidzamības kārtā, tomēr, un mēs ņemām to vērā, pieņemot šo regulu kopumu, šis Parlaments nekad nav izvairījies no savas politiskās atbildības. Šī iemesla dēļ, kaut arī šī brīža īpatnība ir izraisījusi dažādus viedokļus, mēs šobrīd atturēsimies no papildu grozījumu iesniegšanas tādēļ, lai nodrošinātu ātru procedūru un patiesu labumu sabiedrībai, ko paredz šis priekšlikums. Tomēr mēs uzsveram nepieciešamību nekavējoties uzsākt šī fonda novērtēšanu, lai iespējami ātri veiktu papildu pārskatu.

Iosif Matula, PPE-DE grupas vārdā. Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, vispirms es vēlos izteikt atzinību *Garçā Pérez* kundzes ziņojumam.

Kā daļa no kohēzijas politikas, šī reformas ir ļoti svarīgas un to mērķis ir mazināt finanšu krīzes radīto nelabvēlīgo ietekmi. Elastīgums, kāds tiek atļauts Kopienas līdzekļu sadalē, nodrošinās Eiropas Savienības valstu tautsaimniecībām tūlītēju naudas plūsmu, kas ļaus tām ieguldīt reālajā ekonomikā. Tas būs tūlītēja ietekme, un mēs noteikti nākamajos mēnešos redzēsim sākotnējos rezultātus.

Eiropas Komisija atbalsta dalībvalstu ekonomiku, pamatojoties uz četrām galvenajām prioritātēm, vissvarīgākās no kurām ir pirmsfinansējuma palielinājums no Eiropas Reģionālās attīstības fonda (ERAF) un Eiropas Sociālā fonda, kā arī atbalsta pieaugums no Eiropas Investīciju bankas un Eiropas Investīciju fonda. Faktiski, priekšfinansējums, ko 2009. gadā īpaši saņem jaunās dalībvalstis, var palīdzēt pārvarēt krīzi, kā arī izveidot sociālu un teritoriālu kohēziju.

Liela nozīme jāpievērš arī ziņojumam par ieguldījumu atbilstību energoefektivitātē un atjaunojamos energoresursos mājokļiem. Dzīvojamo ēku apkures sistēmu atjaunošanai jābūt Eiropas Savienības prioritāšu darba kārtībā, paturot prātā pievienoto vērtību, ko rada šis pasākums.

Laikā, kad apkures izmaksas nepārtraukti pieaug, dalībvalstīm cīņā ar finanšu krīzi arī jāiekļauj savās programmās projekti, kas ņem vērā energoefektivitāti. Tie piedāvā sekojošus svarīgus ieguvumus ekonomikai un sabiedrībai: naudas plūsmas iepludināšanu ekonomikā kopīgi ar darbavietu radīšanu, apkures izdevumu samazināšanu, vides aizsardzību, novēršot siltumnīcefekta gāzu emisijas, sociālās kohēzijas nodrošināšanu un atbalstu ģimenēm ar zemiem ienākumiem.

Rumānijā 1,4 miljoniem dzīvokļu steidzami nepieciešami ieguldījumi renovācijā.

Constanze Krehl, PSE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, mēs diskutējam par šiem trim ziņojumiem, piedzīvojot vislielāko un visnopietnāko ekonomisko un finanšu krīzi, kāda līdz šim pieredzēta Eiropas Savienības vēsturē. Protams, tas ir pareizi, ka kohēzijas politikai jāspēlē sava loma šīs ekonomiskās krīzes seku mazināšanā. Tomēr es gribētu izmantot šo izdevību, lai vēlreiz uzsvērtu, ka, lai gan ir taisnība, ka kohēzijas politikas budžets ir vislielākais individuālais budžets Eiropas Savienībā, diemžēl taisnība ir arī tas, ka dalībvalstis iegulda Eiropas Savienības budžetā tikai mazliet vairāk kā 1 % no sava IKP. Tas nozīmē, ka, pat tad, ja mēs tērējam vairāk nekā 6,25 miljardus eiro starpposma maksājumu un avansa maksājumu finansēšanai, tas ir tikai piliens jūrā, un ar to vienkārši nepietiek. Tas mazinās sekas, tas ļaus iedarbināt sviras, bet joprojām būs nepieciešami arī valstu centieni. Visticamāk, mums vajadzētu to paturēt prātā saistībā ar nākamajām debatēm par finanšu plānu.

Mūsu grupa ir ļoti intensīvi apspriedusi šos trīs ziņojumus, un debatēs varētu ierosināt arī daudzas citas labas idejas. Daudzos gadījumos, kā *Jons* kundze jau ir teica, mēs bijām pārsteigti, ka ekonomiskā krīze faktiski ir samazinājusi Komisijā iespējamo birokrātiju. Mēs neiesniegsim nekādus grozījumus, jo mēs zinām, ka reģionos pašlaik ir nepieciešama ātra rīcība, un mēs arī zinām, ka mums būs jārunā par izmaiņām struktūrpolitikā kaut kur citur.

Tādēļ mēs atbalstām visu Komisijas ierosināto pasākumu kopumu un ceram, ka šī palīdzība vistuvākajā laikā sasniegs reģionus un, ka šī nauda patiešām var palīdzēt cīnīties ar finanšu krīzi.

Jean Beupuy, ALDE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi, mani kolēģi no Liberāļu un demokrātu alianses grupas Eiropai un es pats, protams, balsošu par šiem trim ziņojumiem. Mēs par tiem balsosim ne tādēļ, ka tie ir pilnīgi apmierinoši – kā teica mani kolēģi, mēs būtu gribējuši, lai tiktu iesniegti vairāki grozījumi, bet tādēļ, ka ir nepieciešama ātra rīcība. *Krehl* kundze tikko to norādīja.

Tomēr, atvainojiet manu izbrīnu, priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi, bet mums vienkārši nav ne jausmas, kas notiek. Mēs šeit atrodamies mājīgi apsildītās un labi apgaismotās telpās. Vai jūs zināt, ka pašlaik Eiropā ir 30 miljoni ēku ar cauriem jumtiem un mitruma bojātām sienām?

Protams, ar 4 % no Eiropas Reģionālās attīstības fonda (ERAF) mēs spēsim glābt šajā situācijā apmēram 1 miljonu ēku. Šis darbs, ja mēs to pārraudzīsim, komisāra kungs, jo es tūlīt izteikšu Jums lūgumu, radīs 250 000 darba vietu un uzlabos situāciju 1 miljonam ēku. Tas ietaupīs 40 miljonus tonnu CO₂ un katrai ģimenei samazinās apkures rēķinu par 450 eiro gadā. Šie ir skaitļi, kurus es nododu Jūsu rīcībā un kurus ir aprēķinājusi kāda svarīga Eiropas organizācija, kas ir pazīstama jo īpaši savas nopietnās pieejas dēļ.

Tādēļ tas nozīmē, ka tā lēmuma nozīme, ko mēs gatavojamies pieņemt, ne tikai, lai garantētu ekonomikas atjaunošanu, bet arī, lai nodrošinātu mūsu līdzpilsoņu labklājību, ir atkarīga no viena galvenā apstākļa: lai tie lēmumi, kurus Parlaments saskaņoti ar Komisiju šodien pieņem, tiktu praktiski īstenoti nākamajās nedēļās un mēnešos.

Komisāra kungs, mēs tikko uzmanīgi noklausījāmies jūsu teiktajā. Jūs teicāt – un mēs jums ticam – ka līdz 2010. gada 30. jūnijam jūs būsiat pieprasījis katrai dalībvalstij iesniegt ziņojumu Komisijai. Es un mani kolēģi ar dažādu politisko pārliecību no Reģionālās attīstības komitejas esam gatavi derēt, ka tur nekas nesanāks. Visās dalībvalstīs tikko ir pieņemta darbības programma, un mēs zinām, ka lielākā daļa vadības iestāžu šajās valstīs negribēs, lai to mainītu.

Pēc 15 mēnešiem, 30. jūnijā, komisāra kungs, nealgojiet pārāk daudz darbinieku šo ziņojumu sagatavošanai vai plānoto darbu analīzei, jo jūs daudz nepanāksiet, ja gaidīsiet, lai dalībvalstis, vadības iestādes un partneri ķeras pie darba.

Tādējādi mums ir pieejami 8 miljardi eiro, no vienas puses, un 30 miljoni izteikti defektīvu ēku, no otras puses. Kas tad ir jādara?

Komisāra kungs, es kopā ar saviem kolēģiem grasos izteikt jums priekšlikumu šajā saistībā. Eiropas Komisijai ir jāpārskatī savas pilnvaras un jārikojas stingri – es gandrīz gribēju teikt vardarbīgi – pret valdībām un vadības iestādēm, lai uzdotu tām piemērot šos nosacījumus pēc iespējas ātrāk. Eiropas Parlamenta deputātiem patīk balsot par tekstiem. Tas ir mūsu darbs. Tomēr mums jo īpaši patīk balsot, ja šie teksti tiek īstenoti dzīvē. Mums ir nepieciešama Komisija, mēs ceram, ka Komisija mūs uzklausa.

Mieczysław Janowski, UEN grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, mēs šodien izskatām ziņojumus par reģionālo politiku, kuri ievieš labvēlīgas izmaiņas un vienkāršojumus. Mēs varam vienīgi nožēlot, ka tā ir krīze, kas piespiedusi mūs reaģēt uz pašreizējo lietu stāvokli ātri un, cerams, efektīvi. Es atzinīgi vērtēju iespēju ieviest lielāku elastību, jo nevar būt ne runas par Eiropas Savienības budžeta palielināšanu. Tas nu ir pavisam skaidrs. Mēs šodien esam dzirdējuši atsaukšanos uz kvotām. Tas ir tikai piliens jūrā, jo Eiropas Savienības budžets sasniedz 1 % no dalībvalstu IKP. Mēs varam vienīgi cerēt, ka šis mazais piliens būs ļoti spēcīgs. Mums vajag, lai tā būtu!

Es arī atzinīgi vērtēju elastības palielināšanu, kas bija iespējama, pateicoties Eiropas Investīciju bankas un Eiropas Investīciju fonda atbalstam. Es priecājos, ka izdevumu atbilstības kritēriju vienkāršošana tiks ieviesta ar atpakaļejošu spēku. Ir labi, ka mēs palielinām maksājumus iemaksu veidā, un ka būs iespējams veikt maksājumus pirms apstiprināšanas. Es varu tikai atkārtoti izteikt cerību, ka tas viss būs atdzīvinoši.

Elisabeth Schroedter, Verts/ALE grupas vārdā. Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi, mēs, Zaļo/Eiropas Brīvās apvienības grupa, saskatām finansiālās krīzes saistību ar klimatisko krīzi, jo arī klimata pārmaiņu nelabvēlīgā ietekme uz reģioniem ir ilgstoša un rada milzīgas izmaksas. Tie rada spiedi ekonomiskajā, sociālajā un teritoriālajā kohēzijā. Tādēļ mums ir jāveic darbība tieši tagad.

Būvīzolācija un atjaunojamo energoresursu izmantošana mājokļos ar Eiropas Reģionālās attīstības fonda (ERAF) palīdzību ir pirmais solis šajā saistībā. Tomēr, kāda nozīme ir šīm sekmēm, ja vienlaikus dalībvalstīm ir atļauts ieguldīt ERAF līdzekļus ceļu plānošanā un milzīgās atkritumu dedzināšanas rūpnīcās, kuru izmantošana no jauna pasliktina klimata pārmaiņas un kaitē videi? Tas ir nenopietni un nekonsekventi.

Tāpat, komisāra kungs, jūsu dinamiskā runa neatbild uz jautājumu, kādēļ Komisija noraida mūsu priekšlikumu stingrāk vērst reģionālo politiku kopumā uz vides un klimata aizsardzību. Vai Komisijai trūkst drosmes aizstāvēt pret dalībvalstīm ERAF regulas pārskatīšanu, kas ir vērsts uz klimata mērķu īstenošanu? Kāpēc nav Komisijas rīcības plāna attiecībā uz reģionālo politiku? Reģionālās politikas ģenerāldirektorāta iebildumi pret klimata aizsardzību nav ļāvuši mūsu grozījumiem saņemt vairākuma atbalstu komitejā. Tomēr mēs tos

iesniegsim atkārtoti un prasīsim balsojumu pēc saraksta. Tad mēs redzēsim, vai vēlētāji var ticēt, ka jūs atbalstīsiet klimata aizsardzību.

Bairbre de Brún, GUE/NGL grupas vārdā. – (GA) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos apsveikt *Angelakas* kunga ziņojumu šodien. Savā ziņojumā *Angelakas* kungs atbalsta Eiropas Komisijas priekšlikumus nodrošināt Eiropas Reģionālās attīstības fonda finansējumu energoefektivitātei un atjaunojamajiem energoresursiem saistībā ar mājokļiem.

Mēs cīnāmies ar kritisku stāvokli ekonomikā. Cilvēki, kuri strādā būvniecības nozarē – manā valstī, Īrijā, piemēram – ir nokļuvuši īpaši grūtā situācijā. Es ceru, mēs spēsim nodrošināt daļēju finansējumu energoefektivitātes atjaunošanas programmai šī ES lēmuma rezultātā. Šāda programma uzlabos būvniecības nozari Īrijā – ziemeļos un dienvidos, kas palīdzēs gan saglabāt darbavietas, gan arī pildīt mūsu pienākumus saistībā ar klimata pārmaiņām, un, kā jau iepriekš tika teikts šajās debatēs, risināt degvielas trūkuma jautājumu. Tas nozīmē, palīdzēt tiem cilvēkiem, kuri lielu daļu savu ienākumu tērē degvielai.

Manuprāt, ir atbilstīgi, ka Komisija ir koncentrējusies uz mājokļiem cilvēkiem ar zemiem ienākumiem, kā uz šo izmaiņu kritēriju ziņā mērķi. Jo mūsu ekonomikā pasliktinoties, galvenokārt cietīs cilvēki ar zemiem ienākumiem. Vienlaikus, šie cilvēki nespēs atjaunot savus mājokļus, lai uzlabotu enerģijas efektivitāti, bez finansiāla atbalsta. Tādēļ šī shēma būtu veiksmīga, risinot enerģijas trūkuma vissliktākās sekas, kam ir ārkārtīgi negatīva ietekme uz daudziem cilvēkiem – ja šī shēma tiktu pienācīgi izmantota.

Es ceru, ka vietējās, reģionālās un valsts iestādes izmantos šo iespēju un nenoraidīs to atbilstīgo resursu nodrošinājumu, kas tām jau ir, lai nodrošinātu šī priekšlikuma īstenošanu.

Fernun Le Rachinel (NI). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, 2007.-2013. gadā reģionālā politika kļūs par galveno pozīciju Eiropas Savienības budžetā ar 347 miljardiem eiro, kas piešķirti struktūrfondiem.

Vai tas palīdzēs aizsargāt mūsu ekonomikas no globālās ekonomikas krīzes sekām, kā apgalvo Komisija? Piedodiet man, ka es šaubos par to.

Pirmkārt, dažas dalībvalstis ir cietušas no reģionālo izdevumu pieauguma, un Francija jo īpaši. Šis pieaugums radies uz kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) rēķina, tādējādi arī uz Francijas lauksaimniecības rēķina, kura līdz pat pēdējiem gadiem bija galvenais KLP labumu saņēmējs.

Turklāt, Francijas reģioniem izmaksātā struktūrfondu daļa turpina sarukt, kamēr lielākā daļa tiek atdota Austrumeiropai, kuru vairāk nekā 40 gadus postījis komunisms.

Tādējādi, Francija, kuras ieguldījums ir 16 % no Eiropas budžeta ieņēmumiem, dod aizvien vairāk un vairāk naudu Briselei, taču saņem atpakaļ aizvien mazāk. Pats galvenais, ka Eiropas reģionālā politika tā vietā, lai aizsargātu tās saņēmējvalstis no ekonomiskās krīzes, padara visu vēl sliktāku, jo tā ir daļa no Lisabonas stratēģijas pārlieku brīvās tirgus loģikas.

Tādēļ Komisijas ierosinātās izmaiņas struktūrfondu pārvaldībai nepalīdzēs mūsu valstīm tikt galā ar šo krīzi, kura ir sekas neapdomātai robežu atvēršanai un finanšu tirgu regulācijas samazināšanai.

Šobrīd vairāk nekā jebkad mums nepieciešams uzbūvēt jaunu Eiropu, suverēnu valstu Eiropu, kas dibināta uz šādiem trim principiem: ekonomiskais un sociālais patriotisms, Eiropas protekcionisms un Kopienas priekšrocības.

Richard Howitt (PSE). – Priekšsēdētāja kungs, pasaules ekonomikas lejupslīde ietekmē katru mūsu valsti un katru mūsu reģionu. Ir pareizi, ka mēs šovakar vienojamies par rīcību ārkārtas situācijā, lai paātrinātu Eiropas fondu līdzekļu pieejamību tiem cilvēkiem, kuriem tie nepieciešami, tad, kad tie nepieciešami. Īpaši atzinīgi es novērtēju dokumentācijas samazināšanu, atļaujot vienotās likmes maksājumus un vienreizējos maksājumus, atļaujot izdevumus energoefektivitātei mājokļos, novirzot kādus 6 miljardus GBP izdevumiem jau šogad, un atvieglojot Eiropas Investīciju bankas aizdevumu izmantošanu. Jau tagad, kad būvniecības sabiedrības izsaukumu centrs Hertfordšīrā, manā vēlēšanu apgabalā likvidēja darbavietas, mēs 24 stundu varējām saņemt Eiropas finansētu atlaišanas palīdzību, parādot to, ka Eiropa spēj sniegt reālu palīdzību mūsu vietējām pašvaldībām.

Attiecībā uz visām tām izmaiņām, par kurām mēs šovakar vienojamies, Austrumanglijas attīstības aģentūra atzinīgi vērtē faktu, ka tiks atļauta vairāk uzņēmējdarbības vadītas, aptveramas un īpaši izveidotas apmācības nodrošināšana, un apgalvo, ka tas palīdzēs mums daudz ātrāk īstenot mūsu reģiona apņemšanos palīdzēt 124 000 cilvēkiem vienīgi ar Eiropas Sociālā fonda līdzekļiem.

Visbeidzot, es biju ļoti lepns, ka komisārs *Hübner* kungs personiski apmeklēja Loustoftu, manā vēlēšanu apgabalā, lai uzsāktu mūsu 100 miljonu GBP Eiropas reģionālo attīstības programmu ar mērķi palīdzēt mūsu kopienu uzņēmumiem pielāgoties zema oglekļa dioksīda satura ekonomikas attīstībai. Ekonomiskā krīze nedrīkst nevienam no mums novirzīt no ilgtermiņa uzdevuma īstenošanas saistībā ar klimata pārmaiņām. Patiešām, ieguldījumam vides tehnoloģijās pārvaldībā vajadzētu veicināt atveseļošanas centienus. Anglijas austrumdaļa ir nolēmusi stingri atbalstīt šo mērķi.

Marian Harkin (ALDE). Priekšsēdētāja kungs, arī es atzinīgi vērtēju šo priekšlikumu, jo tā ir tieša un konkrēta ES reakcija uz pašreizējo ekonomisko krīzi. Mēs reaģējam, izmantojot tos instrumentus, kuri ir mūsu rīcībā, bet es pilnīgi piekritu kolēģim *Beaupuy* kungam, kurš saka, ka mums ir jāapvieno savas pūles un ātri kaut kas jādara gimeņu un kopienu labā.

Otrkārt, es atzinīgi vērtēju vienkāršošanu un elastību, kas iesviesta šajā priekšlikumā. Jebkurā gadījumā, tas ir ļoti nepieciešams. Laiku pa laikam es saņemu ziņas no grupām, kuras piekļūst finansējumam, kuras sūdzas par birokrātiju. Ja arī ieviestie pasākumi neatrisinās visas šo grupu problēmas, tie tomēr palīdzēs.

Treškārt, es jo īpaši priecājos, ka tagad ieguldījumi natūrā ir atzīti par atbilstīgiem izdevumiem. Savā ziņojumā par brīvprātīgā darba ieguldījumu ekonomikā un sociālajā kohēzijā, kuru apstiprināja šis Parlaments, es aicināju ieviest šo pasākumu. Tas nozīmē, ka tagad brīvprātīgo un citu ieguldījums tiks iekļauts kā ieguldījums dažādos projektos, un, neraugoties uz to, ka šajā virzienā doties mums ir likusi pašreizējā ekonomiskā krīze, tas ir ļoti apsveicami.

Šis pasākums praktiski atzīs brīvprātīgo ieguldījumu un brīvprātīgo veltīto laiku, un to, kā arī tas var būt daļa no mūsu atbildes uz pašreizējo krīzi. Šādā veidā mēs strādājam kopā ar saviem pilsoņiem kā partneriem. No tiem satelīta pārskatiem, ko publicējušas dažādas dalībvalstis, mēs zinām, ka bezpeļņas sektors rada 5-7 % no IKP. Mēs tagad to atzīstam un novērtējam, un sakām saviem pilsoņiem: jūsu pūles, jūsu laiks, laiks apņemšanās ir svarīga, un mēs strādājam kopā ar jums.

Guntars Krasts (UEN). - (LV) Paldies priekšsēdētājam! Es atbalstu atbildīgās komitejas piedāvātās izmaiņas Komisijas priekšlikumā par enerģijas efektivitāti un investīcijām atjaunojamā enerģijā dzīvojamās mājās. Komitejas piedāvājums veicinās pieprasījuma pieaugumu un ātrāku naudas ieplūšanu enerģijas efektivitātes kāpināšanas pasākumos. Tagad dalībvalstīm ir dotas iespējas virzīt šos līdzekļus tā, lai sasniegtu maksimālo efektu energoefektivitātes kāpināšanai. Visaptverošāko rezultātu dotu šo līdzekļu izlietošana mērķiem, kas atbilstu patērētāju iniciatīvu enerģijas efektivitātes kāpināšanas pasākumiem, un visveicinošākie būtu pasākumi, kas mazinātu riskus tiem, kas paši domā par investīcijām enerģijas efektivitātē. Es pieļauju, ka komitejai tomēr vajadzētu dot kādas vadlīnijas šajā ziņā dalībvalstu tālākajā darbībā. Šāda pieeja dotu ne tikai multiplicējošu efektu tautsaimniecības stimulēšanai, bet arī veicinātu enerģijas taupīšanas izpratnes straujāku izplatīšanos dalībvalstīs, taču pieejamo līdzekļu apjoms prasīs dalībvalstīm ierobežot atbalsta saņēmēju skaitu, un šajā ziņā būtu racionāli vadīties arī pēc Komisijas ierosinājuma, virzot šos līdzekļus, pirmkārt, zemu ienākumu mājsaimniecībām. Paldies!

Jan Olbrycht (PPE-DE). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, mēs šodien apspriežam īpaši svarīgas izmaiņas. Tās ir svarīgas ne tikai kā reakcija uz tām grūtībām, kas saistītas ar šo finanšu krīzi, bet arī tādēļ, ka tās var ietekmēt politikās kohēzijas raksturu pēc 2013. gada. Skaidrs, ka šādu nozīmīgu izmaiņu ieviešanu nevar uztvert tikai kā pagaidu pasākumu.

Pirmo reizi mēs esam bijuši liecinieki tam, kā Eiropas Komisija, darbojoties saskaņoti ar Parlamentu un Padomi, ir veikusi darbību, kura ilgi ir bijusi debašu temats un kura ir izrādījies ļoti sarežģīta. Mēs esam pieredzējuši patiesu vienkāršošanu, patiesu paātrināšanu un, protams, stratēģijas izmaiņas, iekļaujot ieguldījumu darbību enerģijas taupīšanas pasākumu jomā. Tas raida ļoti pozitīvu signālu, ka mēs spējam reaģēt uz situāciju plānošanas posmā un dogmatiski neievērot iepriekš noteiktos principus.

Šķiet, ka Eiropas Parlaments tiek uzņemts kā Padomes un Komisijas samērā jauns partneris. Neraugoties uz to, šis Parlaments ir nolēmis, ka tā darbības parādīs mūsu gatavību sadarboties, ātri reaģējot uz tiem jaunajiem izaicinājumiem, kuri mūs sagaida.

Gábor Harangozó (PSE). - (HU) Es domāju, ka mums faktiski būtu jāatzīmē šī diena. Parlaments daudzus gadus ir atbalstījis to, ka mums būtu nevis jānodrošina finansējums viltus pasākumiem mājokļu jomā, bet jāapņemas veikt patiesus pasākumus.

Ievērojama daļa ES iedzīvotāju dzīvo daudzdzīvokļu blokmājās. Attīstot šos mājokļu projektus, mēs varam jūtami uzlabot šo blokmāju iedzīvotāju materiālos apstākļus un samazināt šo ēku enerģijas patēriņu, kā arī

radīt un saglabāt darbavietas. Pašreizējās izmaiņas ļauj manā valstī atjaunot 90 % blokmāju, un tas jebkurā gadījumā ir milzīgs solis.

Tomēr, tā kā šie fondi turpinās finansēt šādu atjaunošanu tikai pilsētu teritorijās, mēs nevaram priecāties bez iebildumiem. Lauku reģionu nabadzībā novestie iedzīvotāji, kuriem finansējums ir ārkārtīgi nepieciešams, atkal ir pamesti likteņa varā. Tā kā mēs nevēlamies nekādā veidā apdraudēt blokmāju atjaunošanas programmu, kura ir svarīga mums visiem, tad mēs esam vienojušies galu galā šoreiz neiesniegt grozījumus. Taču mēs savukārt gaidām, lai Komisija mūsu ieteikumu iekļautu savā priekšlikumu kopumā pirms vasaras brīvdienām.

Pirmais un vissvarīgākais solis uz efektīvu un iltpējīgu visnelabvēlīgāko reģionu sociālo integrāciju ir reizi par visām reizēm likvidēt atstumtību un geto veidošanu. To apmešanās vietu atjaunošana, kuras ir nošķirtas, ir vienkārši bezjēdzīga. Atjaunošanas vietā pareizais risinājums ir kompleksu programmu atbalstīta būvniecība, kas rada sociālu nodarbinātību.

Dārgie kolēģi, mums patiešām būs iemesls svinēt tad, kad izskausto lauku reģionu geto vietā cilvēki strādās jaunizveidotos sociālos kooperatīvos, un, pēc darba atgriežoties savās jaunajās mājās, liks saviem bērniem mācīties un censties, jo viņi varēs kļūt par visu, ko vēlēšies.

Samuli Pohjamo (ALDE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi, vispirms es vēlos pateikties referentiem par izcilo sagatavošanas darbu. Ierosinātie grozījumi struktūrfondu regulām paātrinās fondu izmantošanu un vienkāršos noteikumus, un tādēļ tos patiešām ir vērts atbalstīt. Tādā veidā mēs varam nodrošināt, ka struktūrfondu naudu var izlietot atjaunošanai, un tas var novērst lejupslīdes negatīvo ietekmi uz ekonomiku un nodarbinātību. Tas ir arī labs sākums ES strukturālās un reģionālās politikas reformai, kuras mērķim jābūt procedūru paātrināšanai un vienkāršošanai, kā arī elastības un mērķu sasniegšanas stimulēšanai.

Samazinot birokrātiju attiecībā uz Eiropas Savienības regulām un koncentrējoties uz labāku rezultātu iegūšanu, mums ir jāpārliecinās, ka arī dalībvalstis dodas tajā pašā virzienā. Reģioniem un vietējiem dalībniekiem ir jādod lielākas pilnvaras, bet centrālajai valdībai ir jāatslābina kontrole.

SĒDI VADA: M. ROURE

Priekšsēdētāja vietniece

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, pašreizējā krīze prasa veicināt mūsu ekonomisko aktivitāti, atbalstīt darbavietu aizsardzību un to cilvēku, kuri kļūst par bezdarbniekiem, aizsardzību. Komisijas priekšlikums paplašināt to izmaksu jomu, kuras sedz Eiropas Sociālais fonds, ir solis pareizajā virzienā.

Vienreizējo maksājumu, un arī tiešo izmaksu un jaukto izmaksu finansēšanas iekļaušana, kā arī maksājumu griestu nenoteikšana – šie visi ir īpaši lietderīgi pasākumi, lai labāk izmantotu Eiropas Sociālā fonda resursus. Vienreizējo maksājumu ieviešana tiešajam izmaksām un netiešajām izmaksām līdz 50 000 eiro vienkāršos administratīvās procedūras. Tas novērsīs kavēšanos šīs fonda mērķu īstenošanā. Ņemot vērā šo pasākumu ieviešanas steidzamību, es atbalstu šī priekšlikuma pieņemšanu bez grozījumiem. Es vēlos pateikties *Harkin* kundzei par to, ka viņa vērsa uzmanību uz brīvprātīgā darba vērtības atzīšanu.

Maria Petre (PPE-DE). – (RO) Vispirms es vēlos izteikt atzinību idejai par šiem saskaņotajiem pasākumiem. Tāpat es vēlos īpaši pateikties referentiem par to darbu, ko viņi ir paveikuši.

Mēs visi apzināmies, kādas ir šīs krīzes sekas katrā no mūsu valstīm, sākot ar ekonomiskās izaugsmes un darbavietu samazināšanos un beidzot ar budžeta deficīta pieaugumu un lejupslīdi. Arī šajā kontekstā ES kohēzijas politika var būt vienlīdz uzticams un efektīvs instruments. Kā mēs visi labi apzināmies, šī krīze Eiropu ir ļoti spēcīgi ietekmējusi, un tas, ka ES ir izdevies tik ātri reaģēt, lai atrastu risinājumus, ir iepriecinoši.

Visatbilstīgākais ir lēmums mainīt noteikumus attiecībā uz esošajiem līdzekļiem, kuri jau ir parādījuši savu efektivitāti. Procedūra īpaša krīzes fonda izveidei prasītu pārāk ilgu laiku. Izdevumu atbilstības kritēriju vienkāršošana, priekšfinansējuma no Eiropas Reģionālās attīstības fonda (ERAF) un Eiropas Sociālā fonda palielināšana, un izdevumu lielākajiem projektiem paātrināšana ir pasākumi, kuri, es ceru, palīdzēs dalībvalstīm izkļūt no šīs ekonomiskās un finanšu krīzes.

Mēs apzināmies, ka līdz ar pašreizējo ekonomisko krīzi Eiropa piedzīvo arī enerģijas krīzi. Manuprāt, tiem pasākumiem, kuri ļauj izmantot ERAF līdzekļus, lai ieguldītu energoefektivitātē un atjaunojamo energoresursu izmantošanā mājokļos, ir jārada būtiska ietekme. Rumānijā, tāpat kā citās Centrālās un Austrumeiropas

valstīs, ir daudz problēmu saistībā ar daudzstāvu dzīvojamām blokmājām. Siltumizolācija vecajās ēkās ir ārkārtīgi slihta, un liels skaits iedzīvotāju nespēj no savas kabatas samaksāt par siltumizolācijas uzlabošanu.

Mēs ceram, ka šis pasākums palīdzēs Eiropas pilsoņiem iegūt enerģijas ietaupījumus, kas ļaus viņiem samazināt izdevumus par apkuri, kā arī uzlabos situāciju attiecībā uz globālo sasilšanu. Pašreizējā Rumānijas valdība ir noteikusi, kas šis ir nulles prioritātes pasākums, un tās iespējas, kas ir apstiprinātas, nozīmē, ka šī prioritāte jau ir garantēta.

Stavros Arnautakis (PSE). - (EL) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, šodienas grozījumu kopums struktūrfondu regulu nosacījumiem ir svarīgs solis vienkāršošanas un tiešas resursu aktivēšanas virzienā kā Eiropas, tā arī valstu un vietējā līmenī.

Tas ir nozīmīgs solis Eiropas ekonomikas stiprināšanā bezprecedenta krīzes laikā, kura ar katru dienu aizvien vairāk kaitē reālajai ekonomikai visos līmeņos. Tas ir solis, kurš atbilst Eiropas Parlamenta ilgstošajai prasībai pēc vēl vienkāršākām procedūrām un lielākas elastības struktūrfondu noteikumu piemērošanā.

Kāda ir šodienas vadītāju atbilde milzīgajai krīzei, kuru mēs patlaban pārdzīvojam? Kur ir Eiropas politikas virzieni? Lai nodrošinātu, ka nepieciešamā likviditāte sasniedz saņēmējus un ka projektu īstenošana tiek sākta nekavējoties, dalībvalstīm ir jāreaģē uz apstākļiem. Tūlīt un nekavējoties ir jānodrošina, lai kohēzijas politikas resursi būtu pieejami reālajiem saņēmējiem reģionālā un vietējā līmenī. Darbības programmu aktivizēšanas mērķis ir aizsargāt darbavietas, uzņemt darbību un konkurētspēju, un izmantot katra reģiona dabas, kultūras un cilvēkresursus.

Tikai tūlītēja programmu aktivizēšana palīdzēs aizsargāt kohēziju un novērst jaunu atšķirību radīšanu.

Lai šodienas krīze būtu mūsu iespēja apvienot savas balsis vienotā Eiropas balsī visu to problēmu risināšanā, kuras mēs piedzīvojam.

Toomas Savi (ALDE). - Priekšsēdētājas kundze, pievienošanās ES nodrošināja piekļuvi Eiropas Savienības struktūrfondu un kohēzijas fondu, no kuriem Igaunijas Republika ir saņēmusi aptuveni 800 miljonus eiro 2004.-2006. gadā, un vēl 3,4 miljardi eiro ir piešķirti finanšu plānā 2007.-2013. gadam.

Neraugoties uz ekonomiskās krīzes nopietnību, Eiropas Savienības fondu mērķis nolīdzināt attīstības atšķirības Eiropas Savienībā ir tuvāk tā īstenošanai.

Es ļoti atzinīgi vērtēju Komisijas priekšlikumu Padomei piešķirt papildu 6,3 miljardus eiro, lai neitralizētu šīs ekonomiskās krīzes negatīvās sekas, kas nozīmē paātrināt šo fondu īstenošanu reālās ekonomikas interesēs.

Tomēr es piekrītu referentei *Garçon Pérez* kundzei, ka visās dalībvalstīs ir nepieciešama vienota pieeja, lai izvairītos no atšķirību palielināšanās Eiropas Savienībā un Eiropas nodokļu maksātāju naudas ļaunprātīgas izmantošanas.

Rolf Berend (PPE-DE). - (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, ir daudz veidu, kā cīnīties ar šīs neparedzētās finanšu un ekonomiskās krīzes ilgstošajām sekām. Šis grozījumu kopums, šis likumdošanas pasākums saskaņā ar Eiropas Ekonomikas atveseļošanas plānu tika uzverts kā laba – taču ne gluži pietiekama – reakcija uz šo pārejošo, tomēr ārkārtīgi kritisko situāciju.

Cita starpā, tas atbilst tai prasībai pēc procedūru lielākas vienkāršošanas un lielākas elastības esošo noteikumu piemērošanas saskaņā ar struktūrfondu regulām, Eiropas Parlaments pēdējos gados atkārtoti ir izvirzījis. Es vēlos uzsvērt, ka atzinīgi jāvērtē arī tas, ka grozījumi 7. pantam – "Izdevumu atbilstība" – dod iespēju ES dalībvalstīm un reģioniem ieguldīt energoefektivitātes un atjaunojamo energoresursu pasākumos mājokļiem ar ES struktūrfondu atbalstu, un ka šis pasākums nav paredzēts vienīgi zemu ienākumu mājsaimniecībām. Atbilstīgajā grozījumā pamatoti ir svītroti atsauce uz "zemu ienākumu mājsaimniecībām", tādēļ un tā vietā piemērojot 4 % griestus no kopējā Eiropas Reģionālās attīstības fonda (ERAF) piešķiruma katrai dalībvalstij šādiem izdevumiem. Tas ir tikai viens no daudzajiem ierosinātajiem uzlabojumiem.

Īsumā, šo grozījumu kopuma īstenošana paātrinās izdevumus un tādējādi spēs nodrošināt ERAF, Eiropas Sociālā fonda, Kohēzijas fonda un struktūrfondu turpmāko likviditāti nepieciešamo mērķu sasniegšanai, kā arī vienkāršos noteikumus, nodrošinot programmu ātru īstenošanu.

Manuprāt, tas ir efektīvs, lai gan vēl nepietiekams ieguldījums patreizējās krīzes risināšanā.

Lidia Geringer de Oedenberg (PSE). - (PL) Priekšsēdētājas kundze, Eiropas Savienība piedzīvo plašu krīzi, kuras sekas pašlaik nav iespējams paredzēt. Ir vērojama izaugsmes tempa samazināšanās, budžeta deficītu

palielināšanās un dramatisks bezdarba līmeņa pieaugums. Eiropas kohēzijas politika ar 347 miljardu budžetu 2007.-2013. gadam, šķiet, ir viens no visefektīvākajiem instrumentiem, lai stimulētu ieguldījumu atjaunošanos un nodrošinātu papildu finansējumu valstu ekonomikām.

Komisija jau ir pieņēmusi virkni pasākumu, lai ieviestu izmaiņas spēkā esošajās regulās attiecībā uz struktūrfondiem. Izmaiņas paredz izdevumu paātrināšanu un likviditātes palielināšanu saistībā ar projektu īstenošanu un procedūru vienkāršošanu, lai sekmētu projektu ātru īstenošanu reģionos. Galvenā darbības joma ir saistīta ar atbalsta palielināšanu no Eiropas Investīciju bankas (EIB), Eiropas Investīciju fonda (EIF), kā arī izdevumu atbilstības kritēriju vienkāršošanu. Tiek atbalstīti arī vienreizējie maksājumi un izdevumu paātrināšana lielākajiem projektiem.

Es atzinīgi vērtēju Eiropas Komisijas ātro rīcību un ierosinātās izmaiņas tiesību aktos. Nākamās svarīgās izmaiņas līdz šim vēl nav atbilstīgi novērtētas, tomēr tās ir nepieciešamas. Tā būtu tādas pārvaldības un kontroles sistēmas izveide, kura garantētu patiesu likviditāti visā Eiropas Savienības ekonomikas sistēmā.

Oldřich Vlasák (PPE-DE). – (CS) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, Eiropas Komisijas priekšlikums ir pavēris iespēju visām dalībvalstīm ieguldīt struktūrfondu resursus daudzstāvu blokmāju un citu ēku pārveidošanā un remontā. Tas ir jo īpaši svarīgi Čehijas Republikai, jo 26 % Čehijas pilsoņu dzīvo novecojošās daudzstāvu blokmājās. Ja priekšlikums rīt tiks pieņemts, un arī Ministru Padome aprīlī to formāli apstiprinās, tas pavērs iespēju ieguldīt vēl 16 miljardus CZK apkures sistēmās dzīvokļiem un mājām, un ne tikai Čehijas Republikā. Es personīgi arī atzinīgi vērtēju tās prasības svīturošanu, kura paredz fonda līdzekļu izmantošanu vienīgi zemu ienākumu māsaimniecībām, jo, manuprāt, tas ir problemātiski saistībā ar atšķirīgu šī jēdziena definēšanu valstu iekšējos noteikumos.

Manuprāt, būtu jādod iespēja dalībvalstīm izlemt, kuru kategoriju celtnes ir atbilstīgas finansēšanai saskaņā ar šo valstu noteikumiem, un noteikt pašām savus kritērijus, pamatojoties uz savām vajadzībām. Mums ir jānodrošina labākas kvalitātes un lētāki mājokļi ikvienam, ne tikai tiem, kuri dzīvo sociālajos mājokļos. Žēl, ka bija nepieciešama finanšu krīze, lai piespiestu mūs atbalstīt lielākus ieguldījumus mājokļu sektorā un šo pasākumu ieviešanai visā ES. Tomēr es no visas sirds apsveicu šo lēmumu, jo šobrīd cilvēki ir spiesti tērēt savu naudu ļoti piesardzīgi, un šādā viedā mēs palīdzēsim viņiem ietaupīt, samazinot viņu izdevumus par apkuri un karsto ūdeni, tādējādi samazinot viņu mājokļu izmaksas. Saskaņā ar organizācijas CECODHAS aprēķiniem, Eiropas māsaimniecības par šiem izdevumiem vidēji var ietaupīt 450 eiro gadā, un tā ir jūtama palīdzība.

James Nicholson (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze, vispirms es vēlos apsveikt referentus ar labo darbu, ko viņi paveikuši saistībā ar šiem ziņojumiem, par kuriem es izsaku atzinību Parlamentam. Es domāju, ka šis atbalsts būtu jāvērtē ļoti atzinīgi.

Ja dalībvalstis izmantos iespēju izlietot šos 4 % Eiropas Reģionālās attīstības fonda (ERAF) līdzekļu, lai veicinātu ieguldījumus energoefektivitātes palielināšanā mājokļu sektorā, tas dos pozitīvu ieguldījumu gan mūsu ekonomikā, gan arī vides jomā. Ir patīkami redzēt, ka šādu priekšlikumu, kurā vienlaikus risinātas kā ekonomiskās krīzes, tā arī vides problēmas, ir iesniegusi Komisija.

Šis ziņojums nes labas ziņas daudzām no vecajām dalībvalstīm, un es esmu gandarīts, ka vecās ES dalībvalstis tagad drīkstēs izlietot daļu ERAF līdzekļu intervencēm, kuras veicina energoefektivitāti mājokļu sektorā. Es priecājos, ka atbilstības kritēriji ir paplašināti un netiks ierobežoti līdz zemu ienākumu māsaimniecībām.

Tomēr mums ir arī jāapzinās, ka šādā veidā finansējums netiek palielināts. Tagad valstu un reģionālo iestāžu ziņā ir izmantot šo iespēju, lai novirzītu savu ERAF līdzekļu daļu tieši šo projektu finansēšanai. Tas var prasīt valstu darbības programmu daļu prioritāšu pārskatīšanu. Es ticu, ka ilgtermiņā tas atmaksāsies.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, šie Komisijas ierosinātie pasākumi šķiet pamatoti, lielākā vai mazākā mērā. Tieša līgumu piešķiršana Eiropas Investīciju bankai un Eiropas Investīciju fondam ir apsveicama doma, tāpat kā procedūru vienkāršošanu un maksājumu paātrināšanu.

Tomēr pats galvenais ir viens būtisks ieteikums: valstu un reģionu līdzekļu izlietojuma pārredzamība, kuras, manuprāt, dažos gadījumos pietrūkst. Arī pārbaudes, tāpat kā maksājumi ir jāveic nekavējoties. Itālijā dažos reģionos, kā, piemēram, Lacio, lauksaimniecības līdzekļi tiek izmaksāti vairākus mēnešus, bet atsevišķos gadījumos vairākus gadus pēc to saņemšanas no Eiropas Savienības, un man šobrīd nav laika sniegt vēl citus piemērus. Tādēļ es aicinu atvieglot šo krīzi, ne tikai apsverot dažādus intervences veidus, bet arī efektīvi, savlaicīgi un racionāli izmantojot šos līdzekļus.

Zita Plešinská (PPE-DE). – (SK) Struktūrfondi mums palīdz arī samierināties ar jauno ekonomisko realitāti. Tie palīdz dalībvalstīm optimizēt ES ieguldījumus kā efektīvu līdzekli pret pašreizējo ekonomisko krīzi.

Eiropas Parlaments ar tā Reģionālās attīstības komiteju pastāvīgi ir prasījis administratīvo noteikumu lielāku vienkāršošanu. Es priecājos, ka Komisija beidzot to ņēmusi vērā un ka tai izdevies vienoties ar Padomi.

Augstas administratīvās izmaksas, novilcināti maksājumi un komplicēta maksājumu atbilstības pārbaude rada finansiālus sarežģījumus šo maksājumu gala saņēmējiem. Manā valstī, Slovēnijā, daudzas amatpersonas bieži pārmet Briselei milzīga uzsvāra likšanu uz birokrātiju un norēķinu pārskatu pārbaudīšanu līdz n-tajai pakāpei. Viņi aizmirst, ka svarīgi ir izvēlēties pareizo darbību, projekta saturu un kvalitāti, efektīvu īstenošanu un projekta labumus.

Cilvēkiem projektu komandās ir jākoncentrējas uz augstas kvalitātes projektiem, kuri dod labumu konkurētspējīgas vides radīšanas ziņā, nevis stundām jāsež norēķinu pārskatu birojos, izšķiežot vērtīgo laiku un enerģiju, nemaz nerunājot par dokumentu kalniem, kas nepieciešami paziņojumiem. Nenozīmīgu vienību pārbaude bieži vien izmaksā vairāk nekā šīs vienības ir vērtas.

Tādēļ es atbalstu vienreizējo maksājumu un vienotās likmes maksājumu izmantošanas paplašināšanu Eiropas Reģionālās attīstības fonda noteikumos un trīs jaunu atbilstīgo maksājumu veidu ieviešanu: netiešās izmaksas līdz 20 % no tiešo izmaksu apjoma; vienreizējie maksājumi līdz 50 000 eiro apjomā un vienības izmaksu vienotas likmes standarta shēmas.

Tādēļ es uzskatu, ka šis lēmumu kopums, ko Eiropas Komisija pieņēmusi, lai palielinātu elastību dalībvalstu piekļuvē struktūrfondi, ir pozitīva reakcija uz pašreizējo ekonomisko krīzi.

Es uzskatu, ka noteikumu vienkāršošana un elastīgs finansējums palīdzēs dalībvalstīm sagatavot labus projektus, kas vērsti uz tām nozarēm, kuras dos augstu peļņu. Mums ir jāvirza ieguldījumi energoefektivitātes kāpināšanā un atjaunojamo energoresursu izmantošanā mājokļu sektorā, lai radītu jaunas darbavietas un taupītu enerģiju. Atbalstot tīras tehnoloģijas, mēs varam veicināt gan automobiļu ražošanas nozares, gan būvniecības nozares atjaunošanu.

Avril Doyle (PPE-DE). Priekšsēdētājas kundze, es atzinīgi vērtēju priekšlikumu Regulas par Eiropas Reģionālās attīstības fondu grozīšanai, lai pieprasītu ERAF finansējumu mājokļu energoefektivitātes un atjaunojamo energoresursu ieguldījumiem. Es vēlos arī apsveikt to grozījumu Komisijas sākotnējam priekšlikumam, kurš paredz atcelt atbilstības ierobežojumu attiecībā uz zemu ienākumu mājsaimniecībām, tā vietā ierobežojot atbilstību attiecībā uz intervencēm, kuras atbalsta sociālo kohēziju, atstājot dalībvalstu ziņā noteikt precīzas atbilstīgo mājokļu kategorijas.

Tomēr, ja drīkst, es vēlos uzdot konkrētu jautājumu Komisijai. Ko mēs domājam ar energoefektivitāti (un mēs runājam par to saskaņā ar ERAF finansējumu)? Vai būs saskaņota energoefektivitātes aprēķināšanas metode visās ES 27 dalībvalstīs, vai arī dažādās dalībvalstīs būs atšķirīgi aprēķini un atšķirīgi apsvērumi? Kad mēs runājam par energoefektivitāti un ieguldījumiem energoefektivitātes kāpināšanā mājokļos, piemēram, vai tas nozīmēs to pašu, ko tas nozīmē saskaņā ar Ēku energoefektivitātes direktīvu, kura pašlaik tiek apspriesta un saistībā ar kuru notiek debates par nepieciešamību pēc saskaņotas aprēķina metodes vai vienota pamata, veicinot aprēķinus, faktiski, par energoefektivitāti, lai pārliecinātos, ka ieguldījumi ir izmantoti reālai energoefektivitātei vai energoefektivitātes palielināšanai, vai CO₂ emisiju samazināšanai?

Šī ir daļa no jautājumiem, ko mēs šorīt apspriedām Mazo un vidējo uzņēmēju savienības brokastīs, ko rīkoja mans kolēģis Rūbig kungs, kad mums tika skaidri pateikts, ka finansējuma energoefektivitātei ēkās iegūšanā pastāv grūtības: finanšu trūkums saistībā ar pašreizējo kredītu krīzi aizdevumiem. Mums ir jādomā par subsīdijām un dažādiem nodokļu stimuliem. Mums vajadzīga vienkārša administrācija, tādēļ mēs mudinām parastās mājsaimniecības izmantot šos līdzekļus, neatkarīgi, vai tie ir ERAF vai dalībvalsts līdzekļi. Faktiski, kamēr mēs runājam, es vēlos, lai protokolē, ka mūsu valdība nesen ir uzsākusi piešķirumu shēmu ēku pārbūvei enerģijas taupīšanas nolūkā.

Bet mums ir vajadzīga vienkārša administrācija. Mums jāveicina, lai ieguldījumi ne tikai samazinātu fosilās degvielas importu un samazinātu oglekļa dioksīda emisijas, bet arī, lai pašas mājsaimniecības izjustu enerģijas izmaksu samazināšanos.

Ljudmila Novak (PPE-DE). – (SL) Es pilnīgi atbalstu šos ierosinātos grozījumus regulai, kuri paplašinās vienotās likmes maksājumu finansēšanu un nodrošinās vienotās likmes maksājumu sistēmas izmantošanu. Šis ir atbilstīgs pasākums, kurš varētu mazināt tās grūtības, ar kurām sastopas bezdarbnieki, ņemot vērā pašreizējos ekonomiskos apstākļus.

Tomēr, pirms mēs pieņemam šos grozījumus, es gribētu norādīt, ka no četriem Eiropas Savienības pilsoņiem trīs uzskata, ka Parlamentam ir svarīga loma Eiropas politikas virzienu kopīgajā izstrādē. Šī pati aptauja arī atklāja, ka Parlaments respondentos vieš vislielāko uzticību. Piecdesmit viens procents respondentu apgalvoja, ka viņi uzticas Eiropas Parlamentam, savukārt tikai 47 % pauda uzticību Komisijai un 42 % pauda uzticību Padomei. Turklāt šis Parlaments viesa lielāku uzticību nekā Eiropas Centrālā banka.

Kādēļ es uzskaitu šos statistikas datus? Eiropas Parlaments jau 2005. gadā apgalvoja, ka vajadzība pēc lielākas vienkāršības ir izšķiroša Eiropas struktūrfondiem kopumā un Eiropas Sociālajam fondam jo īpaši. Taču Komisija tikai tagad ir sākusi īstenot mūsu ieteikumus to apstākļu uzlabošanai, kādos mūsu pilsoņi un uzņēmumi veic uzņēmējdarbību, tagad, kad mēs piedzīvojam krīzi.

Lai gan es priecāšos, ja mūsu secinājumi un ieteikumi tiks vismaz daļēji īstenoti, man diemžēl jāatzīmē, ka šo grūtību risināšanai ir izmantota ugunsgrēka dzēšanas pieeja. Tomēr es ceru, ka šī pieredze mudinās Komisiju nākotnē veikt ātrāku darbību un ka Parlamenta daudzie būtiskie un pamatotie komentāri un priekšlikumi tiks savlaicīgāk ieviesti praksē.

Colm Burke (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze, es atzinīgi vērtēju šos jaunos priekšlikumus. Pašlaik mēs dzīvojam krīzes apstākļos. Visā Eiropas Savienībā vērojams milzīgs darbavietu zudums.

Šodien Īrijā tika paziņoti jaunākie bezdarba rādītāji. Bezdarba līmenis šobrīd ir 11 % – šis ir kāpums no 5,4 % tikai pirms gada, t.i., vairāk nekā rādītāja divkāršošana reālā izteiksmē. Šie skaitļi ir šokējoši un biedējoši. Tomēr, sastopoties ar šīm drūmajām perspektīvām, mums ir jācenšas meklēt radošus risinājumus, lai dotu šiem bezdarbniekiem prasmes, perspektīvas un cerību uz labāku nākotni.

Šajā saistībā izšķiroša loma var būt Eiropas Sociālajam fondam (ESF), Eiropas Reģionālās attīstības fondam (ERAF) un Kohēzijas fondam. Mērķtiecīgi virzot šo finansējumu, mēs varam dot savām dalībvalstīm jaunus instrumentus, lai izklūtu no lejupslīdes. Mums visiem – kā EP deputātiem un kā pilsoņiem – ir nepieciešams pievērst tam sabiedrības, kura šobrīd ir tik nobijusies, uzmanību. Mums visiem ir nepieciešams nest šo ziņu mājās, lai nodotu to savas valsts valdībai: šis finansējums ir jāsaskaņo un jāizlieto, cik ātri un efektīvi vien iespējams. Es arī atbalstu dokumentu apjoma samazināšanu. Tas ir solis pareizajā virzienā.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) 2010. gadā mēs veiksīm vidusposma pārskatu par to, kā mēs izmantojam struktūrfondus, un es domāju, ka prioritāte ir jāpiešķir energoefektivitātei. Man žēl, ka netika apstiprināti grozījumi šiem ziņojumiem.

Kā referente direktīvai par ēku energoefektivitāti es ierosināju par 15 % palielināt līdzekļus no Eiropas Reģionālās attīstības fonda (ERAF), kurus var izmantot ēku energoefektivitātes uzlabošanai. Faktiski tas attiecas uz lielāka elastīguma nodrošināšanu, un katras dalībvalsts ziņā ir izlemt, vai un cik daudz līdzekļu tā grib piešķirt šai jomai.

Es saprotu šo steidzamību. ES-15 ir jāvar izmantot struktūrfondus energoefektivitātes uzlabošanai. Es domāju, ka tas ļaus veikt labas prakses apmaiņu un sekmēs atbalstu jaunajām dalībvalstīm. Es mudinu Komisiju līdz 2010. gada 30. jūnijam nākt klajā ar jaunu likumdošanas priekšlikumu, lai maksimālo robežu varētu palielināt līdz 15 % vai noteikt 10 % sliekšni no ERAF likmes ēku energoefektivitātes palielināšanai.

Fiona Hall (ALDE). - Priekšsēdētājas kundze, atkal un atkal diskusija par energoefektivitāti ir vērsta uz to, ka daudz vairāk varētu panākt – un ātri – ja vien būtu pieejams sākotnējais finansējums. Tieši tāpēc ir tik svarīgi ļaut Eiropas Reģionālās attīstības fonda (ERAF) finansējumu izmanto energoefektivitātes palielināšanai ne tikai ES-12, bet arī ES-15.

Neraugoties uz ievērojamo progresu, Apvienotās Karalistes Mājokļu lietu ministrs ir atzinis, ka vien 1 % no pašreizējā mājokļu fonda ir pietiekami energoefektīvs, lai novērstu kurināmā trūkumu. Manā reģionā, ziemeļaustrumu Anglijā, katra desmitā māja ir atzīta par veselībai bīstamu, jo tā ir auksta un tajā ir caurvējš.

Tādēļ es atzinīgi vērtēju šīs izmaiņas un mudinu visas dalībvalstis un reģionus pilnībā izmantot šo jauno elastīgumu. Lai risinātu jautājumus saistībā ar klimata pārmaiņām, degvielas trūkumu, bezdarbu un energoapgādes drošību, tāpat kā Țicău kundze es mudinu Komisiju noteiktajā laikā ievērojami paaugstināt pašreizējās procentu robežas, kā otrdien savā balsojumā par pārstrādāšanu aicināja Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komisija.

Catherine Stihler (PSE). - Priekšsēdētājas kundze, es vēlos pateikties referentiem. To veidu meklēšana, kā mēs varam efektīvāk izmantot struktūrfondus, lai palīdzētu tiem, kurus ir skārusi šī globālā ekonomiskā

krīze, ir viena no daudzajām darbībām, kas jāveic dalībvalstīm, lai palīdzētu tiem, kuri zaudējuši darbu, pēc iespējas ātrāk atgriezties darba tirgū.

Ir interesanti, ka mēs debatējam par šo tēmu G20 sanāksmes priekšvakarā. G20 ir potenciāls, lai uzsāktu globālu noteikumu par finansēm izstrādi, kuri mums ir nepieciešami, lai novērstu šādas ekonomiskas katastrofas atkātošanos.

Mums ir jārada jaunas darbavietas un jāizstrādā sociālās darba kārtības galvenie jautājumi Eiropas vēlēšanām. Tiem 25 miljoniem cilvēku visā Eiropas Savienībā, kuri būs bez darba šī gada beigās, ir jābūt mūsu darba centrā šajā Parlamentā, lai iekustinātu ekonomiku un palīdzētu cilvēkiem atgriezties darbā.

Jacques Barrot, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, vispirms es vēlos pateikties *García Pérez* kundzei, *Jōns* kundzei un *Angelakas* kungam, kuri ir iesnieguši izcilus ziņojumus, kā arī visiem tiem deputātiem, kuri izteicās.

Vairākumā deputātu runu tika izteikts atbalsts Komisijas ierosinātajiem pasākumiem, uzsverot to atbilstību efektīvai cīņai pret šīs krīzes ietekmi uz Eiropas ekonomiku. Komisijas vārdā es vēlos jums par to pateikties.

Jūsu runas ir uzsvērušas Eiropas Parlamenta vēlēšanos nodrošināt Eiropas Savienību ar resursiem, lai novērstu šīs krīzes sekas uz vietas. Jūs esat uzstājuši uz vajadzību rīkoties ātri, un tas ir mūsu mērķis. Arī Čehijas prezidentūra, kurai es šeit vēlos pateikties par tās atbalstu, ir apņēmusies atļaut šo regulu galīgo pieņemšanu pēc iespējas ātrāk.

Ja mēs izdarām saprātīgi optimistiskus pieņēmumus, tad jaunās regulas varētu stāties spēkā tuvākajās nedēļās, un tādējādi tās radītu ātru iespaidu uz darbības programmām. Jo īpaši avansa maksājumi pilnībā varētu tikt izmaksāti maija sākumā.

Vēl jo vairāk, citās runās tiek uzstāts uz šo pasākumu piemērošanas rūpīgas uzraudzības ieviešanu un uz ziņojuma iesniegšanu 2010. gadā, kurā būtu parādīti sasniegtie rezultāti. Komisija ir apņēmusies to izdarīt, un tas ir iekļauts tajā paziņojumā, kuru es esmu iesniedzis prezidentūrai.

Tādējādi šī tiesību aktu kopuma sagatavošana un apstiprināšana Eiropas iestādēm būs prasījusi tikai četrus mēnešus. Es vēlos pieminēt energoefektivitātes jautājumu, kas tika izvirzīts daudzās runās.

Es gribētu norādīt Parlamentam, ka darbseminārs par šo tēmu notiks jūnijā semināra ar dalībvalstu pārvaldības iestādēm laikā. Mēs lūdzam dalībvalstis savos stratēģiskajos ziņojumos, kuri tām jā sagatavo līdz 2009. gada beigām, aprakstīt savus nodomus attiecībā uz situācijas uzlabošanas laiku.

Neapšaubāmi, ņemot vērā pašreizējos apstākļus, energoefektivitātes kritēriju un atbilstīgo pasākumu noteikšana ir dalībvalstu ziņā. Tāda ir subsidiaritātes būtība. Tomēr ir taisnība, ka tiek apspriesta direktīva par energoefektivitāti, un, tiklīdz tā būs pieņemta, tā, protams, būs jāpiemēro. Turklāt es ar prieku pievienošu savu balsi tiem deputātiem, kuri ir uzsvēruši, ka pētniecībai ēku energoefektivitātes palielināšanas jomā ir divas priekšrocības, proti, tā rada darbavietas un pēc tam mums ļauj sagatavoties nākotnei, palīdzot atrisināt globālās sasilšanas problēmas.

Es arī vēlētos teikt, ka, neskatoties uz šo krīzi, kas savā veidā ir radījusi ļoti ciešu sadarbību starp iestādēm, acīmredzami ir aizvien svarīgāk izveidot tādu partnerību starp Komisiju un Parlamentu, kuras pamatā būtu augsta līmeņa uzticība. Komisija ir centusies efektīvi reaģēt uz tiem izaicinājumiem, ko radījusi ekonomiskā un finanšu krīze, un vienlaikus tā gribēja izmantot šo mijiedarbīgo diskusiju ar dalībvalstīm un Eiropas Parlamentu, lai atbildētu uz aicinājumiem pēc šo procedūru un šo politiku vienkāršošanas.

Protams, varēja tikt iesniegti papildu priekšlikumi saskaņā ar atveseļošanas plānu. Ne visi šie priekšlikumi ir iekļauti, taču tie būs noderīgi diskusijā, ko Komisija uzsāks, lai stiprinātu atjaunošanas plāna rezultātus un piedāvātu papildu iespējas tām valstu iestādēm, kuras pārvalda šos projektus. Tādēļ Komisija novembrī izveidoja darba grupu par vienkāršošanu. Tās darba rezultāts jau izpaužas Komisijas ieviešanas regulas pārskata projektā. Varētu sekot citi priekšlikumi grozīt vispārējo regulu un regulas par katru konkrēto fondu.

Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, neapšaubāmi, visi novērojumi, kas radušies šo debašu laikā, būs ļoti noderīgi, un arī citi novērojumi tiks atzinīgi novērtēti. Es jo īpaši vēlos pateikties Eiropas Parlamentam par tā apņemšanos ātrāk atrisināt šīs krīzes izraisītās nopietnās problēmas.

Kas attiecas uz tiem grozījumiem Regulai par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, ko iesniedza *Schroedter* kundze, tad trīs grozījumi attiecas uz apsvērumiem, bet viens uz būtību. Attiecībā uz apsvērumiem –

8.-10. grozījums – to iekļaušana nebūtu mainījusi Komisijas iesniegto priekšlikumu vispārējo saturu, taču būtu pagarinājusi šīs regulas pieņemšanas procedūru.

Attiecībā uz grozījumu būtībai, Komisija neiebilst pret šo principu. Tomēr tā mērķis ir pieņemt mehānismu, kas nebija iekļauts Padomes kompromisa tekstā, jo šis teksts radīja sarežģījumus attiecībā uz ieviešanu dalībvalstīs.

Man bija jāsniedz šie paskaidrojumi, un es to esmu izdarījis savas runas noslēgumā. Es vēlreiz vēlos pateikties Parlamentam, kurš radīja mums iespēju rīkoties ātrāk, lai ierobežotu šīs krīzes sāpīgās sekas, kuras daži no jums tik labi ir norādījuši un aprakstījuši.

Iratxe García Pérez, referente. – Komisāra kungs, es vēlos jums pateikties par paskaidrojumiem attiecībā uz šodienas debatēm. Es domāju, jums ir jāapzinās, ka gandrīz pilnīgā vienprātība šajā Parlamentā šodien attiecībā uz tikko apspriesto priekšlikumu nav tikai sagādīšanās.

Faktiski, kā atzīmēja mūsu kolēģe Crezu kundze, tas ir demonstrējis politisku gribu, parādot, ka mēs varam dot savu artavu, lai meklētu risinājumus pašreizējai krīzei. Šī krīze reāli rada patiesi sarežģītu situāciju Eiropas pilsoņiem un izraisa nabadzību.

Tomēr tā bija arī atbildības izpausme, kā jūs pats to norādījāt; un es atkārtoju, atbildības izpausme, jo mēs apzināmies, ka šis priekšlikums, iespējams, varēja būt labāks. Mēs būtu varējuši iekļaut citus elementus šajā priekšlikumā, lai paātrinātu vai vienkāršotu procedūras, bet mēs apzināmies, ka ir nepieciešams ziņojumus atstāt tādus, kādi tie ir pašlaik, lai šos pasākumus īstenotu pēc iespējas ātrāk.

Tādēļ es vēlos vienkārši izteikt lūgumu Komisijai: tagad, kad mums ir pārskatīts plāns formalitāšu vienkāršošanai, kā tika paziņots, es ceru, ka Parlamentam būs lielāka loma debatēs un šo jauno iniciatīvu plānošanā. Es to prasīju gan šī Parlamenta, gan arī to pašvaldību vārdā, kuras ir iesaistītas šajos projektos vietējā līmenī un kuras saprot savas konkrētās vajadzības attiecībā uz dažādu iniciatīvu īstenošanu.

Emmanouil Angelakas, referents. – (EL) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, paldies! Man jāpasaka daži komentāri par to, ko mēs tikko dzirdējām.

Mani iepriecināja, komisāra kungs, jūsu paziņojums, ka avansa maksājumus, visticamāk, sāks izmaksāt maija beigās, un tādēļ es pieņemu, ka šos grozījumus Oficiālajā Vēstnesī publicēs divu, trīs vai četru nedēļu laikā, skatot no rītdienas, lai tos var piemērot, kā jūs teicāt. Tas ir mans pirmais komentārs.

Kā otro komentāru es vēlos pateikt, ka jums ir strauji jāturpina citu regulu grozīšana un vienkāršošana jaunajā sasaukumā, kā jau teica citi deputāti, un ka Eiropas Parlaments vēlas dot aktīvu ieguldījumu izpētē, novērtēšanā un šo regulu izstrādē.

Man jāsaka, ka mums bija daudz priekšlikumu un ideju, taču, paturot prātā šī jautājuma steidzamību, vairums deputātu komitejā un Parlamentā uzskatīja, ka nebūtu labi turpināt darbu ar šādiem grozījumiem.

Tā kā mēs dzirdējām, ka spēja īstenot ieguldījumu projektus atjaunojamiem energoresursiem mājokļu sektorā pieaugs, man jāsaka, ka atbilstīgi tiem skaitļiem, kuri ir mūsu rīcībā, jaunās dalībvalstis pašlaik izmanto tikai 1-1,5 %, kas nozīmē to, ka, pastāv daudz grūtību. Es uzskatu, ka 4 %, t.i., maksimālais Eiropas Reģionālās attīstības fonda (ERAF) piešķirtais apjoms, ir apmierinošs, un es ceru, ka situācija uzlabosies.

Es arī atzinīgi vērtēju jūsu paziņojumu, ka jūs 2010. gada otrajā pusē iesniegsiet ziņojumu par atveseļošanas plāniem, pamatojoties uz tām programmām, ko jums iesniegs dalībvalstis.

Visbeidzot, noslēgumā es vēlos uzsvērt, komisāra kungs, ka procedūru sarežģītība ir pirmā problēma, ar ko saskaras dalībvalstis un reģioni, piemērojot šīs procedūras. Tās ir steidzami jāvienkāršo. Es ceru, ka arī jūs palīdzēsiet to izdarīt, un Eiropas Parlaments jūs atbalstīs.

Priekšsēdētāja. - Kopīgās debates ir slēgtas.

Balsojums notiks rītdien.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Šarūnas Birutis (ALDE), rakstiski. – (LT) Pašreizējā finanšu krīze un ekonomiskā lejupslīde negatīvi ietekmē valstu budžetus. Vairumā dalībvalstu ekonomiskā izaugsme ir ievērojami samazinājusies, un dažas dalībvalstis pat piedzīvo ekonomisku stagnāciju. Bezdarba rādītāji ir pasliktinājušies. Ekonomiskās lejupslīdes laikā ir

ļoti svarīgi, lai Eiropas Sociālais fonds tiktu pilnībā izmantots bezdarbnieku problēmu risināšanai, jo īpaši to, kuri ir vissmagāk skarti.

Ir ļoti svarīgi, lai četras galvenās Eiropas Sociālā fonda darbības jomas saglabātos nemainīgas:

- darba ņēmēju un uzņēmumu pielāgošanās spēju uzlabošana;
- labāku nodarbinātības nosacījumu radīšana, bezdarba novēršana, darba aktivitāšu pagarināšana un aktīvākas līdzdalības darba tirgū veicināšana;
- sociālās integrācijas uzlabošana, veicinot to cilvēku integrāciju darbā, kuri saņem sociālo atbalstu, un cīņa pret diskrimināciju;
- partnerības veicināšana reformu īstenošanā nodarbinātības un integrācijas jomā.

Sebastian Bodu (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Paplašinātais Eiropas ekonomikas atveseļošanas plāns, vai, precīzāk, Regula par Eiropas Reģionālās attīstības fondu (ERAF) ES dalībvalstīm piedāvā virkni iespēju, vēl jo vairāk tādēļ, ka globālā ekonomiskā krīze izraisa valstu ekonomikas palēnināšanos. Jaunais pasākums, kas ierosināts ziņojumā par ERAF regulas pārskatu, saistībā ar ieguldījumiem energoefektivitātē un atjaunojamo energoresursu izmantošanā mājokļu sektorā sekmē gan jaunu darbavietu radīšanu, gan arī mājokļu energoefektivitātes uzlabošanu. Kopienas enerģētikas un klimata stratēģijas mērķu īstenošana ir ļoti svarīgs uzdevums, kura izpildē nebūt jāņem vērā ekonomiskā krīze vai citi apsvērumi. Šajā saistībā priekšlikumos, kas izvirzīti uz ERAF pārskata pamata, pasākumi šīs ekonomiskās krīzes seku apkarošanai (radot jaunas darbavietas, palielinot ieguldījumus, un tā tālāk) ir efektīvi apvienoti ar pasākumiem vides aizsardzībai (veicot dzīvojamo ēku siltumizolāciju un ieguldot atjaunojamus energoresursus). Šo iemeslu dēļ es uzskatu, ka ziņojums par ieguldījumiem energoefektivitātes palielināšanā un atjaunojamo energoresursu izmantošanā mājokļu sektorā ir svarīgs ES solis, un es esmu pārliecināts, ka dalībvalstis spēs izmantot šo iespēju vislabākajā veidā.

Corina Crețu (PSE), rakstiski. – (RO) Visās dalībvalstīs aizvien vairāk tiek izjustas šīs krīzes sāpīgās sociālās sekas. Jo īpaši saistībā ar darbavietām situācija strauji pasliktinās ikvienā dalībvalstī. Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas ģenerālsēkretārs uzsver faktu, ka šogad bezdarba līmenis ES un ASV varētu sasniegt 10 %. Tas ir satraucošs bezdarba pieaugums, jo janvārī vidējais bezdarba līmenis ES bija 8 %.

Rumānijā, lai gan oficiālais bezdarba līmenis ir zemāks par Eiropas vidējo līmeni, pagājušajā gadā tika reģistrēts bezdarba līmeņa pieaugums par 1 %, sasniedzot 5,3 %. Tomēr mēs paredzam, ka šis rādītājs palielināsies ātrāk, jo aizvien vairāk uzņēmumu būs spiesti sākt darbinieku atlaišanu un mūsu ārzemēs strādājošie tautieši pēc darba zaudēšanas atgriezīsies mājās.

Tādēļ, tā kā šī situācija draudīgi palielinās sociālo nevienlīdzību un pastāv risks, ka mēs vairs nespēsim to kontrolēt, es gribu uzsvērt nepieciešamību pievērst lielāku uzmanību bezdarbnieku problēmām, jo viņi ir tie no mums, kuri šajā krīzē ir visvairāk cietuši un vismazāk aizsargāti.

Dragoș David (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es atzinīgi vērtēju Komisijas priekšlikumu grozīt Regulu par Eiropas Reģionālās attīstības fondu (ERAF), lai visas dalībvalstis un reģioni Eiropas Savienībā varētu ieguldīt pasākumos saistībā ar energoefektivitātes palielināšanu un atjaunojamo energoresursu izmantošanu mājokļu sektorā, izmantojot struktūrfondu palīdzību.

Pamatojoties uz pašreizējo regulu, ERAF jau atbalsta ieguldījumus mājokļu sektorā, kas ietver arī energoefektivitāti, taču tas attiecas tikai uz jaunajām dalībvalstīm (ES-12) un uz zināmiem nosacījumiem.

Svarīgi, lai dalībvalstīm tiktu atļauts grozīt savas prioritātes un pārplānot savas darbības programmas nolūkā finansēt pasākumus šajā jomā, ja tās vēlas to darīt.

Paturot prātā, ka katrai dalībvalstij piešķirto līdzekļu saistībā ar energoefektivitātes uzlabošanu un atjaunojamo energoresursu izmantošanu esošajos mājokļos maksimālā robeža ir noteikta 4 % apjomā no kopējā ERAF, šī robeža ir jāpalielina līdz 15 %, lai ieguldījumiem šajā jomā būtu lielākā iespējamā ietekme uz Eiropas Savienības pilsoņiem.

Nobeigumā es vēlos apsveikt referentu *Angelakas* kungu par viņa ieguldījumu šajā ziņojumā.

Rumiana Jeleva (PPE-DE), rakstiski. – (BG) Visi kopā mēs nonācām šajā krīzē, un visiem kopā mums tā ir jāpārvar. Tas nozīmē, ka mums ir kopīgi jāstrādā gan Eiropā, gan arī pārējā pasaulē. Tomēr vispirms mums

ir jāizdara savs darbs šeit, Eiropas Savienībā, precīzāk, Eiropas Parlamentā, kur ir pārstāvētas visu Eiropas pilsoņu intereses.

To Eiropas Komisijas priekšlikumu, kurus mēs šodien izskatām, mērķis ir dot jaunu stimulu Eiropas ekonomikai, kā arī palīdz tai izkļūt no šīs lejupslīdes. Grozījumi struktūrfondu regulai, lai ņemtu vērā kohēzijas politiku, ļaus mums nodrošināt jaunu stimulu ieguldījumiem un palīdzēt atjaunot uzticību ekonomikai.

Šie grozījumi ir jo īpaši atbilstīgi valstīm, kurās Eiropas resursu izmantošanas apjoms ir zems. Tomēr to būs iespējams panākt tikai tad, ja arī attiecīgās valstu pārvaldes piemēros labas pārvaldības un partnerības vispārējos standartus. Mums ir jāpārtrauc neefektīvās darba metodes un korupcijas prakse, kas, diemžēl, joprojām tiek piekopta.

Mums ir jāreaģē tūlīt un visiem kopā. Kā PPE-DE referente es aicinu jūs atbalstīt Eiropas Komisijas priekšlikumu grozīt Regulu par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu attiecībā uz finanšu pārvaldības nosacījumiem.

Zbigniew Kuźmiuk (UEN), rakstiski. – (PL) Saistībā ar debatēm par Eiropas fondiem es vēlos vērst uzmanību uz četriem Komisijas priekšlikumiem, kuru mērķis ir paātrināt to, lai saņēmēji izmantotu finanšu resursus un struktūrfondus.

1. Eiropas Investīciju bankas (EIB) un Eiropas Investīciju fonda (EIF) atbalsta palielināšana projektiem, kurus līdzfinansē no struktūrfondiem.
2. Procedūru attiecībā uz izdevumu atbilstību vienkāršošana ar atpakaļejošu spēku no 2006. gada 1. augusta, atbilstīgajos izdevumos iekļaujot, piemēram, labumu saņēmēja ieguldījumu natūrā.
3. Maksājumu iemaksu veidā no struktūrfondiem palielināšana par 2 %, tādējādi 2009. gadā nodrošinot papildu iemaksu maksājumu 6,25 miljardu eiro apjomā.
4. Citu pasākumu starpā izdevumu lielākajiem projektiem paātrināšana, ļaujot labumu saņēmējiem iesniegt maksājumu pieprasījumus, pirms Eiropas Komisija ir apstiprinājusi šos projektus.

Visas iepriekš minētās izmaiņas ietver labumu saņēmēju likviditātes palielināšanu. Tās pelna pilnīgu atbalstu un ir jāīsteno cik ātri vien iespējams. Tas pats attiecas uz vienkāršošanas noteikumiem.

Adrian Manole (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Saskaņā ar pētījumu statistiku Rumānijā ir viens no lielākajiem elektroenerģijas patēriņiem Centrāleiropā un Austrumeiropā. Enerģijas patēriņa pārvaldības uzlabošana varētu būt tiešs faktors, kas ietekmē ekonomisko izaugsmi, samazina piesārņojumu un taupa resursus tā, lai tie tiktu produktīvāk izmantoti.

Lai Rumānijā panāktu šādu situāciju, iedzīvotāji ir jāinformē par ekonomiskajiem labumiem, ko var iegūt, īstenojot energoefektivitātes pārvaldības praksi, šajā nolūkā sniedzot konsultācijas visiem tiem, kuri ir ieinteresēti piekļūt ERAF līdzekļiem saistībā ar jaunākajām enerģijas taupīšanas metodēm.

Tas palīdzēs atvieglot dzīvi vietējiem patērētājiem, vienlaikus samazinot elektroenerģijas rēķinus, veicinot efektīvu enerģijas izmantošanu visā enerģijas ķēdē, kā arī pārbaudot atbilstību pašreizējiem tiesību aktiem energoefektivitātes jomā. Tas viss būs izšķiroši, lai pārorientētu enerģijas politiku, kas pamatota uz enerģijas ražošanu, par aktīvu enerģijas politiku, kas pamatota uz enerģijas taupīšanu, kuras mērķis ir taupīt resursus ar enerģijas saglabāšanas palīdzību.

Alexandru Nazare (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es priecājos, ka mēs beidzot speram konkrētus soļus, lai samazinātu birokrātiju, ko ietver piekļuve Eiropas fondiem. Taču ir žēl, ka tikai krīzes laikā tiek iesniegti priekšlikumi par vienkāršākiem un elastīgākiem Eiropas fondu pārvaldības noteikumiem.

Es vēlos uzsvērt vienu svarīgu šo noteikumu aspektu: sliekšņa paaugstināšanu ieguldījumiem ēku energoefektivitātes palielināšanā. Valstīs, kuras ir piedzīvojušas sistemātisku urbanizāciju un piespiedu industrializāciju, ēku energoefektivitātes problēma ietekmē miljoniem pilsoņu. Līdz šim šie fondi ir ļoti maz izmantoti, bet es uzskatu, ka tikai divi gadi pašreizējā finanšu plānošanas periodā ir pārāk īss laiks, lai mums būtu precīzs priekšstats par šo fondu apguves koeficientu. Tādēļ, ņemot vērā labumu saņēmēju lielo skaitu un iespēju radīt darbavietas, sliekšņa paaugstināšana bija nepieciešama. Tomēr Rumānijai tā joprojām būs problēma tik ilgi, kamēr saskaņā ar Komisijas izvirzīto prasību šīs darbības būs atbilstīgas tikai tajās pilsētās, kuras ir izraudzītas kā izaugsmes centri. Es ceru, ka Komisija arī turēs savu solījumu no jauna apspriest konkrētu darbības programmas samazināšanu, kura ir jau apstiprināta, lai šos līdzekļus varētu pārdalīt tiem pasākumiem, kuri piedāvā lielāku ekonomiskās izaugsmes potenciālu.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Šajā ziņojumā ietvertais priekšlikums regulai ir piemērs tam veidam, kādā Eiropas naudai var „likt strādāt”, lai tā nestu lielāku labumu Eiropas pilsoņiem.

Šādā veidā var panākt nozīmīgus rezultātus, nepalielinot piešķirtos līdzekļus vai neveicot pasākumus, kuri skar Kopienas budžetu, jeb citiem vārdiem, vienkārši uzlabojot spēles noteikumus.

Es vēlos uzsvērt, ka valstij, kuru es pārstāvu, Rumānijai, šie grozījumi palīdzēs dubultot tos Kopienas līdzekļus, kurus var ieguldīt apkures sistēmu atjaunošanai dzīvojamās daudzstāvu mājās.

Šie fondi papildinās ļoti vērienīgo programmu, ko Rumānijas valdība uzsākusi apkures sistēmu atjaunošanai dzīvojamās daudzstāvu mājās.

Ko tas viss nozīmē? Pirmkārt, izšķērdētās enerģijas samazinājumu. Otrkārt, netiešā veidā – enerģijas importa samazinājumu. Visbeidzot, atkal netieši, tās apkures maksas samazinājumu, ko pilsoņi maksā par saviem mājokļiem.

Es ceru, ka tas ir tikai sākums, un ka Eiropas Savienība veicinās vēl lielākus ieguldījumus energoefektivitātes palielināšanā.

Es šo ideju esmu atbalstījis no sava EP deputātu pilnvaru laika paša sākuma. Tādēļ rīt es balsošu par *Angelakas* kunga ziņojumu un par Komisijas ierosināto priekšlikumu regulai.

Nicolae Popa (PPE-DE), rakstiski. – (RO) *Angelakas* kunga ziņojumā ir piedāvāta apsveicama atbilstības noteikumu ieguldījumiem energoefektivitātes palielināšanā un atjaunojamo energoresursu izmantošanā mājokļu sektorā vienkāršošana. Fiksēto likmju un vienoto likmju maksājumu izmantošanas paplašināšanai būs pozitīva ietekme uz struktūrfondu ikdienas pārvaldību.

Grozījums ERAF regulas 7. pantam, kurš ļauj visām dalībvalstīm ar struktūrfondu palīdzību ieguldīt pasākumos saistībā ar energoefektivitātes palielināšanu un atjaunojamo energoresursu izmantošanu mājokļos, ir apsveicams solis ne tikai pašreizējās ekonomiskās krīzes kontekstā. ES-27 piekļuves ERAF veicināšana iezīmē otru svarīgu soli, lai sasniegtu mērķi līdz 2020. gadam Eiropā 20 % enerģijas iegūt no atjaunojamās enerģijas avotiem.

Kopš pievienošanās ES arī Rumānijā atjaunojamie energoresursi un energoefektivitāti ir kļuvuši par obligātiem mērķiem. Līdz ar to tiks grozīti tiesību akti par dzīvojamo ēku apkures sistēmām, lai 50 % vajadzīgo līdzekļu segtu valsts, īpašnieki maksātu tikai 20 % izdevumu, bet vietējās pašvaldības – 30 %. Ilustrācijai minēšu dažus skaitļus: līdz 2008. gada beigām ir atjaunotas apkures sistēmas 1900 dzīvokļos. 2009. gadā Rumānijas Reģionālās attīstības ministrija piešķirs 130 miljonus eiro apkures sistēmu atjaunošanai, un labumu saņēmēju vidū būs mazbērnu novietnes, skolas un pansionāti.

Theodor Stolojan (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es atzinīgi vērtēju Eiropas Komisijas iniciatīvu grozīt dažus struktūrfondu un Kohēzijas fonda finanšu noteikumus, lai dalībvalstis ātrāk var saņemt vairāk naudas. Es uzskatu, ka šiem Eiropas Komisijas centieniem ir jāturpinās, palielinot arī tos finanšu resursus, kas tiek piešķirti tiem *JASPER*, *JEREMIE*, *JESSICA* un *JASMINE* fondiem, kuri spēj efektīvi paātrināt jauno dalībvalstu piekļuvi Eiropas fondiem.

Margie Sudre (PPE-DE), rakstiski. – (FR) To trīs regulu, kuras reglamentē struktūrfondu izmantošanu, pārskats sniegs Eiropas Savienības reģioniem lielāku elastību to līdzekļu pārvaldībā un plānošanā, kuri tiem tiek nodrošināti saskaņā ar Eiropas ekonomiskās un sociālās kohēzijas politiku.

Šie nosacījumi, nepalielinot reģioniem sniegtā finansējuma apjomu, ļaus tiem pārkārtot savas prioritātes, lai koncentrētu Eiropas ieguldījumus tiem projektiem, kuri nodrošina vislielāko izaugsmes un nodarbinātības potenciālu.

Reģioni turpmāk var izmantot Eiropas Reģionālās attīstības fonda (ERAF) līdzfinansējumu ieguldījumiem energoefektivitātes palielināšanā visās mājokļu kategorijās, lai izstrādātu programmas ēku siltumizolācijas nodrošināšanai vai saules bateriju uzstādīšanai.

Laikā, kad mēs piedzīvojam Eiropas ekonomikas palēnināšanos, es atzinīgi vērtēju jauno iespēju paātrināt reģionālās palīdzības līdzekļu izmaksu, kā arī to izmantošanas noteikumu vienkāršošanu, lai atbrīvotu likviditāti, kas nodrošinās jaunu projektu ātru īstenošanu reālā ekonomikā.

Ir nepieciešams, lai *États généraux de l'Outre-mer*, kas ir atbildīga par jaunu vietējās attīstības iespēju izpēti Francijas aizjūras departamentos (DOM), mudinātu mūsu attālāko reģionu vietējās iestādes novērtēt šīs iespējas, lai bez kavēšanās maksimāli izmantotu Kopienas politikas ietekmi to teritorijā.

Csaba Tabajdi (PSE), rakstiski. – (HU) Ekonomiskās krīzes rezultātā savas darbavietas ir zaudējuši vairāki simti tūkstošu cilvēku Eiropas Savienībā un vairāk nekā divdesmit tūkstoši cilvēku Ungārijā. Bezdarba līmenis ļoti strauji ir pieaudzis visās Eiropas valstīs. Ekonomiskā krīze aizvien vairāk izvērsas par nodarbinātības krīzi un, saskaņā ar pētījumiem, pašlaik Eiropas pilsoņus visvairāk satrauc bailes zaudēt savu darbu. Visefektīvākais Eiropas Savienības instruments bezdarba apkarošanai ir Eiropas Sociālais fonds, kura noteikumus mēs šobrīd ievērojam vienkāršojam, lai paātrinātu maksājumus.

Eiropas Komisijas ierosinātie grozījumi samazina birokrātiju saistībā ar piekļuvi šim finansējuma avotam un veicina maksājumu paātrināšanu. Maksimālais apjoms 50 000 eiro apmērā, iepriekš noteiktie vienotās likmes maksājumi un stingrā *ex-post* pārbaude līdz minimumam samazina jaunprātīgas izmantošanas iespējas. Ar šo pasākumu Eiropas Komisija vēlreiz ir uzskatāmi parādījusi to, ka, lai gan tai ir ierobežoti finanšu resursi, tā ir radoša.

16. Vienas minūtes runas par politiski svarīgiem jautājumiem

Priekšsēdētāja. – Nākamais darba kārtības punkts ir vienas minūtes runas par politiski svarīgiem jautājumiem.

Colm Burke (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze, mūsu ekonomikas atveseļošanai izšķiroša ir infrastruktūras attīstība. Lai gan pagātnē lejupslīdes laikā ekonomiku stimulēt palīdzēja un uz turpmāko pārticību veda ceļu un dzelzceļu būvniecība, mūsdienās mums ir jākoncentrējas uz informācijas un komunikācijas tehnoloģijām kā turpmākās izaugsmes virzītājspēku.

Šajā kontekstā es vēlos vērst uzmanību uz tā dēvētā „digitālā dalījuma” satraucošo situāciju Īrijā. Gadiem ilgās valdības nevēlēšanās uzplaukuma laikos dēļ tagad mums ir plašas teritorijas Īrijas laukos, kurās interneta piekļuvei ir neatbilstīgs līmenis, zems pieslēguma ātrums un, pats jaunākais, 28 % gadījumu vispār nav pieejas platjoslas pieslēgumam. Kā lai mēs radām pārticību un iespējas mūsu lauku kopienām, nedodot tām līdzekļus šo mērķu sasniegšanai? Kā lai mēs pasakām saviem jauniešiem lauksaimniekiem, ka viņi nevar gūt labumu no IKT, lai attīstītu savas lauksaimniecības uzņēmējdarbības nozares, jo mēs viņus neesam nodrošinājuši ar platjoslas savienojumiem?

Es atzinīgi vērtēju Komisijas nesenos paziņojumus, kuros sīki izklāstītas ES fondu izmaksas, lai risinātu šo milzīgo problēmu. Visbeidzot, mēs nedrīkstam izlaist no skata digitālā dalījuma likvidēšanu, pat ekonomiskās krīzes vidū ne.

Justas Paleckis (PSE). – (LT) Šai krīzei ir jāliek ikvienam no mums mainīt savu uzvedību un domāšanu. Lietuvas, Latvijas un Īrijas Parlamenta deputāti ir samazinājuši paši savas algas, kas nozīmē algu samazināšanu arī šo valstu EP deputātiem. Tiek samazināti prezidentu, ministru un citu valsts amatpersonu ienākumi, un tas ir pareizi, jo mums ir vajadzīga solidaritāte; šīs krīzes slogu nedrīkst nest tie, kuri ir visvājākie. Pēc kompromisa, kura panākšanai bija vajadzīgi vairāk nekā desmit gadi, būtu grūti uzreiz samazināt EP deputātu algas, tomēr es vēlos mudināt kolēģus Eiropas Parlamenta deputātus ziedot daļu no savām algām labdarībai. Krīzes laikā mums vajadzētu samazināt EP deputātiem piešķirtās piemaksas. Es ticu, ka vairums kolēģu atbalstīs tā dokumentu apjoma samazināšanu, kurus tulko visās 23 oficiālajās valodās, kas ļautu mums ietaupīt simtiem miljonu eiro. Tagad jo īpaši absurdi šķiet braucieni no Briseles uz plenārsēdēm Strasbūrā, kuri katru gadu izmaksā 200 miljonus eiro. Lai ekonomētu un saglabātu vidi, mums būtu jāpārtrauc izšķiest tūkstošiem tonnu papīra un mūsu sēdēs jāpāriet uz elektronisko dokumentu izmantošanu.

Marc Pannella (ALDE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, šodien sava darba sākumā mēs veltījām vienu minūti, un mēs sakām paldies priekšsēdētāja kungam, kurš ļāva mums to darīt, lai izradītu cieņu tās sistēmas ikdienas upuru piemiņai, kura tagad izraisa traģēdiju vēl nepieredzētā līmenī, pastāvīgu traģēdiju, kad nabadzīgie cīnās pret nabadzīgajiem, meklējot darbu un pārtiku. Pirms brīža mēs arī uzzinājām, ka ir atrastas 94 sievietes un 7 bērni.

Problēma, priekšsēdētājas kundze, kā mēs to šeit esam teikuši jau astoņus gadus, ir šāda: vai ir iespējams, ka tur nav turpinājuma, jo tam nav iespējams zināt iemeslus, kad mēs varam redzēt ziedus uz mūsu balkoniem no kosmosa? Iemesli nav zināmi, sekas ir kriminālas...

(Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju)

Sylwester Chruszcz (UEN). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, es jutos apbēdināts, klausoties ziņas par uzticības balsojuma premjeram *Topoljnek* Prāgā pagājušajā nedēļā rezultātiem. Čehijas Republika ir vadījusi Eiropas Savienību kopš 1. janvāra, un es uzskatu, ka līdz šim tās prezidentūra ir bijusi ļoti veiksmīga. Es ticu, ka šie panākumi saglabāsies atlikušajos trīs mēnešos. Es turu īkšķi par mūsu Čehijas draugiem un par visiem tiem projektiem, ko Čehijas prezidentūra cer īstenot. To starpā ir ļoti svarīgais austrumu kaimiņattiecību politikas jautājums un pasākumi saistībā ar Eiropas energoapgādes drošību.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, Eiropas Kopienu Tiesa nesen publicēja savu spriedumu pret Grieķiju, kura nosaka vienādu pensijas vecumu vīriešiem un sievietēm valsts sektorā, kā rezultātā pensijas vecums sievietēm ir palielinājies par 5-17 gadiem.

Šīs izmaiņas, ko apņēmīgi ir nosodījuši darba ņēmēji, ir sistemātiski atbalstītas kopš 1990. gadu sākuma, un tās ar savu zīmogu ir apstiprinājuši gan Eiropas Savienības, gan Grieķijas valdība. Tas nodara kaitējumu strādājošām sievietēm un tas ir solis virzienā uz to, lai Kopienas tiesību aktu piemērošanā palielinātu pensijas vecumu līdz 65 gadiem gan vīriešiem, gan sievietēm, kā to jau paredz Jauno demokrātu partijas un Visgrieķijas sociālistiskās kustības (PASOK) pieņemtie pretapdrošināšanas tiesību akti, personām, kuras ir apdrošinātas pēc 1993. gada.

Šis nepieņemamais lēmums pilnīgi apdraud sociālās apdrošināšanas valsts, sociālo raksturu valsts un privātajā sektorā. Šajā lēmumā valsts apdrošināšana un pensiju sistēma tiek uztverta drīzāk kā profesionālā nevis sociālā apdrošināšana. Tas nozīmē, ka kopumā nav garantijas attiecībā uz pensijas vecumu, pensijas lielumu un labumiem.

Vienīgais ceļš strādājošajiem vīriešiem un sievietēm ir nepakļaušanās Eiropas Savienības un tās iestāžu lēmumiem, un šo lēmumu neievērošana.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, saskaņā ar interneta portāla *eudebate2009* datiem tikai 52 % eiropiešu uzticas Eiropas Parlamentam kā iestādei. Tas ir par 3 % mazāk salīdzinājumā ar pagājušā gada rādītājiem. To vēlētajū daļa, kuri joprojām nav izlēmuši, vai viņi balsos šī gada Eiropas Parlamenta vēlēšanās, ir 50 %. Tikai 30 % aptaujāto ir apgalvojuši, ka viņi gatavojas balsot šajās vēlēšanās. 68 % vēlētajū nebalsos, jo viņi uzskata, ka viņu balsojums neko nemainīs.

Tādēļ es vēlos uzdot jautājumu. Vai Eiropas Parlaments plāno veikt kādu iespaidīgu pēdējā brīža darbību, lai pārliecinātu cilvēkus balsot? Vai mēs kaut kādā veidā gatavojamies paplašināt informācijas kanālu kompetenci Eiropas lietās? Manā valstī vispār nenotiek nekādas debates par Eiropu. Premjers neko nedara šajā saistībā. Vai arī pārējie vienkārši stāvēs malā un noskatīsies?

Lívía Járóka (PPE-DE). – (HU) Nākamajā nedēļā visā pasaulē atzīmēs Starptautisko Romu dienu, simbolizējot romu cerības uz atzīšanu un pieņemšanu. Pēdējā laikā briesmīgi notikumi ir saasinājuši sabiedrības emocijas, un šīs ekonomiskās krīzes izraisītā nenoteiktība šo situāciju padara vēl ļaunāku. Tādēļ strauji ir palielinājusies mūsu atbildība atrast risinājumu ārkārtējas nabadzības problēmām.

Ir nepieņemami, ka kāds izmanto šo romu stāvokli, lai izdarītu partejiski politiskus uzbrukumus un efektīvas darbības veikšanas vietā izraisītu histēriju. Veselas grupas padarīšana par grēkāzi un apzīmogošana padara neiespējamu profesionālo apmācību, un tas ir gan romu, gan vairākuma interešu nopietns pārkāpums. Pēc gadsimtiem ilgas izstumšanas, ko cietušas mūsu kopienas, es kā romu pārstāvis noraidu visus kolektīvas vainas veidus neatkarīgi no tā, vai mēs runājam par romu apzīmogošanu vai sabiedrības vairākumu.

Veselu kopienu apvainošana noziedzīgā dzīvesveidā vai rasismā ir nopietna kļūda, un ES iestāžu cieņu pilnībā apdraud tas, ja tās pamato savus paziņojumus uz nepārbaudītiem ziņojumiem vai melīgiem apgalvojumiem. Ir nepieņemami, ka daži politiskie spēki cenšas sevi attaisnot, apelējot pie vajāto grupu vēsturiskā aizvainojuma. Romu geto problēmas var atrisināt tikai ar Eiropas darbības plānu, nodrošinot izslēgto reģionu kompleksu reintegrāciju un tūlītēju attīstību.

Vasilica Dăncilă (PSE). – (RO) Ekspertu novērtējumi attiecībā uz iespējām problēmām pasaules pārtikas tirgū un attiecībā uz nepieciešamā pārtikas daudzuma nodrošināšanu visiem pasaules iedzīvotājiem ir viens no iemesliem, lai pārdomātu to, kā Eiropā, jo īpaši jaunajās dalībvalstīs, kas ietver arī Rumāniju, tiek izmantota lauksaimniecības zeme.

Šajā saistībā ir jāveic to iespēju realistisks novērtējums, ko Rumānija piedāvā investoriem, kuri ir ieinteresēti veikt ieguldījumus lauksaimniecības nozarē, kura pašreizējās krīzes laikā, šķiet, ir visvairāk pieprasīta. Tā vismaz ir norādīts Bukarestē veiktā pētījumā, kurā ir minēts ievērojams ieguldījumu kāpums Rumānijā

lauksaimniecības un mežsaimniecības nozarē. Šī pētījuma veicēji to izskaidro tādējādi, ka tā sarežģītā ekonomiskā situācija, kura šobrīd ir galvenā tirgus iezīme, šos īpašuma segmentus ir ietekmējusi vismazāk.

No otras puses, mēs nedrīkstam aizmirst, ka Rumānija savulaik bija Eiropas maizes klēts, bet šī statusa atgūšanai ir nepieciešama tāda politika, kas atbalstīs lauksaimniekus, vienlaikus izmantojot arī Kopienas fondus, no kuriem Rumānija var gūt labumu kā ES dalībvalsts.

Marco Cappato (ALDE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, Libānas diktators *Gaddafi* ir nosaucis Starptautisko krimināltiesu par „jaunu pasaules terorisma veidu”. Es vēlos atgādināt šī Eiropas Parlamenta priekšsēdētājam, ka šis Parlaments bija ļoti nozīmīgs, sekmējot cīņu – mēs to izdarījām nevardarbīgajā radikālajā partijā – par Starptautiskās krimināltiesas izveidi.

Es uzskatu, ka mēs nedrīkstam šos Libānas diktatora vārdus atstāt bez ievēribas, bargi nenosodot tos kā Parlaments un kā Eiropas iestādes. Mums ir jācīnās pār to, lai pakļautu nacionālo suverenitāti, valstu suverenitāti saistošajiem starptautiskajiem tiesību aktiem pret genocīdu, kara noziegumiem, noziegumiem pret cilvēci; starptautiskajiem un pārvalstiskajiem tiesību aktiem pret absolūtu suverenitāti. Mūsu draugi Tibetas trimdas valdībā lūdza mūs vakar uzklausīšanā ārlietu komitejā darīt to pašu, ko šodienas uzklausīšanā darīja Tautību kongress federālajai Irānai: absolūta suverenitāte ir brīvības un taisnīguma ienaidnieks.

Andrzej Zapałowski (UEN). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, pēdējā Lauksaimniecības komitejas sēdē komisāre *Fischer-Boel* kundze minēja cukura nozares reformu kā vienu no kopējās lauksaimniecības politikas lielākajiem panākumiem. Es vēlos informēt Parlamentu, ka pēc šīs reformas Polija vairs nav cukura importētāja valsts, bet tagad tai nākas importēt aptuveni 20 % tās cukura. Tikai divos gados cukura cena ir palielinājusies par 60 %. Rodas jautājums, vai komisāre un viņas kolēģi ir nopietni kļūdījušies, jeb arī šī bija plānota stratēģija, lai nodrošinātu to, ka dažas valstis kļūst ienesīgākas. Es vēlos nepārprotami apgalvot, kā to ir pieredzējuši Polijas vēlētāji, ka kopējā lauksaimniecības politika ir pārlietu nelīdzsvarota un tā atbalsta vecās ES dalībvalstis.

Petya Stavreva (PPE-DE). – (BG) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, mēs dzīvojam dinamiskā, stresa pilnā pārmaiņu un jaunu izaicinājumu laikā, un dažus pēdējos mēnešus piedzīvojam globālu ekonomisko krīzi.

Vakar Eiropas Parlamenta Lauksaimniecības un lauku attīstības komiteja pieņēma ziņojumu par papildu resursu piešķiršanu lauksaimniekiem un lauku teritorijām dalībvalstīm, lai palīdzētu tikt galā ar šīs krīzes izraisītajām sekām. Šajā sarežģītajā laikā Eiropas Savienības lauksaimniecību atbalstīs 1,02 miljardi eiro. Es ceru, ka Kopienas lauksaimnieki un lauku iedzīvotāji sapratīs šo svarīgo ziņu apvienotai Eiropai.

Ieguldījumi interneta infrastruktūrā, piena nozares pārstrukturēšana, atjaunojamās enerģijas avoti, bioloģiskās daudzveidības un ūdens resursu aizsardzība ir izšķiroši darbības virzieni, lai atrisinātu daudzās problēmas šajos reģionos, nodrošinot alternatīvas iespējas šeit dzīvojošajiem cilvēkiem. Iespēja novirzīt daļu resursu uz kredītiem un garantiju fondiem praktiski veicinās projektu īstenošanu.

Es gaidu, lai Padome un Komisija atbalstītu Eiropas Parlamenta centienus nodrošināt vajadzīgo atbalstu miljoniem lauksaimniecības ražotāju Kopienā.

Marusya Lyubcheva (PSE). – Priekšsēdētājas kundze, pašreizējās ekonomiskās krīzes un darbavietu zuduma Eiropas Savienības dalībvalstīs apstākļos, pastāv nopietns risks, ka palielināsies bērnu darba izmantošana. Diemžēl šāda krīzes situācija vislaunāk ietekmē sievietes un bērnus. Neatkarīgi no pienācīga likumdošanas pamata Eiropas līmenī un labiem risinājumiem valstu līmenī, tai skaitā tajā valstī, kuru es pārstāvu, Bulgārijā, daudzos gadījumos tas, kas notiek praksē, neatbilst likumiem. Šī problēma jo īpaši stipri ietekmē migrantu grupas, kā arī romu kopienu. Visos līmeņos ir nepieciešami profilaktiski pasākumi kopā ar pastiprinātu kontroli attiecībā uz tiesību aktu ievērošanu visā Eiropas Savienībā. Daudzi uzņēmumi izmanto bērnu darbu, neraugoties uz atbilstīgiem juridiskiem ierobežojumiem. Dalībvalstīs notiek tūkstošiem darba tiesību aktu pārkāpumu. Eiropas Komisijai ir jāorganizē mērķtiecīgas iniciatīvas saistībā ar cīņu pret bērnu darba izmantošanu, un šajā procesā ir jāpastiprina prasība pēc kontroles mehānismiem. Ja mēs gribam, lai bērnu interešu aizsardzība ir daļa no mūsu Eiropas politikas, tad šī ir absolūta nepieciešamība.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, šajā Parlamentā daudzreiz ir izskanējuši tādi jautājumi kā genocīds Čēčenijā, čēčenu slepkavības nolūkā izmantot viņu orgānus transplantācijā un čēčenu sieviešu izvarošana. Pašlaik notiek apzināts uzbrukums Čēčenijas materiālajai kultūrai, apdraudot čēčenu kultūru, kura ir simtiem gadu vecāka par Krievijas kultūru. Ar to es domāju ne tikai rakstus un ikdienā lietotos priekšmetus, kuri varētu atrasties muzejos, bet arī vēsturiskos torņus, kuros dzīvo cilvēki. Tās ir īpašas konstrukcijas, kam līdzīgas nav atrastas nekur citur Eiropā. Mēs bieži esam uzsvēruši to, cik ļoti mūsu kultūru

bagātina tās dažādība. Šobrīd viens mūsu kultūras atzars izgaist tieši mūsu acu priekšā, un mēs esam liecinieki viena no šīs kultūras avotu iznīcināšanai.

András Gyürk (PPE-DE). - (HU) Pēc janvāra gāzes krīzes nesen kopīgā Eiropas enerģētikas politika vēlreiz saņēma plauku sejā. Austrijas OMV koncerns pārdeva savu ievērojamo daļu Ungārijas uzņēmumā MOL kādam Krievijas naftas uzņēmumam, kura īpašnieki nav zināmi, un kurš saskaņā ar ziņu raidījumiem nekādā veidā neattaisno Eiropas Savienības cerības attiecībā uz pārredzamību.

Vienlaikus ir grūti iztēloties, ka šis darījums būtu varējis notikt bez attiecīgo valdību ziņas. Tādēļ mēs varam teikt, ka šis negaidītais darījums ir skaidrs pierādījums divkosībai dalībvalstu vidū, un vienlaikus tas ir arī jauns brīdinājums. Nav jēgas Eiropas Savienībā runāt par vajadzību pēc jaunas kopīgas enerģētikas politikas, ja dalībvalstu darbības ir pretrunā viena ar otru.

Ja ES nespēj panākt vienotu nostāju enerģētikas politikas būtiskajos jautājumos, tā joprojām būs upuris centieniem sadalīt ietekmes sfēras. Tā rezultātā Eiropas patērētāju neaizsargātība arī turpmāk palielināsies.

Catherine Stihler (PSE). - Priekšsēdētājas kundze, es gribēju informēt Parlamentu, ka sestdien Cilhauzenē, Vācijā, tiks uzstādīts īpašs piemineklis, lai pieminētu septiņus Apvienotās Karalistes karavīrus, kuri zaudēja dzīvību Otrajā Pasaules karā. Viņu lidmašīna tika notriekta naktī no 1944. gada 15. marta uz 16. martu. Viņi bija no 97. eskadriļas, kas atradās Karalisko Gaisa spēku bāzē Bornā Kembridžšīrā. Viņu vārdi bija *William Meyer, Bernard Starie, Reginald Pike, Thomas Shaw, James McLeish, Archibald Barrowman* un *Albert Roberts*, un viņi visi sestdien tiks godināti.

Viņi nesa savu pēdējo upuri, lai mums būtu tās brīvības, ko mēs šodien bieži uztveram kā pašas par sevi saprotamas, un viņu dzīvības nekad nedrīkst tikt aizmirstas.

Es vēlos, lai protokolā atzīmē manu pateicību Bālingenē mēram Dr *Reitemann* un vietējai padomei par atļauju uzstādīt šo pieminekli lai godinātu šo jauno cilvēku dzīvību. Es vēlos arī pateikties *Brett* un *Luella Langevad*, kas finansēja šī pieminekļa uzstādīšanu, un Karalisko Gaisa spēku 9. eskadriļai, kura uz ceremoniju sestdien atsūtīs divas lidmašīnas apkalpes.

Personīga piezīme – *James McLeish* bija manu vecāku tēvocis, un šajā aizlūgumā piedalīsies manas ģimenes pārstāvji.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). – (RO) Moldovas Republikā 5. aprīlī notiek vēlēšanas. Šorīt notika sprādziens Anaņevas-Tiraspoles-Izmailas gāzesvadā Piedņestrā. Šī negadījuma iemesls joprojām nav zināms, taču tas ir izraisījis gāzes padeves pārtraukšanu no Krievijas uz Balkāniem.

Es ceru, ka šis negadījums nekādā veidā neietekmēs vēlēšanu rezultātus. Vienlaikus es uzskatu, ka tas ir saistīts ar diviem jo īpaši nozīmīgiem faktoriem. Ir absolūti svarīgi, lai tiktu pieliktas pūles neatrisināto konfliktu nokārtošanai šajā reģionā, jo īpaši Piedņestrā. Eiropas Savienībai ir arī jāatrod konkrēti dzīvotspējīgi risinājumi alternatīvu enerģijas piegādes maršrutu uz Melno jūru izveidei. Diemžēl, vienošanās, ko pagājušās nedēļas beigās parakstīja *Gazprom* un Azerbaidžānas Valsts naftas uzņēmums, var apdraudēt Nabuko projektu.

Šī iemesla dēļ steidzami ir jākoncentrē uzmanība uz visiem aspektiem saistībā ar Eiropas Savienības energopiegādes drošības konsolidēšanu. Paldies.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Donavai ir ļoti liela nozīme ekonomiskajā un sociālajā kohēzijā, kā arī Eiropas kultūras attīstībā. Eiropas Donavas Komisija tika izveidota 1856. gada 30. martā pēc Parīzes konferences ar galveno biroju Galacā, Rumānijā. Tā bija viena no pirmajām Eiropas iestādēm, un tās mērķis bija izveidot starptautisku režīmu, lai nodrošinātu brīvu kuģošanu Donavā.

TEN-T 18. prioritātes ass, ko veido Donava un Reinas-Mainas kanāls, nodrošina savienojumu starp Melno jūru un Ziemeļjūru, saīsinot attālumu starp Roterdamas un Konstancas ostām par 4000 km. Donavai ir jāpiešķir lielāka prioritāte Kopienas politikā. Es ierosinu Eiropas Parlamenta nākamā sasaukuma darbības sākumā izveidot apvienoto grupu Donavas attīstības veicināšanai.

Turpmākajos gados mums būs jāapvieno pūles un jāpieņem kopīga pieeja attiecībā uz tām attīstības iniciatīvām, kuras ietekmē Donavas reģionu. Mums ir vajadzīga integrēta Eiropas attīstības stratēģija Donavas upes baseinam, lai veicinātu ekonomisko attīstību, transporta infrastruktūras attīstību un vides aizsardzību.

Anna Záborská (PPE-DE). – (SK) Pirms trim gadiem Eiropas Parlaments piešķīra Saharova balvu to politiski ieslodzīto sievām, kuri tika apcietināti Kubā 2003. gada martā. Šīs baltā tērptās sievietes bezbailīgi pievērsa uzmanību cilvēktiesību pārkāpumiem savā valstī.

Eiropas Padome ir atkārtoti pieņēmusi secinājumus par atklāta dialoga turpināšanu ar Kubas iestādēm, vienlaikus uzstājot uz cilvēku pamattiesību un brīvību ievērošanu. Tomēr Padome ir arī pieņēmusi lēmumu vienmēr izvirzīt šos cilvēktiesību jautājumus oficiālo vizīšu laikā, un, kad vien iespējams, organizēt tikšanos ar demokrātisko opozīciju.

Man ir jāziņo, ka attīstības komisāra *Michel* kunga oficiālās vizītes laikā šādas tikšanās nenotika, neraugoties uz to, ka bija izvirzīta šāda prasība. Tas ir vēl jo vairāk nesaprotami un šokējoši, jo Eiropas Komisijas vizīte Kubā notika tieši tajā dienā, kad pirms sešiem gadiem apcietināja *Castro* režīma pretiniekus. Mani satrauc, ka šīs delegācijas loceklis bija arī mūsu Parlamenta priekšsēdētāja vietnieks.

Bogusław Liberadzki (PSE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, pagājušā gada novembrī mēs pēc Sociālistu grupas Eiropas Parlamentā lūguma apspriedām situāciju Polijas kuģubūves nozarē. Neraugoties uz atšķirībām viedokļos, mēs visi bijām vienprātis, aicinot Komisiju un *Kroes* kundzi izstrādāt risinājumus, lai uzlabotu kuģu būvētavu stāvokli, nevis tās slēgtu.

Pēc četriem mēnešiem situācija ir šāda: Polijas valdība ir pārāk viegli padevusies Komisijas spiedienam, pieņemot tās risinājumu, kurš ietver kuģu būvētavu aktīvu atsevišķu daļu pārdošanu saskaņā ar principu, ka šos aktīvus varēs iegūt tas, kurš piedāvās maksāt visaugstāko cenu. Šobrīd kuģu būvniecība ir apstājusies, un vairums strādnieku jau ir zaudējuši darbu, saņemot tikai simbolisku kompensāciju. Kas attiecas uz Eiropas kuģubūves nozares konkurētspēju, tad tā nav palielinājusies.

Maria Petre (PPE-DE). – (RO) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, pagājušās nedēļas beigās vairākiem simtiem Rumānijas pilsoņu tika liegta iekļūšana Moldovas Republikas teritorijā. Vairumā gadījumu netika sniegts nekāds paskaidrojums, pārējos gadījumos tika minēti visdīvainākie aizbaidinājumi, piemēram, ka šiem pilsoņiem nav dokumentu, ko uzrādīt, par to, ka viņi nav inficēti ar HIV vīrusu.

Šis ir bezprecedenta pārkāpums. Nekad vēl citu Eiropas pilsoņu brīvas pārvietošanās tiesības nav tikušas tik rupji pārkāptas. Es stingri atbalstu Moldovas Republikas un tās pilsoņu integrācijas procesa Eiropā veicināšanu, bet es protestēju pret šo rupjo pārkāpumu un lūdzu, lai Eiropas Komisija un Padome pieprasītu paskaidrojumus no Kišiņevas iestādēm, kā Rumānija jau ir pieprasījusi paskaidrojumus ar Ārlietu ministra starpniecību. Paldies.

Zita Plešinská (PPE-DE). – (SK) Savā runā es vēlos apsveikt Komisijas iniciatīvu saistībā ar projektu Eiropas pilsoņu konsultācijām par 2009. gada vēlēšanām. Šis projekts Eiropas Parlamenta priekšvakarā apvieno 27 ES dalībvalstu pilsoņus, lai apspriestu atbildes uz jautājumu: „ko Eiropas Savienība var darīt, lai ietekmētu mūsu ekonomisko un sociālo nākotni globalizētā pasaulē?”

Valsts konsultācijas ar Slovēnijas pilsoņiem notika 28.-29. martā. 2009. gada 10.-11. maijā Briselē notiks Eiropas Pilsoņu samits, kurā 150 konsultāciju dalībnieki no 27 valstīm sagatavos Eiropas ieteikumu galīgo versiju, ko EP deputāti nākamajā vēlēšanu periodā varēs izmantot par pamatu Eiropas tiesību aktu izstrādei.

Es stingri uzskatu, ka tikai diskusijās ar pilsoņiem mēs atjaunosim viņu ticību Eiropas projekta unikalitātei. Vienlaikus es aicinu plašsaziņas līdzekļus būt objektīvākiem un aktīvākiem, sniedzot informāciju par Eiropas Parlamentu, jo tas ir svarīgi, lai ietekmētu vēlēšanu aktivitāti.

Csaba Sógor (PPE-DE). – (HU) Šodien Eiropas Parlamentā bija organizēta konference ar dīvainu nosaukumu par tā dēvētas Ungārijas Padomju Republikas sakāvi. Šāda valsts nosaukuma vai notikuma nekad nav bijis.

Es noraidu jebkādu politisku attieksmi, kas nacionālistu motīvu dēļ nacionālas valsts interesēm pakļauj vēsturiskus jautājumus, kuri ir saistīti ar atpakaļejošu pamatojumu attiecīgās valsts mērķiem iegūt teritoriju.

Ir nepieņemami, ka iebrukums Ungārijā, Rumānijas militārā okupācija un valsts izlaupīšana no 1918. gada šeit, Briselē, Eiropas Parlamenta deputātu aizgādībā organizētā pasākumā tiek interpretēta kā reģionālās stabilizācijas veicinošs faktors.

Arī Ungārijas kopienas Rumānijā vārdā es stingri protestēju pret mūsu Rumānijas sociālistu kolēģu cinisko uzvedību un pret viņu maldinošo sabiedrisko attiecību manevru, un mēģinājumu veidot viedokli uz nacionālistu motīvu pamata.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). – (SK) 2009. gada 18. un 19. martā Attīstības un humanitārās palīdzības komisārs *Louis Michel* apmeklēja Kubu. Tas notika 75 opozīcijas pārstāvju apcietināšanas sestajā gadadienā. Šīs vizītes laikā komisārs *Louis Michel* nesatikās ar *Damas de Blanco* vai kādu citu opozīcijas pārstāvi.

Saskaņā ar Eiropas diplomātu sniegto informāciju, komisārs *Louis Michel* neizmantoja iespēja pieminēt cilvēktiesības vai apcietināšanas gadadienu. Kubas opozīcijas raidstacijā *Michel* kungs izteicās, ka šis datums ir oficiāla kļūda un ka viņš nav zinājis, ka *Damas de Blanco* grib ar viņu satikties.

Man jāsaka, ka ar opozīcijas pārstāvjiem nesatikās arī Eiropas Parlamenta priekšsēdētāja vietnieks *Martinez* kungs, kurš bija Eiropas Parlamenta delegācijas oficiāls loceklis, lai gan viņš tikās ar ASV arestēto Kubas spiegu ģimenēm. Tādējādi *Martinez* kungs ļāva *Castro* režīmam izmantot savu vizīti un tikšanos, kurā viņš piedalījās, lai novērstu plašsaziņas līdzekļu uzmanību no *Damas de Blanco* darbībām saistībā ar gadadienu, jo plašsaziņas līdzekļi plaši atspoguļoja komisāra vizīti un viņa tikšanos.

Priekšsēdētāja. – Tas noslēdz šo jautājumu.

17. Imigrantu kuģu bojāeja netālu no Lībijas krastiem (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais jautājums darba kārtībā ir Komisijas paziņojums par imigrantu kuģu bojāeju netālu no Lībijas krastiem.

Jacques Barrot, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, Eiropas Komisija ar nožēlu uzzināja par zaudējumu – imigrantu kuģa bojāeju svētdienas vakarā Vidusjūrā netālu no Lībijas krastiem. Saskaņā ar dažiem informācijas avotiem, uz kuģa atradās 257 cilvēki, no kuriem lielākā daļa nav atrasti.

Komisija vēlas izteikt savu līdzjūtību šīs nelaimes upuriem un paust dusmas par šo traģēdiju. To neapšaubāmi izraisīja vairāki faktori, bet galvenā atbildība gulstas uz tām noziedzīgajām organizācijām, kuras pārvalda nelegālos pārvadājumus no Lībijas krastiem un kuras iedzīvojas uz cilvēciskās nelaimes rēķina. Komisija uzskata par nepieļaujamu to, ka šī parādība gadu gaitā turpina pieaugt. Komisija aicina visas iesaistītās puses mobilizēt savus centienus, lai tam darītu galu.

Lībijai šajā saistībā ir īpaša loma. Tai ir jāuzņemas izlēmīgākas un efektīvākas saistības cīnīties pret nelegālajiem pārvadātājiem, kuri darbojas tās teritorijā, lai novērstu nelegālās izceļošanas no tās krastiem, lai meklētu un glābtu briesmās esošus kuģus tās teritoriālajos ūdeņos, un lai sniegtu starptautisku aizsardzību tiem migrantiem, kuri to pieprasa, saskaņā ar 1969. gada ĀSO (Āfrikas Savienības organizācijas) konvenciju par bēgļu aizsardzību, kuru Lībija ir parakstījusi.

Pēdējos gados Eiropas Komisija ir vairākas reizes lūgusi Lībijas iestādes uzņemties atbildību un ieviest efektīvus pasākumus sadarbībā ar Eiropas Savienību un tās dalībvalstīm. Man jāsaka, ka mēs esam snieguši lielāku finansiālo palīdzību Lībijai, un ir skaidrs, ka Lībijas iestādēm ir jāizmanto šī palīdzība, lai uzlabotu cīņu pret migrantu pārvadājumiem un cita veida nelegāliem pārvadājumiem tās teritorijā un pastiprinātu tās dienvidu robežas kontroli. Tāpat Lībijas iestādēm ir jāizstrādā starptautiskajiem tiesību aktiem atbilstīga sistēma migrantu uzņemšanai.

Eiropas Savienība patiešām ir gatava sadarboties un dot savu ieguldījumu pārtveršanā un, ja nepieciešams, kuģu glābšanā Vidusjūrā. Tuvākajos mēnešos tiks uzsāktas divas jūras operācijas, *Nautilus* un *Hermes*, kuras organizējusi un finansējusi aģentūra *Frontex* un kuras izmaksā aptuveni 24 miljonus eiro. Komisija aicina visas Eiropas Savienības dalībvalstis sadarboties, lai īstenotu šos divus pasākumus. Dalībvalstīm ir jāizrāda praktiska solidaritāte Itālijai un Maltaī, kuras visvairāk skar migrantu plūsma no Lībijas. Turklāt Lībijai ir jāuzņemas atbildība saistībā ar nelegālo imigrantu, kuri šķērsojuši tās teritoriju, atpakaļuzņemšanu.

Tika jau atzīmēts, ka Itālijas iestādes uzskata, ka sākot ar 15. maiju būs iespējams sākt kopēju patrulēšanu ar Lībijas floti Lībijas teritoriālajos ūdeņos, lai pārtvertu bēgļus vai palīdzētu nelegālajiem kuģiem. Mēs atzinīgi vērtējam Itālijas iestāžu atbalstu Lībijas flotes iespēju paplašināšanai šajā saistībā.

Tomēr Komisija uzskata, ka, papildus šiem ārkārtas pasākumiem, prioritātei ir jābūt šo problēmu cilvēciskajai dimensijai. Imigranti, kuri uztic savu dzīvību negodīgiem pārvadātājiem, lielākajā daļā gadījumu ir cilvēki, kuri bēg no kara vai vajāšanas. Mēs ceram, ka pēdējo dienu notikumi sniegs izpratni visām dalībvalstīm par to, cik nopietna ir šī problēma, un, ka dalībvalstu kopīgiem spēkiem un ar Eiropas Parlamenta atbalstu mēs varam sagatavot Stokholmas programmu, kura veltīs lielu daļu tās prioritāšu šai globālajai pieejai attiecībā uz migrāciju. Globālā pieeja ir nepieciešama, lai izveidotu ilgtermiņa stratēģiju migrantu plūsmu pārvaldībai, kura vairāk ņemtu vērā migrantu izcelsmes valstu apstākļus un prasības.

Turklāt šai stratēģijai ir jāļauj mums attīstīt dialogu ar Āfrikas partneriem, īpaši saistībā ar Rabata procesu un attiecībām starp Eiropas Savienību un Āfrikas Savienību. Mums kopīgi ir jāatrod vienoti risinājumi šai problēmai, un arī jāizmanto legālās migrācijas sniegtās iespējas, kas varētu būt pieņemams risinājums kā

Eiropai, tā arī izcelsmes valstīm. Šai stratēģijai ir jāmobilizē arī papildu resursi, palielinot sadarbību ar izcelsmes un tranzīta valstīm, lai stiprinātu to spēju likvidēt cilvēku pārvadājumu organizācijas un spēju risināt migrantu jautājumus ar cieņu, ievērojot viņu tiesības.

Visbeidzot, šai stratēģijai jāļauj efektīvāk administrēt un organizēt legālu patvēruma meklētāju iebraukšanu dalībvalstu teritorijā, pamatojoties uz turpmāku bēgļu tiesību aizsardzības izstrādāšanu sadarbībā ar trešām valstīm.

Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, pirms divām nedēļām es devos uz Lampedūzu un Maltu. Es pats personiski redzēju un dzirdēju par to cilvēku traģēdijām, kurus negodīgi pārvadātāji ir iedrošinājuši šādā veidā riskēt ar savām dzīvībām, šķērsojot jūru. Es uzskatu, ka, ņemot vērā šo pēdējo negadījumu, mums šīs problēmas ir jāuztver ļoti nopietni un jāatmodina katrā dalībvalstī apziņa par šo parādību nopietnību un arī pieaugumu, kas pakļauj riskam cilvēku dzīvības drausmīgos apstākļos.

Un tādēļ es vēlos pateikties Eiropas Parlamentam, kas lūdza Komisijai sagatavot šo ziņojumu. Es esmu to sagatavojis, pamatojoties uz visu, kas man zināms, un apliecinu Parlamenta priekšā savu personisko apņemšanos turpmākajos mēnešos nepieļaut līdzīgu traģēdiju atkārtosanos.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra, PPE-DE grupas vārdā. – (ES) Priekšsēdētājas kundze, šodien mēs visi jūtam bēdas un nožēlu par tik daudzu imigrantu nāvi, kuri bija cerību pilni, izmisuši, un, visticamāk, arī tika apkrāpti. Viņi ir nevainīgi upuri situācijā, kuru viņi neizvēlējās, apstākļos, kuri viņiem tika uzspiesti. Es labi zinu šo problēmu. Vidusjūras un Kanāriju jūras robeža Atlantijas okeānā ir kļuvusi par ceļu uz neeksistējošu “Eldorado” daudziem cilvēkiem, kuriem nav nekā; šis ceļš ir pilns riska, bet ierašanās galamērķī – pilna ar vilšanos un sodu.

Eiropas Savienībai un tās dalībvalstīm ir jāklūst daudz jutīgākām, lai izvairītos no šādām traģēdijām. Mēs darām daudz, taču neko nepanākam. Rezultāti ir ļoti skarbi, kā bija redzams Lībijas krastos, un tiem jāliek mums apsvērt mūsu politikas ierobežoto efektivitāti.

Nav tādas burvju receptes, lai atrastu visiedarbīgāko risinājumu šādām traģēdijām, taču ir konsekventa un mērķtiecīga politika. Mums jāveicina stabila sadarbības politika ar izcelsmes un tranzīta valstīm; sadarbībai un līdzdarbībai ir jābūt kā vienas monētas divām pusēm. Mums ir labāk jāorganizē un saskaņoti jāinformē par legālas imigrācijas priekšrocībām, arī krīzes laikā. Mums ir cieši jāsadarbojas ar izcelsmes un tranzīta valstīm attiecībā uz to robežu kontroli, pamatojoties uz detalizētiem nolīgumiem. Mums ir arī jāatklāj pārvadātāji to izveidotajās sistēmās ar izlūkdienestu vai speciālo spēku palīdzību, un vienlaicīgi jāstiprina krimināltiesības galamērķu valstīs. Mums ir labāk jāapriko Eiropas Ārējo robežu fonds; 182 miljoni eiro septiņiem gadiem acīmredzot ir pārlietu maza summa jebkurā gadījumā.

Mums ir arī jāstiprina *Frontex*, un jāpanāk, lai aprīkojuma katalogs, Centralizētā pieejamā tehniskā aprīkojuma datubāze (CPTAD) nebūtu vienīgi nodomu apliecinājums, bet gan efektīvs instruments nelegālo darbību kritisko spiediena punktu koordinētai kontrolei un uzraudzībai.

Komisāra kungs, *Nautilus*, *Hermes* projekti un 24 miljoni eiro nozīmē lielāku apņemšanos un vairāk aprīkojuma. Mums jāpārtrauc teikt „mums jādara”, un jāuzņemas šī smagā atbildība neatkarīgi no globāla līguma esības vai neesības.

Pasqualina Napoletano, PSE grupas vārdā. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, mēs runājam par vairāk nekā 500 dzīvību zaudēšanu: tā ir lielākā traģēdija jūrā kopš Otrā Pasaules kara. Šis skaits ir šokējošs, un tomēr Eiropa un tās valdības šķiet apmulsušas. Dažas valstis, tostarp Itālija, domāja, ka tās ir sevi aizsargājušas, parakstot divpusējus nolīgumus, tādus kā nesensais nolīgums ar Lībiju; tas tā nav. Minētajā nolīgumā ir ietverti ļoti dažādi jautājumi, tādi kā koloniālās ēras laikā izdarīto noziegumu atzīšana ar solījumiem veikt ieguldījumus apmaiņā prāt apņemšanos kontrolēt migrāciju. Šodien šķiet, ka tieši šī Itālijas ieguldījumu Lībijā mirāža pievilina tūkstošiem jaunu cilvēku no Rietumāfrikas. Ir viegli prognozēt, ka tad, ja apsolītie 5 miljoni USD netiks saņemti, ieradīsies cilvēki.

Ko mēs šajā gadījumā varam teikt par Francijas interesēm Nigērā saistībā ar urāna reursiem, kuras provocē karu tuaregu vidū un tādējādi atbalsta cilvēku tirgotājus? Vēl jo vairāk, tas viss notiek pilnīgi atklāti, par to raksta žurnālisti.

Tas nozīmē, ka dažas Eiropas valdības spēlējas ar uguni. Ja tas viss nemainīsies, un nemainīsies ātri, ja Eiropa nenolems pozitīvi rīkoties saskaņā ar mūsu vērtībām, tad nebūs pietiekami neklausīties ziņu raidījumus, kā mēs šobrīd to darām. Vidusjūra kļūst par masu kapiem ne tikai šī apzīmējuma pārnestajā nozīmē. Tomēr atcerēsimies, ka šī jūra ir saistīta ar Eiropas pašas likteni.

SĒDI VADA: A. VIDAL-QUADRAS*Priekšsēdētāja vietnieks*

Gérard Deprez, ALDE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, arī es savas grupas vārdā vēlos apliecināt cieņu šiem pēdējiem nabadzības, noziedzīgas izmantošanas un valsts cinisma upuriem. Tomēr ar līdzjūtību vien nepietiek. Mums ir jāredz lietas tādas, kādas tās ir patiesībā.

Realitāte, priekšsēdētāja kungs, ir tāda, ka Eiropas Savienības īstās dienvidu robežas vairs nav gluži Eiropā, tagad tās ir Āfrikas kontinentā. Kad kuģis ir atstājis Āfrikas krastus, šiem nelaimīgajiem pasažieriem vairs nav izvēles, es uzdrošinos apgalvot, starp nāvi, ja apstākļi ir nelabvēlīgi, vai nelegāla imigranta statusa iegūšanu un nabadzību, kas nāk tam līdzī, tajā gadījumā, ja viņiem izdodas sasniegt Eiropas krastus pirms tam, kad viņi tiek izraidīti, kā tas notiek vairumā gadījumu.

Šīs atkārtotās traģēdijas nebeigsies, kamēr Eiropas Savienībai nebūs pilnvaru un gribas ar izcelsmes un tranzīta valstīm apspriest reālus partnerības nolīgumus, kuros ietverti vismaz trīs elementi: uzticama robežkontrole, bet arī, un galvenokārt, ievērojams legālās imigrācijas nodrošinājums un būtisku attīstības sadarbību. Bez šiem nolīgumiem, priekšsēdētāja kungs, šīs jūras kapsētas vēl ilgi paplašināsies, neraugoties uz mūsu nepārliciešajiem un nevarīgajiem līdzjūtības uzplūdiem.

Hélène Flautre, Verts/ALE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, kas viņi bija? Cik daudz viņu bija? No kurienes viņi bija? Vai tur bija bērni, sievietes, bēgļi? Vai krasta apsardze aizkavēja šī kuģa braucienus? Vai zvejnieki šķērsoja tā ceļu? Tik daudz neatbildētu jautājumu. Šajā traģēdijā zaudēto dzīvību skaits nav zināms, bet bojā ir gājuši simtiem cilvēku, pievienojoties tiem imigrantu tūkstošiem, kuri ir noslīkuši Vidusjūrā.

Izrādīsim šovakar pieklājību, nevainojot laika apstākļus. Simtiem imigrantu ir izvēlējušies šo ceļu necilvēcīgos un ārkārtīgi bīstamos apstākļos. Kādēļ? Tādēļ, ka viņi bēg no izpostītiem reģioniem, tādēļ, ka mazāk bīstami ceļi viņiem ir slēgti, un tādēļ, ka viņi nav atteikušies no cerībām dzīvot.

Jā, cēlonis patiešām ir pretimigrācijas mehānismi, kas mudina imigrantus doties aizvien bīstamākā ceļā, lai bēgtu no posta savā valstī. Vai tas nebija kopīgo patruļu Itālijā un Lībijā gaidāmais paziņojums, kas pēdējās nedēļās pasteidzināja kuģu došanos uz Eiropu?

Jā, Eiropas apsēstība ar savu robežu nostiprināšanu un tās apņēmība koncentrēt savu pārvaldību uz trešām valstīm, kuras sagrauj brīvību, ir letāla. Pārmērīgais uzsvars uz likumu un kārtību, patruļas un dzeloņstiepļu žogi nepārvarēs viņu vēlēšanos izrauties.

Tādēļ jautājums ir šāds: vai Eiropa ir gatava uzņemties atbildību par šādas izvēles sekām? Nē, tā nav gatava, un tādēļ es lūdzu Komisiju un dalībvalstis:

– pirmkārt, darīt visu, kas ir to spēkos, lai atrastu un, ja iespējams, izglābtu tos cilvēkus, kuri ir pazuduši jūrā, kā arī izmeklēt šīs katastrofas apstākļus;

– otrkārt, no jauna apstiprināt starptautiskās juras tiesības, saskaņā ar kurām obligāti ir jāsniedz palīdzība ikvienam, kurš atrodas briesmās, kamēr joprojām notiek izmeklēšana saistībā ar šiem septiņiem Tunisijas zvejniekiem;

– treškārt, pārtraukt visas sarunas migrācijas jautājumos ar tām valstīm, kuras nesniedz nekādas garantijas attiecībā uz cilvēktiesību ievērošanu;

– ceturtkārt, ievērot ikviena cilvēka tiesības atstāt savu zemi un lūgt starptautisku aizsardzību jebkurā valstī. Jums taisnība, šie jūrā pazudušie cilvēki nav nelegāli imigranti;

– piektkārt, pārtraukt šo ierobežojošo vīzu politiku, kura bieži ir patvaļīga un negodīga;

– un, beidzot, rūpīgi izpētīt, raugoties no attīstības trešās valstīs viedokļa, visus Eiropas Savienības politikas virzienus, tostarp kalnrūpniecības resursu alkatīgo sagrābšanu, lauksaimniecības dempingu, brīvās tirdzniecības nolīgumus, ieroču tirdzniecību un iecietīgo sadarbību ar patvaldniekiem.

Giusto Catania, GUE/NGL grupas vārdā. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, tajā dienā notikušais ir tikai jaunākā traģēdija to apkaunojošo traģēdiju garajā virknē, kuras ir sasniegušas milzīgu apjomu. To imigrantu bojāeja jūrā, kuri cenšas sasniegt mūsu krastus, bez mazākās šaubu ēnas ir vislielākais pārkāpums pret dzīvību civilizētā Eiropā. Šīs traģēdijas parāda mūsu cietokšņa šausmīgo seju. Visticamāk, mums vajadzētu sākt domāt par mūsu atbildību par to vīriešu un sieviešu nāvi, kuru vienīgā vēlēšanās bija atrast labāku dzīvi un izglābties no bada un kara.

Tādēļ mums būtu jāsaprot fakts, ka šie Vidusjūrā noslīkušie imigranti nav tāda mehānisma anomālija, ko rada nelegālā imigrācija; drīzāk viņi ir Eiropas Savienības un tās dalībvalstu piekoptās imigrācijas iepriekš paredzamas sekas. Šos masu kapus Vidusjūrā ir radījusi represiju filozofija, politika, saskaņā ar kuru cilvēki tiek iegrūsti atpakaļ jūrā, virtuālie dzeloņstieplu žogi gar mūsu krastiem, prohibicionistu prakse, kas tiek īstenota Eiropas Savienības un tās dalībvalstu, tostarp Itālijas un Maltas, imigrācijas politikā. Nav cita veida, kā iekļūt Eiropā; nav likumīgu kanālu, kā piekļūt Eiropas darba tirgum vai panākt neaizskaramo tiesību uz patvērumu atzīšanu. Cerības tiek atstātas Vidusjūras vētrainajos viļņos; tiesības tiek nodotas negodīgu pārvaldītāju rokās, kuri ir kļuvuši par vienīgo līdzekli, vai vismaz par vispieejamāko līdzekli, lai iekļūtu Eiropas Savienībā. Šis ir īstais iemesls nāvei netālu no Lībijas krastiem pirms dažām dienām. Šis ir iemesls, kādēļ pēdējos 20 gados desmitiem tūkstošu imigrantu ir gājuši bojā, mēģinot sasniegt Eiropu; nezināmi vīrieši un sievietes, kas kļuvuši par barību zivīm.

Es lūdzu priekšsēdētāju Pöttering kungu atklāt šodienas sēdi ar klusuma minūti kā sēru zīmi, pieminot šos upurus. Es pateicos viņam par mana lūguma izpildīšanu. Es domāju, ka mums bija pienākums to darīt, taču ar to neapšaubāmi ir par maz. Tas parāda mūsu sašutumu, bet mums šai Parlamentā ir jācenšas izstrādāt politiku, konkrētu politiku, kurā pateikt, ka nekad, nekad vairs nedrīkst būt cilvēku bojāejas Vidusjūrā.

Jacques Barrot, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. - (FR) Priekšsēdētāja kungs, es runāšu īsi. Ir svarīgi rīkoties, un es piekrītu tam, ko teica Deprez kungs. Mums ir jāvirzās uz šo globālo pieeju, uz partnerības nolīgumiem, jo vienpusēji mums neizdosies atrisināt šīs problēmas. Kā jūs norādījāt, es priecājos atzīmēt, ka mums kā eiropiešiem ir pienākumi. Tāpat mums ir jāparāda mūsu atvērtība attiecībā uz legālās imigrācijas jautājumu. Mums ir arī jāizpilda savs pienākums uzņemt tos cilvēkus, kuri bēg no vajāšanas un kara.

Tomēr vienlaikus es vēlos pateikt un diezgan patiesi atgādināt Parlamentam, ka šī atbildība gulstas arī uz virkni trešo valstu, ar kurām sarunas ir ļoti sarežģītas. Vai tas nozīmē, ka mums būtu jāatsakās no sarunām? Nē! Piemēram, mums ir jānodrošina, lai Lībijai beidzot būtu patvēruma sistēma. Mums ir jānodrošina, lai Lībija varētu mums palīdzēt apturēt virkni kontrabandistu, kuri piespiež šos nabadzīgos cilvēkus uzņemties nevajadzīgu risku. Es pats personīgi dzirdēju, kā Maltes iestādes apgalvoja, ka Lībija ir ļāvusi daudziem kuģiem doties ceļā drausmīgos laika apstākļos, un ka Maltes flotei pēc tam bija jādodas jūrā, lai meklētu un izglābtu šos nabaga cilvēkus, kurus bija ļaunprātīgi izmantojuši kontrabandisti. Tādēļ mums ir jāuzņemas atbildība, taču vienlaikus mums ir jāizrāda zināma stingrība sarunās ar virkni valstu, kuras nepilda savas starptautiskās saistības.

Es domāju, ka ar šo ir pietiekami, lai liktu mums visiem kopīgi strādāt nolūkā nepieļaut šādu traģisku negadījumu atkārtanos.

Priekšsēdētājs. – Debates ir slēgtas.

18. Kopienas vīzu kodekss (debates)

Priekšsēdētājs. — Nākamais punkts ir ziņojums (A6-0161/2008), ko pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas vārdā iesniedza *Henrik Lax*, par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido Kopienas vīzu kodeksu (COM(2006)0403 — C6-0254/2006 — 2006/0142(COD)).

Henrik Lax referents. — (SV) Priekšsēdētāja kungs, Kopienas vīzu kodeksa mērķis ir saskaņot un precizēt vīzu izsniegšanas procedūru Šengenas zonā. Pret visiem, kas piesakās vīzai, ir jāizturas vienādi, neatkarīgi no tā, kurā Šengenas konsulārajā dienestā viņš vai viņa vērsas. Ir jānodrošina laba administratīvā prakse un cienīga uzņemšana, kā arī jāatvieglo ieceļošanas nosacījumi ceļotājiem.

Jau iepriekš atsevišķā ziņojumā, ko iesniedza baronese *S. Ludford*, tika pieņemti noteikumi, kas paredz, ka ir jāfiksē vīzas turētāja pirkstu nospiedumi, un kas ļauj mainīt vīzas pieteikuma iesniedzēja reģistrācijas vietu un vīzas pieteikuma apstrādes vietu. Šie noteikumi ir iekļauti Kopienas vīzu kodeksā kā šī kodeksa neatņemama daļa.

referents. — Paldies, *Sarah*, par ciešo sadarbību!

referents. — (SV) Šī ierosinātā regula ir jāveido, noslēdzot Parlamenta un Padomes koplēmumu. Mēs pie šīs regulas strādājam gandrīz trīs gadus, un tika risinātas intensīvas sarunas ar Padomi, un es, kā referents, esmu gandarīts, ka tagad mēs varam iesniegt kompromisa priekšlikumu, ko Padome jau pieņēma un ko, cerams, apstiprinās arī Parlaments.

Es vēlos īpaši pateikties ēnu referentiem: *E. Klamt*, *M. Cashman*, *T. Ždanokai* un *S. Y. Kaufmann*, par ļoti konstruktīvu sadarbību un spēcīgu atbalstu, risinot sarunas. Ja komitejā nebūtu vienprātības, Parlamentam šīs sarunas nebūtu bijušas tik veiksmīgas. Es vēlos pateikties arī Komisijai, kas iesniedza rūpīgu sākotnējo priekšlikumu, kas tika attīstīts tālāk. Liels paldies arī Francijas un Čehijas prezidentūrai. Tās vienojās ar Parlamentu par problēmām, kuras ir jāatrisina, un spēja panākt kompromisu ar Parlamentu.

Komisijas priekšlikums un visi kompromisi bija saistīti ar pašreizējās situācijas uzlabošanu, un jau pirms Ziemassvētkiem tika atrisināti sarežģītākie jautājumi, kas radās Francijas prezidentūras laikā. Protams, sagatavošanās un sarunas noritēja tik veiksmīgi, pateicoties manu darbinieku un manu kolēģu, kā arī komitejas sekretariāta un politisko grupu amatpersonu lieliskajam darbam. Es vēlos viņiem īpaši pateikties.

Lūk, trīs būtiskākie sasniegumi. Pirmkārt, ja vīzas pieteikums atbilst noteiktiem kritērijiem, daudzkārtējas vīzas ne tikai var tikt izsniegtas, bet tās ir jāizsniedz. Otrkārt, dalībvalstis ir piekritušas vienoties par savstarpēju pārstāvību, lai personām, kas piesakās vīzai, nav jāveic nesamērīgi garš ceļš līdz attiecīgajam Šengenas konsulārajam dienestam. Un, treškārt, ir jāizveido vienota tīmekļa vietne, kurā būtu sniegta vispārīga Šengenas zonu apraksts un būtu pieejama informācija par vīzu izsniegšanas noteikumiem.

Diemžēl vīzu cenu nevar samazināt no EUR 60 līdz EUR 35. Taču labi, ka, piemēram, bērniem, kas jaunāki par sešiem gadiem un personām, kas nav sasniegušas 25 gadu vecumu un semināros, sporta vai kultūras pasākumos pārstāv kādu organizāciju, vīza tiek izsniegta bez maksas.

Nobeigumā es vēlos norādīt, ka šī reforma ievieš divus instrumentus, kas būs ļoti svarīgi, lai šie Šengenas noteikumi faktiski tiktu piemēroti, proti, vīzu informācijas sistēma, kas ir datubāze, kurā apkopota informācija par visām Šengenas zonas valstīm, un kas konsulātiem reālajā laikā nodrošina informāciju par to, vai attiecīgā persona jau iepriekš ir pieteikusies vīzai, vai vīza tika piešķirta, vai vīzas pieteikums tika noraidīts, vai vīza tika anulēta, un atjaunota vietēja mēroga iestāžu sadarbība starp Šengenas konsulārajiem dienestiem dažādās valstīs.

Jacques Barrot, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks*. — (FR) Priekšsēdētāja kungs, Komisija atzinīgi vērtē Parlamenta un zināmā mērā arī Padomes lielo ieguldījumu. Domāju, ka tas palīdzēs mums vienoties jau pirmajā lasījumā. Ņemot vērā to, ka Pilsoņu tiesību, tieslietu un iekšlietu komiteja savu piekrišanu apliecināja marta vidū un Pastāvīgo pārstāvju komiteja (*Corper*) — pirms dažām dienām, man šķiet, ka esam vienojušies.

Lai gan šī dokumenta teksts nav pilnīgs un neatbilst visiem mūsu sākotnējiem mērķiem, Komisija noteikti ir gatava vienoties par kompromisu. Mums ir jāatzīst un jāuzslavē Eiropas Parlamenta pūliņi, lai vienotos par šo priekšlikumu pirmajā lasījumā un kamēr vēl darbojas pašreizējais likumdevēja sasaukums.

Šī regula ļaus gan pieteikuma iesniedzējiem, gan dalībvalstīm vieglāk izprast vīzu izsniegšanas noteikumus. Šie noteikumi arī būs labāk saskaņoti.

Komisija ir gandarīta, ka ar Eiropas Parlamenta palīdzību ir izdevies panākt, ka gandrīz tāpat, kā sākotnējā priekšlikumā joprojām ir spēkā prasība paskaidrot, kāpēc vīza tika atteikta, kā arī tiesības apstrīdēt lēmumu tiem, kuru vīzas pieteikums ticis noraidīts.

Šīs procesuālās garantijas nodrošinās to, ka vīzu atteikums netiks uzskatīts par patvaļīgu lēmumu. Ja šī vienošanās tiktu apšaubīta, mums arī turpmāk būtu jāsamierinās ar tādām nepilnībām, kā, piemēram, pašreizējo noteikumu nekonsekvence, kas visiem rada lielas neērtības.

Es esmu gandarīts par šo kompromisu, jo tas palīdzēs novērst pašreizējo noteikumu nepilnības un nekonsekvenci. Es, protams, vēlos pateikties *Henrik Lax* kungam un Parlamentam. Esmu pārliecināts, ka šīs vīzu kodekss lielā mērā palīdzēs tiem, kuri ceļo godprātīgu mērķu vadīti.

Ewa Klamt, *PPE-DE grupas vārdā*. — (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi! Ja Kopienas vīzu kodekss tiks pieņemts, turpmāk Šengenas zonas vīzas, proti, vīzas, kas ļauj valstī uzturēties līdz trīs mēnešiem, tiks izsniegtas saskaņā ar noteiktiem vienotiem kritērijiem, kas ir spēkā Šengenas zonas valstīs. Tas ir steidzami nepieciešams Eiropas Savienībā, jo tās robežas ir atvērtas. Šajā priekšlikumā ir precizēta arī dalībvalstu atbildība attiecībā uz vīzu pieteikumu izskatīšanu. Parasti vīzas pieteikuma iesniedzējiem ir jāsaazinās ar attiecīgajām iestādēm mērķa dalībvalstī. Mana grupa atbalsta to, ka prasības un iecelšanas vīzu izsniegšanas procedūra jāpārrauga daudzu cilvēku iecelšanu. Tādējādi tās personas, kas dodas komandējumā uz Eiropas Savienību, saņems godīgu attieksmi, un tas būs izdevīgi arī atpūtniekiem no visas pasaules, kas šobrīd veido lielāko daļu cilvēku, kas iecel Eiropas Savienībā.

Mēs esam panākuši to, ka vīzu pieteikumi tiek izskatīti ātrāk un drošības pārbaudes ir likumīgas. Vīzu informācijas sistēma garantē drošību un atvieglo ieeļošānu, kas ļauj dalībvalstīm uzreiz un tieši piekļūt visiem datiem, kas saistīti ar vīzu izsniegšanu. Tādējādi pieteikumu izskatīšana būs vienkāršāka un turpmāk vīzu izsniegšana būs drošāka, jo tiks izmantoti biometriskie dati, proti, fotogrāfija un pirkstu nospiedumi. Šķērslis, lai starp referentu *Lax* kungu un Padomi tiktu panākta vienošanās, ir Parlamenta sākotnējā nostāja, ko atbalsta arī lielākā daļa manas grupas pārstāvju.

Es vēlos izmantot šo iespēju, lai vēlreiz pateiktos *Lax* kungam par ieguldīto darbu un par lielisko sadarbību pēdējo trīs gadu laikā šajā ļoti sarežģītajā jautājumā, kas paredz veikt izmaiņas Eiropas vīzu politikā.

Michael Cashman, PSE grupas vārdā. — Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pateikties *Lax* kungam par lielo darbu, ko viņš ir paveicis. Man ir gods paziņot, ka Sociālistu grupas vārdā mēs viņa ziņojumu pilnībā atbalstām. Man arī prieks, ka lielāko daļu izvirzīto mērķu mēs esam sasnieguši.

Esmu gandarīts arī par to, ka jūs, *Henrik*, apliecinājat iztēli, kas ir ļoti nepieciešama lieliskam likumdevējam, kas nozīmē iztēloties sevi kā cilvēku, kas vēlas izmantot attiecīgo pakalpojumu. Tā jūs veiksmīgi strādājat pie šī dokumenta. Tāpēc jūs minējat vienas institūcijas apstiprinājuma sistēmu, internetu, daudzkārtējās vīzas un meklējāt iespēju panākt to, lai personām, kas jaunākas par 25 gadiem, nebūtu vajadzīgas vīzas (es vēlos, kaut es varētu izmantot šādas priekšrocības) un meklējāt veidus, kā palīdzēt pilsoņiem. Tas ir lielisks paraugs pārējam Parlamenta deputātiem. Parasti mēs jautājumus risinām, ierosinot labojumus, kā rezultātā var tikt uzlabots teksts vai panākta vienošanās, taču kāds pilsoņiem no tā labums? Tāda vienmēr ir bijusi jūsu pieeja.

Esmu gandarīts, ka ir ieviestas daudzkārtējās vīzas. Tagad būs arī iespēja pārsūdzēt lēmumu par vīzas atteikumu. Mēs ar ģenerāldirektorāta pārstāvi *Jan* strādājam pie šī ļoti svarīgā jautājuma, proti, ja jums tiek atteikta vīza vai liegts ieeļot Šengenas zonā, jūsu varat iesniegt sūdzību, un attiecīgajai iestādei tās lēmums ir jāpamato.

Vēlreiz paldies referentam un Komisijai par šī jautājuma izskatīšanu. Es tikai vēlos pateikties saviem kolēģiem un jūsu darbiniekiem — un sevišķi *Renaud*, kurš sēž sēžu zāles balkonā. Bez mūsu darbinieku atbalsta mēs nevarētu šo darbu paveikt tik labi. Tā bija lieliska sadarbība trīs gadu garumā, un, kā tas parasti ir īslaicīgu sakaru gadījumā, man ir prieks, ka tas ir beidzies.

Sarah Ludford, ALDE grupas vārdā. — Priekšsēdētāja kungs, mana regula par biometriskajām vīzām ir iekļauta šajā jaunajā vīzu kodeksā, tāpēc zināmā mērā es jutos piederīga šim kodeksam. Es strādāšu pie vīzu informācijas sistēmas, jo es biju referente šajā jautājumā.

Rezultātā tiks uzlabota vīzu drošība un, kā citi jau minēja, tiks vienkāršota vīzu izsniegšanas kārtība. Tāds bija *Cashman* kunga mērķis, gatavojot Robežu kodeksu. Tāpēc, manuprāt, EP deputātiem ir izdevies sasniegt šos abus mērķus.

Es ceru, ka biometrijas vīzu ieviešanas rezultātā būs labāka drošība, pārbaudot vīzas pieteikuma iesniedzēju un viņa dokumentus, un mazāk cilvēkiem tiks nepamatoti liegts ieeļot kādā valstī. Kā *Cashman* kungs jau minēja, *Lax* kungs ir ieguldījis lielu darbu, lai uzlabotu vīzu izsniegšanas kārtību un līdz ar to arī ES tēlu.

Deviņdesmit deviņi procenti cilvēku, kuri vēlas ieeļot ES, to grib darīt komerciālos, ceļošanas un tūrisma nolūkos, un mēs to atbalstām, jo tas ir izdevīgi uzņēmējdarbībai, taču, ja viņi saņems zema līmeņa apkalpošanu un nelaipnu attieksmi, viņu viedoklis par ES pasliktināsies.

Lax kungs ir paveicis lielu darbu.

Tatjana Ždanoka, Verts/ALE grupas vārdā. — Priekšsēdētāja kungs, mēs esam pateicīgi *Lax* kungam par viņa pūlīniem atrisināt šo sarežģīto jautājumu.

Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupa joprojām uzskata, ka Parlamenta ierosinātie grozījumi būtu vislabākais risinājums. Piemēram, var rasties praktiskas dabas problēmas (un tās radīsies) attiecībā uz galamērķa valsti, neskatoties uz mūsu priekšlikumu, kas paredz brīvu izvēli, piesakoties vīzai.

Padome atbalstīja dalībvalstu pienākumu sadarboties. Diemžēl vīzas cena būs EUR 50 nevis EUR 35, kā ierosināja Parlaments. Cerams, ka būs dažādi atvieglojumi bērniem, studentiem un ceļojošiem jauniešiem.

Lai gan neizdevās pēc noklusējuma vienoties par daudzkārtēju vīzu izsniegšanu, šobrīd vismaz ir spēkā obligāts nosacījums atsevišķos gadījumos šādas vīzas izsniegt.

Liels solis uz priekšu ir arī tiesības apstrīdēt lēmumu par atteikumu izsniegt vīzu. Šobrīd daudzās dalībvalstīs tas nav iespējams. Agrāk esmu darbojusies kā cilvēktiesību aktīvistē, un vēlos īpaši pateikties *Lax* kungam par šī nosacījuma iekļaušanu.

Protams, mana grupa neatbalstīja priekšlikumu ziņojumu par biometriskajiem datiem iekļaut ziņojumā par vīzām. Mēs neatbalstām šādu vērienīgu biometrijas ieviešanu.

Taču mēs atzīstam, ka vīzu politika ir uzlabota, un tāpēc mēs šo ziņojumu atbalstīsim.

Sylvia-Yvonne Kaufmann, GUE/NGL grupas vārdā. — (DE) Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlos sirsnīgi pateikties referentam *Lax* kungam par ieguldīto darbu. Jau pašā sākumā viņš cieši sadarbojās ar visiem „ēnu” referentiem, un, pateicoties viņa darbam, neapšaubāmi ir sasniegts vislabākais iespējamais rezultāts attiecībā uz Padomi.

Kopienas vīzu kodekss ir nepieciešams, lai nodrošinātu vēl saskaņotāku īstermiņa Šengenas vīzu pieteikumu apstrādi un galvenokārt uzlabotu vīzu izsniegšanas kārtību un līdz ar to arī Eiropas Savienības tēlu trešo valstu acīs. Darbs pie Kopienas vīzu kodeksa ilga vairāk nekā trīs gadus, un tika risinātas sarežģītas pārrunas ar Padomi līdz beidzot mums izdevās vienoties. Diemžēl dažas no Parlamenta prasībām nav iespējams īstenot, taču Kopienas vīzu kodeksā ir daudz uzlabojumu, piemēram, dalībvalstu sadarbības jomā. Galvenokārt tas paredz atvieglojumus vīzas pieteikuma iesniedzējiem, garantējot lielāku juridisko noteiktību un pārskatāmību.

Īpaši svarīgi ir tas, ka turpmāk atteikums izsniegt vīzu būs jāpamato, un visiem pieteikuma iesniedzējiem būs tiesības apstrīdēt šādu atteikumu. Taču diemžēl vīzas cena joprojām būs EUR 60. Lai gan turpmāk daudzi vīzu varēs saņemt par brīvu, daudzi trešo valstu pilsoņi visticamāk nevarēs atļauties maksāt EUR 60 un diemžēl nevarēs ceļot uz Eiropas Savienību.

Visbeidzot es vēlos vēlreiz pateikties referentam un saviem kolēģiem par lielisko sadarbību pēdējo dažu gadu laikā un apsveikt *Lax* kungu par viņa ziņojumu.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). — (RO) Kopienas vīzu kodekss regulē Šengenas vīzu izsniegšanas kārtību un nosacījumus dalībvalstīm un saskaņo esošos noteikumus saistībā ar lēmumu atteikt, pagarināt vai anulēt vīzu.

Ir svarīgi, lai dalībvalsti, kurai nav konsulāta trešā valstī, varētu pārstāvēt cita dalībvalsts, kurai ir diplomātiskā vai konsulārā pārstāvniecība attiecīgajā trešā valstī. Šajā kodeksā ir jāņem vērā divpusēji nolīgumi, ko noslēgusi Kopiena, īpaši, kas noslēgti ar valstīm, uz kurām attiecas Eiropas Savienības kaimiņattiecību un partnerattiecības politika, lai atvieglotu vīzas pieteikumu apstrādi un vienkāršotu vīzas izsniegšanas kārtību.

Manuprāt, piešķirot tiesības dalībvalstīm sadarboties ar komerciāliem starpniekiem, netikts īpaši atvieglotas vīzas pieteikumu apstrādes procedūras, jo saskaņā ar šo kodeksu, pirmais vīzas pieteikums attiecīgajai personai ir jāiesniedz personiski, lai varētu pierēģistrēt šīs personas biometriskos datus. Iespējams arī, ka, lai pieņemtu lēmumu par Šengenas vīzas izsniegšanu, pieteikuma iesniedzējs var tikt aicināts uz interviju.

Šengenas vīzu kodeksa mērķis ir regulēt ārējās attiecības Eiropas Savienībā, nodrošināt vīzas pieteikuma iesniedzējiem vienādas tiesības un noteikt skaidrus izņēmumus un noteikumus vairākām trešām valstīm. Šajā ziņā es vēlos atgādināt, ka Eiropas Savienībai ir jādara viss iespējamais, lai dalībvalstīm būtu nodrošinātas vienādas tiesības trešās valstīs, kuras piemēro vīzu atvieglojumus tikai atsevišķām dalībvalstīm. Nedrīkst būt divas Eiropas Savienības pilsoņu klases, ceļojot, piemēram, uz Austrāliju vai Amerikas Savienotajām Valstīm.

Jacques Barrot, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. — (FR) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos atbildēt *Marinescu* kungam, ka, protams, es strādāju pie tā, lai nodrošinātu savstarpīgumu no trešām valstīm, un mana pēdējā vizīte uz Vašingtonu daļēji bija saistīta ar šo jautājumu.

Attiecībā uz citiem jautājumiem, esmu gandarīts, jo, manuprāt, *Lax* kungs ir paveicis ļoti labu darbu, kas ir saņēmis ļoti plašu atbalstu. Es vēlos piebilst, ka acīmredzot mums ir arī stratēģija, kuras mērķis ir atvieglot vīzu izsniegšanu vairākās valstīs, un es ļoti ceru, ka šī stratēģija tiks īstenota, lai pēc iespējas atvieglotu vīzu izsniegšanas procedūru, īpaši jauniešiem no trešām valstīm, jo, manuprāt, mēs esam ļoti ieinteresēti, lai jaunieši dotos uz Eiropu.

Paldies par šo labo pieeju, kas ļāva mums pabeigt šo dokumentu un līdz ar to pilnveidot vīzas politiku, kas saņems lielu atzinību.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks ceturtdien, 2009. gada 2. aprīlī.

19. — Pie stūres pavadītā laika novērtēšana un atpūtas laiki (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir Komisijas paziņojums par pie stūres pavadītā laika novērtēšanu un atpūtas laikiem.

Jacques Barrot, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks.* — (FR) Priekšsēdētāja kungs, es nolasīšu Komisijas paziņojumu par pie stūres pavadītā laika novērtēšanu un atpūtas laikiem.

Regula (EK) Nr. 561/2006, ar ko aizstāja noteikumus par pie stūres pavadīto laiku un atpūtas laikiem, kuri nebija mainīti vairāk nekā divdesmit gadu, stājās spēkā pirms apmēram diviem gadiem, 2007. gada 11. aprīlī.

Kopš šīs regulas pieņemšanas Komisija aktīvi uzrauga tās piemērošanu un tiekas ar dalībvalstu, nozares un savienību, komitejas un komitejas dažādu izveidoto darba grupu pārstāvjiem.

Tuvākajā laikā Komisija plāno publicēt ziņojumu par sociālo noteikumu īstenošanu, kas tiek sagatavots reizi divos gados. Viens no provizorisks secinājumiem ir tāds, ka ir jāpalielina dalībvalstu pūliņi un ieguldījums saistībā ar uzraudzību, lai sasniegtu tādu līmeni, kādu paredz Eiropas tiesību akti.

Komisijas iniciatīva attiecas arī uz vadlīnijām, kas tiks iekļautas nolīgumā ar dalībvalstīm, un mērķi nodrošināt noteikumu par pie stūres pavadīto laiku un atpūtas laikiem saskaņotu piemērošanu, piemēram, gadījumos, kad ārkārtas situācijās autovadītājs nevar pilnībā izmantot savu atpūtas laiku.

Komisija arī nopietni strādā, lai uzlabotu digitālo tahogrāfu darbību. Janvārī tika pieņemti vairāki pasākumi, lai uzlabotu šīs sistēmas drošību. Tāpēc dalībvalstīm ir jāievieš speciāls aprīkojums tahogrāfa uzraudzībai.

Komiteja šobrīd izskata citus pasākumus saistībā ar tahogrāfu tehnisko specifikāciju piemērošanu. Šie pasākumi atvieglos tahogrāfu lietošanu, jo datus būs vieglāk ievadīt.

Izvērtējot šīs regulas piemērošanu, Komisija secināja, ka pēdējo divu gadu laikā jaunie tiesību akti par pie stūres pavadīto laiku un atpūtas laikiem tiek veiksmīgi īstenoti. Tāpēc nolīgumā ar dalībvalstīm Komisija nesen pārliecināja tās valstis, kuras ir parakstījušas AETR (starptautiskā autotransporta) nolīgumu, ieviest šos jaunus noteikumus, sākot ar 2010. gadu. Taču dalībvalstīm, protams, ir jānodrošina, lai šie sociālie noteikumi tiktu ieviesti visās Eiropas valstīs.

Tas ir mans vēstījums Parlamentam no Komisijas, un es ar interesi uzklaušīšu Parlamenta deputātu komentārus.

Corien Wortmann-Kool, *PPE-DE grupas vārdā.* — (NL) Priekšsēdētāja kungs, šodien valdība neliels apjukums saistībā ar šo Komisijas paziņojumu, taču ir skaidrs, ka šodienas paziņojuma pamatā bija Eiropas Tautas partijas (Kristīgie demokrāti) un Eiropas Demokrātu iesniegtais mutiskais jautājums. Neskatoties uz Komisijas pūliņiem, šī mutiskā jautājuma pamatā bija liels bažas par šīs regulas praktisko piemērošanu.

Ja vienā valstī es braucu par vienu minūti ilgāk, lai pārvietotu automašīnu, pēc dažām nedēļām citā valstī man var tikt piemērota ļoti liela soda nauda. Tā ir viena no problēmām, ar kurām saskaras autovadītāji un pāravadājumu uzņēmumi. Tas var radīt ļoti lielas problēmas, piemēram, ja autovadītājs brauc tikai dažus kilometrus vairāk, lai nokļūtu līdz drošai automašīnu stāvvietai (jo Eiropā visas automašīnu stāvvietas ir pārpildītas) vai lai nokļūtu automašīnu stāvvietā, kas paredzēta nakšņošanai.

Esmu priecīga, ka esat ieviesuši vairākus pasākumus un ka plānojat iesniegt šo ziņojumu. Es lūdzu, lai šis ziņojums ne tikai paredzētu ieviest noteikumus, bet lai tajā tiktu izskatīta arī šī regula, un, lūdzu, veiciet plašu novērtējumu, lai nozares pārstāvjiem būtu iespēja paust savas bažas, kā minēju iepriekš. Tāpēc ir jāveic plašs novērtējums, lai noskaidrotu, kādi uzlabojumi būtu jāveic.

Patiesi, ja es pareizi saprotu, šo pamatnostādņu trūkums ir tas, ka līdz šim dalībvalstīs tām nav juridiska spēka. Ja autovadītāji ievēro šīs pamatnostādnes, viņi var palikt bešā, jo tām nav juridiska spēka, un tā ir problēma. Komisār Barrot kungs, jūs esat lietpratējs šajā jautājumā, tāpēc esmu priecīgs, ka jūs šodien aizstājat komisāru Tajani kungu, un es patiesi ceru, ka jūs varat apsolīt, ka tiks veikts plašs novērtējums.

Silvia-Adriana Țicău, *PSE grupas vārdā.* — (RO) Eiropas regulas, kas reglamentē darba laiku, pie stūres pavadīto laiku un atpūtas laiku transporta operatoriem, attiecas ne tikai uz sociāliem apstākļiem autotransporta nozarē, bet īpaši arī uz ceļu satiksmes drošību.

Diemžēl Eiropas Savienība nav darījusi pietiekami daudz, lai samazinātu ceļu satiksmes negadījumu skaitu. Dalībvalstīm ir jāuzlabo tranzīta transportlīdzekļu kontrole. Es esmu referente sociālo apstākļu jautājumos, un esmu izskatījusi pirmo Eiropas Komisijas ziņojumu, kas jāiesniedz divreiz gadā. Diemžēl tas tika iesniegts novēloti, taču ziņojumā bija minēts, ka dažas dalībvalstis ir veikušas vairāk pārbaužu, nekā bija obligāti noteikts, taču dažas dalībvalstis šo noteikumu nav ievērojušas.

Es priecājos, ka *Grosch* kunga ziņojumā par piekļuvi tirgum mums ar Eiropas Savienības Padomi ir izdevies sagatavot kompromisa tekstu, proti, mēs lūdzām, lai pārbaudes uz ceļiem nebūtu diskriminējošas attiecībā uz transporta operatora tautību vai mītnes valsti.

Komisāra kungs, noteikti ir jāizveido drošas stāvvietas. Bija sagatavots ziņojuma projekts par drošu stāvvietu izveidi pie Eiropas Savienības un Krievijas robežas, taču diemžēl šādu stāvvietu ir pārāk maz. Dalībvalstīm ir jāiegulda vairāk līdzekļu drošu stāvvietu izveidē, jo diemžēl 40 % transporta operatoru laupīšanas gadījumu ir fiksēti stāvvietās.

Mēs arī izdarījām grozījumus budžetā, lai varētu atvēlēt līdzekļus drošu autostāvvietu izveidei. Manuprāt, nosacījumus, kas regulē pie stūres pavadīto laiku un atpūtas laiku, varēs ievērot tikai tad, kad transporta operatoriem būs radīti tādi apstākļi, kādos iespējams īstenot šos nosacījumus.

Eva Lichtenberger, Verts/ALE grupas vārdā.

— (DE) Priekšsēdētāja kungs, mana kolēģe no Eiropas Tautas partijas (Kristīgie demokrāti) un Eiropas Demokrātiem teica, ka šīs nozares pārstāvji ir ļoti nobažījušies, jo, ja autovadītājs brauc tikai vienu minūti par ilgu, pēc dažām nedēļām viņam vai viņai var tikt piemērota soda nauda.

Diemžēl no mana skatu punkta, es varu viņu nomierināt. Pirmkārt, pārbaudes dalībvalstīs ir ļoti caurlaidīgas, proti, lielākā daļa dalībvalstu pret šīm pārbaudēm attiecas vieglprātīgi vai tās neveic. Otrkārt, pastāvošā situācija ir katastrofāla, taču kriminālvajāšana šajā jomā ir ļoti vāji reglamentēta. Piemēram, ja autovadītājs, kurš pie stūres pavadījis 38 stundas bez pārtraukuma, tiek apturēts uz Innas ielejas autoceļa, neviens mani nepārliecinās, ka viņam nav izdevies atrast autostāvvietu, taču nereti darba devēji izdara spiedienu uz autovadītājiem, liekot braukt līdz pilnīgam spēku izsīkumam. Tas apdraud visus pārējos ceļu satiksmes dalībniekus. Man noteikti nav jāpaskaidro, cik nopietni ir ceļu satiksmes negadījumi, kuros iesaistīti smagie kravas transportlīdzekļi.

Protams, tas uztrauc arī vietējos iedzīvotājus, jo daži no šiem transportlīdzekļiem pārvadā bīstamu kravu, kas var radīt lielu apdraudējumu. Tāpēc, manuprāt, ir ļoti svarīgi, lai šajā jomā tiktu nodrošināta atbilstoša uzraudzība — tas ir ļoti nepieciešams!

Otrkārt, manuprāt, digitālos tahogrāfus cenšas ieviest dalībvalstīs jau tik ilgi, ka beidzot būtu jāļauj nodrošināt efektīvāku uzraudzību tajās valstīs, kuras to vēlas, rūpējoties par autovadītājiem, vietējiem iedzīvotājiem, citiem ceļu satiksmes dalībniekiem un ceļu satiksmes drošību kopumā.

Johannes Blokland, IND/DEM grupas vārdā. — (NL) Priekšsēdētāja kungs, beidzot darba kārtībā ir iekļauta regulas par pie stūres pavadīto laiku un atpūtas laikiem darbība. Kopš šīs regulas spēkā stāšanās brīža ir iesniegtas ļoti daudzas sūdzības par šīs regulas darbību; visbiežāk minētie vārdi ir „neskaidra” un „nepamatota”. Ir jārikojas. Šī regula drīzumā ir jāpārskata. Kādi uzlabojumi ir jāveic? Tiesību aktiem ir jābūt paredzamiem.

Es nesaku, ka visām sankcijām ir jābūt vienotām. Par to jālemj katrai dalībvalstij atsevišķi. Taču es uzskatu, ka sistēmai ir jābūt skaidrai, paredzamai un pamatotai. Tas ir vienīgais veids, kā izvairīties no pārmērīgi augstā un nepamatota soda un ļoti ilgām izšķiršanas procedūrām. Pašreizējie tiesību akti pieļauj ārvalstu kravas automašīnu vadītāju diskrimināciju, īpaši uz Eiropas ceļiem, un tas nav pieņemami. Šī problēma samērā skaidri norāda uz nopietniem pārkāpumiem iekšējā tirgū.

Visbeidzot vēlos minēt piemēru, kas apliecina esošās regulas par pie stūres pavadīto laiku un atpūtas laikiem absurdumu. Autovadītājam, kas šķērsoja Franciju, tika piemērots EUR 750 sods par to, ka viņš par 15 minūtēm nokavēja atpūtas laiku. Turklāt soda naudas samaksa aizņēma sešas stundas. Tātad autovadītājs tajā dienā nevarēja iekraut un izkraut kravu. Rezultātā, iekasējot soda naudu par atpūtas laiku, kas nokavēts par 15 minūtēm, faktiskie zaudējumi bija aptuveni EUR 1750.

Komisijai ir jābūt stingrākai nostājai attiecībā uz dalībvalstīm, kas pieļauj šādus pārkāpumus iekšējā tirgū. Es esmu holandietis, un es galvenokārt runāju par valstīm, kas atrodas uz dienvidiem no Holandes.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). — (RO) Ir ļoti svarīgi, lai autovadītāji ievērotu nosacījumus attiecībā uz pie stūres pavadīto laiku un atpūtas laikiem, lai uz Eiropas ceļiem nodrošinātu augstu drošības līmeni un aizsargātu pasažierus.

2009. gada janvārī Eiropas Komisija pieņēma pasākumu kopumu, lai nepieļautu nepareizu tahogrāfa lietošanu, un ļautu dalībvalstīm pārbaudīt atbilstību regulai par pie stūres pavadīto laiku un atpūtas laikiem. Šie pasākumi ir vajadzīgi, ņemot vērā daudzās problēmas, kas saistītas ar sistēmām, kas reģistrē darba laiku, galvenokārt, ar digitālajiem tahogrāfiem, kā arī tādēļ, ka pašreizējās tiesību normas nav elastīgas, un tās ir grūti īstenot.

Manuprāt, viena no svarīgākajām lietām, kas Komisijai ir jāņem vērā, ir Direktīvas Nr. 22/2006 transponēšana dalībvalstu tiesību aktos un saskaņošana ar valstu tiesību aktiem, kas attiecas uz Regulas Nr. 561/2006 19. pantu. Rumānija ir izpildījusi savas saistības šajā jomā, taču vairākas dalībvalstis to vēl nav izdarījušas, kas apgrūtina sankciju atbilstošu īstenošanu uz robežām un iekasējot soda naudu, kas tiek piemērota likumpārkāpējiem.

Ņemot vērā dalībvalstu pusgada atskaites par pēdējo pārskata periodu un vairākus sarežģījumus, uz kuriem norāda transportlīdzekļu vadītāji, es aicinu Eiropas Komisiju apsvērt iespēju pārskatīt Regulu Nr. 561/2006.

Bogusław Liberadzki (PSE). — (PL) Priekšsēdētāja kungs, mēs runājam par autovadītāju atpūtas laiku un pie stūres pavadīto laiku brīdī, kad apkārt valda ekonomiskā krīze. Tūkstošiem transportlīdzekļu netiek izmantoti, jo trūkst darba. Tas attiecas arī uz autovadītājiem. Turklāt daudzi uzņēmumi ir uz bankrota robežas. Jarzembowski kungam, Wortmann-Kool kungam un citiem deputātiem, kuri aizsāka šo diskusiju, zināmā mērā var piekrist par šādiem trīs ierosinātajiem jautājumiem: sistēmas sarežģītību, tās uzticamību, un ierobežojumiem, kas ir spēkā līdz pat šim brīdim.

Nav zinātnisku pierādījumu tam, ka elastīgāka pieeja, kas ļauj īpašos gadījumos pagarināt darba laiku, negatīvi ietekmētu ceļu satiksmes drošību, sevišķi, ņemot vērā to, ka uz ceļiem ir arvien mazāk transportlīdzekļu. Turpretim stingra ierobežojumu ieviešana un citi jauni slogi attiecībā uz autotransportu visticamāk apdraudēs šīs nozares nākotni. Es vēlos īpaši norādīt uz Eurovignette noteikumiem un ārējo izmaksu internalizāciju. Šis jautājums tiešām ir apspriešanas vērts, un es labprāt uzklaušītu Komisijas viedokli.

Jacques Barrot, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. — (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es uzmanīgi klausījos jūsu sacītajā.

Runa ir par transportlīdzekļiem, un es teiktu, ka šī regula ir ieskriešanās periodā un ka tā acīmredzot ir ļoti svarīga, lai nodrošinātu ceļu satiksmes drošību, kā arī no sociālu apstākļu viedokļa. Es gribu nomierināt tos, kuri ir izteikuši bažas par šo profesiju. Komisija ir informēta par to, ka šī Eiropas Parlamenta un Padomes pieņemtā tiek īstenota pakāpeniski. Komisija sazinās ar sociālajiem partneriem, ekspertiem dalībvalstīs, lai šo regulu pakāpeniski saskaņotu.

Taisnība, ka 2009. gada 30. janvārī Komisija pieņēma direktīvu, kurā saskaņotas termina „pārkāpums” definīcijas, un ka tā plāno publicēt ziņojumu par soda naudām, kā to paredz Direktīvas Nr. 2006/22 10. pants. Šajā ziņojumā būs norādīts, ka soda naudas dažādās dalībvalstīs atšķiras, un atšķiras arī tas, kā pārkāpumi tiek klasificēti.

Tas ir pirmkārt.

Otrkārt, atbildot uz Wortmann-Kool kundzes teikto, ka autovadītājiem ir jāatrod droša stāvvietā un ka tādām stāvvietām ir jābūt vairākām, es vēlos norādīt, ka šī regula paredz, ka pie stūres drīkst pavadīt vairāk laika, lai atrastu drošu stāvvietu.

Es piekristu Liberadzki kungam, kurš tikko minēja, ka nevajadzētu šajā nozarē ieviest pārāk daudz ierobežojumu, taču jūs arī zināt, ka tas tiek darīts, lai uzlabotu drošības attiecīgajā nozarē un zināmā mērā pasargātu autovadītājus pret dažādiem riskiem.

Liberadzki kundze mums atgādināja, cik svarīgi šie noteikumi ir attiecībā uz ceļu satiksmes drošību.

Marinescu kungs, manuprāt, mēs visu laiku apspriežam to, kā šī direktīva tiek piemērota, taču, patiesībā, mēs nevaram atkal pārspriest tiesību normas. Mums ir jādod laiks pierast pie šiem noteikumiem, kas, manuprāt, nāks par labu šai nozarei, ciktāl tie mazliet labāk saskaņos darba nosacījumus, apliecinot cieņu pret autovadītāju privāto dzīvi, un garantējot lielāku drošību.

Tas ir viss, kas man sakāms. Protams, es par jūsu komentāriem informēšu savu draugu *Tajani* kungu, lai turpinātu novērtējumu pamata līmenī un ņemot vērā visus novērojumus un, jo īpaši, priekšsēdētāja kungs, būtiskās piezīmes, ko šovakar minēja dažādi Eiropas Parlamenta deputāti.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

SĒDI VADA: G. ONESTA

Priekšsēdētāja vietnieks

20. — Farmakoloģiski aktīvu vielu atlieku pieļaujamā daudzuma noteikšana dzīvnieku izcelsmes produktos (debates)

Priekšsēdētājs. — Nākamais punkts ir priekšlikums Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas otrajam lasījumam par Padomes kopējo nostāju par Eiropas Parlamenta un Padomes regulas, ar ko nosaka Kopienas procedūras farmakoloģiski aktīvo vielu atlieku daudzumu noteikšanai dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktos, pieņemšanu un Padomes Regulas (EEK) Nr. 2377/90 atcelšanu, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu Nr. 2001/82/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 726/2004 (15079/2/2008 — C6-0005/0009 — 2007/0064(COD)) (referente — *Avril Doyle*) (A6-0048/2009).

Avril Doyle, referente. – Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlos pateikties saviem „ēnu” referentiem un īpaši Francijas prezidentūrai par to, ka tā palīdzēja panākt drīzu vienošanos otrajā lasījumā.

Šis ir samērā tehnisks priekšlikums, jo tā mērķis ir modernizēt esošo režīmu Eiropas Savienībā, galvenokārt, lai aizsargātu sabiedrības veselību, ierobežojot tādas dzīvnieku izcelsmes pārtikas patēriņu, kuras sastāvā ir farmakoloģiski aktīvo vielu atliekas, kas sastopamas veterinārajos medikamentos un biocīdu produktos. Lai to panāktu, tiek noteikts drošības sliekšnis vai maksimāli pieļaujamais atlieku līmenis atļautām vielām un aizliegtas tādas vielas, kas uzskatāmas par nedrošām vai kuru drošumu nevar zinātniski pierādīt.

Maksimāli pieļaujamie atlieku līmeņi paši par sevi neaizsargā patērētājus. Patērētāji tiek tieši aizsargāti, nosakot atbilstošu laiku, kad medikaments jāizņem no apgrozības, pirms kaušanas un kontrolējot to. Praksē šo laiku nosaka, ņemot vērā augsta drošuma koeficientu, ko nodrošina informācija, kas ir pieejama attiecīgajā produktu izstrādes stadijā.

Mums izdevās vienoties par galvenajiem jautājumiem. Pirmkārt, par maksimāli pieļaujamo atlieku līmeņu ekstrapolāciju, otrkārt, par starptautiskā mērogā *Codex Alimentarius* ietvaros noteiktā maksimāli pieļaujamā atlieku līmeņa pieņemšanu Eiropas Savienībā, un, treškārt, par sistēmas izveidi maksimāli pieļaujamo atlieku līmeņu noteikšanai pārtikā, kas tiek ieviesta no trešām valstīm.

Mēs noskaidrojām, kā rīkoties gadījumos, kad ES ražotā vai no trešām valstīm ievestā pārtikā ir konstatētas neatļautas vielas, un precizējām iemeslu pārskatīt šīs atsaucēs vērtības, proti, maksimāli pieļaujamais līmenis, kas noteikts kontroles nolūkos visām neatļautām vielām, ņemot vērā visus jaunākos datus.

Mēs vienojāmies arī par to, ka ir jānosaka maksimālais pieļaujamais atlieku līmenis atsevišķiem biocīdu produktiem, piemēram, dezinfekcijas līdzekļiem, kas tiek doti dzīvniekiem, sevišķi saistībā ar finansējumu to atļaujām un daudzumam.

Lai noteiktu maksimālo pieļaujamo atlieku līmeni farmakoloģiski aktīvām vielām, ir jāveic dārgi toksikoloģijas un metabolisma pētījumi. Šie pētījumi ir pārāk dārgi, lai tos veiktu retāk sastopamiem pārtikas veidiem, tā dēvētajiem mazskaitlīgajiem veidiem, jo šo produktu veterināro medikamentu tirgus ir pārāk mazs — tos lieto nelielā daudzumā. Pirms iesniegt pārvaldes iestādēm pieteikumu par atļauju izmantot veterināros medikamentus produktīvajām sugām, kuru sastāvā ir farmakoloģiski aktīvas vielas, vispirms ir jānodrošina atbilstība maksimālajam pieļaujamajam atlieku līmenim.

Šis jautājums attiecībā uz „mazo lietojumu” / „mazskaitlīgajām sugām” ir jārisina nekavējoties, jo tas var radīt problēmas pārtikas nekaitīguma un dzīvnieku labturības jomā. Veterinārārstu pienākums ir rūpēties par dzīvniekiem, un viņi vienmēr centīsies izārstēt dzīvnieku, ja tas ir slim. Saskaņā ar šobrīd spēkā esošiem tiesību aktiem viņiem bieži ir jāizmanto neatļauti medikamenti.

Tā kā nav noteikts maksimālais pieļaujamais atlieku līmenis, varas iestādes nevar medikamentiem noteikt precīzu laiku, kad tas jāizņem no apgrozības. Saskaņā ar maksimāli pieļaujamo atlieku daudzumu regulu

atsevišķām sugām nav obligāti jānosaka maksimāli pieļaujamais atlieku daudzums. Eiropas Zāļu aģentūras Veterināro zāļu komiteja (VZK) atsevišķām sugām maksimālo pieļaujamo atlieku līmeni nosaka ļoti piesardzīgi. 1997. gadā pēc piecu gadu ilga darba VZK pārskatīja visus noteiktos maksimālos pieļaujamās atlieku līmeņus un secināja, ka nav nepieciešams noteikt maksimālo pieļaujamo atlieku līmeni atsevišķām sugām, jo parasti tas ir ļoti līdzīgs vai vienāds. Tajā gadā VZK arī publicēja vadlīnijas par maksimālā pieļaujamā atlieku līmeņa noteikšanu mazskaitlīgajām sugām. Tajā bija minētas mazāk produktīvās sugas, to skaitā lašu dzimtas zivis, bet nebija minēti liellopi, cūkas un mājputni.

Tas ļāva veikt ekstrapolāciju no daudzskaitlīgām uz mazskaitlīgām tās pašas ģints sugām, no atgremotājiem uz atgremotājiem, no zivīm uz zivīm, no vistām uz citiem mājputniem. Pēc astoņiem gadiem, 2008. gadā, VZK publicēja jaunas vadlīnijas — riska analīzi attiecībā uz veterināro medikamentu atliekām dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktos. Šajās vadlīnijās aprakstīta uz risku balstīta pieeja maksimālā pieļaujamā atlieku līmeņa ekstrapolācijai vielai no vienas vai vairākām sugām uz citām sugām. Šīs vadlīnijas ļāva veikt maksimālo pieļaujamo atlieku līmeņu ekstrapolāciju, izmantojot datus par trīs galvenajām sugām uz visām sugām, ja maksimālais pieļaujamais atlieku līmenis, kas noteikts šīm trijām galvenajām sugām ir līdzīgs vai vienāds.

Šis pārskats ir juridisks pamats ekstrapolācijai attiecībā uz veterināro medikamentu pieejamību un dzīvnieku labturību.

Divi grozījumi īpaši attiecas uz medikamentiem atsevišķu sugu zirgu dzimtas dzīvniekiem, kas ir grūti pieejami, bet ir nepieciešami ārstniecības un labturības nolūkos, kā arī tiek minēts jēdziens „klīniskie ieguvumi”, nevis tikai prasība, ka medikamenti ir jāiekļauj Direktīvas par veterinārajiem medikamentiem zirgu dzimtas dzīvniekiem paredzēto atļauto vielu sarakstā. Skaidri noteiktos apstākļos atsevišķiem produktiem, kas tiek izmantoti zirgu dzimtas dzīvniekiem, nebūs jābūt noteiktam maksimālajam pieļaujamajam atlieku līmenim, taču tiem būs noteikts sešu mēnešu derīguma termiņš.

Iespējams, komisāra kungs, vēlas ko teikt šajā jautājumā. Es atceros, ka pirms dažiem mēnešiem tika vadītas sarunas par izmaiņām Direktīvā par veterinārajiem medikamentiem.

Günter Verheugen, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. — (DE) Priekšsēdētāja kungs un godājamie deputāti! Tiesību aktu par farmakoloģiski aktīvu vielu atlieku pieļaujamā daudzuma noteikšanu dzīvnieku izcelsmes produktos labojumi ir svarīga Eiropas Komisijas iniciatīva. Tās mērķis ir aizsargāt patērētājus no medikamentu atliekām pārtikas produktos un padarīt veterinārijas medikamentus pieejamākus Kopienā. Tas ir arī būtisks jautājums no Kopienas tiesību aktu vienkāršošanas programmas viedokļa.

Pagājušā gada 21. oktobrī Padome un Parlaments noslēdza vienošanos par pašreizējo kopējo nostāju. Tāpēc tagad tā ir ne tikai Padomes un Parlamenta, bet arī Komisijas kopēja nostāja. Man prieks, ka Komisijai izdevās iekļaut gan Eiropas Parlamenta, gan Padomes ierosinātos grozījumus, jo tajos ir saglabāts Komisijas sākotnējā priekšlikuma raksturs un būtība.

Tāpēc Komisija savā šī gada 8. janvāra paziņojumā Eiropas Parlamentam pilnībā atbalstīja šo kopējo nostāju. Vienojoties par kopēju nostāju, būs iespējams izskatīt šo dokumentu pirms šī Parlamenta pilnvaru beigām.

Tas ļaus cilvēkiem, kuri ikdienā darbojas pārtikas kontroles un veterināro medikamentu jomā, labāk rūpēties par dzīvnieku veselību un aizsargāt patērētājus Kopienā. Šie cilvēki jau ļoti ilgi un ļoti nepacietīgi gaida izmaiņas tiesību aktos par maksimālo pieļaujamās atlieku līmeni, un, manuprāt, viņi ir gaidījuši pietiekami ilgi un var būt gandarīti, ka šis jautājums ir atrisināts.

Es zinu, cik svarīgi ir nodrošināt veterināro medikamentu pieejamību. Tāpēc, neskatoties uz līdzšinējiem sasniegumiem attiecībā uz esošo regulu par farmakoloģiski aktīvo vielu atlieku pieļaujamo daudzumu, Komisija 2010. gadā iesniegs to problēmu novērtējumu, kas saistītas ar Direktīvas par veterinārajiem medikamentiem piemērošanu, un, ja nepieciešams, iesniegs arī jaunus priekšlikumus tiesību aktiem šajā jomā.

Es vēlos izmantot izdevību un īpaši pateikties referentei Doyle kundzei, jo, pateicoties viņas nerimstošiem pūliņiem, mums ir izdevies vienoties šajā svarīgajā jautājumā. Vēlreiz liels paldies, Doyle kundze, par izcili paveikto darbu!

Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. —

Komisijas deklarācija

A. Doyle ziņojums

Komisija ir informēta par pilsoņu, veterinārārstu, dalībvalstu un dzīvnieku veselības farmaceitiskās rūpniecības nozares bažām saistībā ar direktīvu par atļaujām veterinārajiem medikamentiem, īpaši par to, cik svarīgi ir risināt esošās problēmas, kas saistītas ar veterināro medikamentu pieejamību un medikamentu izmantošanu tām sugām, kurām tie nav paredzēti, kā arī nesamērīgu regulējuma slogu, kas apgrūtina inovāciju ieviešanu, garantējot augstu patērētāju drošības līmeni attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes produktiem. Komisija norāda, ka ir veikti vairāki pasākumi šajā jomā, piemēram, vienkāršoti noteikumi attiecībā uz dažādiem veterinārajiem medikamentiem un šie grozījumi tiesību aktos par maksimālo pieļaujamo atlieku līmeni pārtikā.

Turklāt, lai risinātu dažādus jautājumus, piemēram, par patērētāju drošību un dzīvnieku aizsardzību, konkurenci veterinārijas nozarē, arī attiecībā uz maziem un vidējiem uzņēmumiem, kā arī administratīvo slogu mazināšanu, Komisija 2010. gadā iesniedza to problēmu novērtējumu, kas saistīts ar Direktīvas par veterinārajiem medikamentiem piemērošanu, un, ja nepieciešams, sniegs arī priekšlikumus tiesību aktiem šajā jomā.

Avril Doyle, referente. – Priekšsēdētāja kungs, es vēlos norādīt uz vienu grozījumu, kuru es neatbalstu, jo tas radītu juridisku strupceļu. Ja kādu medikamentu nedrīkst izmēģināt uz dzīvniekiem, izņemot gadījumus, kad tam jau noteikts maksimālais pieļaujamais atlieku līmenis, nedrīkst veikt pārbaudes, kas vajadzīgas, lai iegūtu datus maksimālā pieļaujamā atlieku līmeņa un derīguma termiņa noteikšanai.

Vēlos pateikties komisāra kungam par sadarbību šajā jomā un norādīt, ka Direktīva par veterinārajiem medikamentiem ir nekavējoties jāpārskata. Zināmā mērā mēs šīs izmaiņas attiecībā uz maksimālo pieļaujamo atlieku līmeni izmantojam kā „ielāpu” nopietnai problēmai, ko mēs ļoti labi apzināties. Pēdējo divdesmit gadu laikā Eiropas Kopienā arvien vairāk trūkst tādu piemērotu veterināro medikamentu, kas vajadzīgi daudz dažādu sugu dzīvnieku ārstēšanai. Šajā laikā dažādas ieinteresētās puses, to skaitā regulatori un veterinārārsti, ir paveikuši lielu darbu, lai nodrošinātu pieeju dažādiem medikamentiem.

Neskatoties uz šiem centieniem, situācija turpina pasliktināties. Atļauto medikamentu trūkums nopietni apdraud dzīvnieku veselību un labturību, kā arī patērētāju drošību. Ja dzīvnieki netiek ārstēti vai to ārstēšanā tiek izmantoti neatļauti vai nepiemēroti medikamenti, tas rada lielas problēmas arī dzīvnieku īpašniekiem, lauksaimniekiem, veterinārārstiem un valdības pārstāvjiem, piemēram, risks dzīvnieku īpašniekiem, patērētājiem un pilsoņiem saslimt ar zoonozi, ja tā netiek ārstēta vai tās ārstēšanai tiek izmantoti nepiemēroti medikamenti.

Ir iespējamās arī finansiālas un juridiskas problēmas, kā arī sarežģījumi tirdzniecības jomā, un medikamentu trūkums var negatīvi ietekmēt lauku ekonomiku un lauksaimniecību kopumā. Kā piemēru un vienu no svarīgākajiem punktiem var minēt ietekmi uz apputeksnēšanu, kas līdz ar bišu koloniju skaita samazināšanos ir ierobežota. Bites ir ļoti nozīmīgi „mazo lietojumu”/„mazskaitlīgo sugu” pārstāvji.

Taču šobrīd aktuālais medikamentu trūkums Eiropas Savienībā ietekmē ne tikai dzīvnieku veselību un labturību, bet arī pārtikas apgādi un sabiedrības veselību Kopienā, un tas apdraud Eiropas Savienības spēju ievērot Lisabonas stratēģijas mērķus un apdraud iespējas piesaistīt pētījumus un attīstīt Eiropas lauksaimniecību un akvakultūru atklātā jūrā veterināro medikamentu ražošanas jomā.

Vēlreiz paldies visiem kolēģiem un komisāra kungam par palīdzību, gatavojot šo ziņojumu.

Priekšsēdētājs. — Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks rīt.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Péter Olajos (PPE-DE), rakstiski. (HU) Mēs bieži dzirdam pārmetumus, ka ES cenšas regulēt visas jomas, taču neizskata būtiskus jautājumus.

Iespējams, daudzi domā, ka tāds ir arī šis ziņojums, taču tā nav, jo runa ir par „pārtiku”, ko lieto cilvēki, un mēs gribam nodrošināt mūsu pilsoņu lielāku drošību.

Šobrīd spēkā esošie tiesību akti vairs nav aktuāli, un rada problēmas veterinārārstiem iegādāties medikamentus. Tāpēc ir nepieciešams atbilstošs regulējums, ņemot vērā šīs nozares īpatnības.

Mūsdienās arvien vairāk farmācijas uzņēmumu ražo arī medikamentus dzīvniekiem, un tie ir ļoti pieprasīti. Šis pieprasījums pakāpeniski palielinās, jo slimo arī dzīvnieki, un tagad, kad pārtikas vērtība pieaug.

Taču pēdējā laikā daži informācijas avoti apgalvo, ka atsevišķi uzņēmumi meklē veidus, kā no dzīvniekiem „iegūt” pēc iespējas vairāk. Ātri augošas vistas un cūkas, kas strauji pieņemas svarā nieka viena mēneša laikā. Tas tiek panākts ar medikamentiem, kas parasti ir kaitīgi cilvēkiem.

Tāpēc visi medikamenti, kas tiek doti dzīvniekiem, ir jāpārbauda sadarbībā ar Eiropas Medikamentu novērtēšanas aģentūru (EMA), lai noskaidrotu, vai šādu medikamentu atliekas, kas paliek dzīvnieka organismā un ko pēc tam apēd cilvēki, ir bīstamas.

Par šīm pārbaudēm maksā uzņēmums. Ir jāuzsver arī nepieciešamība ieviest paātrinātu procedūru, saīsinot pārbaudes laiku, un ir arī svarīgi nodrošināt veterinārārstiem daudz ātrāku pieeju medikamentiem.

Nav nekā svarīgāka par cilvēku veselību, un tāpēc ir jāierobežo šādu medikamentu došana dzīvniekiem, kuras mērķis ir gūt lielāku peļņu.

21. — Migrantu bērnu izglītība (īss izklāsts)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir *Takkula* kunga, kurš pārstāv Kultūras un izglītības komiteju, ziņojuma (A6-0125/2009) par migrantu bērnu izglītību īss izklāsts (2008/2328(INI)).

Hannu Takkula *referents.* – (FI) Priekšsēdētāja kungs, tas ētiskas dabas jautājums, Eiropas Savienībai visiem, to skaitā migrantu bērniem, nodrošināt tiesību iegūt labu izglītību. Visiem bērniem ir jābūt tiesīgiem iegūt bezmaksas obligāto izglītību, vismaz pamatskolas izglītību. Bērniem ir jāsaņem vispārējā izglītība, kas nodrošina vienādas iespējas attīstīt savas spējas, personiskās uztveres spējas, morāles principus un sociālo atbildību, lai viņi varētu kļūt par līdzsvarotiem un atbildīgiem sabiedrības locekļiem.

Tiem, kuri ir atbildīgi par bērnu izglītību un uzraudzību, būtu jāizvērtē, kas ir vislabākais bērniem. Protams, pirmkārt tā ir bērnu vecāku atbildība, taču skolām un sabiedrībai ir jāpalīdz bērnu audzināšanā, ļaujot bērniem pilnīgāk attīstīt savu personību.

Man rada bažas nesen publicētie pētījumi par migrantu bērniem. Tie liecina, ka dažās valstīs migrantu bērniem skolā klājas ļoti grūti un ka dažviet bijuši mēģinājumi veidot skolas, kas paredzētas tikai migrantu bērniem. Protams, rezultātā bērni pārtrauca mācības vietējā skolā, lai viņiem nebūt jāiet vienā skolā kopā ar migrantu bērniem. Šāda situācija ir nožēlojama, un tās rezultātā izglītības līmenis ir ļoti zems un arī migrantu bērnu atzīmes ir ļoti sliktas. Un skolās, kurās mācījās daudz migrantu bērnu, arī ļoti strauji mainījās skolotāji.

Mēs negaidījām šādu rezultātu, un mums ir jāizveido tādi nosacījumi, kas ļautu migrantu bērniem pēc iespējas labāk integrēties sabiedrībā. Mums ir arī skolām jāgarantē atbilstoši līdzekļi, un šeit es domāju tieši skolotājus un finansiālo nodrošinājumu, un mums ir jāpiedāvā skolotājiem apmācība un sevišķi skolotāju izglītošana darbavietā. Lai integrēti un efektīvi palīdzētu migrantu bērniem, ir jārod visaptveroša pieeja. Ir nepieciešamas arī īpašas investīcijas un papildu līdzekļi, kas jāiegulda skolotāju apmācībā un izglītības sistēmā kopumā.

Es zinu, ka šis jautājums ir katras dalībvalsts kompetencē, taču Eiropas Parlamentam un Eiropas Savienībai būtu jā mudina dalībvalstis rīkoties, jo, manuprāt, mēs visi gribam, lai migrantu bērni iegūtu labu izglītību un spētu integrēties sabiedrībā. Tā mēs varētu novērst izslēgšanu no sabiedrības, ar ko diemžēl šobrīd saskaras daudzi migrantu bērni. Parasti tas veicina bezdarbu un noziedzību, kā arī daudzas citas nevēlamas sekas.

Tas attiecas arī uz darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Eiropas Savienībā, jo ES dalībvalstu pilsoņi nevēlēšies pārcelties uz dzīvi vai strādāt citā valstī, jo tur nav iespējams viņu bērniem nodrošināt labus un atbilstošus apstākļus skolā un kvalitatīvu izglītību. Tāpēc šī problēma ir jārisina un jānodrošina iespēja katram bērnam un jauniešiem katrā Eiropas Savienības dalībvalstī iegūt augsta līmeņa, kvalitatīvu izglītību.

Bērni un jaunieši ir mūsu nākotne — visvērtīgākais, kas mums ir. Viņi ir mūsu šodienas un nākotne, un tāpēc es ceru, ka Eiropas Savienība spēs vienoties un nodrošinās visiem bērniem tiesības uz integrāciju, drošu nākotni un labu izglītību.

Günter Verheugen, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks.* — (DE) Priekšsēdētāja kungs un godājamie deputāti! Es atbalstu šo pašiniciatīvas ziņojumu un savā un mana kolēģa komisāra J. Figel vārdā vēlos pateikties referentam *Takkula* kungam un Kultūras un izglītības komitejai par paveikto darbu.

Eiropas Komisija piekrīt godājamiem deputātiem, ka arvien pieaugošais migrantu bērnu skaits rada nopietnas problēmas izglītības jomā lielākajā daļā dalībvalstu.

Izglītība ir integrācijas būtiskākā daļa. Kvalifikācijas ieguve ir nepieciešama, lai mūsu pilsoņiem nodrošinātu uz zināšanām balstītu, konkurētspējīgu sabiedrību. Taču ne mazāk svarīgi ir arī tas, lai skolas sociāla eksperimenta nolūkā nodrošinātu pamatu savstarpējām zināšanām un savstarpējai sapratnei, kas ir būtiska, lai uzlabotu mūsu līdzāspastāvēšanu.

Taču šobrīd migrantu bērni Eiropā saskaras ar nopietnām problēmām. Migrantu bērniem parasti ir divas problēmas, proti, nepietiekamas uzņemšanās valsts valodas zināšanas un zems sociāli ekonomiskais statuss. Salīdzinot ar vietējiem skolēniem, daudziem migrantu bērniem skolā ir sliktas sekmes, viņi biežāk ir nesekmīgi un retāk iztur konkursu augstskolās.

Tāpēc pareizi, ka ziņojumā ir uzsvērtā nepieciešamība vairāk palīdzēt migrantu bērniem apgūt uzņemšanās valsts valodu, uzturot arī viņu dzimtās valodas prasmes un kultūru. Liela loma ir arī pirmsskolas izglītībai, lai bērniem būtu vieglāk integrēties izglītības sistēmā un mazinātu sociāli ekonomiskos un valodas šķēršļus. Visiem skolotājiem ir jābūt atbilstoši kvalifikācijai, kas ir vajadzīga, strādājot daudzkulturālā vidē. Lai garantētu skolotāju attīstību un profesionālo izaugsmi, ir svarīgi nodrošināt mobilitāti.

Man prieks, ka šajā jautājumā valda plaša vienprātība. Es domāju, ka mēs arī esam vienprātīgi, ka mums ir jārikojas un jāuzlabo izglītības iespējas migrantu bērniem. Tāpēc mums ir jāpalīdz dalībvalstīm nodrošināt visiem kvalitatīvu izglītību un tajā pašā laikā jāmazina bērnu sociāli ekonomiskā nošķirtība. Mums ir jāpalīdz dalībvalstīm, lai daudz kultūru sabiedrība un daudzvalodība, kas līdz šim tika uzskatīta par trūkumu, turpmāk būtu šo skolu priekšrocība.

Protams, izglītības sistēmas pamati un organizācija ir katras valsts kompetence, un Komisija nevēlas iejaukties. Taču, manuprāt, migrantu bērnu veiksmīga integrācija attiecas uz visu Eiropu kopumā. Ir ļoti daudz lietu, ko dalībvalstis var viena no otras mācīties. Mūsaprāt, jūsu ziņojums ir ļoti svarīgs, lai izšķirtu konkrētus pasākumus, kas varētu palīdzēt dalībvalstīm šajā jomā.

Priekšsēdētājs. — Mēs noslēdzam šo darba kārtības punktu.

Balsojums notiks rīt.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), rakstiski. — Izglītības jautājums un migrācijas jautājums ir cieši saistīti, jo migrācija Eiropas Savienībā un imigrācija ES pēdējo gadu laikā ir būtiski palielinājusies, un ir vairākas lietas, kurām turpmāk būtu jāpievērš lielāka uzmanība.

Es arī piekritu, ka Direktīva Nr. 77/486/EK ir novecojusi. Jāņem vērā, ka šī direktīva tika pieņemta 1977. gadā, un kopš tā laika Eiropas Savienība ir mainījusies. Piemēram, mana valsts (Rumānija) Eiropas Savienībā iestājās pirms vairāk nekā 20 gadiem, taču, manuprāt, šī direktīva nepiedāvā risinājumus problēmām šajā valstī. Pēdējo gadu laikā ir būtiski pieaudzis ar migrāciju saistītu problēmu skaits, un es piekritu *Takkula* kungam, ka šī direktīva ir jāpārskata. Es pat teiktu, ka ir jāpagatavo jauna direktīva par migrantu bērnu izglītību.

Corina Crețu (PSE), rakstiski. — (RO) Arvien pieaugošā migrācija Eiropas Savienībā un imigrācija ES būtiski ietekmē kultūras, ekonomikas un sociālo jomu. Tāpēc ir ļoti svarīgi nodrošināt migrantiem vienādas iespējas un mazināt viņu diskrimināciju. Šajā jomā ar ļoti lielām problēmām saskaras romi.

Es arī vēlos vērst uzmanību uz to, kā darba ņēmēju mobilitāti ietekmē grūtības saistībā ar integrāciju izglītības sistēmā to vecāku bērniem, kuri devušies strādāt uz ārzemēm.

Ir jāpalīdz bērniem pēc iespējas ātrāk integrēties, lai neveidotos migrantu geto, īpaši tāpēc, ka ir novērots, ka migrantu izglītības līmenis un sociāli ekonomiskais stāvoklis ir sliktāks, nekā citiem bērniem. Jo labāki apstākļi viņiem tiks nodrošināti, lai pēc iespējas ātrāk integrētos izglītības vidē, jo lielāka iespēja, ka viņiem veiksies mācībās un viņi atradīs labu darbu.

Taču, apgūstot uzņemējvalsts valodu un asimilējoties attiecīgajā valstī, nevajadzētu pamest novārtā savas kultūras mantojumu.

Gabriela Crețu (PSE), rakstiski.

— (RO) Viens no Eiropas Savienības pamatprincipiem ir pārvietošanās brīvība, kas dod iespēju pilsoņiem iespēju strādāt un mācīties citā valstī un ceļot uz citu valsti. Visas sabiedrības atbildība ir nodrošināt iekšējo migrantu sociālo integrāciju. Migrantu bērnu izglītība ir solis pareizā virzienā.

Lai uzlabotu migrantu bērnu izglītību, ir jāizvērtē Eiropas sabiedrība kopumā, un migrācija ir jāuztver kā iespēja bagātināt Eiropas kultūru. Tādēļ, manuprāt, ir jābūt sadarbībai starp uzņēmējvalsti un izcelsmes valsti, un izcelsmes valstij ir jārūpējas par to, lai tiktu saglabāta tās valoda un kultūra.

Mēs atbalstām priekšlikumu tajās uzņēmējvalstīs, kurās ir lielas imigrantu kopienas, skolā imigrantu dzimto valodu mācīt kā otro svešvalodu. Pieņemt darbā attiecīgās kopienas skolotāju ir viens veids, kā šiem bērniem nodrošināt saikni ar viņu izcelsmes valsts kultūru un imigrantu pieredzes apmaiņu.

Ioan Lucian Hămbășan (PPE-DE), rakstiski. — (RO) Komisijas Zaļajā grāmatā ir minēti vairāki jautājumi par vienu no lielākajām problēmām, kas šobrīd novērojama dalībvalstīs — migrantu bērnu izglītību. Ir ļoti daudz rumāņu bērnu, kuri ar saviem vecākiem dzīvo citā dalībvalstī, un ir svarīgi, lai viņi saglabātu savu identitāti un lai viņiem būtu iespēja apgūt gan savas mītnes valsts valodu, gan savu dzimto valodu. Mums ir jābūt tolerantiem un saprotošiem un kopīgiem spēkiem ir jānodrošina migrantiem iespēja iegūt izglītību viņu dzimtajā valodā. Šiem bērniem ir jānodrošina tādas pašas tiesības, kā citiem bērniem. Kā zināms, viņu nestabilās ekonomiskās situācijas rezultātā viņi var tikt izolēti, var pasliktināties sekmes skolā vai var tikt veicināta vardarbība. Tieši tāpēc mums ir jāpalīdz dalībvalstīm rast risinājumu šai problēmai. Bērni ir mūsu vislielākā bagātība. Viņi ir mūsu sabiedrības nākotne neatkarīgi no viņu pagātnes.

22. — Direktīvas 2004/38/EK par ES pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā piemērošana (īss izklāsts)

Priekšsēdētājs. — Nākamais punkts ir Vāleā kundzes, kura pārstāv Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komiteju, ziņojuma (A6-0186/2009) par Direktīvas 2004/38/EK par ES pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā piemērošanu īss izklāsts (2008/2184(INI)).

Adina-Ioana Vălean, referente. — Priekšsēdētāja kungs, no visām ES pilsoņu pamattiesībām mūs visvairāk vieno tiesības brīvi pārvietoties Eiropas Savienībā.

Kā īpaši noteikts Līgumos, šādas tiesības tiek noteiktas saskaņā ar Direktīvu Nr. 2004/38/EK, kas nosaka nosacījumus un ierobežojumus ES pilsoņiem un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un dzīvot ES teritorijā.

Kopš 2006. gada 1. janvāra tiesības dzīvot citā dalībvalstī ir izmantojuši vairāk nekā 8 miljoni ES pilsoņu, un vēl vairāki miljoni pilsoņu tās ir izmantojuši, lai ceļotu ES.

Esmu Eiropas Parlamenta referente saistībā ar šīs direktīvas novērtējumu, un man jāatzīst, ka dažas dalībvalstis būtiski pārkāpj mūsu pilsoņu tiesības brīvi pārvietoties, nosakot šķēršļus, kas ir pretrunā ar Līgumiem un minēto direktīvu.

Pirmkārt, šī direktīva netika veiksmīgi transponēta dalībvalstīs. Komisija norāda uz vairākām problēmām šajā jomā un tās ir minētas arī vairākos Parlamenta pētījumos, un atsevišķos gadījumos tie ir ES pilsoņu pamattiesību pārkāpumi. Šīs problēmas ir minētas manā ziņojumā.

Ir daudz nepamatotu administratīvo šķēršļu, īpaši attiecībā uz trešo valstu pilsoņiem. Piemēram, prasības, kas noteiktas iecelšanai valstī, un ilgas procedūras, tiesību brīvi pārvietoties ierobežojumi dažiem reģistrētiem partneriem, arī viena dzimuma attiecību partneriem, kā arī ar ekonomiku vai drošību saistīti sabiedriskās kārtības izņēmumi, kad netiek ievērots proporcionālitates princips, kā rezultātā tiek ļaunprātīgi izmantotas tiesības izraidīt personu no valsts, kā arī atsevišķu valstu un etnisko kopienu pārstāvju diskriminācija attiecībā uz tiesībām, kas noteiktas ar šo direktīvu.

Otrkārt, runājot par šo tiesību pārkāpumiem un ļaunprātīgu izmantošanu, es piekrītu, ka tie ir būtiski jautājumi, taču vēlos norādīt, ka šīs direktīvas 35. pants paredz dalībvalstīm iespēju nepieļaut šādus pārkāpumus, piemēram, fiktīvas laulības vai krāpšanu, un šī iespēja ir jāizmanto.

Es vēlos arī norādīt, ka es konstruktīvi sadarbojos ar valstu parlamentiem, Komisiju un Juridiskās komitejas referenti *Frassoni* kundzi, un viņi man piekrita par iepriekšminētajām problēmām transponēšanas jomā un par to, ka visiem ir jāiesaistās, lai šīs problēmas nekavējoties atrisinātu.

Savā ziņojumā es arī aicinu ieviest vairākus pasākumus, lai meklētu risinājumu. Viena no svarīgākajām un steidzamākajām lietām ir panākt, lai Komisija izstrādā visaptverošas transponēšanas vadlinijas. Tās ir vajadzīgas, lai precizētu tādus jēdzienus, kā „pietiekami līdzekļi” un „sabiedrības drošība”. Pēc tam dalībvalstīm šīs vadlinijas būs jātransponē savos tiesību aktos, un mēs ceram, ka tas tiks izdarīts līdz 2009. gada beigām.

Beidzot ir jāatceļ vai jāpārskata diskriminējoši pārejas nolīgumi, kas ierobežo darba ņēmēju ieceļošanu no tām dalībvalstīm, kuras ES iestājās pēc 2004. gada.

Vairāk līdzekļu ir jāpiešķir, lai palīdzētu integrēties ES pilsoņiem, kuri dzīvo citā dalībvalstī, un visbeidzot, Komisijai ir jāuzsāk pārkāpumu procedūra pret tām dalībvalstīm, kuras neievēro šīs direktīvas prasības.

Dalībvalstīm beidzot ir jāpiemēro un jātransponē šī direktīva, lai beidzot tiktu atrisinātas šīs un citas problēmas. Tās nedrīkst mēģināt apiet saistības nodrošināt tiesības brīvi pārvietoties, aicinot pārskatīt šo direktīvu, lai no tās izvairītos. Eiropas Parlaments un Komisija pret to stingri iebilst.

Dalībvalstīm un Padomei ir jānodrošina tas, lai Eiropa būtu vieta, kur notiek ne tikai kapitāla, pakalpojumu un preču, bet arī pilsoņu aprīte. Eiropa nevarēs pastāvēt, ja nebūs iespējas brīvi pārvietoties.

Nobeigumā vēlos teikt, ka pārskatītu mutisko grozījumu savā ziņojumā es likšu kā zemsvītras piezīmi, lai tie, kuri nacionālu, rasistisku vai ksenofobisku iemeslu dēļ neatbalsta pārvietošanās brīvību, taču neuzdrīkstas to paziņot atklāti, to neizmanto kā iemeslu balsot pret manu ziņojumu.

Rīt, balsojot pēc saraksta, mēs redzēsim, kurš atbalsta Eiropu un Eiropas Savienības pilsoņu, brīvu pārvietošanos un nediskriminējošas pilsoņu tiesības, un kurš nē.

Günter Verheugen, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks*. — (DE) Priekšsēdētāja kungs un godājamie deputāti! Es vēlos sirsnīgi pateikties referentei par šo ievērojamo ziņojumu un par viņas lielisko un konstruktīvo sadarbību šajā ļoti sarežģītajā un delikātajā jautājumā.

Personu pārvietošanās brīvība ir viena no svarīgākajām Eiropas iekšējā tirgus pamatbrīvībām. Šī brīvība ir iekšējā tirgus un līdz ar to arī Eiropas ekonomikas konkurences pamatā. Mums ir jāatzīst, ka pārkāpumi Kopienas tiesību aktu ieviešanā šajā jomā ir pretrunā ar Eiropas pamatprincipiem. Tāpēc šis jautājums ir ārkārtīgi svarīgs.

Un tāpēc es atbalstu šo ziņojumu, kas papildina Komisijas ziņojumu par Direktīvas Nr. 2004/38/EK piemērošanu, kas tika pieņemts 2008. gada 10. decembrī. Man prieks, ka gandrīz visi EP ziņojuma rezultāti atbilst Komisijas ziņojuma rezultātiem.

Tagad mums ir skaidrs priekšstats par to, kā dalībvalstis transponē un piemēro šo direktīvu, un, manuprāt, ir pienācis laiks rīkoties. Pareizi, ka ziņojumā ir minēts, ka dalībvalstu pienākums ir nodrošināt to, lai šī direktīva tiktu pareizi transponēta un piemērota. Taču Komisija ir spiesta atsevišķos jautājumos iejaukties. Tāpēc ļaujiet man minēt Komisijas neatliekamās prioritātes.

Komisijai ir svarīgi, lai šī direktīva tiktu pilnīgi un pareizi piemērota. Tā ir viena no prioritātēm, kas minētas Komisijas 25. ikgadējā ziņojumā par Kopienas tiesību piemērošanas pārraudzību (2009. gads).

Komisija arī turpmāk darīs iespējamo, lai nodrošinātu, ka šī direktīva tiek pareizi transponēta un piemērota Eiropas Savienībā. Tuvāko mēnešu laikā tiks organizētas divpusējas tikšanās ar dalībvalstīm, lai apspriestu neskaitāmus gadījumus par nepareizu šīs direktīvas transponēšanu un piemērošanu. Ja netiks panākts vēlamais rezultāts, Komisija pret attiecīgajām valstīm nekavējoties uzsāks pārkāpumu procedūru.

Komisija dalībvalstīm un pilsoņiem sniedz informāciju un palīdzību. Viens veids, kā to panākt, ir izdot pamatnostādnes par vairākām problēmām, kas ierobežo direktīvas transponēšanu vai piemērošanu, piemēram, saistībā ar izraidīšanu un tiesību pārkāpumu novēršanu. Šajās pamatnostādnēs būs apskatīti arī Parlamenta skatījumā problemātiskie jautājumi.

Komisija arī turpmāk sadarbosies ar dalībvalstīm tehniskajā līmenī ekspertu grupās, lai apzinātu grūtības un risinātu neskaidrības saistībā ar direktīvas interpretāciju.

Taču jāatzīst, *Vēlean* kundze, ka Komisija nevar apstiprināt Priekšlikumu Nr. 23, jo tas paredz ekspertu grupu vizītes un savstarpējās novērtēšanas sistēmas ieviešanu, balstoties uz šo vizīšu rezultātiem. Es vēlos vārst jūsu uzmanību uz to, ka šādus salīdzinošos pārskatus parasti sagatavo trešais pīlārs, un tie netiek sagatavoti atbilstoši Kopienas tiesību aktiem. Juridiskās un administratīvās tradīcijas un dalībvalstu risinājumi saistībā ar šīs direktīvas transponēšanu paredz, ka paredzamā šādu pārskatu pievienotā vērtība būtu minimāla. Galu galā, kā zināms, dalībvalstis var brīvi izvēlēties veidu, kā transponēt direktīvas.

Taču Komisija arī turpmāk īpašu uzmanību pievērš ar šo direktīvu saistītas informācijas izplatīšanai, kā arī izplatīs atjauninātus un vienkāršotus ieteikumus ES pilsoņiem, un šo informāciju izplatīs internetā. Dalībvalstis

arī tiks aicinātas, un tām palīdzēs organizēt izpratnes veidošanas kampaņas, lai informētu pilsoņus par viņu tiesībām.

Es vēlos piebilst, ka Komisija atbalsta lielāko daļu Parlamenta ziņojumā minēto priekšlikumu. Es vēlos pateikties Eiropas Parlamentam par atbalstu un ierosinājumiem par to, kā pareizi piemērot šo svarīgo direktīvu par vienu no četrām Eiropas integrācijas pamatbrīvībām.

Priekšsēdētājs. — Mēs noslēdzam šo darba kārtības punktu.

Balsojums notiks rīt.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Alin Antochi (PSE), rakstiski. — (RO) Es pilnībā atbalstu *Vălean* kundzes ziņojumu par Direktīvas Nr. 2004/38/EK piemērošanu, īpaši tāpēc, ka nesenie notikumi dažās dalībvalstīs liecina par klaju vienas no četrām pamatbrīvībām, proti, pilsoņu tiesību brīvi pārvietoties un dzīvot citas dalībvalsts teritorijā, neievērošanu.

Turklāt neefektīva šīs direktīvas transponēšana dalībvalstīs vai pat tās netransponēšana dalībvalstu tiesību aktos ir radījusi vairākus pārkāpumus, to skaitā attiecībā uz administratīvajām formalitātēm un tiesību aktu sašaurinātu interpretāciju saistībā ar „uzturēšanos valstī bez atļaujas”, kā rezultātā Eiropas Savienības pilsoņi nelikumīgi tiek aizturēti un izraidīti no valsts. Taču šī problēma netiks atrisināta, ja mēs slēgsim robežas; tā vietā ir jārod konkrēti veidi, kā veicināt pilsoņu integrāciju Eiropā.

Manuprāt, veiksmīgi sadarbojoties dalībvalstīm un Komisijai, šis ziņojums būtiski palīdzēs uzraudzīt šajā direktīvā noteikto regulu transponēšanu.

Šobrīd visi Eiropas Savienības pilsoņi vēlas, lai Eiropas Savienībā tiktu ievērotas pamatvērtības, piemēram, personu brīva pārvietošanās. Taču mums jāatceras, ka, lai sasniegtu šo mērķi, mums visiem ir jādod savs ieguldījums.

23. — Veselības aizsardzības jautājumi saistībā ar elektromagnētiskajiem laukiem (īss izklāsts)

Priekšsēdētājs. — Nākamais punkts ir *Ries* kundzes, kura pārstāv Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komiteju, ziņojuma (A6-0089/2009) par veselības aizsardzības jautājumiem saistībā ar elektromagnētiskajiem laukiem īss izklāsts (2008/2211(INI)).

Frédérique Ries referente. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, iesākumā es vēlos norādīt uz ziņojuma veidu. Es neesmu pirmā un noteikti ne vienīgā, kas neatbalsta Reglamenta 45. pantu, kas liedz iespēju šovakar runāt par jautājumu, kas ir vissvarīgākais Eiropas Savienības pilsoņiem.

Nav ne debašu, ne grupu pārstāvju uzstāšanos, nekā. Tāpēc, neskatoties uz visu, lai gan diemžēl šo personu nav klāt, es vēlos pateikties *I. Ayala*, *C. Lucas*, *A. Adamou*, *K. Sinnott*, *Ferreira* kundzei un pat *L. van Nistelrooij*, kuri darbojas Parlamentā, kas plkst. 23 ir ļoti vāji pārstāvēts. Ievēribas cienīgs ir arī laiks — plkst. 23 —, kas atvēlēts, lai skatītu ļoti svarīgu jautājumu, kas attiecas uz miljoniem Eiropas Savienības pilsoņu.

Un tagad runāsim par tēmu. Parlamentā šis jautājums nav skatīts jau desmit gadus. Ir pienācis pēdējais brīdis, jo, runājot par jaunajām tehnoloģijām, proti, bezvadu ierīcēm, mobilajiem tālruņiem, *wifi* un *bluetooth*, bāzes stacijām, augstsprieguma elektrolīnijām, 10 gadi ir ilgs vai samērā ilgs laiks. Šie viļņi ir mums visapkārt, un es nenoliedzu, ka tie mums sniedz labumu, taču, jāatzīst, ka tie arī rada nopietnas bažas par ietekmi uz mūsu veselību.

Tāpēc būsim atklāti, šī ziņojuma tēma ir samērā delikāta, jo domas arvien vairāk dalās par to, vai šie zemas frekvences viļņi apdraud veselību, un arī zinātniekiem šajā jautājumā nav vienotas nostājas.

Lūk, daži vērēnīgi priekšlikumi, kuri, cerams, rīt tiks atbalstīti — to neaizsargātu cilvēku un iestāžu aizsardzība, kuras ir visvairāk apdraudētas, piemēram, skolas, mazbērnu novietnes, pansionāti, sanatorijas un, protams, veselības aprūpes iestādes.

Šajā jautājumā ir būtiski arī ētiski apsvērumi, un mums ir jānosaka procedūras, lai nodrošinātu zinātnisko pētījumu un zinātniskās kompetences neatkarību. Mums ir arī jāaicina mainīt attieksmi pret mobilajiem tālruņiem, iesakot lietot brīvroku ierīces, ierobežojot mobilo tālrunu lietošanu bērnu un jauniešu vidū,

informējot viņus par drošākām tehnoloģijām, uzraugot atsevišķas mārketinga kampaņas un aicināt operatorus un elektrības kompānijas izmantot kopīgas bāzes stacijas un mastus.

Taču ir kāds neiepriecinošs fakts, un tas ir svarīgs, jo tas attiecas uz mana ziņojuma pirmo punktu, kurā es aicinu pārskatīt emisiju ierobežojumus. Diemžēl mani kolēģi Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejā manu ierosinājumu neatbalstīja, taču, jāsaka, tieši to pašu tekstu gandrīz vienbalsīgi atbalstīja mūsu plenārsēdē, kas notika pagājušā gada 2. septembrī, saistībā ar citu ziņojumu par Eiropas Vides un veselības rīcības plānu 2004.—2010. gadam.

Komisijas pašreizējā stratēģija, proti, slēpt galvu smiltīs, komisāra kungs, atvainojiet par šādu izteicienu, noteikti nepalīdz Eiropas Savienības pilsoņiem viest skaidrību; eksperti joprojām nespēj vienoties, un tiek ierosinātas arvien jaunas tiesas prāvas, kurās dažreiz uzvar operatori un dažreiz vietējo iedzīvotāju apvienības.

Nobeigumā jāatzīmē, ka Pasaules Veselības organizācija un Komisija atbalsta *status quo* pieeju, kuras termiņš ir 2015. gads, proti, vēl desmit gadu, lai noskaidrotu, vai ilgstoša atrašanās zemas frekvences viļņu ietekmē var veicināt vēža audzēja veidošanos. Tā nav pareizā pieeja. Man tas šķiet vieglprātīgi, un es no sirds ceru, ka šie viļņi ar laiku neradīs veselības problēmas.

Piesardzības princips, kas ir mūsu priekšlikuma pamatā, nenozīmē bezdarbību, bet gan aicina rīkoties un censties atrisināt neskaidrības. Šajā delikātajā jautājumā par elektromagnētiskajiem viļņiem runa ir par dinamisko un progresīvo definīciju. Tāpēc es pilnībā atbalstu Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupas iesniegto alternatīvo rezolūciju. Jāatzīst, tā sasauca ar manu sākotnējo priekšlikumu samazināt emisiju robežas, kas jau tiek darīts deviņās dalībvalstīs un daudzos reģionos. Divi no šiem reģioniem — Valonija un Brisele — atrodas netālu no manas dzīvesvietas, un tur izmantotais spriegums ir trīs volti metrā, nevis 41 volts metrā, kā to paredz 1999. gada priekšlikums.

Tomēr es esmu Eiropas Parlamenta referente šajā jautājumā, un galvenokārt vēlos, lai komiteja atbalsta šo ziņojumu un lai darbs pie tā turpinās. Es jūs aicinu rīt balsot par šo ziņojumu.

Priekšsēdētāja kungs un komisāra kungs! Nobeigumā es vēlos teikt divas lietas. Jautājums par elektromagnētiskajiem viļņiem un to ietekmi joprojām ir atklāts, un esmu pārliecināta, ka nākamais Eiropas Parlamenta sasaukums turpinās to izskatīt. Eiropai ir jānodrošina savi pilsoņi, un jāpārņem šī jautājuma izskatīšana savās rokās, jo līdz šim tas tiek risināts tikai tiesas zālē.

Günter Verheugen, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. — (DE) Priekšsēdētāja kungs un godājamie deputāti! Es vēlos sirsnīgi pateikties Eiropas Parlamentam un īpaši šī paša iniciatīvas ziņojuma par elektromagnētiskajiem laukiem referentei Rīes kundzei.

Eiropas Savienības pilsoņi jautājumu par elektromagnētiskajiem laukiem vērtē ļoti pretrunīgi, taču daudzi citi, mūs ieskaitot, to uzskata par ļoti nopietnu problēmu.

Šis jautājums ir sarežģīts un ļoti nopietns, tāpēc ir ļoti svarīgi apkopot ļoti precīzus faktus un tos rūpīgi, atbilstoši un objektīvi izvērtēt.

Tāpēc Komisija nepārtraukti un ļoti rūpīgi seko šī jautājuma attīstībai, kā to paredz Padomes ieteikums Nr. 1999/519.

Tādēļ Komisija regulāri apkopo neatkarīgu zinātnisko komiteju sniegto informāciju, lai būtu informēta par iespējamo elektromagnētisko lauku radīto apdraudējumu. Jaunākais kompetentās zinātniskās komitejas atzinums, proti, SCENIHR atzinums, par šo tēmu tika pieņemts tikai šī gada janvārī.

Šeit es vēlos norādīt, ka Komisija ir informēta un ļoti rūpīgi seko līdzi dalībvalstu rīcībai šajā jautājumā un pēdējiem tiesu lēmumiem, kuros iesaistīti Francijas mobilo tālrunu nozares uzņēmumi, kā arī ļoti precīzi analizē robežvērtību pazemināšanu bāzes stacijām Briseles galvaspilsētas reģionā.

Es varu apgalvot Parlamentam, ka Komisija ļoti rūpīgi izskatīs šajā rezolūcijā minētās prasības.

Es vēlos īsumā teikt dažas lietas.

Pirmkārt, ES līmenī jau pastāv tiesiskais regulējums, kurā noteiktas robežvērtības un ražošanas standarti, kā arī noteikts aizsardzības līmenis attiecībā uz elektromagnētisko lauku zināmo iedarbību.

Otrkārt, līdz šim veiktie neatkarīgie zinātniskie pētījumi nedod zinātnisku pamatojumu tam, lai mainītu esošās robežvērtības.

Komisija arī turpmāk sekos līdzi zinātnes attīstībai šajā jomā, lai noskaidrotu, vai ir nepieciešams piemērot šīs robežvērtības.

Treškārt, Komisija ir gatava sarunām ar ieinteresētajām pusēm par elektromagnētisko lauku iespējamo ietekmi uz veselību. Komisija arī vēlas sadarboties ar galvenajiem dalībniekiem, lai varētu pienācīgi atbildēt uz sabiedrībai svarīgiem jautājumiem.

Es vēlos atzīmēt, ka mēs atbalstām pētījumus šajā jomā, lai mazinātu esošās neskaidrības.

Priekšsēdētājs. — Mēs noslēdzam šo darba kārtības punktu.

Balsojums notiks rīt.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Véronique Mathieu (PPE-DE), rakstiski. — (FR) Jāatzīst, ka šobrīd ir maz uzticamu un apstiprinātu zinātnisko datu par elektromagnētisko lauku ietekmi uz cilvēka ķermeni. Elektromagnētiskā lauka avoti ir mūsu ikdienas sastāvdaļa (mobilie tālruņi, bezvadu tehnoloģijas), un 80 % pilsoņu uzskata, ka viņi nav pietiekami labi informēti par šo lauku iespējamo ietekmi, un 50 % no viņiem apgalvo, ka viņus tas uztrauc.

Līdz šim zinātnieki ir publicējuši tikai atšķirīgus un reizēm pretrunīgus viedokļus, un valsts iestādes šai problēmai nav ievērusi pietiekamu uzmanību. Tāpēc es pilnībā atbalstu šo ziņojumu, kas aicina dalībvalstis regulāri pārskatīt elektromagnētisko lauku robežlielumu un saskaņā ar piesardzības principu iesaka aizliegt uzstādīt antenas vismazāk aizsargātajās teritorijās (skolu un veselības aprūpes iestāžu tuvumā).

Es arī atbalstu Eiropas Komisijas zinātnisko pētījumu, kas ļautu labāk novērtēt elektromagnētisko lauku iedarbības sekas. Valsts iestādēm, ražotājiem un patērētājiem ir jānodrošina precīza informācija par šādu risku mērījumiem un, nepieciešamības gadījumā, jāveic atbilstoši aizsardzības pasākumi. Ir arī svarīgi uz labas prakses pamata sniegt ieteikumus, lai labāk aizsargātu pilsoņu veselību, neatkarīgi no tā vai viņi lieto attiecīgās ierīces vai dzīvo bāzes staciju vai augstsprieguma elektrolīniju tuvumā.

24. — Eiropas Savienības pilsonības problēmas un nākotnes izredzes (īss izklāsts)

Priekšsēdētājs. — Nākamais punkts ir *Gacek* kundzes, kura pārstāv Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komiteju, ziņojuma (A6-0182/2009) par Eiropas Savienības pilsonības problēmām un nākotnes izredzēm īss izklāsts (2008/2234(INI)).

Urszula Gacek, referente. — Priekšsēdētāja kungs, man ir gods iesniegt šo ziņojumu par Eiropas Savienības pilsonības problēmām un nākotnes izredzēm, ko Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komiteja (LIBE) vienbalsīgi pieņēma pagājušajā mēnesī.

Eiropas Savienības pilsonība neaizstāj savas valsts pilsonību. Tā to papildina, dodot ES pilsoņiem unikālas tiesības, sevišķi tiesības brīvi pārvietoties, tiesības uz konsulāro aizsardzību un tiesības iesniegt lūgumrakstu Eiropas Parlamentam un Eiropas ombudam. Parlamenta ziņojumā ir minēts Komisijas piektais ziņojums par Eiropas Savienības pilsonību laika posmā no 2004. gada 1. maija līdz 2007. gada 30. jūnijam. Tas ir unikāls posms. Pirms pieciem gadiem, 2004. gada 1. maijā, Eiropas Savienībai pievienojās 10 jaunas dalībvalstis. Šis paplašināšanās rezultātā notika neredzēti vērienīga migrācija Eiropas Savienībā, īpaši no Centrāleiropas un Austrumeiropas valstīm. Eiropas Savienības jaunie pilsoņi izmantoja viņiem piešķirtās tiesības, sevišķi tiesības brīvi pārvietoties. Viņi izmantoja iespēju iegūt izglītību ārzemēs un valstīs, kurās bija atvērts darba tirgus, atrada legālu darbu.

Taču migrācijas apmēri uzņēmējvalstīs rada vairākas problēmas. Šīs problēmas attiecas gan uz centrālām, gan vietējām iestādēm. Vietējās iestādes, sevišķi, ja tām ir jānodrošina tādi pakalpojumi kā izmitināšana, veselības aprūpe un pamatizglītība un vidējā izglītība, bieži saskaras ar ikdienišķa rakstura problēmām saistībā ar jaunajiem imigrantiem.

Daudz kas ir darīts, lai veicinātu integrāciju un ļautu jaunienācējiem izmantot tās pašas tiesības, kādas ir uzņēmējvalsts pilsoņiem. Taču joprojām pastāv diskriminācija. Dažreiz to izraisa nepilnības tiesību aktos, bet dažreiz neprasme tos piemērot.

Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komiteja (LIBE) izmantoja ļoti konstruktīvu un praktisku pieeju. Tika noslēgta vairāku pušu vienošanās par to, ka mūsu prioritāte bija apzināt problēmas un rīkoties, lai tās novērstu,

nodrošinot dalībvalstu centrālajām un vietējām iestādēm nepieciešamos līdzekļus un palīdzību. Mūsu galvenais mērķis bija nodrošināt, lai visiem pilsoņiem būtu iespējas izmantot savas tiesības.

Diemžēl otrā no tiesībām, ko minēju iepriekš, proti, tiesības uz konsulāro aizsardzību, joprojām netiek veiksmīgi piemērotas. Mēs to sapratām tad, kad mūsu kolēģi nokļuva dramatiskā situācijā teroristu uzbrukumā laikā Mumbajā. Ja pat Eiropas Parlamenta deputātiem bija grūti izmantot tiesības uz konsulāro aizsardzību, kādas izredzes tās izmantot normālos apstākļos ir vidusmēra pilsonim.

Ziņojuma galvenais mērķis bija informēt pilsoņus par viņu tiesībām, un šajā nolūkā ir plānoti vēl citi pasākumi. Tikai 31 % iedzīvotāju uzskata, ka viņi labi pārzina savas tiesības, un tas nozīmē, ka mums vēl ir daudz darāmā.

Esmu pārliecināta, ka Komisija ņems vērā Parlamenta ierosinājumus un savā sestajā ziņojumā informēs par konkrētiem panākumiem. Visbeidzot es vēlos pateikties saviem „ēnu” referentiem, politisko grupu pārstāvjiem un Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas (LIBE) sekretāram par ieguldīto lielo darbu. Liels paldies arī visiem tiem, kuri piedalījās šī ziņojuma atklātajā izskatīšanā, un īpaši nevalstisko organizāciju pārstāvjiem. Jāpiebilst, ka ziņojumā par pilsonību nevalstiskās organizācijas pārstāvēja pilsoņus, un viņu viedoklis tika ņemts vērā galīgajā ziņojumā.

Günter Verheugen, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks*. — (DE) Priekšsēdētāja kungs un *Gacek* kundze! Izskatās, ka mēs Parlamentā esam palikuši vienīgie. Komisijas vārdā es vēlos jūs apsveikt un jums pateikties par šo ļoti svarīgo un iespaidīgo ziņojumu.

Eiropas Savienības pilsonība ir ļoti svarīgs jautājums. Daudziem šķiet, ka „Eiropas Savienības pilsonība” ir tikai tukša frāze, kas neko nenozīmē, taču jūsu ziņojums apliecina, ka tā nav. Eiropas Savienības pilsonības pamatā ir tiesības, kas ir precīzi definētas Līgumā, proti, pārvietošanās brīvība, uzturēšanās tiesības, balsstiesības un tiesības kandidēt vietējās un Eiropas vēlēšanās, tiesības uz konsulāro aizsardzību, tiesības iesniegt lūgumrakstu Eiropas Parlamentam, tiesības iesniegt sūdzību Eiropas ombudam un tiesības vērsties Eiropas iestādēs.

Komisija uzskata, ka ir jāizstrādā īpaša politikas programma par Eiropas Savienības pilsonību. Šajā nolūkā Komisija vēlas uzsākt visaptverošu konsultāciju procesu, lai apkopotu specifisku informāciju par problēmām, kas saistītas ar Eiropas Savienības pilsonību. Rezultātā varētu tikt iesniegti jauni priekšlikumi, kas veidotu pamatu Komisijas sestajam ziņojumam par Eiropas Savienības pilsonību, ko paredzēts iesniegt 2010. gadā.

Taču paralēli Komisija strādā un arī turpmāk aktīvi strādās, lai pilsoņi patiešām varētu izmantot savas pilsoņu tiesības, un to varētu darīt katru dienu. *Gacek* kundze, Komisija jau rīkojas vairākās no tām jomām, kurās jūs savā ziņojumā aicināt Komisiju iejaukties, lai nodrošinātu, ka šīs tiesības tiek nostiprinātas un paplašinātas. Kā piemēru es vēlos minēt Komisijas rīcības plānu par konsulāro aizsardzību, un es jums pilnībā piekristu, ka šajā jomā ir jāveic uzlabojumi. Galu galā tikai pirms dažām nedēļām Parlamentā notika ārkārtīgi pamācošas debates šajā jautājumā, kas apliecināja, ka ir liela atšķirība starp vēlamo un patieso situāciju konsulāro tiesību jomā.

Komisija organizē kampaņas, informējot pilsoņus par viņu tiesībām, un cenšas nodrošināt, lai šīs tiesības faktiski varētu izmantot, īpaši, pieņemot ziņojumu par Direktīvas par brīvu pārvietošanos piemērošanu dalībvalstīs.

Gaidāmās Eiropas vēlēšanas ir viena no starpiestāžu prioritātēm sabiedrisko attiecību jomā. Komisija atbalsta un piedalās Parlamenta kampaņā, lai sniegtu informāciju un palielinātu sabiedrības izpratni par šīm vēlēšanām un aicinātu pilsoņus izmantot savas balsstiesības.

Šāda darbība ir apsveicama, un es vēlos uzsvērt, ka Komisija nav vienīgā, kas ik dienas rūpējas par to, lai Eiropas Savienības pilsoņi izmantotu savas tiesības. Arī citi dalībnieki, proti, Parlaments, visas 27 dalībvalstis, reģionālajās iestādes, valstu parlamenti, vietējās iestādes un katra pašvaldība Eiropas Savienībā, sniedz ļoti lielu ieguldījumu Eiropas Savienības pilsonības attīstībā.

Man ir prieks, ka *Gacek* kundzes ziņojumā, kas publicēts diezgan ilgi pirms 2009. gada Eiropas vēlēšanām, minēti daži no šiem ļoti svarīgajiem dalībniekiem, kuriem visiem būtu jābūt Eiropas pilsoniskuma apzīnei, lai Eiropa sevi attaisnotu tās vairāku miljonu pilsoņu acīs. Manuprāt, mēs visi apzināties, ka mūsu visu pienākums ir nodrošināt to, lai Eiropas Savienības pilsonība netiktu uzskatīta tikai par simbolu, bet gan par konkrētām tiesībām, kuras var un ir jāizmanto ikdienā.

Priekšsēdētājs. — Mēs noslēdzam šo darba kārtības punktu.

Balsojums notiks rīt.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Slavi Binev (NI), rakstiski. — (BG) Pārredzamība un demokrātiskas attiecības starp pilsoņiem un iestādēm ir Eiropas pamatprincipi un Eiropas Savienības pilsoņu pamattiesības. Tie ir principi, kuriem ir jābūt parlamentāru vēlēšanu pamatā. Taču balsu pirkšanas gadījumi Bulgārijā liecina par pretējo.

Pēdējās vietējās vēlēšanās atkal aktuāls bija GERB (Bulgārijas Eiropas Savienības pilsoņu attīstības partijas), DPS (Tiesību un brīvību kustības partijas) un BSP (Bulgārijas sociāldemokrātu partijas) balsu pirkšanas jautājums, un vienkāršajiem pilsoņiem bija sajūta, ka viņiem nav tiesību izvēlēties. Rezultātā, viņi nav pārāk ieinteresēti balsot vēlreiz.

Neskatoties uz kriminālkodeksu un vairākām pazīmēm par tiesību aktu pārkāpumiem, joprojām neviena no Komisijas ziņojumā minētajām personām par šiem pārkāpumiem nav notiesāta, jo attiecīgās tiesību aizsardzības iestādes acīmredzot nevēlas izbeigt balsu pirkšanu. Bulgārijā tiesu iestādēm joprojām trūkst uzņēmības, un labi zināmie vainīgie atkal gatavo pirmsvēlēšanas kampaņas, bet tie, kuri pārdeva savas balsis, meklē iespēju tās pārdot par pēc iespējas augstāku cenu.

Es vēlos uzsvērt, ka, kamēr vien Bulgārijā turpināsies šie likumpārkāpumi, un valdība attiecīgi nerīkosies, lai tos ierobežotu, godīgi vēlēti nevarēs izmantot savas cilvēka pamattiesības, proti, tiesības izvēlēties. Eiropas Savienības pilsoņiem tas ir nepieņemami. Es aicinu Parlamentu rīkoties.

Magda Kósáné Kovács (PSE), rakstiski. — (HU) Līgums par Eiropas Savienību paredz, ka visi Eiropas Savienības pilsoņi ir vienlīdzīgi. Taču diemžēl dzīvē šis princips netiek vienmēr ievērots. Tam iemesls ir ārkārtēja nabadzība, sociālā izstumtība vai apzināta izstumtība, kā arī tas, ka atsevišķos reģionos ir dažādi trūkumi, un pilsoņiem netiek nodrošināta piekļuve informācijai, kā rezultātā viņi, protams, neapzinās Eiropas pilsoniskumu. Es atbalstu to, ka šajā ziņojumā īpaši minēts romu stāvoklis. Šī minoritāte, kuru pārstāv 10—12 miljoni cilvēku, dzīvo nošķirti un nesaņem atbilstošu izglītību, viņiem ir grūti atrast darbu, kas nozīmē, ka viņu pilsonība tiek noniecināta.

Ir pamats uzskatīt, ka šī sabiedrības sašķeltība ietekmēs arī Eiropas Parlamenta vēlēšanas. Visneaizsargātāko pilsoņu vēlme piedalīties vēlēšanās mazinās, jo viņi nesaņem pietiekami daudz informācijas, un atstumto sabiedrības slāņu pārstāvji ir sliktāk informēti par to, ka Eiropas Parlaments ir vienīgā ES iestāde, kuras deputātu sastāvu viņi var tieši ietekmēt. Diemžēl šī nevienlīdzība ir visizteiktākā Centrāleiropas un Austrumeiropas valstīs, un arī tam iemesls ir informācijas trūkums, kā arī tas, ka pēc vērienīgās paplašināšanās izaugsmes temps ir palēninājies, un šīs valstis nav paguvušas tik daudz, cik plānots, un ir likušas vilties.

Mēs ceram, ka pilsoņu, darba ņēmēju un pakalpojumu sniedzēju brīva pārvietošanās nojauks barjeras cilvēku uzskatos un domāšanā. Ja kļūst pats par sevi saprotams tas, ka pārvietošanās lielākas teritorijas robežās ir lielāka brīvība, daudzslāņainajā un daudzveidīgajā Eiropas Savienībā būs daudz daudzveidīgu, bet tajā pašā laikā vienotu un tolerantu Eiropas Savienības pilsoņu.

25. — Nākamās sēdes darba kārtība: sk. protokolu

26. — Sēdes slēgšana

(Sēdi slēdza plkst. 23.20)